ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ ΙΒ'- ΑΡ 12-168

ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 2

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
(Στοὰ Πεσμαζόγλου)

ΓΡΑΦΕΙΑ
Στοὰ Πεσμαζόγλου. Τηλέφωνα : 31-534 22-711

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
σία	Δρ. 720	Ἐτησία	£ 2-0-0
μηνος	» 360	Ἑξάμηνος	» 1-5-0
νος	» 180	Ἀμερικῆς	$ 12

Η ΠΡΩΪΑ

ΤΡΙΤΗ
20
ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1937
Ἀνατολὴ ἡλίου 5.45'.— Δύσις 7.3"
Θεοδώρου ὁσίου τοῦ Τριχινᾶ

Μέ την [illegible]

Η ΑΛΛΗ ΕΚΑΤΟΝΤΑΕΤΗΡΙΣ

νεχιζόμεναι ἑορταὶ τῆς ἑ- ετηρίδος τοῦ ἀθηναϊκοῦ ημίου παρέχουν, κατὰ τὰς ταύτας, τὴν ἀφορμὴν εἰς ἐκδηλώσεις σεβασμοῦ μήσεως πρὸς τὴν ἀνωτά- ικὴν ἐκπαίδευσιν καὶ τὸ ἐπιτελεσθὲν κατὰ τὸν ἑ- τῆ βίον τῆς ἔργον. Τὸ ἔρ- ο δὲν πρέπει νὰ λησμονή- ε κατὰ τὰς ἡμέρας ταύ- ἐστηρίχθη ἐπὶ τῶν μορφω- αὶ ἠθικοπλαστικῶν δεδο- τὰ ὁποῖα ἐδημιούργησε ἑλληνικὴν νεότητα ἡ μέση ωτέρα ἐκπαίδευσις.

επιστήμιον ἀποτελεῖ, ὡς κορυφήν, εἰς τὴν ὁποίαν αι μικρὰ τοῦ πληθυσμοῦ ς μέλλουσα νὰ καλλιερ- ν ἐπιστήμην ἢ νὰ τὴν ἀ- ς ἐπάγγελμα. Ὁ ρόλος ονότητος ταύτης, εἶνε, βε- σημαντικός. Οἱ ἀπόφοιτοι επιστημίων εἶνε, κατὰ τὴν λικὴν ρῆσιν, τὸ «ἅλας τοῦ τὸ ὁποῖον «εἰ μωρανθῇ αλισθήσεται;». Ἀλλ' εἶνε εγαλυτέρα ἡ κοινωνικὴ καὶ σημασία τῆς μέσης καί, ἰ- α, τῆς κατωτέρας ἐκπαι- ς. Ἡ Πολιτεία δὲν ἐνδιαφέ- ιὰ νὰ γίνουν ὅλοι οἱ πολῖ- στημονες· ἀντιθέτως, εἰς έρας μας τοῦ ἐπιστημονι- ιθωρισμοῦ, βλέπομεν νὰ νται μέτρα περιοριστικὰ θεσπίζεται ὁ numerus clau- ῷ τὸ Κράτος ἐνδιαφέρεται ως καὶ ἀποδεικνύει τὸ ἐν- ον του μὲ τὰ κονδύλια τοῦ λογισμοῦ του — διὰ τὴν κα- ν ἐκπαίδευσιν, τὴν ὁποίαν ιὸν ἐκ τοῦ νόμου ὑποχρεω- ὰ λάβουν ὅλοι ἀνεξαιρέτως ται, ἀμφοτέρων τῶν φύλων, ὁποία λέγεται στοιχειώδης, ίνε τὸ ἀπαραίτητον εἰς τὴν τοῦ ἀνθρώπου στοιχεῖον καὶ διότι ἀποβλέπει πρὸς ὁλό- τὸν λαόν, τοῦ ὁποίου ἡ τικὴ κατάστασις ἀποτελεῖ μον δυναμικὸν στοιχεῖον τῆς ἑνὸς Ἔθνους.

ν θελήσωμεν ἀπὸ τῆς κορυ- οῦ ἑορτάζοντος Πανεπιστη- μας νὰ κατέλθωμεν εἰς τὴν τῆς Ἑλληνικῆς Παιδείας, θὰ μεν καὶ εἰς αὐτὴν εὐγενεῖς δόσεις καὶ μακροὺς ἐκπολιτι- ς ἀγῶνας, κινοῦντας τὸν σμὸν καὶ ἐπιβάλλοντας τὴν ησιν. Τῶν ἀγώνων τούτων δι- ὶ ζωηροτάτην ἀνάμνησιν ἡ κοινὴ τοῦ Ἔθνους ἡμῶν συνείδησις.

Τὸ ἑλληνικὸν δημοτικὸν σχολεῖον, τὸ ὁποῖον ἐπισήμως ἱδρύετο εἰς τὴν χώραν διὰ τοῦ διατάγματος τοῦ Φεβρουαρίου 1834, καθὼς καὶ ἡ μέση ἑλληνικὴ ἐκπαίδευσις, ἡ ὁποία εἰσήγετο διὰ τοῦ διατάγματος τοῦ Ἰανουαρίου 1837, συνεπλήρωσαν ἀθορύβως τὴν ἰδικήν των ἑκατονταετηρίδα καὶ δύνανται νὰ ἐπιδείξουν ὑπερηφάνως τοὺς καρποὺς τῆς δράσεώς των. Δὲν ὑπάρχει δὲ ἀσφαλῶς εὐθετώτερος χρόνος ὑπομνήσεως τῆς δράσεως ταύτης ἀπὸ τὰς ἡμέρας ταύτας τῶν πανεπιστημιακῶν ἑορτῶν.

Τὸ λαϊκόν μας σχολεῖον ἔχει, πλὴν τῆς ἐπισήμου ἱστορίας του, τῆς ἐχούσης ὡς ἀρχὴν τὴν ἵδρυσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους, τὴν ἔνδοξον ἐκείνην προϊστορίαν του, τὴν συνυφασμένην μὲ τοὺς ἀγῶνας τοῦ ὑποδούλου Ἔθνους. Τὸ εἰς τὸν νάρθηκα τοῦ ἐκκλησιδίου τοῦ χωρίου λειτουργοῦν «κρυφὸ σχολειό», μέχρι τοῦ ὁποίου λάθρα ὠλίσθαινον παιδικαὶ σκιαὶ ψελλίζουσαι «φεγγαράκι μου λαμπρό, φέγγε μου νὰ περπατῶ, νὰ πηγαίνω στὸ σχολειὸ....» — τὸ σχολεῖον αὐτό, μαζὶ μὲ τὴν διδασκαλίαν τῆς Ὀκτωήχου καὶ τοῦ Ψαλτηρίου, ἐνεστάλαξεν εἰς τὰς ψυχὰς τῶν Ἑλληνοπαίδων τὴν πίστιν πρὸς τὰς δυνάμεις τοῦ Ἔθνους καὶ πρὸς τὴν ἐπωαζομένην Ἀναγέννησιν. Εἰς τὸ σχολεῖον τοῦτο ὀφείλεται ἀοίδιος ἐθνικὴ εὐγνωμοσύνη καὶ αἰωνία ἐκ μέρους τῶν Ἑλλήνων λατρεία.

Παρομοίας περγαμηνὰς ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ καὶ ἡ μέση παιδεία. Αἱ σχολαὶ τοῦ Πηλίου, τῆς Πελοποννήσου, τῆς Ἠπείρου, τῆς Μακεδονίας, τῶν Ἰονίων νήσων ἐνεφύσων εἰς τοὺς ἀκροατάς των τὴν πίστιν πρὸς τὰς ἀρχὰς τοῦ Οὐμανισμοῦ καὶ πρὸς τὰ ἀπολυτρωτικὰ ἰδεώδη καὶ ἔδιδον εἰς αὐτὰς τὴν ὤθησιν πρὸς εὐρυτέρας μελέτας.

Συνεπῶς μέση καὶ στοιχειώδης ἐκπαίδευσις ἔχουν ὅλα τὰ δικαιώματα ἐπὶ τῆς εὐγνωμοσύνης τῶν Ἑλλήνων καὶ ἐπὶ τοῦ σεβασμοῦ τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου, ὥστε νὰ δύνανται νὰ θεωρήσουν τὰς ἑορτὰς διὰ τὴν ἑκατονταετηρίδα τοῦ Πανεπιστημίου καὶ ὡς ἰδικάς των ἑορτάς. Ἀλλὰ πόσον λαμπρὰ θὰ ἦτο μία πανελλήνιος, ἐθνικὴ ἑορτή, κατὰ τὴν ὁποίαν θὰ ἐτιμᾶτο ἰδιαιτέρως ἡ ἑκατονταετηρὶς τοῦ ἑλληνικοῦ δημοτικοῦ σχολείου καὶ τοῦ ἑλληνικοῦ γυμνασίου;

Μὲ τί ἀσχολοῦνται οἱ Ἄγγλοι ἐπίσημοι καὶ ἀνεπίσημοι

Τὸ Λονδῖνον εἰς τὰς παραμονὰς τῆς στέψεως

Καὶ ἐκεῖ τὰ ἱσπανικὰ

Ὁ γνωστὸς Ἄγγλος συγγραφεὺς κ. Χάρολτ Νίκολσον, συνεργάτης γαλλικῆς ἐφημερίδος, ἀποστέλλει ἐκ Λονδίνου ὅπου διαμένει τακτικὰς ἀνταποκρίσεις ἐπὶ τῆς ζωῆς συνήθως καὶ τῆς κινήσεως τῆς ἀγγλικῆς πρωτευούσης. Εἰς ἄρθρον του, δημοσιευόμενον εἰς τὰ χθὲς κομισθέντα φύλλα ἀσχολεῖται μὲ τὴν ὄψιν τὴν ὁποίαν τὸ Λονδῖνον ἐμφανίζει κατὰ τὰς παραμονὰς τῶν ἑορτῶν τῆς στέψεως. Τὸ ἐνδιαφέρον αὐτὸ ἄρθρον ἀναδημοσιεύομεν κατωτέρω:

«Κατὰ τὰς τελευταίας αὐτὰς ἡμέρας, τὸ Λονδῖνον ἤρχισε ν' ἀφυπνίζεται ἀπὸ τὸν ὁμιχλώδη λήθαργόν του, καὶ νὰ ἐμφανίζῃ ἕνα εἶδος παιδικῆς ἀγαλλιάσεως ἐνώπιον τῶν προπαρασκευῶν διὰ τὰς ἑορτὰς τῆς στέψεως. Ἀποτελεῖ ὄντως ἕνα ἀπὸ τὰ ἰδιότυπα χαρακτηριστικὰ τῆς παλαιᾶς μας πόλεως τὸ νὰ προσαρμόζῃ καὶ συνδυάζῃ πᾶν ὅ,τι εἶνε ἐξαιρετικὰ πεπαλαιωμένον, πρὸς ὅ,τι σχετικῶς νεωτερίζει. Οὕτως, ὁ λόρδος τοῦ Νόρφολκ, κληρονομικὸς αὐλάρχης τῆς Μεγάλης Βρεταννίας, μελετᾷ ἤδη τὸ πρόβλημα, τὸ ὁποῖον συνίσταται εἰς τὸ ἐὰν ὁ φέρων τὸν θυρεὸν τῆς Ἀγγλικῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας πρέπει νὰ εἰσέλθῃ πάνοπλος ἐντὸς τοῦ περιβόλου τοῦ Οὐεστμίνστερ, ἢ ἐάν, εἰς ἀντιστάθμισμα τοῦ «ἐφίππου» αὐτοῦ προνομίου του θὰ δυνηθῇ νὰ παραστῇ ὄρθιος εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ παρεκκλησίου, φέρων ἐπὶ βελουδίνου προσκεφαλαίου, ἕνα χρυσοῦν πτερνιστῆρα. Ἐνῷ ὅμως ὁ νεαρὸς αὐτὸς αὐλάρχης ἀσχολῆται διὰ μέσου τῶν ὀμματοϋαλίων του μὲ τὴν ἀναλλοίωτον αὐτὴν κληρονομίαν τοῦ παρελθόντος, οἱ ἀνώτεροι ὑπάλληλοι τοῦ ὑπουργείου τῶν Δημοσίων Ἔρ-

(Ἡ συνέχεια εἰς τὴν ην σελίδα)

ΑΙ ΜΕΓΑΛΟΠΡΕΠΕΙΣ ΕΟΡΤΑΙ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΗΣ Α. Μ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

ΚΑΙ ΟΙ ΕΝΘΟΥΣΙΩΔΕΙΣ ΛΟΓΟΙ ΤΩΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΩΝ

Ἡ συρροὴ τόσων ξένων ἀντιπροσώπων ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα καὶ γνωστότερα ἀνώτερα ἐκπαιδευτικὰ ἱδρύματα τοῦ κόσμου, ἡ ἀπὸ μακροῦ καλὴ καὶ ἐπιμελὴς ὀργάνωσις, τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ Κράτους καὶ τῆς κοινῆς γνώμης ὑπὲρ τοῦ Πανεπιστημίου μας, τοῦ περικλείοντος μίαν ἔνδοξον ἱστορίαν ζωῆς καὶ δράσεως ἐπὶ ἕνα αἰῶνα, συνετέλεσεν ὥστε αἱ ἀρξάμεναι προχθὲς ἑορταὶ νὰ προσλάβουν ἐξαιρετικὴν λαμπρότητα.

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς μετὰ τῶν Α.Α.Β.Β.Υ.Υ. τῶν Πριγκίπων καὶ τῶν Πριγκιπισσῶν, ὁ πρωθυπουργὸς κ. Μεταξᾶς καὶ τὰ μέλη τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ οἱ ἄλλοι ἐπίσημοι εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν τῶν τελετῶν τοῦ Πανεπιστημίου

Ἡ ἐπίσημος ἔναρξις τῶν ἑορτῶν ἔγινε τὴν Κυριακὴν τὸ πρωῒ εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν τοῦ Πανεπιστημίου, πρὸ αὐτῆς δὲ ἐτελέσθη εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν Ναὸν δοξολογία χοροστατούσης ὁλοκλήρου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν. Εἰς τὴν δοξολογίαν παρέστησαν τὰ μέλη τῆς Συγκλήτου καὶ οἱ καθηγηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου ὡς καὶ οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν ξένων Πανεπσιτημίω.ν

Ἡ προσέλευσις τῶν ἐπισήμων εἰς τὸ Πανεπιστήμιον ἤρχισε τὴν 10.30' πρωϊνὴν προσελθόντων τῶν ξένων πρεσβευτῶν, τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, τοῦ Μητροπολίτου Ἀθηνῶν καὶ ὅλων τῶν ξένων ἀντιπροσώπων. Ὀλίγον πρὸ τῆς 11ης ἔφθασεν ὁ κ. Πρωθυπουργὸς καὶ τὴν 11ην ἀκριβῶς ἀφίχθη ἡ Α.Μ. ὁ Βασιλεὺς συνοδευόμενος ἀπὸ τὴν Α. Β. Υ. τὸν Διάδοχον Παῦλον, τὴν Α. Β. Υ. τὸν πρίγκιπα Γεώργιον καὶ τὰς Α. Α. Β. Β. Υ. Υ. πριγκιπίσσας Ἑλένην, Εἰρήνην καὶ Αἰκατερίνην. Κατὰ τὴν εἴσοδον τοῦ Βασιλέως εἰς τὴν αἴθουσαν τῶν τελετῶν πάντες οἱ εὑρισκόμενοι ἐντὸς ἠγέρθησαν καὶ ἐζητωκραύγασαν.

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεύς, παρακληθεὶς ὑπὸ τοῦ πρυτάνεως κ. Παπαμιχαήλ, ἐκήρυξε τὴν ἔναρξιν τῶν ἑορτῶν τῆς ἑκατονταετηρίδος, ἀναγνώσας τὸν κάτωθι λόγον :

Κύριε Πρύτανι,

Μετὰ ζωηρᾶς συγκινήσεως μετέχω τῆς χαρᾶς τοῦ Ἔθνους συνεορτάζοντος τὴν συμπλήρωσιν ἑκατονταετίας ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ Ἐθνικοῦ καὶ Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.Τὴν χαρὰν δὲ ταύτην αὐξάνει ἔτι μᾶλλον ἡ παρουσία τῶν ἐπιφανῶν ξένων, οἵτινες προσῆλθον ἀντιπρόσωποι σοφῶν ἐπιστημονικῶν καθιδρυμάτων τῆς ἀλλοδαπῆς, ὅπως συμμετάσχωσι τοῦ ἑορτασμοῦ καὶ πρὸς οὓς ἀπευθύνω ἐγκάρδιον χαιρετισμόν.

Κύριε Πρύτανι,

Μεγάλη ὑπῆρξε δι' ὁλόκληρον τὸ ἡμέτερον Γένος ἡ ἀποστολὴ τοῦ Πανεπιστημίου τούτου· εἶμαι δ' ἐξαιρέτως εὐτυχής, διότι δύναμαι νὰ ἐκφράσω πρὸς αὐτὸ τὴν ἐθνικὴν εὐγνωμοσύνην δι' ὅσας μεγίστας ὑπηρεσίας προσήνεγκε. Ἱδρυθὲν ἤδη ὑπὸ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος Ὄθωνος, ἅμα σχεδὸν τῇ ἀποκαταστάσει τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους καὶ συνεχίζον ἔκτοτε φιλοτίμως τὴν πνευματικὴν παράδοσιν τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν ἱστορίας ἔπραξε πᾶν ὅ,τι ἠδύνατο καὶ ἔπραξεν ὄντως πολλά, ὅπως φανῇ ἀντάξιον τῶν ἐλπίδων, αἵτινες ἐστηρίχθησαν ἐπ' αὐτοῦ. Ὑπῆρξε καθ' ὅλην τὴν ἑκατονταετίαν ἑστία παιδείας καὶ ἐπιστήμης καὶ ἀπετέλεσεν ἀναμφιβόλως σημαντικώτατον παράγοντα τῆς ἀγαθῆς ἐξελίξεως τοῦ ἔθνους καὶ τῆς διαρκοῦς αὐτοῦ προόδου.

Ἀναμιμνησκόμενος μετ' εὐλαβείας τῶν ἀοιδίμων ἱδρυτῶν, εὐεργετῶν καὶ ἐργατῶν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν ἐπικαλοῦμαι τὴν ἐπ' αὐτὸ θείαν εὐλογίαν καὶ εὔχομαι ἀπρόσκοπτον καὶ καρποφόρον τὴν σταδιοδρομίαν αὐτοῦ εἰς αἰῶνας.

Ζητωκραυγαὶ καὶ χειροκροτήματα ἐκάλυψαν τοὺς τελευταίους λόγους τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως.

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Ἀκολούθως ἔλαβε τὸν λόγον ὁ ὑπουργὸς τῆς Παιδείας κ. Γεωργακόπουλος, εἰπὼν τὰ ἑξῆς:

«Ὁλόκληρον τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος

(Συνέχεια εἰς τὴν 5ην σελίδα)

...Εἰς τὰ μετόπισθεν...

Τὸ ἐνδιαφέρον διὰ τοὺς Ἀκρίτας

Ἡ πρώτη ἀποστολὴ εἰδῶν

Ὅσοι κατοικοῦν εἰς τὴν πρωτεύουσαν ἰδίως ἢ καὶ τὰς ἄλλας πόλεις τοῦ Κράτους, δὲν φαντάζονται τῶν συνοριακῶν φυλακίων μας, ἢ οἱ εὐκαιρία νὰ συλλογισθοῦν ὑπὸ ποίας συνθήκας ζοῦν οἱ στρατιῶται τῶν συνοριακῶν φυλακίων μας, ἢ οἱ πληθυσμοὶ τῶν παραμεθορίων χωρίων μας. Μακρὰν τοῦ κέντρου, στερούμενοι ὅλων τῶν ἀπολαύσεων καὶ τῶν ἀνέσεων, τὰς ὁποίας μόνον αἱ πόλεις καὶ ἡ ἀπόλυτος ἀσφάλεια δύνανται νὰ ἐξασφαλίσουν, ζοῦν ἐκεῖ μίαν ζωὴν ἀνήσυχον, διεξάγουν μίαν διηνεκῆ πάλην πρὸς φανερὰς καὶ ὑπούλους προπαγάνδας καὶ ἔχουν πάντοτε τὸν ἀόριστον μέν, ἀδιάλειπτον ὅμως φόβον ὅτι τὴν μίαν ἢ τὴν ἄλλην ἡμέραν θ' ἀντιμετωπίσουν ἴσως μίαν αἰφνιδιαστικὴν εἰσβολήν, θὰ ἴδουν τοὺς ἀγροὺς των καταπατουμένους καὶ τὰ χωρία των θέατρον ἀγῶνος αἱματηροῦ, τοῦ ὁποίου αὐτοὶ θὰ εἶνε τὰ πρῶτα θύματα...

Καὶ εἶνε μακρὰν οἱ Ἀκρίται καὶ κανεὶς σχεδὸν ἐκ τῶν κατοίκων τῶν πόλεων δὲν ταξιδεύει ἕως ἐκεῖ διὰ νὰ τοὺς γνωρίσῃ ἀπὸ κοντά, ν' ἀντιληφθῇ τὰς ἐλλείψεις των καὶ νὰ σχηματίσῃ προσωπικὴν ἐντύπωσιν περὶ τῶν συνθηκῶν, ὑπὸ τὰς ὁποίας ζοῦν.

Ἀπὸ τὴν ἀντίληψιν ἀκριβῶς αὐτὴν καὶ ἀπὸ τὴν συναίσθησιν τῶν ὑπηρεσιῶν, τὰς ὁποίας προσφέρουν καὶ τῶν θυσιῶν, τὰς ὁποίας θὰ κληθοῦν ἴσως κάποτε νὰ ὑποστοῦν ὑπὲρ τῆς πατρίδος, οἱ ἄνθρωποι αὐτοί, ἐξεπήγασεν ἡ πρό τινος συσταθεῖσα «Ἀδελφότης Ἀγάπης Ἀκριτῶν». Ἡ ὀργάνωσις αὐτή, κινηθεῖσα ἀθορύβως, ἀφανῶς σχεδὸν εἰς τὰ πρῶτα της βήματα, παρουσίασε πρό τινων ἡμερῶν τὰ πρῶτα της ἐμφανῆ ἀποτελέσματα. Συνεκέντρωσε δηλαδὴ εἰς μίαν μικρὰν ἔκθεσιν ὅλα τὰ εἴδη τῆς πρώτης ἀποστολῆς της πρὸς τοὺς Ἀκρίτας, τὰ ὁποῖα ἐντὸς τῶν προσεχῶν ἡμερῶν θ' ἀποσταλοῦν εἰς 10 ὁρισθησόμενα, μεταξὺ τῶν πολυπληθεστέρων κέντρων ἢ φυλακίων τῆς μεθορίου μας, καθ' ὅλην τὴν γραμμήν, ἀπὸ Ἀδριατικοῦ πελάγους μέχρις Ἕβρου.

Ἕνας ἀντιπρόσωπος τῆς Ἀδελφότητος, ἔφορος, ἢ ὁπωσδήποτε ἄλλως ἤθελεν ὀνομασθῇ, θ' ἀναλάβῃ τὴν συγκέντρωσιν καὶ τὴν στέγασιν ὅλων αὐτῶν τῶν ἀντικειμένων εἰς κάθε κέντρον, τὴν διανομὴν ὅσων ἐξ αὐτῶν προορίζονται πρὸς διανομὴν καὶ ἀνταλλαγὴν μὲ τὰ ἄλλα κέντρα, ὅσων ἐξ αὐτῶν προορίζονται πρὸς ἀνταλλαγήν, εἰς τρόπον ὥστε νὰ διέλθουν ἐκ περιτροπῆς ἐξ ὅλων τῶν κέντρων.

Ἑκάστη πρὸς ἕκαστον κέντρον ἀποστολὴ ἀπαρτίζεται ἀπὸ μίαν σειρὰν ὁμοειδῶν, ποσοτικῶς τοὐλάχιστον, ἀντικειμένων. Τὰ ἀντικείμενα αὐτά, καθὼς ἠμπορεῖ νὰ διαπιστώσῃ καὶ κάθε ἐπισκέπτης τῆς ἐκθέσεως, εἶνε τὰ ἑξῆς διὰ κάθε σειράν: 1 εἰκόνισμα ἁγίου, 1 σημαία, 7 πλαισιωμέναι καὶ 35 ἀπλαισίωτοι εἰκόνες ἀγωνιστῶν τοῦ 1821, 2 χάρται τῆς Ἑλλάδος, 1 βιβλιοθήκη εἰς σχῆμα κιβωτίου —διὰ τὸ εὐκολομετακόμιστον—περιέχουσα 200 τόμους βιβλίων καὶ τεύχη περιοδικῶν, 1 γραμμόφωνον μὲ 5 ἑλληνικοὺς δίσκους, 1 φλογέρα, 1 ὀκαρίνα, 2 κλουβιά, 1 φορητὸν φαρμακεῖον μὲ διάφορα φάρμακα, 50 μανδήλια, 2 φιάλαι κονιάκ, 10 ὀκάδες σαποῦνι, 100 ταχυδρομικὰ δελτάρια καὶ μία δέσμη χάρτου, 100 τετράδια, 10 πλάκες γραφῆς καὶ ἀνάλογα κονδύλια, 10 κονδυλοφόροι καὶ πέννες, 100 κόκκινα αὐγά, τὰ ὁποῖα θ' ἀγορασθοῦν ἐπὶ τόπου διὰ τὸ Πάσχα, 1 κιβώτιον σταφίδα, 50 σακκίδια μὲ ζαχαρωτὰ καὶ διάφορα γυμναστικὰ ὄργανα.

Αἱ σειραὶ αὐταὶ δὲν εἶνε ἀκόμη ὅλαι πλήρεις. Λείπουν διὰ νὰ συμπληρωθοῦν ὀλίγα γραμμόφωνα καὶ δίσκοι, μερικὰ γυμναστικὰ ὄργανα, ἀρκετὰ βιβλία καὶ ὀλίγαι ὀκάδες σαποῦνι. Ἐλπίζεται ὅμως ὅτι κατόπιν τῆς προθυμίας, ἡ ὁποία ἐπιδεικνύεται πανταχόθεν ὅπως ἐνισχυθῇ ἡ προσπάθεια καὶ ὁ σκοπὸς τῆς «Ἀδελφότητος Ἀγάπης Ἀκριτῶν», γρήγορα θὰ συμπληρωθοῦν αἱ ἐλλείψεις αὐταί, καὶ συνεπῶς ταχύτατα θὰ γίνῃ ἡ πρώτη ἀποστολή. Τοιαῦται ἀποστολαὶ ὑπολογίζεται ὅτι θὰ γίνωνται τρεῖς ἢ τέσσαρες κατ' ἔτος, τὰ δὲ μὴ διανεμητέα ἀντικείμενα καὶ ἰδίως αἱ βιβλιοθῆκαι, θὰ παραμένουν ἐπὶ ἕνα ἢ δύο μῆνας εἰς κάθε κέντρον, μεταφερόμεναι κατόπιν εἰς ἄλλο, εἰς τρόπον ὥστε κάθε ἔτος νὰ περνοῦν ἀπὸ κάθε κέντρον περὶ τὰς 2000 σχεδὸν βιβλίων.

Αἱ βιβλιοθῆκαι αὐταὶ εἶνε ἀσφαλῶς τὸ κυριώτερον σημεῖον τῶν ἀποστολῶν αὐτῶν. Περιέχουσαι διαφόρων εἰδῶν βιβλία, πατριωτικὰ

(Συνέχεια εἰς τὴν ην σελίδα)

ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟΝ ΤΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ

Εἰς ὅσους γνωρίζουν τὰς ἰδιορρυθμίας τοῦ ἀμερικανικοῦ δημοσίου βίου, εἶνε εὐνόητοι οἱ δισταγμοί, τοὺς ὁποίους αἰσθάνεται ὁ πρόεδρος Ρούζβελτ διὰ νὰ ἀναλάβῃ τὴν μεσολάβησιν μεταξὺ τῶν ἐν Ἱσπανίᾳ ἐμπολέμων πρὸς τερματισμὸν τῆς ἀγρίας ἀνθρωποσφαγῆς. Ἀλλὰ τὸ περιβόητον «δόγμα τοῦ Μονρόε», τὸ ὁποῖον ἔχει καθηλώσει τὰς χεῖρας τῆς Ἀμερικῆς εἰς ὁλοκληρωτικὴν ἀπραξίαν καὶ ἀποχὴν ἀπὸ πάσης ἀναμίξεως εἰς τὰς εὐρωπαϊκὰς ὑποθέσεις, εἶχε τὴν θέσιν του, ὅταν ἐπεκράτει καὶ εἰς τοὺς πολιτικοὺς ἡ ἁπλοϊκὴ γεωγραφικὴ ἀντίληψις περὶ τοῦ κόσμου, διῃρημένου εἰς δύο ἡμισφαίρια τελείως ἀνεξάρτητα ἀπ' ἀλλήλων. Ἡ πάροδος, ὅμως, τοῦ πανδαμάτορος χρόνου ἔφθειρε καὶ τὸ ἀξίωμα τοῦτο, ἀφοῦ μετέβαλε τὰς συνθήκας, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐστηρίζετο καὶ ἀφοῦ πλέον ἡ Εὐρώπη, ἡ Ἀμερικὴ καὶ ἄλλαι ἤπειροι τῆς γῆς ἔχουν ἀλληλένδετα συμφέροντα καὶ κοινὴν τὴν τύχην. Δὲν φαίνονται, συνεπῶς, δικαιολογημένοι δισταγμοί, ὀφειλόμενοι εἰς τὴν ἱστορικὴν παράδοσιν καὶ μὴ ἀνταποκρινόμενοι πρὸς τὴν σημερινὴν διεθνῆ κατάστασιν.

Εὐγνώμονες Μὲ τὴν ἵδρυσιν τῆς «ἕδρας Βύρωνος» —ἕδρας ἀγγλικῶν θεσμῶν καὶ φιλολογίας—εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν τιμᾶται τὸ ἑορτάζον τὴν ἑκατονταετηρίδα του ἀνώτατον πνευματικὸν ἵδρυμα τοῦ Ἑλληνισμοῦ, τιμᾶται τὸ ὄνομα ἑνὸς ἀπὸ τοὺς μεγαλυτέρους Ἄγγλους ποιητάς, ὁ ὁποῖος ἐθυσιάσθη διὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν ἐλευθερίαν της, καὶ ἐξαίρεται ἡ ἀγγλοελληνικὴ πνευματικὴ ἐπικοινωνία, ἡ ὁποία συμπληρώνει τὰς μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν φιλικὰς σχέσεις. Οἱ Ἕλληνες, αἰσθανόμενοι βαθέως τὴν προσγιγνομένην εἰς τὸ Πανεπιστήμιόν των τιμήν, εἶνε εὐγνώμονες πρὸς τὴν βρεταννικὴν Κυβέρνησιν καὶ πρὸς τοὺς ἄλλους φιλέλληνας, οἱ ὁποῖοι ἔδωσαν χθὲς μίαν τόσον σημαντικὴν ἀπόδειξιν τῆς φιλίας των καὶ τῆς ἐκτιμήσεώς των πρὸς τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος.

Εἰς τὸ ὕψος τῆς θέσεως του Μὲ τὸν ἐκφωνηθέντα κατὰ τὴν ἔναρξιν τῶν ἑορτῶν τῆς πανεπιστημιακῆς ἑκατονταετηρίδος λόγον ὁ ὑπουργὸς τῆς Παιδείας κ. Γεωργακόπουλος ἀπέδειξεν ὅτι εὑρίσκεται εἰς τὸ ὕψος τῆς θέσεώς του. Μορφὴ καὶ περιεχόμενον τοῦ λόγου τούτου κατατάσσουν τὸν κ. Γεωργακόπουλον, ὄχι μόνον εἰς τὴν γραμμὴν τῶν δοκίμων χειριστῶν τοῦ θείου δώρου, τὸ ὁποῖον διακρίνει τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ ὅλα τὰ ἄλλα ζῶα, ἀλλὰ καὶ μεταξὺ τῶν ὀλίγων ἐκείνων Ἑλλήνων ὑπουργῶν τῆς Παιδείας, οἱ ὁποῖοι ἠδυνήθησαν νὰ κατανοήσουν καλῶς καὶ νὰ ἐκφράσουν τελείως τὰ ἰδεώδη καὶ τὰς πρακτικὰς ἐπιδιώξεις τῆς ἑλληνικῆς Ἐκπαιδεύσεως.

Οἱ φυλακισμένοι Τὸ λαμβανόμενον μέτρον τῆς ἀπολύσεως ἐκ τῶν φυλακῶν ὅλων τῶν ἐκτιόντων ποινὴν φυλακίσεως μέχρις 6 μηνῶν ἀποτελεῖ πρᾶξιν ἀνθρωπισμοῦ καὶ κοινωνικῆς σκοπιμότητος, ἀλλὰ καὶ πρᾶξιν ἀνάγκης, ἐφ' ὅσον αἱ σημεριναὶ φυλακαὶ οὔτε ἐπαρκεῖς, οὔτε κατάλληλοι εἶνε διὰ τὸν περιορισμὸν εἰς αὐτὰς ἀνθρώπων. Ἐὰν ἔχῃ κανεὶς ὑπ' ὄψιν του, ὅτι αἱ ἑλληνικαὶ φυλακαὶ στεγάζουν, κατὰ μέσον ὅρον, περὶ τὰς 8.000 πολίτας πάσης τάξεως καὶ ἡλικίας, ὅτι ἐξ αὐτῶν τὰ 15 % εἶνε φυματικοὶ — διὰ νὰ μὴ ἀναφέρωμεν τὰς ἄλλας μεταδοτικὰς νόσους—καὶ ὅτι οὐδεμία ἀπομόνωσις εἶνε δυνατὴ εἰς τὰ σημερινὰ κελλία τῶν 30 καὶ 40 συγκρατουμένων, ἀντιλαμβάνεται καλῶς τὴν ἐπιτακτικὴν ἀνάγκην καὶ τὸ ἀνώτερον κοινωνικὸν συμφέρον, τὸ ὁποῖον ἐπιβάλλει τὴν κατὰ περιόδους ἀραίωσιν τῶν φυλακισμένων διὰ τοῦ μέτρου τῆς ἀπονομῆς ὁμαδικῶν χαρίτων.

Ἡ σκαλιστικὴ καλλιέργεια Αἱ ὑπὸ τόσης ἐπιτυχίας στεφθεῖσαι δοκιμαστικαὶ ἐφαρμογαὶ τῆς σκαλιστικῆς καλλιεργείας τοῦ σίτου διανοίγουν νέας ὅλως δυνατότητας εἰς τὴν προσπάθειαν τῆς σιταρκείας, τὴν ὁποίαν ἀπὸ ἐτῶν καταβάλλει ἡ χώρα. Ἡ διὰ τοῦ καλλιεργητικοῦ τούτου συστήματος, ἀντικαθιστῶντος τὴν ἀροτραίαν καλλιέργειαν, σημαντικωτάτη αὔξησις τῆς κατὰ στρέμμα ἀποδόσεως, ὑπερκαλύπτει τὰ μεγαλύτερα καλλιεργητικὰ ἔξοδα, τὰ ὁποῖα ἀπαιτεῖ ἡ ἐφαρμογή του καὶ ἀποτελεῖ ἰσχυρὰν παρόρμησιν πρὸς τὸν φιλόπονον Ἕλληνα γεωργόν, ὅπως διὰ τῆς καλλιεργητικῆς ταύτης καινοτομίας ἐπιτύχῃ τὴν αὔξησιν τοῦ οἰκογενει

Τέχνη καὶ ζωή

συγγραφεῖς τῆς Ζούγκλας

Ἀπόπειραι ἐρευνητῶν

Ζούγκλα τὴν ἀνακάλυψε κα- φαίνεται ὁ Κίπλιγκ, ὁ μέγας γλος συγγραφεὺς καὶ αὐτὸς ἔκαμε πεδίο γόνιμο γιὰ κάθε ς φιλολογικὴ ἐκμετάλλευση. ν ἐμφανισθῇ ὁ Κίπλιγκ ἡ Ζούγ- ἦταν ἄγνωστη στὴ φιλολογία. ὁ πρῶτος ἐπῆρε στὰ χέρια του θέματα τῶν παρθένων δασῶν, ἀγρίου ἐξωτισμοῦ, τῶν θηρίων, μυστηρίων καὶ τῶν κινδύνων, ν τῶν θελγήτρων τῆς Ζούγ- ς. Καὶ ἔκαμε μιὰ ἐκμετάλλευ- μὲ τόση δεξιοτεχνία καὶ ἐπιτη- ότητα, ὥστε βρῆκε ὕστερα πολ- ς μιμητὲς ἀλλ' ἔμεινεν αὐτὸς ιος καὶ ἄρχοντας τῆς φιλολογι- Ζούγκλας. Εἶνε πνευματικὴ ἰ- κτησία του καὶ ὅλοι οἱ ἄλλοι γγραφεῖς ποὺ τὸν ἀπομιμήθησαν περώτερα, κάνουν τὴν ἐντύπωση ς εἶνε φιλολογικοὶ λαθροθῆρες σα σὲ ξένο δάσος.

Τὰ ἔργα τοῦ Κίπλιγκ ποὺ ἀναφέρονται στὴ Ζούγκλα εἶνε καὶ θὰ ε γιὰ πάντα ἀληθινὰ μοντέλα. «Ἐκεῖ μέσα ἀκούει κανεὶς τὸν ἀέρα ς Ζούγκλας» γράφει ἕνας Γάλλος ιτικός. Ἕνας ἄλλος ὅμως συγ- ραφεύς, μιμητὴς τοῦ Κίπλιγκ, ὁ Ἀμερικάνος Ἔντγκαρ Ράϊς Μπάρ, κατώρθωσε νὰ κερδίσῃ πολὺ περισσότερα χρήματα ἀπὸ τὴν ἐκμετάλλευση τῆς Ζούγκλας. Εἶχε τὴν ἔξυπνη ἔμπνευση νὰ βάζῃ ἕναν πρωτόγονον ἄνθρωπο μέσα στὴ Ζούγκλα, τὸν περίφημο Ταρζάν, τὸν ἔκαμε ἥρωα σὲ μιὰ ἀτελεύτητη σειρὰ λαϊκῶν μυθιστορημάτων καὶ τὸν ἔβαζε νὰ νικᾷ ὅλα τὰ θηρία καὶ ὅλα τὰ στοιχεῖα τῆς φύσεως. Καὶ τώρα ὁ Ταρζὰν ἔχει γίνει πασίγνωστος σὲ ὅλη τὴν ὑφήλιο.

Ὁ ἴδιος ὁ Κίπλιγκ εἶχε διαβάσει αὐτὰ τὰ ρομάντσα τοῦ Ταρζὰν καὶ εἶχεν ἐκφρασθῇ μὲ κάποιαν εἰρωνεία γι' αὐτὰ λέγοντας ὅτι «ὁ συγγραφεὺς των εἶχεν ἀντικαταστήσει τὴν ἐγγλέζικη ποίηση μὲ μιὰν ἀμερικάνικη τζὰζ μπάντ». Αὐτὸ ὅμως δὲν ἐμπόδισε φυσικὰ τὸν συγγραφέα τοῦ Ταρζὰν νὰ γίνῃ πολυεκατομμυριοῦχος καὶ ν' ἀποκτήσῃ μεγάλη φήμη καὶ δόξα σὲ ὅλο τὸν ἀγγλοσαξωνικὸ κόσμο, ἢ μᾶλλον στὸν ἀγγλοσαξωνικὸ παιδόκοσμο, γιατὶ καθὼς φαίνεται τὸ ὄνομά του ἐδοξάσθηκε μέσα στοὺς κύκλους τῶν παιδιῶν.

Ἀπὸ τοὺς μοντέρνους συγγραφεῖς ὁ Γάλλος Ἀντρὲ Μαλρὼ μὲ τὸ ρομάντσο του «Βασιλικὴ Ὁδὸς» κατώρθωσε καὶ ἔγραψε ἔργο ἀντάξιο τοῦ Κίπλιγκ γιατὶ κατάφερε νὰ ζωντανέψῃ μὲ τὴν ἰσχυρή του φαντασία τὸν κόσμο τῆς Ζούγκλας καὶ μάλιστα σὲ τρόπο τόσο ἀξιοθαύμαστο ποὺ τὸν ἐπαίνεσαν ἀνεπιφύλακτα ἀκόμα καὶ οἱ Ἄγγλοι κριτικοί. Καὶ τώρα τελευταῖα ἕνας νέος συγγραφεύς, ὁ Πρίτσετ, ἐδημοσίευσε μιὰ πολὺ ἐνδιαφέρουσα ἱστορία ποὺ ξετυλίγεται στὴ Ζούγκλα τῆς Βραζιλίας.

Αὐτὴ ἡ Ζούγκλα τῆς Βραζιλίας εἶνε καθὼς λένε ἡ πειὸ μυσ δικη ἀπ' ὅλες. Κανένας λευκὸς ἄνθρωπος δὲν κατώρθωσε ἀκόμα νὰ εἰσχωρήσῃ ὡς τὰ σκοτεινὰ βάθη της καὶ γι' αὐτὸ τὸ λόγο δὲν ὑπάρχουν σαφεῖς γεωγραφικοὶ χάρτες. Τώρα τελευταῖα μὲ τὴν μεγάλη πρόοδο ποὺ παρουσιάζει ἡ ἀεροπορία καὶ μὲ τὴν μεγάλη ἀνάπτυξη τῶν ἀεροπορικῶν συγκοινωνιῶν ἡ Βραζιλιανὴ Κυβέρνηση ἀποφάσισε νὰ ἐξερευνήσῃ αὐτὴ τὴν σκοτεινὴ καὶ μυστηριώδη Ζούγκλα μὲ ἀεροπόρους. Ἀλλὰ φαίνεται πὼς καὶ τὸ μέσον αὐτὸ δὲν ἔφερε κανένα ἀποτέλεσμα γιατὶ ἡ πυκνότης αὐτῆς τῆς Ζούγκλας εἶνε ἀφάνταστη. Ἐκεῖ ὑπάρχουν τὰ μόνα ἀληθινὰ παρθένα δάση τοῦ κόσμου καὶ ὄχι στὴν Ἀφρικὴ καὶ στὴν Ἀσία.

Γιὰ τὶς φυλὲς τῶν ἰθαγενῶν ποὺ κατοικοῦν μέσα στὴ βραζιλιανὴ Ζούγκλα ὑπάρχουν πολλοὶ θρῦλοι, γιατὶ κανεὶς δὲν ξέρει τίποτα θετικὸ κι' αὐτοὶ οἱ θρῦλοι ἔχουν δημιουργηθῆ ἀπὸ τοὺς ἰθαγενεῖς ποὺ μένουν ἔξω ἀπὸ τὴ Ζούγκλα χωρὶς ποτὲ νὰ ἔχουν ἐπιχειρήσει νὰ εἰσχωρήσουν ἐκεῖ μέσα. Ἕνας ἀπ' αὐτοὺς τοὺς θρύλους ἀναφέρει ὅτι οἱ κάτοικοι τῆς Ζούγκλας εἶνε λευκοί, ὅτι ἔχουν ἕνα κάποιον πολιτισμό, ὅτι ὑπάρχει ἐκεῖ μέσα μιὰ μεγάλη πόλις καὶ ὅτι βρίσκονται καὶ τὰ ἐρείπια τῆς ἀρχαίας Ἀτλαντίδος καὶ οἱ τωρινοὶ κάτοικοι εἶνε ἀπόγονοι τῶν ἀρχαίων Ἀτλάντων.

Κανεὶς βέβαια δὲν πιστεύει σ' αὐτοὺς τοὺς θρύλους. Ἐν τούτοις πολλοὶ ἐξερευνηταί, κυρίως Ἀγγλοσάξωνες καθὼς καὶ πολλοὶ ἱεραπόστολοι ἐνόμισαν πὼς μποροῦσαν ν' ἀρχίσουν μιὰ ἐξερευνητικὴ ἀποστολὴ μὲ σκοπὸν νὰ διαλευκάνουν αὐτὰ τὰ μυστήρια. Ὅλοι ὅμως ἀπέτυχαν καὶ οἱ περισσότεροι ἀπ' αὐτοὺς ἐπλήρωσαν μὲ τὴ ζωή τους τὴν παράτολμη αὐτὴ ἀπόπειρα. Καὶ ὅσοι κατώρθωσαν νὰ γυρίσουν πίσω, ὅλοι σὲ κακὴ κατάσταση ἀπὸ τὶς μεγάλες ταλαιπωρίες, δὲν ἐπέτυχαν ν' ἀνακαλύψουν σπουδαῖα πράγματα. Φαίνεται ὅμως ὅτι ἔχει διαπιστωθῆ ἀπ' αὐτοὺς τοὺς ἐξερευνητὲς ἡ ὕπαρξη πρωτόγονων ἀνθρώπων μέσα στὴ Ζούγκλα, αἱμοβόρων καὶ ἀνθρωποφάγων.

Ὁ πειὸ διάσημος ἀπ' ὅλους τοὺς ἐξερευνητὲς τῆς βραζιλιανῆς Ζούγκλας ἦταν ὁ Ἄγγλος συνταγματάρχης Φώουσετ ποὺ κατώρθωσε νὰ εἰσχωρήσῃ πολὺ βαθειά, ἀλλὰ στὸ τέλος ἐξαφανίσθηκε καὶ κανεὶς δὲν ξέρει τί ἀπόγινε. Ἡ οἰκογένειά του στὴν Ἀγγλία νομίζει πὼς ὑπάρχουν λόγοι νὰ πιστεύῃ ὅτι εἶνε ἀκόμη ζωντανὸς καὶ ὅτι ἔμεινε μέσα στὴ Ζούγκλα ἢ παρὰ τὴ θέλησή του ἢ γιὰ σκοποὺς ἐπιστημονικούς. Ἔκτοτε πολλὲς ἀποστολὲς ἔγιναν μὲ ἀποκλειστικὸ σκοπὸ τὴν ἀνεύρεσή του ἀλλὰ ὅλες ἀπέτυχαν. Ἕνας Γερμανοαμερικάνος δημοσιογράφος ἐδημοσίευσε ἕνα ρεπορτὰζ σχετικὸ μὲ τὴν ἀπόπειρά του γιὰ τὴν ἀνακάλυψη τοῦ Φώουσετ ποὺ ἔκαμε μεγάλο θόρυβο, ἀλλὰ κατὰ τὴν γνώμη τῶν ἐπιστημόνων ἔγραψε πράγματα μᾶλλον φανταστικά.

Ὁ συγγραφεὺς τοῦ ἔργου ποὺ δημοσιεύθηκε τώρα τελευταῖα ἔκαμε κι' αὐτὸς μιὰ ἀπόπειρα ἀλλὰ δὲν μπόρεσε νὰ εἰσχωρήσῃ πολὺ βαθειά. Τὸ ἔργο του ἀναφέρεται σὲ μιὰ παλαιότερη ἐξερευνητικὴ ἀπόπειρα ἑνὸς Ἄγγλου ἱεραποστόλου ποὺ χάθηκε κι' αὐτὸς μέσα στὴ Ζούγκλα καὶ ὑπάρχει ἀκόμα ἡ ἐλπίδα ὅτι εἶνε ζωντανός, γιατὶ κάποιες πληροφορίες ἀναφέρουν ὅτι ἕνας λευκὸς ζῇ μεταξὺ τῶν ἰθαγενῶν τῆς Ζούγκλας. Ὁ κυριώτερος λόγος ποὺ ἀποτυχαίνουν ὅλες οἱ ἀποστολὲς εἶνε τὸ νοσηρὸ κλῖμα ποὺ προξενεῖ διάφορες ἄγνωστες ἀρρώστειες πολὺ ἐπικίνδυνες γιὰ τοὺς λευκοὺς γιατὶ δὲν ξέρουν πὼς νὰ προφυλαχθοῦν καὶ πὼς νὰ γιατρευθοῦν ἀπ' αὐτές. Μέγας κίνδυνος ἐπίσης εἶνε τὰ θηρία καὶ πρὸ πάντων τὰ φίδια. Ὑπάρχουν ἐκεῖ μέσα εἴδη θηρίων καὶ φιδιῶν ἀγνώστων στὴν ἐπιστήμη.

Ἡ ἐξερεύνηση τῆς Ζούγκλας φαίνεται πὼς δὲν εἶνε ἀδύνατη. Ἀλλὰ πρέπει νὰ τὴν ἀναλάβῃ ἡ Βραζιλιανὴ Κυβέρνηση, νὰ διαθέσῃ πολλὰ χρήματα καὶ ὁλόκληρο στράτευμα ἀνθρώπων μὲ ἱκανοὺς ἐπιστήμονες ἐπὶ κεφαλῆς. Αὐτοὶ προχωρῶντας σιγὰ-σιγὰ καὶ μὲ ἐξασφαλισμένο ἐφοδιασμὸ θὰ ἀνοίξουν δρόμο μέσα στὸ δάσος. Ἀλλὰ ἡ ὑπόθεση αὐτὴ θ' ἀπαιτήσῃ πολλὰ χρήματα καὶ ἀνθρώπους ἀποφασιστικούς. Μεμονωμένη ἀπόπειρα ἀπὸ ἐξερευνητὲς εἶνε καταδικασμένη σὲ ἀποτυχία. Γιὰ νὰ ἐξερευνηθῇ ἡ Ζούγκλα ἕνας μόνος τρόπος ὑπάρχει, νὰ καταστραφῇ σιγὰ-σιγά. Αὐτὴ εἶνε ἡ γνώμη τοῦ Γάλλου ἐξερευνητοῦ Ντυλὸκ καὶ αὐτὴ φαίνεται πὼς θ' ἀκολουθήσουν τώρα οἱ Βραζιλιανοί.

SER

ΠΡΟΩΡΟΣ ΑΚΟΜΗ Η ΜΕΣΟΛΑΒΗΣΙΣ

ΔΙΑΤΙ Η ΑΤΥΧΗΣ ΙΣΠΑΝΙΑ ΘΑ ΑΡΓΗΣΗ ΝΑ ΕΙΡΗΝΕΥΣΗ

ΜΙΑ ΜΟΝΗ ΕΛΠΙΣ,..

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, Ἀπρίλιος. (Ἰδιαιτέρα ὑπηρεσία).— Ὁ μέχρι πρό τινος ἀπεσταλμένος τῶν «Τάϊμς» εἰς τὴν ἀλληλοσπαρασσομένην Ἱσπανίαν, ἐπιστρέψας ἐσχάτως, δημοσιεύει εἰς τὸ σημερινὸν φύλλον ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς συμπληρώσεως ἑξαετίας ἀπὸ τῆς ἀνακηρύξεως τῆς Ἱσπανικῆς Δημοκρατίας, ἐνδιαφέρουσαν ἀνασκόπησιν τῆς ἐπικρατούσης εἰς τὴν ἀτυχῆ χώραν καταστάσεως. Ὁ προχθεσινός, λέγει ἑορτασμὸς (ἂν εἶνε κατάλληλος ἡ λέξις) τῆς ἕκτης ἐπετείου τῆς Δημοκρατίας, καθ' ὃν χρόνον οἱ Ἱσπανοὶ ἀποκαλοῦν ἀλλήλους ἐρυθροὺς ἢ φασιστὰς καὶ ἀλληλοσφάζονται, ἀπετέλεσε πηγὴν ἀθυμίας καὶ μελαγχολίας ὄχι μόνον διὰ τὴν Ἱσπανίαν, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν Εὐρώπην καὶ διὰ τὸν πολιτισμόν. Πρὸς τὸ παρὸν οὐδεμία ὑπάρχει προοπτικὴ τερματισμοῦ τῆς τραγῳδίας ταύτης, ἐκτὸς ἂν τὰ νοτιοαμερικανικὰ ἔθνη πρὸ πάντων, εἰς τῶν ὁποίων τὰς φλέβας ρέει αἷμα ἱσπανικόν, κατορθώσουν νὰ λησμονήσουν τὰς συμπαθείας των πρὸς τὴν μίαν ἢ τὴν ἄλλην παράταξιν, χάριν τῆς συμπαθείας των πρὸς τὴν Ἱσπανίαν καὶ νὰ ἀνοίξουν μίαν ὁδὸν εἰρηνεύσεως.

Πόσον μακρινή, λέγει ὁ Ἄγγλος δημοσιογράφος, φαίνεται ἡ εἰρηνικὴ ἡμέρα καθ' ἣν ἐπεβλήθη ἓν νέον καθεστὼς χωρὶς νὰ πέσῃ οὔτε ἕνας πυροβολισμός. Πάρα πολλὰ ἀνεμένοντο ἀπὸ τὴν Δημοκρατίαν. Πόσον διάφορον ἀπὸ ὅ,τι ἀνεμένετο καὶ ἠλπίζετο, ὑπῆρξε τὸ ἀποτέλεσμα τῆς περιόδου τῶν ἓξ αὐτῶν ἐτῶν. Πολιτικῶς ἡ λύσις τῆς καταστάσεως εὑρίσκεται ἀκόμη εἰς χεῖρας τῶν ἰδίων τῶν Ἱσπανῶν. Ἡ ἐξωτερικὴ ἐπέμβασις ἐχειροτέρευσε τὰς σχέσεις τῶν ἀκόμη καὶ πρὸ τῆς ἐκρήξεως τῆς ἐπαναστάσεως, καὶ ὑπῆρξεν ἔκτοτε μόνιμος κίνδυνος διὰ τὴν εὐρωπαϊκὴν εἰρήνην. Τώρα, τοὐλάχιστον, φαίνεται ἐπελθοῦσα μεταβολή τις· ἡ μὴ ἐπέμβασις ἀρχίζει νὰ ἀποβαίνῃ μέχρις ὡρισμένου βαθμοῦ ἀποτελεσματική. Συνέπεια τῆς μεταβολῆς ταύτης δύναται νὰ εἶνε ἡ παράτασις τοῦ ἀγῶνος. Ἀλλ' ἡ ἔκβασις θὰ εἶνε πολὺ γνησιώτερον ἱσπανική. Τὸ πνεῦμα, ὅπερ ἐδημιούργησε τὸν ἱσπανικὸν κόσμον δὲν ἀπέθανε. Θὰ εὕρῃ νέαν ἔκφρασιν.

Τὰ πάθη εἶνε τόσον ἔντονα ὥστε νὰ καταντᾷ ματαία κάθε προσπάθεια μεσολαβήσεως. Ἀπὸ τὴν κατεύθυνσιν ταύτην δὲν φαίνεται νὰ ὑπάρχουν δυνατότητες συντομεύσεως τοῦ πολέμου. Πρὸς τὸ παρόν, οἱ πολυπληθεῖς φίλοι τῆς Ἱσπανίας θὰ ἔπρεπε μᾶλλον νὰ προσπαθήσουν νὰ κατανοήσουν τὰ ζητήματα παρὰ νὰ ἐπέμβουν διὰ νὰ ἐπιχειρήσουν ν' ἀσκήσουν τὴν ἐπιρροήν των. Ἡ παλαιὰ τάξις πραγμάτων, διατηρηθεῖσα εἰς τὴν Ἱσπανίαν περισσότερον ἀπὸ ἄλλην χώραν, ἔπρεπεν, ἐπὶ τέλους, νὰ μεταβληθῇ. Τὴν ἀλήθειαν ταύτην τὴν εἶχεν ἀντιληφθῆ ὁ Πρίμο ντὲ Ριβέρα, ὅπως τὴν ἐντιλαμβάνεται σήμερον ὁ Φράνκο, ὅπως τὴν συνησθάνθη ἡ προσωρινὴ κυβέρνησις τοῦ 1931 μὲ τοὺς διανοουμένους ποὺ τὴν ὑπεστήριζαν. Πολλοὶ ἀπὸ αὐτοὺς εἶνε τώρα φυγάδες, διότι ἀπέτυχον ὡς καθοδηγηταί.

Ὁ κλῆρος καὶ ἡ ἀριστοκρατία ἐπλήρωσαν πολὺ ἀκριβὰ τὰ σφάλματά των καὶ ὅταν τὸ ἐκάλεσεν ἡ ἀνάγκη ἀπέθανον μὲ γενναιότητα, ὅπως ἀνεμένετο. Οὐδεὶς ἀπηρνήθη τὰς ἀρχάς του ἢ τὸν θεόν του. Ὁ ἡρωϊσμὸς τοῦ λαοῦ, τοῦ πτωχοῦ, τοῦ συχνὰ ἐμπαιζομένου λαοῦ, ἐξεδηλώθη ποικιλοτρόπως εἰς ἀμφοτέρας τὰς παρατάξεις, συνοδευόμενος παραδόξως ὑπὸ φοβερᾶς σκληρότητος. Οἱ ἄνθρωποι τοῦ λαοῦ εἶνε τὰ καθημερινὰ θύματα τῆς πάλης καὶ αὐτοὶ θὰ πληρώσουν ὁμαδικῶς τὰ σπασμένα, ἂν ὑπερισχύσουν οἱ ἐξτρεμισταί.

(Συνέχεια εἰς τὴν ην σελίδα)

Ἀπὸ τὰς ἑορτὰς τῆς ἑκατονταετηρίδος τοῦ Πανεπιστημίου: 1) Ἡ χθεσινὴ τελετὴ ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως. 2) Ἡ ὡραία λαμπαδηφορία τῶν φοιτητῶν. 3) Ἡ ἑορτὴ εἰς τὴν Ἀκρόπολιν χθὲς τὸ ἀπόγευμα.

Θεάματα

(Ἀπογευματιναὶ Ἑσπεριναὶ)
ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ. 5.30 μ.μ. καὶ 10 μ.μ. «Ἐπιθεωρητής».
ΑΛΙΚΗΣ. «Ὁ Παπαφλέσσας».
ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ. «Δύο ἄγγελοι».
ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ. «Ἑτερόφωτες».
ΜΟΝΤΙΑΛ. «Τὸ τρελλοκόριτσο».
ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ (Θίασος Κυριακοῦ). «Ἡ γυναῖκα τοῦ δρόμου».

Κινηματογράφοι

ΑΤΤΙΚΟΝ. «Ἀπὸ τὸν θάνατο στὴ ζωή».
ΑΠΟΛΛΩΝ. «Οἱ δυὸ μάγκες».
ΑΛΑΜΠΡΑ. «Λευκοὶ σκλάβοι».
ΒΡΕΤΑΝΝΙΑ. «Ρωμαῖος καὶ Ἰουλιέττα».
ΙΝΤΕΑΛ. «Κορίτσια ποὺ χάθηκαν».
ΟΡΦΕΥΣ. «Μιὰ χρυσῆ καρδιά».
ΠΑΛΛΑΣ (Μετ.). «Δεσποινὶς Μόζαρτ».
ΠΑΝΘΕΟΝ. «Μπολερό».
ΡΕΞ. «Ὁ χορὸς εἶνε ἡ ζωή μου».
ΣΙΝΕΑΚ. Ἐπίκαιρα κλπ. Ἀπὸ 10 π.μ.
ΣΠΛΕΝΤΙΤ. «Ἐγὼ καὶ ἡ Αὐτοκράτειρα».
ΤΙΤΑΝΙΑ. «Ἡ μέλλουσα ζωή».
ΙΡΙΣ. «Κατηγορουμένη εἶσαι ἀνήλικη;».
ΚΟΣΜΟΠΟΛΙΤ. «Χαραυγὴ τῆς δόξης».
ΟΥΦΑ. «Τὸ χρῆμα».
ΑΡΗΣ. Μὴ κοιμηθῇς πρὶν σὲ φιλήσω».
ΑΤΘΙΣ. «Γκαρσόν».
ΑΘΗΝΑΪΚΟΝ. «Τελευταία ἔφοδος».
ΕΛΛΑΣ. «Καπετὰν Μπλούντ».
ΕΚΘΕΣΙΣ. «Σπασμένες ἁλυσίδες».
ΜΟΝ ΣΙΝΕ. «Νύχτα Καρναβαλιοῦ».
ΜΑΖΕΣΤΙΚ. «Ἡ φυγὴ τοῦ Ταρζάν».
ΠΑΛΛΑΣ (Παγκρ.). «Ναυτικὴ παρέλασις».
ΡΟΖΙΚΛΑΙΡ. «Δόκτωρ Ἐπαμεινώνδας».

Πειραιῶς καὶ Προαστίων

ΒΑΛΚΑΝΙΑ. «Γονδολιέρης τῆς Βενετίας».
ΚΑΛΙΦΟΡΝΙΑ. «Ἀργεῖ».
ΚΑΠΙΤΟΛ. «Νιμπελούγκεν».
ΠΑΛΛΑΣ. «Πειρασμός».
ΣΠΛΕΝΤΙΤ. «Δόκτωρ Ἐπαμεινώνδας».
ΧΑΪ-ΛΑΪΦ. «Οἱ λύκοι μεταξύ των».
ΑΚΤΑΙΟΝ. «Καπετὰν Γεννάρης».
ΑΣΤΗΡ. «Στὴν ὑπηρεσία τοῦ Τσάρου».
ΕΤΟΥΑΛ (Καλλ.). «Ἄννα Καρένινα».
ΗΡΩΔΕΙΟΝ. «Κατηγορουμένη εἶσαι ἀνήλικη;».
ΚΡΥΣΤΑΛ (Κοκ.). «Ἡ σάρξ προστάζει».

Διευθυντὴς τοῦ Τυπογραφείου
Ἐμμανουὴλ Γ. Κασιμάτης
Μηθύμνης — Μοσχονησίων 19

ακοῦ του εἰσοδήματος. Βεβαίως ἀπομένει νὰ γίνουν αἱ δοκιμαστικαὶ ἐφαρμογαὶ τοῦ συστήματος εἰς ὅλα τὰ ἀγροτικὰ διαμερίσματα τῆς χώρας καὶ ἀπὸ ὅλας τὰς κατὰ τόπον τόσον ποικιλλούσας κλιματολογικάς, ἐδαφολογικὰς κλπ. συνθήκας. Μετὰ τὴν ἐπιτυχίαν καὶ τῶν δοκιμῶν τούτων, περὶ τῆς ὁποίας οἱ εἰδικοὶ εἶνε πεπεισμένοι, θὰ χρειασθῇ ἡ ἐκ μέρους τῶν γεωπόνων μας προπαγάνδισις εἰς τοὺς γεωργοὺς τοῦ νέου συστήματος, τὸ ὁποῖον, πλὴν τῶν ἄλλων, θὰ ἀπορροφήσῃ καὶ τὰς ἐργατικὰς χεῖρας τῆς ὑπαίθρου, ἐξαλειφομένης τῆς περιοδικῆς ἀνεργίας τῶν ἐργατῶν γῆς, ὅπου αὐτὴ ἐμφανίζεται.

Ἡ βαρεῖα σιδηροβιομηχανία

Ἡ ἀπό τινος καταβαλλομένη προπαρασκευαστικὴ προσπάθεια, ὅπως ἱδρυθῇ καὶ εἰς τὴν χώραν μας βαρεῖα σιδηροβιομηχανία, ἀξίζει νὰ συνεχισθῇ καὶ νὰ καταλήξῃ εἰς θετικὰ συμπεράσματα. Ἡ Ἑλλὰς παράγει, ὡς γνωστόν, ὡρισμένα μεταλλεύματα, τῶν ὁποίων ἡ ἐντὸς τῆς χώρας ἐκκαμίνευσις ἀφ' ἑνὸς θὰ ἐδημιούργει ἕνα νέον βιομηχανικὸν κλάδον, ὁλοκληρώνοντα τὴν μεταλλουργίαν μας καὶ ἀπορροφοῦντα ἑκατοντάδες ἐργατῶν καὶ ἀφ' ἑτέρου θὰ συνετέλει εἰς τὴν ἐντὸς τῆς χώρας παραγωγὴν βασικῶν πρώτων ὑλῶν, τὰς ὁποίας χρησιμοποιεῖ ἡ ἀπὸ ἐτῶν εὐδοκιμοῦσα ἐλαφρὰ ἑλληνικὴ σιδηροβιομηχανία. Τὸ σχέδιον τοῦτο, πλὴν τῶν οἰκονομικῶν, παρουσιάζει καὶ γενικώτερα πλεονεκτήματα, σχετικὰ μὲ τὴν ἐθνικήν μας ἄμυναν καὶ ὡς τοιοῦτο εἶνε ἄξιον ἔτι σοβαρωτέρας μελέτης.

Τὰ ἔκθετα

Ἡ ἀθηναϊκὴ κοινωνία παρακολουθεῖ μετ' ἰδιαιτέρου ἐνδιαφέροντος τὰς καταβαλλομένας προσπαθείας, ὅπως εὑρῇ τὴν πρέπουσαν λύσιν ἓν ζήτημα μεγάλης κοινωνικῆς σημασίας: τὸ ζήτημα τῶν ἐκθέτων. Δὲν πρόκειται δὲ περὶ ἀξημιώτου ἠθικολογίας, εἰς τὴν ὁποίαν δὲν εἶνε εἰθισμένη ἡ κοινωνία τῶν Ἀθηνῶν, ἡ πλειστάκις ἀποδείξασα ὅτι γνωρίζει νὰ συνοδεύῃ τὰ αἰσθήματά της μὲ τὰς ἀναλόγους γενναίας πράξεις. Ὁ Δῆμος, ὡς ἡ ὑπερτέρα ὀργάνωσις τῆς πόλεως, ἡ τεταγμένη νὰ μεριμνᾷ δι' ὅλας τὰς ἀνάγκας αὐτῆς, ἀναπτύσσει κατ' αὐτὰς πρωτοβουλίαν, ἡ ὁποία θὰ ἦτο εὐχῆς ἔργον ἂν ταχέως ἔφθανεν εἰς ἀποτελέσματα ἱκανὰ νὰ ἐξασφαλίσουν εἰς τὰ ἔκθετα, τὰ θλιβερὰ αὐτὰ θύματα τῶν κοινωνικῶν συνθηκῶν, ὅρους ὑγιεινῆς διατροφῆς καὶ ἀναπτύξεως.

ΚΑΤΑΠΛΗΞΙΣ
εἶνε ἐκεῖνο ποὺ ἐνοίωσαν ὅσοι μπόρεσαν νὰ ἰδοῦν χθὲς τὸ κοσμοϊστορικὸν ἔργον τοῦ
ΓΟΥΕΛΣ
Η
ΜΕΛΛΟΥΣΑ
ΖΩΗ
Ὅλος ὁ κόσμος ποὺ εἶχε γεμίσει τὴν αἴθουσα διηρωτᾶτο πῶς μπόρεσαν ἄνθρωποι νὰ κάμουν ἕνα τέτοιο ἔργο. Καὶ ἔχουν δίκαιον γιατὶ πραγματικὰ οὔτε εἶδε, οὔτε θὰ ἴδῃ ὁ κόσμος τέτοιο δημιούργημα.
ΤΙΤΑΝΙΑ
«ΜΗΝΥΤΩΡ»

ΔΡΟΣΙΑ! ΩΜΟΡΦΙΑ! ΧΑΡΙΣ! ΤΕΧΝΗ!
Αὐτὰ ἐγέμισαν χθὲς τὴν καρδιὰ τοῦ κόσμου ἀπὸ τὸ ἀριστούργημα τοῦ
ΣΑΡΛ ΜΠΟΥΑΓΙΕ
καὶ τῆς
ΛΙΛΙΑΝ ΧΑΡΒΕΫ
ΕΓΩ ΚΑΙ Η ΑΥΤΟΚΡΑΤΕΙΡΑ
στὸ
ΣΠΛΕΝΤΙΤ
2—4 τιμαὶ ἠλαττωμέναι
«ΜΗΝΥΤΩΡ»

Ἡ κινηματογραφικὴ ἔρευνα τοῦ ΣΙΝΕΑΚ εἰς τὴν σύγχρονον ζωὴν καὶ δημιουργικὴν προσπάθειαν τῶν μεγάλων Ἐθνῶν ἤρχισε χθὲς μὲ μίαν ΑΝΑΜΦΙΣΒΗΤΗΤΟΝ ΕΠΙΤΥΧΙΑΝ
ΤΟ ΣΙΝΕΑΚ
δὲν παρουσιάζει ταινίας θαύματα — μαγείας — ὄνειρα μὲ καλλιτέχνας γόητας — ἀσυγκρίτους — ὑπερόχους καὶ μὲ πρωταγωνιστρίας μοιραίας — σκανδαλιστικὰς μυστηριώδεις
ἀλλὰ ταινίας ΖΩΝΤΑΝΑΣ
ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ:
ΤΑ ΕΠΙΚΑΙΡΑ ΟΛΟΥ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ
Τὰ ἐπίκαιρα τῶν Ἀθηνῶν. ΕΝΑ ΜΙΚΥ ΜΑΟΥΣ, ἀπὸ τὰ κωμικώτερα καὶ ἐξυπνότερα ποὺ προεβλήθησαν μέχρι τοῦδε. ΜΙΑ ΣΕΛΙΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΣΗΜΕΡΙΝΗΝ ΙΤΑΛΙΑΝ ὅπως τὴν ἀπεικονίζει ἀντικειμενικά, ὁ κινηματογραφικὸς φακός. Μιὰ ξεκαρδιστικὴ κωμῳδία ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΑΝΤΡΕΥΤΗΣ μὲ ἐξωφρενικὲς σκηνές.
ΠΡΟΣΕΧΩΣ: Ἔρευναι τοῦ ΣΙΝΕΑΚ εἰς τὴν ΑΓΓΛΙΑΝ, ΓΑΛΛΙΑΝ, ΤΑΣ ΗΝ. ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ, ΤΗΝ ΙΑΠΩΝΙΑΝ, ΤΗΝ ΓΕΡΜΑΝΙΑΝ κλπ.
ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΩΣ ΕΝΑΡΞΙΣ ΑΠΟ ΤΗΣ 10ης π. μ. ΣΥΝΕΧΩΣ

Ὁ κινηματογράφος
ΚΥΒΕΛΗΣ - ΟΥΦΑ
ἀπὸ σήμερον προβάλλει τὸ ἀριστούργημα τοῦ
ΕΜΙΛ ΖΟΛΑ
ΤΟ ΧΡΗΜΑ
μὲ τοὺς
ΠΙΕΡ ΡΙΣΑΡ ΒΙΛΜ
ΒΕΡΑ ΚΟΡΕΝ
ΟΛΓΑ ΤΣΕΧΟΒΑ
Πᾶσα ἄλλη διαφήμισις περιττή. Τὸ ὄνομα ΖΟΛΑΣ σᾶς ἐγγυᾶται τὴν ἀξίαν τοῦ ἔργου.

ΜΠΟΜΠΟΝΙΕΡΕΣ
ΑΥΓΑ, ΠΟΥΛΙΑ, ΛΑΓΟΙ
ΔΩΡΑ ΔΙΑ ΤΟ ΠΑΣΧΑ
ΜΠΟΓΙΕΣ
ΧΑΛΚΟΜΑΝΙΕΣ
ΔΙΑ ΤΑ ΑΥΓΑ
στοῦ
ΜΑΓΓΙΩΡΟΥ
Ἑρμοῦ 17

Ἀπὸ Πρωΐας εἰς Πρωΐαν

ΕΝΤΓΑΡ ΟΥΑΛΛΑΣ 17ον.-ΟΙ «ΚΟΚΚΙΝΟΙ ΑΣΣΟΙ»

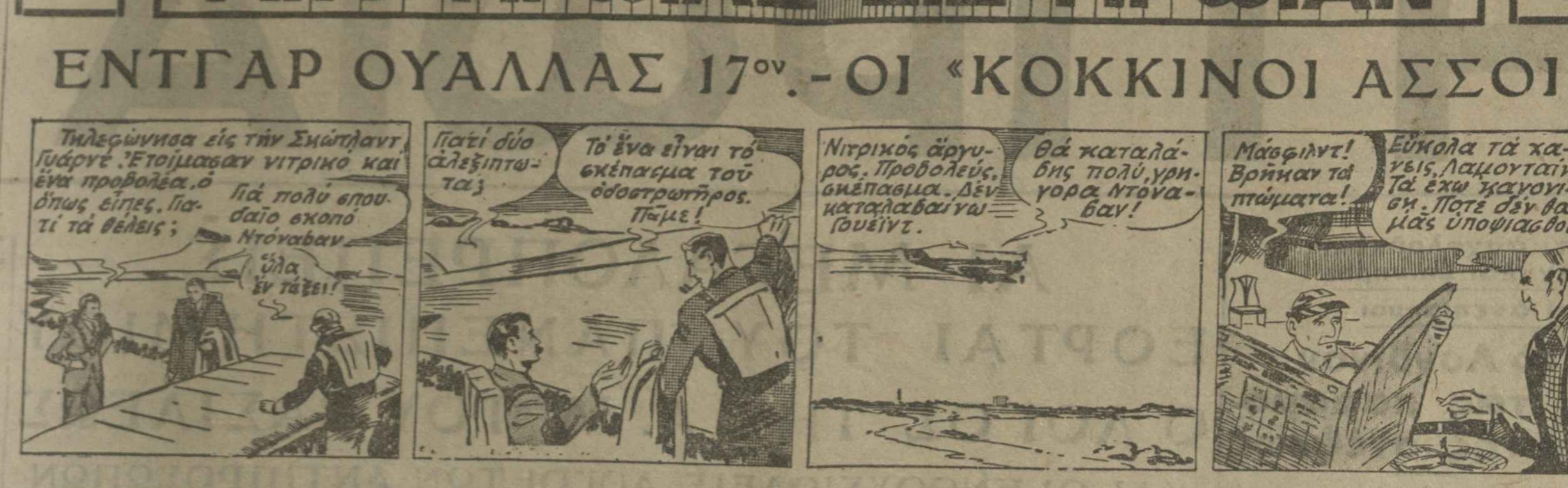
Τηλεφώνησα εἰς τὴν Σκώτλαντ Γυάρντ. Ἑτοίμασαν νιτρικὸ καὶ ἕνα προβολέα, ὅπως εἶπες. Γιὰ τί τὰ θέλεις;
Γιὰ πολὺ σπουδαῖο σκοπό Ντόναβαν.
Ὅλα ἐν τάξει!
Γιατί δύο ἀλεξίπτωτα;
Τὸ ἕνα εἶναι τὸ σκέπασμα τοῦ ὁδοστρωτῆρος. Πᾶμε!
Νιτρικὸς ἄργυρος. Προβολεύς, σκέπασμα. Δὲν καταλαβαίνω Γουέϊντ.
Θὰ καταλάβης πολὺ γρήγορα Ντόναβαν!
Μάσβιλντ! Βρῆκαν τὰ πτώματα!
Εὔκολα τὰ χάνεις, Λαμονταίν. Τὰ ἔχω κανονίσει. Ποτὲ δὲν θὰ μᾶς ὑποψιασθοῦν!

Δύο χηρῶν προκειμένων

Εἶνε καιρός, ὅπου δυὸ γράμματα, μὲ πένθιμον περιθώριον, ἀναμένουν τὴν σειρὰν τῆς σχολιάσεώς των, δεδομένου ὅτι καὶ τὰ δυὸ—τὸ ἕνα ἐλαφρότερα καὶ πετακτὰ—θίγουν τὸ ζήτημα τοῦ εὐθύμου ἢ μὴ πένθους τῶν γυναικῶν ποὺ πενθοῦν...

Ἀπὸ τὰ δυὸ αὐτὰ γράμματα, τὸ ἕνα μὲ τὸ βαρὺ πένθος, μιᾶς «πολυπονεμένης», ὡς ὑπογράφεται, εἶνε εἰς τέσσαρες σελίδες μεγάλες «ἰν φόλιο», τὰ παράπονα καὶ παρεξηγήσεις της, σχετικῶς μὲ ἕνα χρονογράφημα, ἀρκετὰ παλαιόν, διὰ τὰς εὐθύμους χήρας, τὸ ἄλλο, μὲ ψιλὸ πένθος, εἶνε συντομώτερον καὶ εἰς τὸ τέλος μιᾶς «κοζερί» ἀνυπογράφου, ἡ ὁποία δίδει ραντεβοῦ εἰς τὸ ....Ὑπερπέραν, ὑπάρχει τὸ ὑστερόγραφον «πολὺ περίεργον νὰ κάνῃ σὲ σᾶς ἐντύπωσιν μιὰ λεπτομέρεια γυναικείας κοκκεταρίας»...

Ἂν ἐπρόκειτο ν' ἀπαντήσῃ κανεὶς χωριστὰ εἰς τὰ δυὸ αὐτὰ ἀνώνυμα....ἐγχειρίδια καλῆς συμπεριφορᾶς πρὸς τὰς πενθούσας χήρας, τὸ πρᾶγμα θὰ ἦτο πολὺ εὔκολον. Θὰ ἠμποροῦσε κανεὶς νὰ συζητήσῃ μὲ τὸ δεύτερον εἰς φιλοπαίγμον ὕφος, καὶ νὰ δώσῃ, μετὰ τῆς προσηκούσης σοβαρότητος εἰς τὸ πρῶτον, τὰς δεούσας ἐξηγήσεις... Δυστυχῶς, δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ συμβῇ αὐτό, δι' ὃ καὶ ἡ κοινὴ αὐτή.... μὴ ἀπάντησις, μοιραίως θὰ εἶνε ἐπαμφοτερίζουσα. Πενθοῦσα καὶ εὔθυμος!...

Ἐν πρώτοις—Νο 1— δὲν ἐπρόκειτο ποτὲ νὰ ψέξῃ κανεὶς καμμιὰν «πολυπονεμένη», διότι καμμιὰ «πολυπονεμένη» δὲν πρόκειται, φαντάζομαι νὰ βγῇ ὡς εἶδος μασκαρᾶς ἔστω καὶ μὲ μαῦρα, διὰ νὰ πενθήσῃ ἕναν οἱονδήποτε εὐτυχῆ θνητὸν—αὐτοὶ δὰ εἶνε ἀσφαλῶς οἱ εὐτυχέστεροι—εἴτε σύζυγος εἶνε, εἴτε ἀδελφός, εἴτε πατέρας, εἴτε «μνηστήρ», διότι ἐθεάθη καὶ τὸ τελευταῖον. Μιὰ πολυπονεμένη, βεβαίως, θὰ ἔχῃ τὴν συναίσθησιν, ὅτι τὸ κοκκινάδι, οἱ πούδρες, ἡ ἀποψίλωσις τῶν φρυδιῶν, τὸ βάψιμο τῶν βλεφαρίδων καὶ ἡ καλλιτεχνικὴ περιβολὴ τοῦ πέπλου, μετὰ τῶν ἄλλων μπιχλιμπιδιῶν, ποὺ δὲν πρόκειται νὰ ἰδῇ ὁ μακαρίτης, ἐὰν τὸ κάνωμε πρὸς τιμήν του, εἶνε πράγματα λίαν παρεξηγήσιμα καὶ ἀπρεπῆ, καὶ εἶνε ἕνα εἶδος ἐμμέσου προσκλήσεως πρὸς παρηγορίαν... Σέβεται, βέβαια, κανεὶς τὸ πένθος καὶ τοὺς πενθοῦντας, ἀλλὰ τὸ σοβαρὸν πένθος καὶ τοὺς σοβαροὺς πενθοῦντας.

Τώρα, ὅσον ἀφορᾷ τὸ Νο 2, θὰ ἦτο πολὺ περίεργον ἂν «δὲν ἐπρόσεχε κανεὶς μιὰν λεπτομέρειαν γυναικείας κοκκεταρίας», εἰς οἱονδήποτε φῦλον καὶ ἂν ἀνῆκε. Ἂν εἶνε ἄνδρας, τί φυσικώτερον; Ἂν εἶνε γυναῖκα, τί λογικώτερον; —μὲ τὴν γυναικείαν λογικήν, ἐννοεῖται.— Διότι, ἐὰν ἡ κοκκεταρία δὲν πρόκειται νὰ προσελκύσῃ τὸ ἑτερόφυλα, πάντως, εἶνε μιὰ πρόκλησις εἰς τὴν γλωσσίτσαν τῶν ὁμοφύλων.

Γ. ΑΝΝΙΝΟΣ

Χθὲς, σήμερα, αὔριον

Αἱ δύο τελευταῖαι ἡμέραι τῶν ἀγώνων τοῦ τέννις ἐσημείωσαν πρωτοφανῆ συρροὴν κόσμου. Εἰς τοὺς ὡραίους κήπους τῆς Λέσχης καὶ εἰς τὴν ἐξέδραν συνωθοῦντο κοσμικοὶ καὶ φίλαθλοι ἐνῷ τὰ πολύχρωμα ἀνοιξιάτικα φορέματα τῶν κυριῶν προσέδιδον ἕνα τόνον ἐξαιρετικῆς κομψότητος εἰς τὴν ὅλην συγκέντρωσιν. Μετὰ τὸ πέρας τῶν ἀγώνων τὸ βράδυ τῆς Κυριακῆς παρετέθη χορευτικὸν γεῦμα, τὸ ὁποῖον ἦτο ἰδιαιτέρως ἐπιτυχημένον.

Μετὰ τὸ γεῦμα ἡ Α.Β.Υ. ὁ Διάδοχος ἀπένειμε τὰ βραβεῖα εἰς τοὺς νικητάς.

Πολὺ κομψαὶ αἱ κ.κ. Κ. Ζαλοκώστα μὲ μαῦρα καὶ πράσινα, Λ. Μαλαμίδη μὲ λευκὸν ἐμπριμέ, Π. Καρέλλα, Γ. Μελᾶ καὶ Κάλιαρντ μὲ μπλέ, Σεβαστοπούλου μὲ πράσινα, Βλάχου, Λύδη καὶ ἡ δὶς Ἀνδριτσάκη μὲ λευκά, ἡ δὶς Ἰωσηφόγλου μὲ μπλὲ σιέλ καὶ ἡ δὶς Χωρέμη μὲ μαῦρα καὶ λευκά.

Εἴδομεν ἐπίσης τὸν πρεσβευτὴν τῆς Ἰταλίας κ. Μποσκαρέλλι, τὸν κ. Δ. Λεβίδην, τὸν κ. καὶ τὴν κ. Λιδωρίκη, τὸν κ. καὶ τὴν κ. Μ. Πεζᾶ, τὴν κ. Σκαραμαγκᾶ, τὸν κ. Ματιέ, τὸν κ. καὶ τὴν κ. Ζερλέντη, τὸν κ. καὶ τὴν κ. Ρώρ, τὰς δίδας Ξύδη, Εὐγενίδη, Λινού, Σινιόσογλου, καὶ τοὺς κ.κ. Ζαλοκώσταν, Μαλαμίδην, Καρέλλαν, Τσολακίδην, Ροδοκανάκην, Δεληγιάννην, Συριώτην, Βαρβαρέσσον, Ἀρβανιτίδην, Εὐγενίδην κλπ.

* * *

Ἐπίσημον πρόγευμα χθὲς τὴν μεσημβρίαν παρὰ τῷ πρεσβευτῇ τῆς Γαλλίας κ. Μπρυὲρ εἰς τὸ ὡραῖον μέγαρον τῆς Γαλλικῆς πρεσβείας. Τὸ πρόγευμα ἐτίμησαν διὰ τῆς παρουσίας των ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεύς, αἱ Α.Α.Β.Β.Υ.Υ. ὁ Διάδοχος, αἱ Πριγκίπισσαι Ἑλένη καὶ Εἰρήνη, ὁ Πρίγκιψ Γεώργιος, αἱ πριγκίπισσαι Μαρία καὶ Εὐγενία καὶ ὁ πρίγκιψ Πέτρος.

Ἐπίσης παρεκάθησαν ὁ πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἡ κ. Μεταξᾶ, ὁ μέγας αὐλάρχης καὶ ἡ κ. Μερκάτη, ὁ Γάλλος ὑπουργὸς κ. Ζαί, ὁ ὑφυπουργὸς καὶ ἡ Κα Μαυρουδῆ, ὁ ὑφυπουργὸς καὶ ἡ κ. Γεωργακοπούλου, ὁ στρατηγὸς καὶ ἡ κ. Παπάγου, ὁ κ. Κοντοστάυλος, ὁ κ. Δ. Λεβίδης, ὁ γραμματεὺς τῆς πρεσβείας καὶ ἡ κ. Οὔτρε, ὁ συνταγματάρχης καὶ ἡ κ. Πεπρο, ὁ ναυτικὸς ἀκόλουθος τῆς πρεσβείας μετὰ τῆς κυρίας του, ὁ κ. Ἀμπράμ, ὁ κ. Ζυλλύ, ὁ κ. Περφέτ.

Ο ΕΝΗΜΕΡΟΣ

Ἡ δρᾶσις τοῦ Συνδέσμου τῆς Εὐαγγελιστρίας

Τὸ ἐνδιαφέρον καὶ ἡ μέριμνα τοῦ καλοῦ αὐτοῦ Σωματείου διὰ τὴν περίθαλψιν καὶ ἀρωγὴν τοῦ παιδιοῦ εἶνε ἀληθῶς ἀξία πάσης προσοχῆς. Κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ ὁ ἀνωτέρω σύνδεσμος παρέθεσε πλούσιον γεῦμα εἰς 200 ὀρφανὰ καὶ ἄπορα παιδάκια τῶν διαφόρων ἀθηναϊκῶν συνοικιῶν καὶ τοὺς ἔδωσε μίαν ἐξαιρετικὴν χαρὰν κατὰ τὴν ἐπίσημον αὐτὴν ἡμέραν καὶ ᾐσθάνθησαν καὶ αὐτὰ πραγματικὴν εὐχαρίστησιν, διότι καὶ αὐτὰ δικαιοῦνται εἰς τὴν ζωὴν καὶ πρέπει διὰ μᾶς νὰ τὸ σεβώμεθα αὐτό, διότι εἶνε ἡ κοινωνία τῆς αὔριον.

Τώρα ὁ ἀνωτέρω σύνδεσμος ἑτοιμάζει νὰ ἐνδύσῃ καὶ νὰ ὑποδήσῃ 500 παιδάκια τῶν διαφόρων ἀθηναϊκῶν συνοικιῶν καὶ νὰ τοὺς προσφέρῃ καὶ τὴν λαμπάδα διὰ τὸ Πάσχα, νὰ χαροῦν καὶ αὐτὰ τὸ ἀπόλαυμα τῆς μοίρας. Ἐλπίζει δὲ ὁ ἀνωτέρω σύνδεσμος, ὅτι θὰ εὕρῃ παραστάτην εἰς τὸ θεάρεστον αὐτὸ ἔργον καὶ τὴν φιλάνθρωπον κοινωνίαν, ἡ ὁποία θὰ ἐνισχύσῃ τὸν ἱερὸν καὶ φιλάνθρωπον αὐτὸν σκοπόν.

Ἐκδόσεις

Ἐκυκλοφόρησεν ἡ δεκαπενθήμερος ποιητικὴ ἔκδοσις «Παγκόσμιος Ἀνθολογία», ἡ μεγαλυτέρα φιλολογικὴ ἐπιτυχία. Θὰ δημοσιεύῃ τὰ καλύτερα ποιήματα τῶν μεγάλων ξένων ποιητῶν μεταφρασμένα ἀπὸ τοὺς δοκιμωτέρους Ἕλληνας ποιητάς. Εἰς τὸ κυκλοφορῆσαν πρῶτον τεῦχος περιλαμβάνονται ποιήματα τοῦ Βύρωνος, Γκαῖτε, Σέλλεϋ, Χάϊνε, Πόε, Λέρμοντωφ.

Ἡ συναυλία τῆς χορῳδίας Αἰγίου

Μετὰ μακρὰν σιγήν, ὀφειλομένην εἰς λόγους, τοὺς ὁποίους ἐν ὀλίγοις ἀνεφέραμεν ἀπὸ τῆς στήλης αὐτῆς εἰς προηγούμενον σχετικὸν σημείωμα, ἡ Χορῳδία Αἰγίου —τὸ πρῶτον αὐτὸ χορῳδιακὸν ἀ καπέλλα συγκρότημα, ποὺ ἐδημιουργήθη εἰς τὸν τόπον μας—ἐνεφανίσθη προχθὲς ἀπὸ τῆς σκηνῆς τῶν «Ὀλυμπίων» εἰς μίαν συναυλίαν, ἡ ὁποία ἐσημείωσε πραγματικὴν ἐπιτυχίαν.

Μέσα εἰς μικρὸν χρονικὸν ἀπὸ τῆς ἐπανασυστάσεώς της διάστημα, μὲ νέα μέλη, ἄπειρα τῶν «χορῳδιακῶν πραγμάτων», χωρὶς καμμίαν οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν, στερουμένη καὶ τοῦ στοιχειωδεστέρου, τοῦ πρώτου καὶ πλέον ἀπαραιτήτου τῶν πραγμάτων διὰ μίαν Χορῳδίαν: ἑνὸς πιάνου διὰ τὴν μελέτην, ἡ Χορῳδία τοῦ Αἰγίου κατώρθωσε νὰ παρουσιάσῃ μίαν σοβαρωτάτην καὶ ἀξιόλογον ἐργασίαν.

Μὲ πειθαρχημένον σύνολον, μὲ ὁμοιογένειαν, μὲ ὡραιοτάτους χρωματισμοὺς (ἰδίως τὰ πιανίσιμα ἦσαν τεχνικώτατα) καὶ ἀντίληψιν, οἱ ἐνθουσιώδεις νέοι, οἱ ἀπαρτίζοντες αὐτήν ἐτραγούδησαν ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Χάγιου, τοῦ ἀκαμάτου διευθυντοῦ της καὶ ἑνὸς ἐκ τῶν ἐμψυχωτῶν τῆς Χορῳδίας αὐτῆς, συνθέσεις Σοῦμπερτ, Μέντελσον, τραγούδια Ροδίου, Πολυκράτους, Σίδερη, καθὼς καὶ δημοτικὰ κατὰ διασκευὴν Π. Γλυκοφρίδη καὶ Λ. Μαργαρίτη.

Ἡ Χορῳδία αὐτὴ βρίσκεται σήμερον σὲ λαμπρὸν δρόμον. Νομίζω ὅμως πὼς πρέπει νὰ μεριμνήσουν τὸ ταχύτερον ὅλοι ὅσοι ἐνδιαφέρονται διὰ τὸ ὡραῖον αὐτὸ ἔργον, ποὺ καθρεπτίζει ζωὴν καὶ πολιτισμόν, διὰ τὴν ἀπόκτησιν ἑνὸς πιάνου ἢ ἑνὸς ἁρμονίου, ὥστε νὰ ἀποτραπῇ ὁ κίνδυνος νὰ δοῦμε σὲ ὀλίγον χρόνον καταστρεφομένας τὰς φωνὰς τῶν φιλοτίμων αὐτῶν νέων, οἱ ὁποῖοι ἐν πάσῃ περιπτώσει δὲν ἔχουν ὅλα τὰ ἀπαραίτητα ἐκεῖνα στοιχεῖα καὶ τὰς βάσεις ποὺ ἀπαιτεῖται νὰ ἔχῃ ἕνας πραγματικὸς τραγουδιστής.

Ἐπίσης ἡ ἐκλογὴ τῶν καταλλήλων τραγουδιῶν παίζει σπουδαιότατον ρόλον καὶ διὰ τὴν τεχνικήν, ἂς τὴν ἀποκαλέσωμεν οὕτω, πρόοδον καὶ ἐξέλιξιν τῆς Χορῳδίας, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν ἐντύπωσιν, ποὺ θὰ κάμῃ εἰς τὸ κοινόν. Καὶ ἀπὸ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς τὸ προχθεσινὸν πρόγραμμα ὑστέρησε κατά τι. Ὑπάρχουν τόσα καὶ τόσα τραγούδια καὶ συνθέσεις ἐν γένει παλαιοτέρας καὶ νεωτέρας μουσικῆς, ποὺ συνδυάζουν τὸ «τερπνὸν μετὰ τοῦ ὠφελίμου»...

Πρὶν κλείσωμεν τὰς γραμμὰς αὐτὰς πρέπει ἐπίσης νομίζω νὰ συστήσωμεν εἰς τοὺς νέους αὐτούς, ποὺ μὲ τὸν ζῆλον τῶν τόσα λαμπρὰ ὑπόσχονται διὰ τὸ μέλλον, νὰ τραγουδοῦν τὰ εὔθυμα τραγούδια μὲ περισσοτέραν ζωὴν καὶ ἀπλότητα. Βρίσκω πὼς ὡρισμένα «τέμπι» τραγουδιῶν ἦσαν ὑπερβολικὰ ἀργά. Ἂς δώσωμεν περισσοτέραν χαράν, ἄδολον παιδικὴν χαράν, εἰς τὸ τραγοῦδι μας καὶ ἂς εἴμεθα βέβαιοι ὅτι μέσα εἰς τὸ χῶμα αὐτό, τὸ πηγαῖον, τὸ αὐθόρμητον καὶ ζωντανὸ τραγοῦδι, ὑπάρχει τὸ ὡραῖο καὶ τὸ μεγάλο.

ΔΗΜ. Α. ΧΑΜΟΥΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ὁ Ἑλληνικὸς στίχος

Κρήτη

Πάλι τὸ ζήτω ἔφθασε τοὺς οὐρανοὺς νὰ πλήττῃ,
καὶ τὸ ποτῆρι τῆς χαρᾶς ξεχείλισε γεμᾶτο.
Δὲν ξεχωρίζουν εὔκολα ὁ Πρίγκιπας κι' ἡ Κρήτη,
λὲς καὶ δὲν ἔλλειψε ποτὲ στιγμὴ ἀπὸ κεῖ κάτω.
Ἡ παινεμένη λεβεντιὰ ἐσκόρπισεν ἀνθῶνα
γιὰ τὸν λεβέντη τὸν καλὸ τῆς Κρήτης Ἡγεμόνα.
Κι' οἱ μάννες λέγαν στὰ παιδιὰ ἐνῷ κινοῦσαν κλώνους
—Νάτος! Γι' αὐτὸν σᾶς λέγαμε σὲ λόγια γι' ἄλλους χρόνους...
Στέκαν καὶ γέροι Κρητικοὶ καθὼς περνοῦσε τώρα,
ἄλλοι νὰ ποῦν: καλῶς τονε— ἄλλοι νὰ ποῦν: συγχώρα
κι' Αὐτὸς περνῶντας συνεχῶς σὲ τόπους στολισμένους,
ἔδινε χέρι στοὺς πιστούς, καὶ στοὺς μετανοιωμένους.

ΣΚΟΠΕΥΤΗΣ

Ἡ Α. Β. Υ. ὁ Πρίγκιψ Νικόλαος καὶ ἡ λογοτεχνία

Ἡ Α.Β.Υ. ὁ πρίγκιψ Νικόλαος, τιμήσας διὰ τῆς παρουσίας του τὰς διαλέξεις τῆς Ἑνώσεως τῶν Ἑλλήνων Λογοτεχνῶν καὶ πληροφορηθεὶς μὲ τὴν διακρίνουσαν Αὐτὸν στοργὴν πρὸς τὰ ἑλληνικὰ γράμματα τὴν δρᾶσιν καὶ τὰς ἐπιδιώξεις τῶν Ἑλλήνων διανοουμένων, ἀπεδέχθη εὐμενῶς τὴν Ἐπίτιμον Προεδρίαν τῆς «Ἑνώσεως Ἑλλήνων Λογοτεχνῶν».

Ἡ ἐπιδειχθεῖσα ὑπὸ τῆς Α.Β.Υ. εὐμένεια πρὸς τοὺς Ἕλληνας λογοτέχνας δὲν εἶνε ἁπλῶς τιμητική. Ἐν ἐπιστολῇ Του, ἥτις ἀπηυθύνθη πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς Του πρὸς τὸ Προεδρεῖον τῆς Ἑνώσεως Ἑλλήνων Λογοτεχνῶν, ὁ λογοτέχνης Πρίγκιψ γνωρίζει τὴν ἀπόφασίν Του ν' ἀσχοληθῇ ἅμα τῇ ἐπανόδῳ Του αὐτοπροσώπως πρὸς ἐξύψωσιν τῆς συγχρόνου λογοτεχνίας καὶ τὴν καλλιτέρευσιν τῆς θέσεως τῶν Ἑλλήνων διανοουμένων.

Δωρεαὶ

Ὁ κ. Philip R. Allen, βιομήχανος ἐν Βοστώνῃ τῆς Μασσαχουσέτης καὶ μέλος τοῦ ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κολλεγίου Ἀθηνῶν, κατὰ τὴν πρόσφατον ἔλευσίν του εἰς Ἀθήνας προσέφερεν ὑπὲρ ἐνισχύσεως τοῦ κεφαλαίου προικοδοτήσεως τοῦ Ταμείου Ὑποτροφιῶν τοῦ Κολλεγίου Ἀθηνῶν δολλάρια 1.000.

Μπρίτζ

Πρόβλημα 141ον

Λύσις

Δύσις 3 Καρό, 4, Ν, 9.
Ἀνατολὴ 10 Σπαθί, 5, 2 Κοῦπα, 6 Σπαθί.
Ἀνατολὴ 9 Σπαθί, 7, 3 Πίκα (!) 8 Σπαθί.
Δύσις 5 Καρό, 6, Ν Πίκα (!) 10 Καρό.
Ἀνατολὴ 2 Πίκα, 6, 9 Κοῦπα, φ Πίκα καὶ ὁ Βορρᾶς πρέπει τώρα νὰ παίξῃ εἰς τὴν ἐμπὰς Καρὸ τῆς Δύσεως, ἡ ὁποία πραγματοποιεῖ τὰς ὑπολοίπους Λεβέ.

Ι. Χ.

Διαλέξεις

Σήμερον τὴν 7.15 μ.μ. εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου θὰ ὁμιλήσῃ ὁ κ. Κων. Δεσποτόπουλος μὲ θέμα: «Τὸ πνευματικὸν περιεχόμενον τῆς νομικῆς ἐπιστήμης». Εἴσοδος ἐλευθέρα.

Σήμερον τὴν 7.30' εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου, Ἀμερικῆς 8, δίδεται διάλεξις ὑπὸ τοῦ κ. Κ. Ι. Δεσποτοπούλου μὲ θέμα: «Ἡ πνευματικὴ ὑπόστασις τῆς Νομικῆς Ἐπιστήμης». Εἴσοδος ἐλευθέρα.

Αὔριον Τετάρτην, 7 μ.μ., θὰ γίνῃ εἰς τὴν Ἀρχαιολογικὴν Ἑταιρείαν ἡ 9η διάλεξις τοῦ Συλλόγου Γονέων. Θὰ ὁμιλήσῃ ἡ κ. Καλ. Ν. Ἐλεοπούλου, καθηγήτρια, μὲ θέμα: «Ζωὴ καὶ Ἱστορία».

—Τὴν Πέμπτην, 7.30 μ.μ., εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ «Παρνασσοῦ» θὰ ὁμιλήσῃ ἡ κ. Νίκη Πέρδικα μὲ θέμα «Σκυριανὰ δημοτικὰ τραγούδια». Ἡ κ. Φλώρα Βελμύρα θ' ἀπαγγείλῃ.

Ἔκθεσις ἀνθέων

Ἡ Τουριστικὴ Ἐπιτροπὴ Κηφισιᾶς μετὰ τῆς Κοινότητος Κηφισιᾶς, ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ των, ὅπως συντελέσωσιν εἰς τὴν πρόοδον τῆς ἀνθοκομίας καὶ ἐν γένει τῆς κηπουρικῆς, ἀπεφάσισαν ὅπως διοργανώνουν κατ' ἔτος καὶ περὶ τὰ μέσα τοῦ μηνὸς Μαΐου εἰς τὸ Ἄλσος Κηφισιᾶς τοπικὴν ἔκθεσιν κηπουρικῶν προϊόντων (ἀνθέων, θαμνοειδῶν, λαχανικῶν καὶ ὀπωρικῶν).

Ἡ ἐν λόγῳ ἔκθεσις, ἐκτὸς τοῦ ὅτι θὰ ἐνισχύσῃ πολὺ τὴν κηπουρικήν, θὰ ἐξυψώσῃ τὴν ποιότητα καὶ τὴν καλὴν καλλιέργειαν τῶν προϊόντων αὐτῆς καὶ θὰ ἐνισχύσῃ αἰσθητῶς τὴν τουριστικὴν κίνησιν Κηφισιᾶς.

Συναυλίαι

Αὔριον, 21ην τρέχοντος καὶ ὥραν 7 μ.μ. ἐκλεκτὴ συναυλία ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Παρνασσοῦ τῆς κ. Ἀλεξ. Γιαννακοπούλου (Δημητρακοπούλου) καὶ τοῦ κ. Ἠλία Γιαννοπούλου μὲ πρόγραμμα ἐκλεκτόν.

ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ
Τρίτη 20 — Τετάρτη 21 — Πέμπτη 22 Ἀπριλίου
ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΗΣ
Παρασκευὴ 23 — Σάββατον 24 — Κυριακὴ 25
ΘΥΣΙΑ ΑΒΡΑΑΜ - ΚΥΚΛΩΨ
26 Ἀπριλίου μὲ 1 Μαΐου ΑΡΓΕΙ
Κυριακὴ 2 — Δευτέρα 3 — Τρίτη 4 Τετάρτη 5 — Πέμπτη 6
ΑΡΡΑΒΩΝΙΑΣΜΑΤΑ
Παρασκευὴ 7 — Σάββατον 8 — Κυριακὴ 9
ΒΑΣΙΛΙΚΟΣ
«ΓΚΡΕΚΑ»

ΤΡΑΠΕΖΑ ΧΙΟΥ Α. Ε
Ἀριστείδου 4
Ἀναλαμβάνει τὴν διαχείρισιν ἀκινήτων
Σύνταξιν φορολογικῶν δηλώσεων
Εἴσπραξιν συντάξεων κτλ.
Ταχίστη διεκπεραίωσις
Πάσης Τραπεζιτικῆς ἐργασίας

Διαπρεπὴς Γερμανὸς ἐπιστήμων εἰς Ἀθήνας

Ἀπό τινων ἡμερῶν εὑρίσκεται εἰς τὰς Ἀθήνας μία ἐπιστημονικὴ κορυφὴ τῆς Γερμανίας, ὁ διάσημος καθηγητὴς τῆς ραδιολογίας εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Φραγκφούρτης κ. Χόλφελδερ, προσκληθεὶς ὑπὸ τοῦ ἐγκρίτου ραδιολόγου κ. Α. Λαμπαδαρίδη.

Ὁ κ. Χόλφελδερ, παρακληθεὶς ὑπὸ τῆς ἐν Ἀθήναις Ἀκτινολογικῆς Ἑταιρείας, ἔδωκεν εἰς τὸ ἀμφιθέατρον τοῦ Πανεπιστημίου ἐξαιρετικῶς ἐνδιαφέρουσαν διάλεξιν, πραγματευθεὶς ἐνώπιον πυκνοῦ καὶ ἐκλεκτοῦ ἀκροατηρίου ἰατρῶν τὸ σπουδαιότατον ζήτημα τῆς θεραπείας τῶν μὴ ἐγχειρησίμων καρκινικῶν ὄγκων διὰ τῆς ἀκτινοθεραπείας, ἐπὶ τῇ βάσει συμπερασμάτων, τὰ ὁποῖα συνήχθησαν εἰς τὴν ἀκτινολογικὴν σχολὴν τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Φραγκφούρτης. Τὴν ἐξαιρετικῶς ἐνδιαφέρουσαν ταύτην διάλεξιν παρηκολούθησαν μεταξὺ τῶν ἄλλων καὶ ὁ Προπρύτανις τοῦ Πανεπιστημίου κ. Ζερβὸς καὶ καθηγηταί, ὡς οἱ κ. κ. Γερουλᾶνος, Κούζης, Ν. Λοῦρος κλπ., καταχειροκροτήσαντες τὸν ὁμιλητήν.

Ὁ κ. Χόλφελδερ

Ὁ διαπρεπὴς ἐπιστήμων εἶνε ἀπὸ τοὺς θαυμαστὰς τῆς Ἑλλάδος, τῆς ὁποίας τοὺς ἀρχαιολογικοὺς τόπους θὰ ἐπισκεφθῇ κατὰ τὴν βραχεῖαν εἰς τὸν τόπον μας παραμονήν του.

Πρὸς τιμὴν τοῦ κ. Χόλφελδερ παρετέθη προχθὲς τὴν ἑσπέραν ὑπὸ ὁμάδος ἐπιστημόνων φιλικὸν γεῦμα εἰς τὴν Γλυφάδα.

Τὰ Πάθη τοῦ Χριστοῦ κατὰ Ματθαῖον

Ἡ Παλλάδιος Χορῳδία μᾶς «ἑτοιμάζει καὶ ἐφέτος τὴν ἐτησίαν ἐκτέλεσιν τὴν καθιερωθεῖσαν πρὸ τριετίας τοῦ μεγαλουργήματος τῶν θρησκευτικῶν ἔργων τῶν αἰώνων «Τὰ Πάθη τοῦ Χριστοῦ κατὰ Ματθαῖον» τοῦ Μπάχ. Ὡς γνωστὸν τὸ ἔργον τοῦτο ἐκτελεῖται κατὰ τὰς ἡμέρας τῶν Παθῶν τοῦ Θεανθρώπου εἰς ὅλα τὰ μεγάλα μουσικὰ κέντρα τῆς Εὐρώπης, εἰς τὰ ὁποῖα ὑπάρχει ἡ μεγάλη παράδοσις τῆς ἐτησίας ἐκτελέσεως αὐτῶν. Εἰς τὴν ἐφετεινὴν ἐκτέλεσιν ἡ Παλλάδιος Χορῳδία θὰ παρουσιάσῃ καὶ παιδικὴν Χορῳδίαν ἤτοι σύνολον ἐκτελεστῶν ἄνω τῶν 300 ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Κόντη.

Ἡ διάλεξις τῆς «Ἑνώσεως τῶν Ἀργείων»

Χθὲς ἐδόθη εἰς τὸν «Παρνασσὸν» ἡ διάλεξις τῆς «Ἑνώσεως τῶν ἐν Ἀθήναις Ἀργείων», τὴν ὁποίαν ὁ σύλλογος οὗτος διωργάνωσε πρὸς ἑορτασμὸν τῆς ἐπετείου τῆς ἐκρήξεως τῆς Ἐπαναστάσεως ἐν Ἄργει. Ὁμιλητὴς ἦτο ὁ γνωστὸς συγγραφεὺς καὶ λογοτέχνης κ. Νικ. Σ. Γκινόπουλος μὲ τὸ θέμα: «Πότε ἐξερράγη ἡ Ἐπανάστασις εἰς τὸ Ἄργος», τὸ ὁποῖον ἐπραγματεύθη μὲ τόσην δύναμιν καὶ ἐμπνευσιν καὶ πλοῦτον ποιητικόν, ποὺ κατεγοήτευσε καὶ κατενεύκησε τοὺς πάντας. Ἐν τέλει τὸ ἐκλεκτὸν ἀκροατήριον ἐχειροκρότησεν ἐνθουσιωδῶς τὸν εὐφραδῆ ὁμιλητήν.

Ἔκθεσις τοῦ ζεύγους Σκαρλάτου

Εἰς τὴν ἐνδιαφέρουσαν ἔκθεσιν προσωπογραφιῶν καὶ λουλουδιῶν τῶν γνωστῶν ζωγράφων κ. Μ. Καλκάλη-Σκαρλάτου, καὶ τοῦ κ. Γιάννη Σκαρλάτου, εἰς τὴν αἴθουσαν Στρατηγοπούλου, ξενοδοχεῖον «Κεντρικόν», Σταδίου 26, παρατηρεῖται καθημερινῶς ἐξαιρετικὴ κίνησις καλοῦ κόσμου. Ἔργα ἠγόρασαν αἱ κ.κ. Δ. Δερνίκου, Κ. Γκιοκαρίνη, οἱ κ.κ. Π. Καραπάνος, Π. Γιαννακόπουλος, Δ. Ἀποστολίδης.

Ἀρχαιόφιλος Ὅμιλος ἐκδρομῶν

Ὑπὸ ὁμάδος ἐπιστημόνων καὶ διανοουμένων ἱδρύθη ἑταιρεία πρὸς μελέτην τοῦ ἀρχαίου ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ ἀπὸ τῆς φιλοσοφικῆς, ἠθικῆς καὶ φυσιολατρικῆς του ἀπόψεως. Τὰς ἀρχὰς τοῦ ἀρχαιοφίλου αὐτοῦ Ὁμίλου ἐξέθηκεν ἐν μέσῳ πολυπληθοῦς ἀκροατηρίου ἐπιστημόνων καὶ διανοουμένων εἰς τὴν Ἀκρόπολιν ὁ κ. Ἰωάννης Βασιλῆς, τὴν ὁμιλίαν του δὲ ἠκολούθησε διάλεξις τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ κ. Κεραμοπούλου περὶ τῶν προελλήνων καὶ Ἑλλήνων.

Χορῳδία Πειραιῶς

Τὴν προσεχῆ Παρασκευήν, 23ην τρέχοντος καὶ ὥραν 7.45 μ.μ. εἰς τὸ Δημοτικὸν Θέατρον Πειραιῶς ἡ Χορῳδία Πειραιῶς διοργανώνει συναυλίαν ὑπὸ τὴν ὑψηλὴν προστασίαν τῆς Α.Β.Υ. τοῦ Διαδόχου. Ἡ μικτὴ Χορῳδία, ἀποτελουμένη ἀπὸ ὑπερεκατὸν πρόσωπα, καὶ μεγάλη ὀρχήστρα θὰ ἐκτελέσουν τὸ ἀριστουργηματικὸν ὀρατόριον τοῦ Ντυμπουά «Οἱ Ἑπτὰ Λόγοι τοῦ Χριστοῦ», ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Μενελάου Παλλαντίου. Ὡς σολίστ συμπράττουν εὐγενῶς ἡ γνωστὴ καλλιτέχνις κ. Λέλα Ζαχαρίᾳ, σοπράνο, καὶ οἱ ἐπίσης γνωστοὶ κ. Ὄθων Κόκκινος, τενόρος, καὶ Δημήτριος Εὐστρατίου, βαρύτονος. Εἶνε ἀναμφισβήτητον, ὅτι ἡ συναυλία αὕτη θ' ἀποτελέσῃ τὸ μεγαλύτερον γεγονὸς εἰς τὴν μουσικὴν κίνησιν τῆς γείτονος.

Ἡ «Νέα Ἑστία»

Τὸ κυκλοφορῆσαν 248 τεῦχος τῆς «Νέας Ἑστίας» (15 Ἀπριλίου), πλουσιώτατον εἰς συνεργασίας τῶν ἐκλεκτοτέρων λογοτεχνῶν καὶ ἐπιστημόνων μας, παρουσιάζει τὸ σοβαρώτερον λογοτεχνικὸν περιοδικόν μας εἰς ὅλην τὴν ἀκμήν του καὶ εἰς ὅλην τὴν προσπάθειάν του διὰ τὴν δημιουργίαν εὐρυτέρας πνευματικῆς ζωῆς εἰς τὸν τόπον μας. Συνεργάζονται μὲ ἐξαιρετικῶς ἐνδιαφέροντα ποιήματα, διηγήματα, μελέτας, ἄρθρα, κριτικὰ σημειώματα καὶ εὐσυνειδήτους μεταφράσεις οἱ κ.κ. Παῦλος Νιρβάνας, Διον. Κόκκινος, Γ. Ζώρας, Κώστας Οὐράνης, Νικ. Λαπάθης, Παῦλος Γνευτός, Πέτρος Χάρης, Τ. Μπαρλᾶς, Ἄλκης Θρύλος, Κ. Παράσχος, Ι. Μ. Παναγιωτόπουλος, Γ. Μακρῆς, Δημ. Χαμουδόπουλος, Θ. Πετσάλης, Ἀλ. Λιδωρίκης, Ν. Δετζώρτζης. Ἐπίσης ἀρχίζει ἡ περίφημη βιογραφία τῆς «Μαίρης Μπαίκερ Ἔντυ», τῆς Ἀμερικανίδος ἱδρυτρίας τῆς Χριστιανικῆς Ἐπιστήμης, γραμμένη ἀπὸ τὸν Στέφαν Τσβάϊχ καὶ μεταφρασμένη ἀπὸ τὴν κ. Ἑλένην Ρουσοπούλου.

Βιβλιογραφία

Σπανδωνῆ: Ἡ Ἀθῆνα μας, τ. 3 Ζαμπάκης Α., Πανεπιστημίου 55.

καὶ πάλιν
ΘΡΙΑΜΒΕΥΤΗΣ!
ΑΦΘΑΣΤΟΣ!
ΑΣΥΓΚΡΙΤΟΣ!
Ο
ΠΩΛ ΜΙΟΥΝΙ
στὴ συναρπαστική ΤΗΝ ΓΕΜΑΤΗ ΔΡΑΣΙ, ΑΓΩΝΙΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ καινούργια του δημιουργία
ΑΠ' ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟ ΣΤΗ ΖΩΗ
(Δρ ΣΩΚΡΑΤΗΣ)
μὲ τὴν ὤμορφη
ΑΝΝΑ ΝΤΒΟΡΑΚ
κατέπληξε χθὲς τὰ πλήθη τῶν θαυμαστῶν του στὸ
ΑΤΤΙΚΟΝ
2—4 Τιμαὶ ἠλαττωμέναι
«ΔΙΤΣ»

ΘΕΑΤΡΟΝ ΟΛΥΜΠΙΑ
Σήμερον ὥραν 7 μ. μ.
ΡΕΣΙΤΑΛ ΠΙΑΝΟΥ
ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΣΚΟΚΟΥ
Πρόγραμμα: Μπετόβεν: Ἀπασσιονάτα. Λίστ: Σονάτα εἰς σι ἐλ. Σοπέν: 24 Πρελούδια.
Τὰ εἰσιτήρια πρὸς δρχ. 25, 40, 60, 80 πωλοῦνται εἰς τὸν Μουσικὸν Οἶκον Μ. Καζάζη (Σταδίου 20) καὶ τὸ θέατρον «Ὀλύμπια».

Σωστὴ
ΓΟΗΤΕΙΑ
μὲ τὴ λαχταριστὴ της
ΤΣΑΧΠΙΝΙΑ
Ἡ

ΝΤΑΝΙΕΛ ΝΤΑΡΙΕ
στὴ σπαρταριστὴ Παριζιάνικη ΜΟΥΣΙΚΗ ΚΩΜΩΔΙΑ
ΔΕΣΠΟΙΝΙΣ ΜΟΖΑΡΤ
„ΠΑΛΛΑΣ„
«ΓΚΡΕΚΑ»

ΑΛΩΝΙΣΤΙΚΑΙ
ΓΕΡΜΑΝΙΚΑΙ & ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΑΙ
ΤΡΑΚΤΕΡ ΝΤΗΖΕΛ ΑΛΥΣΙΔΩΤΑ
ΚΑΙ ΤΕΤΡΑΤΡΟΧΑ ΑΚΑΘΑΡΤΟΥ ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΥ
Ἐγκαταστάσεις
ΑΡΔΕΥΣΕΩΝ
ΚΑΙ ΤΕΧΝΗΤΩΝ
ΒΡΟΧΩΝ
Ζητήσατε μελέτας καὶ πληροφορίας ἀπὸ τὴν
Α. Ε. ΨΩΡΟΥΛΑ & Σια
Ἀθῆναι Παπαρρηγοπούλου 9
Θεσσαλονίκη, Φράγκων 28

CLETRAC
OO
MODEL

Κοινωνικά

Γάμοι

Ὁ κ. Γεώργιος Ἐμπ ύγρος, καὶ ἡ δὶς Ἰφιγένεια ἐτέλεσαν τοὺς γάμους των.
—Ὁ κ. Λεωνίδας Ν. Σ νος καὶ ἡ δεσποινὶς Τζέν ριάδη ἐτέλεσαν τοὺς γάμους
—Ἀθανάσιος Παπαδ Παναγιωτίδου ἐτέλεσαν τοὺς

Κηδεῖαι

Τὴν πολυαγαπημένην μας τέρα, ἀδελφήν, μάμμην καὶ ΑΘΗΝΑΝ Κ. ΚΟΚΚΟ θανοῦσαν χθὲς κηδεύομεν καὶ ὥραν 11ην π. μ. ἐκ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς. Παρακαλοῦμεν τοὺς συγγενεῖς ὅπως εὐαρεστούμενοι συνοδεύσωσι φορὰν αὐτῆς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Ἀπριλ
Ὁ σύζυγος Κλεόβουλος Κοκ τέκνα: Ἔμμα Μεθενίτη, κολάτος, Εὐτυχία Κοκκολ Κοκκολάτος, Ἀννοῦλα Κωνσταντῖνος Μεθενίτης, Σπῦρος Ἀντίππας, Οἰκογένεια Μιλτιάδου γένεια Ἀνδρ. Παπαγιαννοπ σπασία Κατσαροῦ, Οἰκογ Ραυτοπούλου. Οἱ ἔγγονοι
(Ἰδιαίτεραι προσκλήσεις δὲν θὰ

Πένθη

Τὴν λατρευτήν μας ΝΙΝΑΝ ΤΑΚΗ ΦΩΤΙΑΔ θανοῦσαν ἐκηδεύσαμεν τὴν 18ην
Ὁ σύζυγος: Τάκης Ι. Φωτιάδης νεῖς: Ἰωάννης καὶ Σοφία ἀδελφοί: Μαρία καὶ Δημοσθ γεώργη, Περικλῆς καὶ Ἄννα Χρῆστος καὶ Εὐθυμία Ἰωάνν καὶ Ἔλλη Φωτιάδου, Ἐλευθ τιάδης.

Τὸν ἀγαπημένον μας σύζυγον καὶ ἀδελφὸν ΝΙΚΟΛΑΟΝ Θ. ΠΑΠΑΓΙΑΝΝ θανόντα τὸ Σάββατον, ἐκηδεύσαμεν χθὲς Κυριακήν.
Τοὺς συμμετασχόντας τοῦ βαρυτάτου πένθους μας εὐχαριστοῦμεν θερμῶς.
Ἡ τεθλιμμένη σύζυγος: Εὐτ παγιαννοπούλου. Ὁ υἱός: Β παγιαννόπουλος. Ὁ ἀδελφὸς τῖνος Θ. Παπαγιαννόπουλος.

Εὐχαριστήρια

Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς πάντας μετασχόντας εἰς τὸ βαρὺ πένθος τῇ σκληρᾷ ἀπωλείᾳ τῆς λ ΒΑΣΩΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡ
Οἱ ἀδελφοί: Γεώργιος Παπαγ κόλαος Παπαγεωργίου, Τρια ωργίου, Παναγιωτίτσα Π Οἱ θεῖοι.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ

Ἀνοιξιάτικα

Μάλλινα ὑφάσματα τῶν ρων Εὐρωπαϊκῶν καὶ Ἑλληνικῶν εἰς τὴν πλουσιωτάτην συλλογὴν νεωτέρων σχεδίων καὶ χρωμάτων τιμὰς ἐξαιρετικὰς εἰς τὰ στήματα ΣΠΥΡ. ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ μιώτου 2.

Ὡρολόγια νυκτοφυλάκων

Παρέλαβε τὸ Μέγα Ὡρολογοπωλεῖον Π. Ἰγγλέση ὁ. ε. Σταδίου 39.

ΚΩΝΣΤ. ΜΑΤΣΟΠΟΥΛΟΣ γυναικολόγος - Μαιευτήρ, 4—6 μ. μ. Σόλωνος 54.

ΧΑΡΜΑ ΟΥΡΑΝΙΟ
ποὺ θαμβώνει τὰ μάτια!
ΜΟΥΣΙΚΟ ΠΑΡΑΛΗΡΗΜΑ
ποὺ γοητεύει τὶς ψυχές!
ΧΟΡΕΥΤΙΚΟΣ ΟΡΓΑΣΜΟΣ
ποὺ μεθάει ὅλες τὶς αἰσθήσεις!
Ο ΧΟΡΟΣ ΕΙΝ' Η ΖΩΗ ΜΟΥ
BORN TO DANCE
ΑΠΟΘΕΩΣΙΣ
πραγματικὴ γιὰ τὴν γυναῖκα - ρυθμό
ΕΛΙΝΟΡ ΠΑΟΥΕΛ
στῆς ὁποίας τὸ χορευτικὸ ταλέντο δὲν παραβάλλεται πλέον τίποτα.
ΤΟ ΓΟΗΤΕΥΤΙΚΩΤΕΡΟ ΦΙΛΜ
ποὺ παρουσίασε ὡς τώρα ἡ ΟΘΟΝΗ
Ὁ νέος θρίαμβος τοῦ μεγαλειώδους
ΡΕΞ
2—4 τιμαὶ ἠλαττωμέναι
«ΔΙΤΣ»

Η ΠΡΩΪΑ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΑΘΛΗΤΙΚΗ ΕΚΔΟΣΙΣ
ΤΡΙΤΗ 20 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1937
Ἔτος Β΄. Ἀριθ. 2—25

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

ε οἱ Πανελλήνιοι ἀγῶνες ν γεγονός. Γεγονὸς ὄχι λητικόν, ὑπὸ τὴν στενωτέ λέξεως σημασίαν, ἀλλὰ ύτερον. Μὲ μέσα συγκοι λιπῆ, μὲ συγκοινωνιακὴν στενόκαρδον, μὴ παρέ κολίας εἰς τοὺς ταξιδεύ μὴ ἐνισχύουσαν τὸν ἔ τουρισμὸν τῆς χώρας, ν ζωὴν περιωρισμένην, οἱ Πανελλήνιοι ἀγῶνες χαρακτῆρα ἑνὸς πανελ ἀγερμοῦ. Αἱ ἐπαρχίαι τὸ ζήτημα τιμῆς ν' ἀποστεί ς ἐκπροσώπους τῶν εἰς στικὸν στίβον, τοῦ Παν Σταδίου, ὅπου ἡ ἑλλη λὰς διεξεδίκει τῆς νίκης ν. Καὶ ὄχι μόνον αἱ ἑλ ἐπαρχίαι μετεῖχον τῆς ὡ αὐτῆς ἀθλητικῆς ἑορτῆς. καὶ οἱ Ἕλληνες τοῦ ἐξω οἱ Ἕλληνες τῆς ξένης, ρινῶν κέντρων τῆς ἑλλη δραστηριότητος. Ὑπὸ τὰς αὐτὰς ὁ τίτλος τοῦ παν ίου προσελάμβανε κά λην ξεχωριστὴν καὶ εἶχε ν γενικωτέραν, ἂν ὄχι ην. Διότι ἦσαν οἱ Πανελ ἀγῶνες ὄχι μόνον στάδιον ς ἀθλητικῆς ἁμίλλης, ἀλ εὐκαιρία πρὸς στενωτέραν ἐπαφὴν ὅλης τῆς ἀλκίμου νεότητος.

νος οἱ Πανελλήνιοι ἀγῶ σαν ν' ἀποτελοῦν γεγο οἱ λόγοι εἶνε πολλοί. Ἐν οἱ πόλεμοι ποὺ ἐνέκρωσαν γμὴν τὴν ἀθλητικὴν ζωὴν ου καὶ ἐχαλάρωσαν τὴν τῆς παραδόσεως. Ἔπειτα, τὰ μεταπολεμικὰ ἔτη πρα θεῖσα τεχνικὴ πρόοδος ικοῦ ἀθλητισμοῦ, ἡ ὁποία ἔ διέξοδον εἰς διεθνεῖς ἀγῶ εἰδικωτέρου ἐνδιαφέροντος. ἡ ἐξαφάνισις τοῦ ἀκμά ἑλληνικοῦ ἀθλητισμοῦ τῆς καὶ τῆς Κωνσταντινουπό Ἔπειτα ὁ ἀθλητικὸς μαρα τῆς ἑλληνικῆς ἐπαρχίας καὶ ἐδὸν ὑπερτροφικὴ ἀθλητικὴ τυξις τοῦ κέντρου. Ἔπειτα ἡ εία τῶν γυμναστικῶν σωμα μας, ἰδίᾳ δὲ τῶν ὀλίγων ἐ ακῶν, ποὺ καλλιεργοῦν τὸν κὸν ἀθλητισμόν. Τέλος ἡ ἀ μωσις τῆς ἀθλητικῆς ἰδέας κάθε ἄλλην βαθυτέραν καὶ ἀ ραν σημασίαν, τὴν ὁποίαν ἔ καὶ πρέπει νὰ ἔχῃ ὡς μέσον τικῆς ἑνότητος καὶ ὡς παρά ἐθνικός. Διατί ν' ἀποδοθῇ τό σημασία εἰς τοὺς Πανελληνί ἀφοῦ μετ' ὀλίγον θὰ ἐτελοῦν ἄλλοι ἀγῶνες διεθνεῖς ἢ Βαλ οί; Ἔτσι, οἱ Πανελλήνιοι ἀ ἔχασαν τὴν γενικωτέραν σίαν, ποὺ εἶχον. Τὸ ἐνδιαφέ ἔγινεν εἰδικόν. Διὰ νὰ εἶ ἀκριβέστεροι, περιωρίσθη εἰς ίαν μιᾶς ἁπλῆς δοκιμῆς ἢ σεως μεταξὺ τῶν ὀλίγων ἀ των γυμναστικῶν σωμα τοῦ κέντρου, οἱ ὁποῖοι ἀπο τὴν ἀραιὰν φάλαγγα τῶν ταθλητῶν, ποὺ ἐξασφαλίζουν ἀριθμητικὴν ὑπεροχὴν μας κα τοὺς Βαλκανικοὺς ἀγῶνας. Οἱ ελλήνιοι ἀγῶνες ὡς στάδιον ελλαδικῆς ἀθλητικῆς ἁμίλλης, Πανελλήνιοι ἀγῶνες ὡς εὐκαι πρὸς στενωτέραν ψυχικὴν ἐ ὅλης τῆς ἀλκίμου ἑλληνι νεότητος, ὡς ἐθνικὸς θεσμός, θαναν.

Πέρυσι μόνον κατεβλήθη κάποια προσπάθεια πρὸς τόνωσιν των. Κά α προσπάθεια πρὸς ἀναβίωσιν θεσμοῦ. Αἱ συνθῆκαι ἦσαν εὐ καί. Ἡ παρουσία τῆς Α. Μ. τοῦ σιλέως θὰ προσέδιδεν ἀσφαλῶς αἴγλην εἰς τοὺς Πανελληνί ἀγῶνας. Καὶ προσέδωκε, πρά ματι, πολλήν. Δὲν ἔπαυσαν, ὅ μως δι' αὐτὸ νὰ εἶνε ἀγῶνες στε ωτέρου καὶ εἰδικωτέρου ἐνδιαφέ ροντος. Παρὰ τὰς ταξιδιωτικὰς ευκολύνσεις, αἱ ἐπαρχίαι δὲν ὑ πήκουσαν εἰς τὴν φωνὴν τοῦ Σ.Ε. Γ.Α.Σ. Καὶ διατί τάχα οἱ γυμνα στικοὶ σύλλογοι τῶν ἐπαρχιῶν, οἱ στερούμενοι τῶν πάντων, θὰ ἔπρεπε νὰ ὑποβληθοῦν εἰς τὴν θυσίαν ταύτην, ἀφοῦ κατ' οὐσίαν οἱ Πανελλήνιοι ἀγῶνες ἦσαν οἱ προκριματικοὶ ἄλλων ἀγώνων, προκριματικοί, κατὰ τοὺς ὁποίους οἱ ρόλοι τῶν πρωταγωνιστῶν ἦσαν ἐκ τῶν προτέρων γνωστοί; Ἂν ἔπρεπεν πρέπει ν' ἀποκλείωνται οἱ πρωταθληταί μας τῶν πανελληνίων ἀγώνων; Κάθε ἄλλο! Αὐτοὶ εἶνε εὐγενὴς ζύμη. Αὐτοὶ πρέπει νὰ εἶνε οἱ ὁδηγοὶ καὶ τῶν ἄλλων. Εἰς μίαν, ὅμως, γενικὴν ἐπίδειξιν τῆς ἑλληνικῆς νεότητος, ἡ ὁποία ἔχει ἀνάγκην ὅλης τῆς στοργῆς καὶ ὅλης τῆς ἀγάπης μας διὰ νὰ κατακτήσῃ τὴν αὔριον.

Δὲν γνωρίζομεν ποῖαι εἶνε διὰ τοὺς ἐφετεινοὺς Πανελληνίους ἀγῶνας αἱ σκέψεις τῶν ὀργανωτῶν των. Τοῦτο μόνον γνωρίζομεν: ὅτι ὁ θεσμὸς τῶν Πανελληνίων ἀγώνων πρέπει νὰ τονωθῇ. Νὰ τονωθῇ ὡς θεσμὸς ἐθνικός. Ἐκτὸς τοῦ στενῶς ἀθλητικοῦ πλαισίου. Τί χρειάζεται δι' αὐτό; Ἂν τὸ ζήτημα μετατοπισθῇ ἐπὶ τοῦ καθαρῶς οἰκονομικοῦ πεδίου, θὰ ἴδῃ κανείς, ὅτι χρειάζονται ἐλάχιστα πράγματα διὰ νὰ καταστῇ δυνατὸν νὰ ἀντιπροσωπευθοῦν καὶ αἱ ἐπαρχίαι εἰς τοὺς Πανελληνίους ἀγῶνας. Πάντως, ὅ,τι χρειάζεται πρέπει νὰ γίνῃ. Διὰ τοὺς Πανελληνίους σκοπευτικοὺς ἀγῶνας ἐλήφθη ἤδη μέριμνα. Ἂς ληφθῇ καὶ διὰ τοὺς ἀθλητικούς. Σήμερον ὑπὲρ πᾶσαν ἄλλην περίοδον ἐπιβάλλεται ν' ἀνακτήσουν οἱ Πανελλήνιοι ἀγῶνες τὴν παλαιάν των αἴγλην καὶ σημασίαν ὡς θεσμὸς ζωντανὸς καὶ ὡς παράδοσις γόνιμος.

ΑΓΩΝΕΣ ΣΩΜΑΤΕΙΩΝ Β΄ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΣ

Ἡ Τεχνικὴ Ἐπιτροπὴ Ἀθλητισμοῦ τοῦ Σ. Ε. Γ. Α. Σ. ἀπεφάσισε νὰ ὀργανώσῃ ἀγῶνας ἀποκλειστικῶς μεταξὺ σωματείων δευτέρας κατηγορίας. Οἱ ἐν λόγῳ ἀγῶνες θὰ τελεσθοῦν εἰς τέσσαρα μηνιαῖα διαστήματα εἰς τὸ Στάδιον.

Τὸ πρόγραμμα θὰ περιλαμβάνῃ τὰ περισσότερα ἀγωνίσματα ἑνὸς ἀθλητικοῦ προγράμματος ἅτινα θὰ τελεσθοῦν δύο φοράς. Εἰς τὴν νικήτριαν ὁμάδα θὰ ἀπονεμηθῇ τὸ ἐπαμειβόμενον κύπελλον τοῦ Σ. Ε. Γ. Α. Σ. καὶ εἰς τοὺς τρεῖς ἀθλητὰς τοὺς ἐπιτυγχάνοντας τὰ καλύτερα ἀποτελέσματα μετάλλια καὶ διπλώματα.

Οἱ ἀγῶνες θὰ ἀρχίσουν τὸν προσεχῆ μῆνα.

ΤΟ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΙΚΟΝ ΠΡΩΤΑΘΛΗΜΑ

„ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΣ" ΝΙΚΑ „ΠΑΝΑΘΗΝΑΪΚΟΝ„ 1:0 (1:0)

ΤΟ ΔΙΕΘΝΕΣ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟΝ

Μολονότι ἦτο γνωστὸν ὅτι ἡ ποδοσφαιρικὴ συνάντησις τῶν ὁμάδων «Παναθηναϊκοῦ» — «Ὀλυμπιακοῦ» θὰ ἤρχιζεν εἰς τὰς 4 μ. μ., οἱ φίλαθλοι προσέτρεξαν εἰς τὸ γήπεδον τοῦ «Παναθηναϊκοῦ» ἀπὸ τῆς 2ας μεταμεσημβρινῆς διὰ νὰ ἐξασφαλίσουν θέσιν. Τόση δὲ ἦτο ἡ κοσμοσυρροή, ὥστε ἡ ἀστυνομία μίαν ὥραν πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ ἀγῶνος ἔκλεισε τὰς θύρας τοῦ γηπέδου. Τοιουτοτρόπως πολλοὶ φίλαθλοι παρέμειναν ἐκτὸς τοῦ γηπέδου καὶ μεταξὺ αὐτῶν ἀρκετοὶ φωτορεπόρτερς καὶ συνάδελφοι, ἐξ ὧν ὁ εἷς κατῆλθεν εἰς τὰς Ἀθήνας ἐκ Θεσσαλονίκης εἰδικῶς διὰ τὸν ἐν λόγῳ ἀγῶνα. Ἐχρειάσθησαν ὄντως πολλαὶ διατυπώσεις καὶ ἀρκεταὶ ἔφοδοι κατὰ τῶν ἀγρύπνως φρουρουμένων θυρῶν ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας διὰ νὰ κατορθώσουν οἱ ἐντεταλμένοι μὲ τὴν περιγραφὴν καὶ φωτογράφησιν τοῦ ἀγῶνος νὰ εἰσέλθουν ἐντὸς τοῦ γηπέδου, τὸ ὁποῖον ἦτο πεπληρωμένον ἀσφυκτικῶς. Οἱ μὴ δυνάμενοι νὰ εἰσέλθουν εἰς τὸ γήπεδον καταβάλλοντες ποσόν τι, ἀνήρχοντο εἰς τὰς στέγας τῶν παρακειμένων οἰκιῶν, εἰς τὰς οἰκοδομὰς τῶν προσφυγικῶν πολυκατοικιῶν καὶ ἐν ἀνάγκῃ εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ Λυκαβηττοῦ. διὰ νὰ παρακολουθήσουν ὁπωσδήποτε τὴν κυριωτέραν συνάντησιν τοῦ πρωταθλήματος τῆς Ἑλλάδος.

Καὶ ἐνῷ οἱ περισσότεροι κατέβαλλον ὑπερανθρώπους προσπαθείας διὰ νὰ ἐξασφαλίσουν εἴσοδον εἰς τὸ γήπεδον, εἰς τὰ ἀποδυτήρια συνεζητεῖτο ἡ ἀναβολὴ τοῦ ἀγῶνος διότι ἡ ὁμὰς τοῦ «Ὀλυμπιακοῦ» δὲν ἐδέχετο νὰ ἀγωνισθῇ ὑπὸ τὴν διαιτησίαν τοῦ κ. Διαμαντοπούλου, νομίμου ἀντικαταστάτου τοῦ διορισθέντος ὑπὸ τῆς Ε. Π. Ο. διαιτητοῦ κ. Ἡλιάδη, ἐκ Θεσσαλονίκης, μὴ δυνηθέντος νὰ προσέλθῃ εἰς τὰς Ἀθήνας. Εὐτυχῶς οἱ Ὀλυμπιακοὶ ἀνεγνώρισαν ἐγκαίρως ὅτι εὑρίσκοντο ἐν ἀδίκῳ καὶ τοιουτοτρόπως τὸ παιγνίδι ἤρχισε μὲ μικρὰν μόνον καθυστέρησιν.

Ὁ ἀγὼν ἀμφοτέρων τῶν ὁμάδων τεχνικῶς ἐξεταζόμενος δὲν παρουσίασε σπουδαῖα πράγματα. Ἀπεγοήτευσε δὲ ἀπὸ τῆς πλευρᾶς ταύτης τοὺς κατέχοντας τὸ ποδόσφαιρον, διότι κατεφάνη ὅτι δὲν ἐβελτιώθη ὅσον χρειάζεται τὸ ἑλληνικὸν ποδόσφαιρον.

Ἐκ τῶν δύο ὁμάδων νικήτρια ἀνεδείχθη ἡ ὁμὰς τοῦ «Ὀλυμπιακοῦ», ἐπιτυχοῦσα ἓν τέρμα ἔναντι μηδενὸς τῆς ἀντιπάλου της καὶ ὅμως τὴν τεχνικὴν ὑπεροχὴν εἶχεν ἡ ὁμὰς τοῦ «Παναθηναϊκοῦ», κατὰ τὸ μεγαλύτερον μέρος τοῦ ἀγῶνος, κατὰ τὸ ὁποῖον ἔχασε ἀρκετὰς εὐκαιρίας νὰ πραγματοποιήσῃ τέρμα. Ἀντιθέτως ἡ ὁμὰς τοῦ «Ὀλυμπιακοῦ» ἠγωνίσθη μὲ περισσοτέραν ζωηρότητα, χάρις εἰς τὴν ὁποίαν κατώρθωσε ὄχι μόνον νὰ μὴ χάσῃ τὸν ἀγῶνα, ἀλλὰ καὶ νὰ ἐξέλθῃ τοῦ γηπέδου νικήτρια. Καὶ ὅμως δίκαιον θὰ ἦτο τοὐλάχιστον ἕνα ἰσόπαλον ἀποτέλεσμα.

Ἡ ὁμὰς τοῦ «Ὀλυμπιακοῦ» ἐνεφάνισεν ἕνα ἰσχυρὸ σύνολον, ἱκανώτατον εἰς τὸ ὑψηλὸ καὶ εἰς τὸ σῶμα πρὸς σῶμα παιγνίδι, ἀσθενικὸ ὅμως εἰς τὸ συρτό. Ἕνεκα τούτου προσεπάθει συνεχῶς νὰ ἐφαρμόζῃ τὸ ψηλὸ παιγνίδι, ὁπότε καὶ ὑπερεῖχεν. Ἡ ἐπιθετική του γραμμὴ ἠγωνίσθη μὲ πεῖσμα, ὄχι ὅμως καὶ ἀποτελεσματικὰ πρὸ τοῦ ἀντιπάλου τέρματος, μολονότι χάρις εἰς τὴν προσπάθειάν της ἐπετεύχθη ἀπὸ κεφαλιᾶ τοῦ Βάζου εἰς τὸ 30ὸν λεπτὸν τοῦ πρώτου ἡμιχρονίου τὸ τέρμα. Τὴν γραμμὴν τῶν μέσων ἐχαρακτήριζεν ἡ ζωηρότης μὲ τὴν ὁποίαν ἠγωνίζετο καὶ ἡ προσπάθειά της νὰ βοηθήσῃ τὴν ἐπίθεσιν καθὼς καὶ τὴν ἄμυναν, ἡ ὁποία μολονότι εἶνε ἰσχυροτάτη, ὑπέπεσε κατ' ἐπανάληψιν εἰς σφάλματα σοβαρά, ἀφοῦ ἐξ ὑπαιτιότητός της οἱ ἀντίπαλοι ἐκτύπησαν ἐξ «φάουλ» ἐκ μικρᾶς ἀποστάσεως. Εὐτυχῶς δι' αὐτὴν ὁ τερματοφύλαξ ἦτο προχθὲς πολὺ καλός. Ἡ ὁμὰς τοῦ «Παναθηναϊκοῦ» παρέταξε τεχνικώτερον σύνολον, τὸ ὁποῖον ὑπερτεροῦσεν εἰς τὸ συρτὸ παιγνίδι καὶ ὑστεροῦσεν εἰς τὸ ὑψηλό. Πάντως, ὅταν κατώρθωνε νὰ ἐφαρμόσῃ τὸ συρτὸ παιγνίδι, τὸ μόνο ποὺ τῆς ταιριάζει ἄλλωστε, ἔφερε συνεχῶς τοὺς ἀντιπάλους εἰς δύσκολον θέσιν. Ἡ ἐπιθετικὴ γραμμὴ τῆς ὁμάδος ταύτης κατὰ τὸ πρῶτον ἡμιχρόνιον δὲν συνεδύαζε ὅσο καὶ ὅπως ἔπρεπε τὰς ἐνεργείας της, ἀφοῦ οὔτε τὸν ἔξω δεξιὰ Μηγιάκη ἐχρησιμοποίησε ἀρκετὰ καὶ δύο φορὰς λόγῳ ἀσυνεννοησίας τῶν παικτῶν ἔχασαν βέβαια τέρματα ἐξ ἀποστάσεως τριῶν περίπου μέτρων.

Κατὰ τὸ δεύτερον ἡμιχρόνιον ἡ γραμμὴ αὐτὴ προσεπάθησε νὰ δράσῃ, πλὴν ὅμως δὲν εἶχε πλέον συνεπίκουρον ὅπως καὶ κατὰ τὸ πρῶτον ἡμιχρόνιον τὴν γραμμὴν τῶν μέσων. Ἡ τελευταία αὐτὴ κατὰ τὸ δεύτερον ἡμιχρόνιον ἐβοήθησεν ἀρκετὰ τὴν ἄμυναν, ἐπὶ κεφαλῆς τῆς ὁποίας εὑρίσκετο ὁ τερματοφύλαξ Χάντζος, καὶ γενικῶς ἠγωνίσθη ἀποτελεσματικῶς. Πάντως ἡ ὁμὰς τοῦ «Παναθηναϊκοῦ» κατὰ τὸ δεύτερον ἡμιχρόνιον ἠγωνίζετο μὲ περισσοτέραν εὐκολίαν τῆς ἀντιπάλου της, ἡ ὁποία ἐφαίνετο κουρασμένη, χωρὶς ὅμως καὶ νὰ σημειώσῃ τέρμα, μολονότι ἀνεμένετο εἰς τὰ τελευταῖα ἰδίως λεπτὰ τοῦ ἀγῶνος, κατὰ τὰ ὁποῖα ἦτο κυρία τοῦ γηπέδου.

Κατὰ τὴν ἐν λόγῳ συνάντησιν οἱ περισσότεροι τῶν παικτῶν ἠγωνίζοντο μὲ νευρικότητα καὶ μάλιστα τινὲς ἐξ αὐτῶν ἐπέδειξαν ἀντιαθλητικὸν πνεῦμα, συμπλεκόμενοι καὶ λακτίζοντες ἀναιτίως τοὺς ἀντιπάλους των, μόλις εὕρισκον τὴν κατάλληλον εὐκαιρίαν.

Ἀπὸ τὸν διαιτητὴν ὀφείλομεν νὰ εἴμεθα εὐχαριστημένοι.

Τὴν λῆξιν τοῦ ἀγῶνος ὑπεδέχθησαν οἱ Πειραιεῖς μὲ ζητωκραυγὰς καὶ ἐπευφημίας ὑπὲρ τῆς ὁμάδος τοῦ «Ὀλυμπιακοῦ». Οἱ ζωηρότεροι μάλιστα ὠργάνωσαν καὶ διαδήλωσιν ἀνὰ τὰς ὁδοὺς τῶν Ἀθηνῶν, κρατοῦντες τὰς σημαίας τοῦ «Ὀλυμπιακοῦ, ὀμβρέλλας ἐρυθρολεύκους καὶ διάφορα ἄλλα ἀντικείμενα μὲ τὰ χρώματα τῆς εὐνοουμένης των ὁμάδος.

Ὁ τερματοφύλαξ τοῦ Παναθηναϊκοῦ Χάντζος ἀποκρούων ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν ὄπισθο φυλάκων

ΑΙ ΑΛΛΑΙ ΣΥΝΑΝΤΗΣΕΙΣ

Τὴν Κυριακὴν πρὸ μεσημβρίας συνηντήθησαν εἰς τὸ γήπεδον τοῦ «Παναθηναϊκοῦ» αἱ ὁμάδες «Ὀλυμπιακοῦ» — «Ὀλυμπιάδος», διὰ τὸ πρωτάθλημα δευτέρας κατηγορίας, μὲ νικήτριαν τὴν δευτέραν διὰ τερμάτων 3:1.

Ὁμοίως εἰς τὸ αὐτὸ γήπεδον ἠγωνίσθησαν διαδοχικῶς ἡ δευτέρα ὁμὰς τοῦ «Ἀθηναϊκοῦ» μὲ τὰς ὁμάδας «Δάφνη» καὶ «Ἀρίων», τὰς ὁποίας καὶ ἐνίκησε.

Ἐξ ἄλλου εἰς τὸ Ποδηλατοδρόμιον ἡ δευτέρα ὁμὰς τοῦ «Ὀλυμπιακοῦ» ἐνίκησε τὸν «Θησέα» μὲ 7:1 καὶ ὁ «Ἀτρόμητος» τὸ «Μοσχᾶτον» μὲ 4:0.

ΑΙ ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΣΥΝΑΝΤΗΣΕΙΣ

Τὴν Κυριακὴν ἐτελέσθησαν εἰς τὴν Εὐρώπην ἀρκεταὶ διεθνεῖς συναντήσεις. Εἰς τὸ Βουκουρέστι συνηντήθησαν αἱ ἐθνικαὶ ὁμάδες Ρουμανίας — Τσεχοσλοβακίας, μὲ ἀποτέλεσμα ἰσόπαλον διὰ τερμάτων 1:1, εἰς τὰς Βρυξέλλας ἡ ἐθνικὴ ὁμὰς τῆς Ἑλβετίας ἐνίκησε τὴν τοῦ Βελγίου μὲ 2:1, εἰς τὴν Πράγαν ἡ ἀντιπροσωπευτικὴ ὁμὰς τῆς πόλεως ταύτης ἐνίκησε τὴν ὁμάδα τοῦ Βερολίνου μὲ 4:2 καὶ εἰς τὸ Λονδῖνον ἡ ὁμὰς τῆς Σκωτίας ἐνίκησε τὴν Ἀγγλικὴν παρουσίᾳ 75.000 θεατῶν μὲ 3:1.

Κ. ΜΠΡΑΖΙΩΤΗΣ ἰατρὸς δερματολόγος καὶ μεταδοτικῶν νοσημάτων, Βερανζέρου 47, τηλ. 53-618.

ΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΕΚΑΤΟΝΤΑΕΤΗΡΙΔΟΣ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ

Ο ΕΥΕΛΠΙΣ ΚΑΝΤΑΣ ΕΠΗΔΗΣΕΝ 1 Μ. 80

Εἰς τὸ Στάδιον ἐτελέσθησαν προχθὲς μετὰ πάσης ἐπισημότητος οἱ ἀθλητικοὶ ἀγῶνες, οἱ ὀργανωθέντες ἐπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς Ἑκατονταετηρίδος τοῦ Πανεπιστημίου. Εἰς τοὺς ἀγῶνας περιέστησαν ἡ Α.Μ. ὁ Βασιλεύς, ἡ Α. Β. Υ. ὁ Διάδοχος, ἡ Α.Β.Υ. ὁ Πρίγκιψ Γεώργιος, αἱ Α.Α.Β.Β.Υ.Υ. αἱ πριγκίπισσαι Αἰκατερίνη, Εἰρήνη καὶ Μαρία, οἱ ὑπουργοὶ τῆς Παιδείας καὶ Πρωτευούσης κ.κ. Γεωργακόπουλος καὶ Κοτζιᾶς, ὁ ὑπουργὸς τῆς Παιδείας τῆς Γαλλίας κ. Ζὰν Ζαί, οἱ πρυτάνεις καὶ διευθυνταὶ τῶν ἀνωτάτων μας ἐκπαιδευτικῶν ἱδρυμάτων καὶ ἄλλοι.

Ἡ εἴσοδος τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως καὶ τῶν λοιπῶν μελῶν τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας ἐχαιρετίσθη ἐνθουσιωδῶς ὑπὸ τοῦ κατακλύζοντος τὸ Παναθηναϊκὸν Στάδιον κόσμου. Ἀντικείμενον θερμῶν ἐπίσης ἐκδηλώσεων ἐγένετο καὶ ὁ ἐνταῦθα παρεπιδημῶν Γάλλος ὑπουργὸς τῆς Παιδείας κ. Ζὰν Ζαί.

Ἡ ἔναρξις τῶν ἀγώνων ἐγένετο διὰ παρελάσεως τῶν μετεχουσῶν ὁμάδων καθὼς καὶ ἀντιπροσωπειῶν ἐκ μαθητῶν τῶν Γυμνασίων Ἀθηνῶν ὑπὸ τοὺς ἤχους τῆς μουσικῆς.

Μετὰ τὴν παρέλασιν ἐπηκολούθησεν ὁρκωμοσία καὶ προσφώνησις τοῦ Πρυτάνεως κ. Γ. Παπαμιχαήλ, ὅστις καὶ ἐκήρυξε τὴν ἔναρξιν τῶν ἀγώνων, κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ὁποίων χορῳδία ἐκ φοιτητῶν καὶ φοιτητριῶν ἔψαλλε διάφορα ᾄσματα.

Τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἀγώνων ὑπῆρξαν εἴς τινα τῶν ἀγωνισμάτων ἀρκούντως ἱκανοποιητικά, μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ἅλματος εἰς ὕψος τὸ σημειωθὲν ὑπὸ τοῦ εὐέλπιδος Ν. Κάντα μὲ 1.80, τοῦ Βεϊνόγλου εἰς τὸ αὐτὸ ἀγώνισμα μὲ 1.75, τοῦ Κοτσώνη εἰς τὰ 400 μ. μὲ 53.9, τοῦ εὐέλπιδος Παπαγιαννοπούλου εἰς τὸ μῆκος μὲ 6.30, τοῦ Δημητριάδη εἰς τὰ 800 μ. μὲ 2:09.6 καὶ τοῦ ἐκτὸς συναγωνισμοῦ Λαμπράκη εἰς τὸ τριπλοῦν μὲ 13 μ. 80.

Εἰς τοὺς νικητὰς τῶν ἀγώνων ἀπενεμήθησαν ὑπὸ τῆς Α.Μ. τοῦ Βασιλέως διπλώματα καὶ μετάλλια, εἰς δὲ τὰς νικητρίας ὁμάδας ἔπαθλα ἀθλοθετηθέντα παρὰ τῶν σχολῶν τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ ὑπουργοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ κ. Κ. Κοτζιᾶ, τοῦ δημάρχου Ἀθηναίων κ. Ἀμβροσίου Πλυτᾶ, τοῦ καθηγητοῦ κ. Γεωργιάδη καὶ ἄλλων.

Τὰ τεχνικὰ ἀποτελέσματα ἔχουν οὕτω:

Δρόμος 100 μέτρων: 1) Μπακόπουλος Παν. Ἀθ. 12. 2) Ἰωσηφίδης Παν. Θεσ. 12.4. 3) Μυλωναδάκης Παν. Θεσ. 12.4.

Δρόμος 400 μέτρων: 1) Κοτσώνης Παν. Α. 53.9. 2) Κογεβίνας Σχολὴ Δοκ. 54.2. 3) Λοῦκος Σχ. Ἀερ. 54.2. 4) Καραγεώργος Ἀνωτ. Ἐμ. 5) Ἰωσηφίδης Παν. Θεσ.

Ἅλμα εἰς ὕψος: 1) Κάντας Σχ. Εὐελ. 1.80. 2) Βεϊνόγλου Π. Θ. 1.75. 3) Σεβαστίκογλου Π. Α. 1.70. 4) Τριανταφυλλίδης Α. Γ. 1.65. 5) Νικολόπουλος Π. Α. 1.65. 6) Γιαννόπουλος Ἀνωτ. Ε. 1.60.

Δρόμος 800 μέτρων: 1) Δημητριάδης Σχ. Ἀερ. 2:09.6. 2) Κουκίδης Π. Θ. 2:11.6. 3) Μαυροκέφαλος Π. Α. 2.14. 4) Δανιὴλ Σχ. Δοκ. 5) Λαμεζίδης Ἀν. Γεωπον. 6) Σωτηρίου Ἀν. Γεωπον.

Λιθοβολία: 1) Σουλιόπουλος Π. Θ. 17.53. 2) Κότας Σχ. Ἀερ. 17.23. 3) Μαρμαρᾶς Π. Θ. 17.02. 4) Παπᾶς Γυμν. Ἀκαδ. 16.76. 5) Κουμούλης Παν. Ἀθ. 16.56.

Δρόμος 200 μέτρων: 1) Μπακόπουλος Π. Α. 24. 2) Ἰωσηφίδης Παν. Θ. 24.6. 3) Γρεκὸς Σχ. Δοκ. 25.2. 4) Χὸρν Σχ. Δοκ. 5) Κανελλόπουλος Π. Θ. 6) Μερκούρης Π.Α.

Ἑλληνικὴ δισκοβολία: 1) Ἀλεξιάδης Π. Θ. 31.85. 2) Καλοδίκης Π. Α. 31.54. 3) Σουλόπουλος Π. Θ. 30.97. 4) Τριανταφυλλίδης Α. Γ. 30.60. 5) Μπότης Α. Ε. 29.97. 6) Βογιατζόγλου Σ. Εὐλ. 26.17.

Ἅλμα εἰς μῆκος: 1) Παπαγιαννόπουλος Σ. Ε. 6.30. 2) Μυλωναδάκης Π. Θ. 5.99. 3) Καραγεώργος Π. Α. 5.79. Ἐκτὸς συναγωνισμοῦ Λαμπράκης Π. Α. 6.58.

Ἅλμα τριπλοῦν: 1) Κατσικογιάννης Π. Α. 12.82. 2) Χαλκιαδάκης Σχ. Ε. 12.44. 3) Κουτσούρης Πολ. 12.28. Ἐκτὸς συναγωνισμοῦ Λαμπράκης Π. Α. 13.80.

Σουηδικὴ σκυταλοδρομία: 1) Πανεπιστήμιον 2:12. 2) Σχολὴ Δοκίμων 2:13.8. 3) Σχολὴ Ἀεροπορίας 2:14. 4) Πανεπ. Θεσσαλονίκης. 5) Σχολὴ Εὐελπίδων. 6) Ἀνωτάτη Ἐμπορική.

Σκυταλοδρομία 4×100: 1) Παν. Ἀθηνῶν 46.8. 2) Σχολὴ Εὐελπίδων 47.1. 3) Παν. Θεσσαλονίκης 47.4. 4) Σχολὴ Ἀεροπορίας. 5) Σχολὴ Δοκίμων. 6) Γυμν. Ἀκαδημία.

Διελκυστίνδα: 1) Σχολὴ Εὐελπίδων. 2) Πολυτεχνεῖον.

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς καὶ τὰ μέλη τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας παρακολουθοῦν τοὺς ἀγῶνας

ΤΑ ΠΡΩΤΑΘΛΗΜΑΤΑ ΑΘΛΟΠΑΙΔΙΩΝ

Εἰς τὸ Στάδιον συνεχίσθησαν προχθὲς οἱ ἀγῶνες τοῦ πρωταθλήματος βόλλεϋ μπώλ, μὲ δύο ἐνδιαφέροντας ἀγῶνας. Κατ' αὐτοὺς ἡ ὁμὰς τοῦ «Παναθηναϊκοῦ» συναντηθεῖσα μὲ τὴν ὁμάδα τοῦ «Πανεπιστημίου» ἡττήθη μὲ 7)15, 15)8, 15)11. Ἐπίσης ἡ ὁμὰς τοῦ «Πανελληνίου» ἐνίκησε τὴν ὁμάδα τῶν Ν. Βύρωνος μὲ 15)13, 15)13. Κατόπιν τῶν ἐν λόγῳ ἀποτελεσμάτων, αἱ δύο νικήτριαι ὁμάδες θὰ συναντηθοῦν αὔριον τὸ ἀπόγευμα, ἡ δὲ νικήτρια θὰ ἀνακηρυχθῇ ἡ πρωταθλήτρια. Ὁμοίως εἰς τὸ Στάδιον ἐγένετο καὶ ὁ τελικὸς ἀγὼν μπάσκετ μπὼλ διὰ τὸ κύπελλον Νιάτα. Κατ' αὐτὸν ἡ ὁμὰς τοῦ «Πανιωνίου» ἐνίκησε τὴν «Νὴαρ Ἦστ» μὲ 32 : 28 ἀναδειχθεῖσα πρωταθλήτρια.

Ἐξ ἄλλου εἰς τὸ λαϊκὸν Γυμναστήριον ἐτελέσθησαν παρουσίᾳ πλήθους μαθητῶν αἱ τελικαὶ συναντήσεις τοῦ σχολικοῦ πρωταθλήματος ἀθλοπαιδιῶν μὲ τὰ κάτωθι ἀποτελέσματα.

Βόλλεϋ ἀρρένων: Β΄ Γυμνάσιον νικᾷ Γυμνάσιον Ἀμαρουσίου 15)0, 15)4.

Θηλέων: Δ΄ Γυμνάσιον νικᾷ ΣΤ΄ γυμνάσιον 12)15, 15)14, 15)6.

Μπάσκετ μπώλ: Αον Γυμνάσιον νικᾷ Γ΄ Γυμνάσιον 19:10.

ΟΙ ΔΙΑΣΥΛΛΟΓΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Εἰς τὸ Στάδιον τῆς «Χ. Α. Ν.» Θεσσαλονίκης ἤρχισαν τελούμενοι τὸ ἀπόγευμα τῆς Κυριακῆς, οἱ διασυλλογικοὶ ἀγῶνες, οἱ ὀργανωθέντες ὑπὸ τοῦ Σ. Ε. Γ. Α. Σ. μὲ συμμετοχὴν τῶν σωματείων «Ἡρακλῆς», «Ἄρης», «Ἀστήρ», «Β. Α. Ο.», «Μακαμπῆ», «Ἀρμενικὴ Ἕνωσις», «Π. Α. Ο. Κ.» καὶ τῆς «Χ. Α. Ν.». Εἰς τοὺς ἀγῶνας παρίσταντο ἀρκετοὶ φίλαθλοι καθὼς καὶ ὁ Γενικὸς Διοικητὴς Μακεδονίας κ. Κυρίμης, ὅστις καὶ ἐκήρυξε τὴν ἔναρξιν τῶν ἀγώνων.

Τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐν λόγῳ ἀγώνων ἔχουν ὡς ἑξῆς:

Σφαιροβολία: 1) Νασκίδης 12 μ. 15, 2) Μισαηλίδης 11 μ. 49, 3) Νάλιος 10 μ. 68.

1500 μ.: 1) Μαυροκορδᾶτος 4:22, 2) Λιβανὸς 4:25, 3) Νάνος 4:45.

Δισκοβολία: 1) Κλάδης 34 μ. 03, 2) Μάλμος 27 μ. 70, 3) Ἀραμπετζιὰν 27 μ. 14.

400 μ.: Μαδίδης 54, Μαυροκορδᾶτος 55.2, 3) Μισαηλίδης.

Ἅλμα εἰς ὕψος: 1) Ράλλης, 2) Κίκης, 3) Λαζάρου.

10.000 μ.: 1) Λιβανὸς 35:39' 2) Νάνος 35:45, 3) Ἰατρίδης.

100 μ.: 1) Κωνσταντινίδης 11.8, 2) Μαδίδης 12, Μοσκός.

Ἡ Βαθμολογία:
1) Ἡρακλῆς βαθμοὶ 51, 2) ΒΑΟ 40, 3) ΠΑΟΚ 25, 4) Ἀστὴρ 7, 5) Μακαμπῆ 5, 6) ΧΑΝ 5.

ΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΠΙΓΚ-ΠΟΓΚ

Τὸ ἀπόγευμα τῆς Κυριακῆς ἤρχισαν εἰς τὴν Λέσχην τοῦ Ἐργαζομένου Παιδιοῦ οἱ ἀγῶνες τοῦ ἀθηναϊκοῦ πρωταθλήματος πὶγκ πόγκ μὲ τὰ ἀκόλουθα ἀποτελέσματα:

Ἡ Λέσχη Ἐργαζομένου Παιδιοῦ ἐνίκησε τὴν 17ην ὁμάδα Προσκόπων μὲ 3 νίκας ἔναντι 0 καὶ ὁ Ὅμιλος Ἀντισφαιρίσεως τὴν ΧΑΝ Κοκκινιᾶς μὲ 2 νίκας ἔναντι 1. Ἀναλυτικῶς τὰ τεχνικὰ ἀποτελέσματα ἔχουν ὡς ἑξῆς:

Ξενάκης Χρ. (Λ. Ε. Π.) νικᾷ Μούγιαν 6—2, 6—1, (17ης Ο.Π.), Στεφανίδης Β. (Λ. Ε. Π.) νικᾷ Δημητριάδην Π. (17ης Ο. Π.) 6—1, 6—0, Ξενάκης—Στεφανίδης νικοῦν Μούγιαν—Δημητριάδην 6—2, 6—2

Μανδζάρογλου (Ὁμ. Ἀντ.) νικᾷ Τρομαρίδην (ΧΑΝ Κοκκινιᾶς) 6—2, 6—0, Συρμόπουλος (Ὁμ. Ἀντ.) ἡττᾶται ἀπὸ Τανταλόνην (ΧΑΝ Κοκ.) 3—6, 6—3, 3—6, Μανδζάρογλου—Συρόπουλος νικοῦν Τρομαρίδην—Τάνταλον 6—1, 7—9, 6—2.

ΕΠΕΣΤΡΕΨΕΝ Ο «ΑΡΗΣ»

Ἡ ποδοσφαιρικὴ ὁμὰς τοῦ «Ἄρεως» Θεσσαλονίκης ἐπιστρέφουσα ἐκ τοῦ ἐκ Παλαιστίνης ταξιδίου της, ἀφίχθη προχθὲς εἰς Ἀθήνας. Αὕτη διερχομένη ἐκ Βηρυτοῦ συνηντήθη καὶ ἐνίκησε τὴν ἀντιπροσωπευτικὴν ὁμάδα τῆς πόλεως ταύτης μὲ τέρματα 2:0.

Η ΛΗΞΙΣ ΤΩΝ ΔΙΕΘΝΩΝ ΑΓΩΝΩΝ ΑΝΤΙΣΦΑΙΡΙΣΕΩΣ

ΗΤΤΗΘΗΣΑΝ ΟΙ ΠΡΩΤΑΘΛΗΤΑΙ

Ἡ τελευταία ἡμέρα τῶν ἀγώνων τέννις διὰ τὸ πρωτάθλημα Ἀνατ. Μεσογείου συνεκέντρωσε τὴν Κυριακὴν τὸ ἀπόγευμα εἰς τὰ ἀσκητήρια τοῦ Ὁμίλου Ἀντισφαιρίσεως πλήθη φιλάθλου κόσμου, τὰ ὁποῖα τὰ κατέκλυσαν ἀσφυκτικῶς. Ἡ κοσμοσυρροὴ αὐτὴ ἦτο ἀπολύτως δικαιολογημένη, διότι ἐπρόκειτο νὰ τελεσθῶσι τέσσαρες τελικοὶ ἀγῶνες, μεταξὺ τῶν ὁποίων ὁ τελικὸς τοῦ ἁπλοῦ κυριῶν μεταξὺ τῆς Ἀμερικανίδος Τζαίηκομπς καὶ τῆς Γαλλίδος Ματιέ, καὶ τοῦ ἁπλοῦ ἀνδρῶν μὲ ἀντιμετώπους τὸν Κινέζον Κὸ Σὶν Κὶ καὶ τὸν Ἰταλὸν Ντὲ Στέφανι.

Ἐκ τῶν δύο τούτων ἀγώνων ὁ πρῶτος προεκάλεσε τὸ μεγαλύτερον ἐνδιαφέρον, διότι, ὡς γνωστόν, ἡ Τζαίηκομπς εἶνε πρωταθλήτρια τοῦ κόσμου καὶ ἡ Ματιὲ κατέχει τὸν αὐτὸν τίτλον τῆς Γαλλίας καὶ τὴν τετάρτην θέσιν εἰς τὴν γενικὴν κατάταξιν τοῦ κόσμου. Ἐξ ἄλλου ἡ Τζαίηκομπς εἶχε κερδίσει τετράκις τὴν Ματιὲ καὶ ἡττήθη δὶς ὑπ' αὐτῆς. Συνεπῶς τὸ ἐνδιαφέρον καὶ ἡ ἀνυπομονησία τοῦ κόσμου ἐδικαιολογοῦντο ἀπολύτως.

Ἐπέπρωτο ὅμως κατὰ τὴν συνάντησιν ταύτην ἡ Γαλλὶς πρωταθλήτρια, πρὸς γενικὴν κατάπληξιν νὰ ἐπιβληθῇ τῆς φημισμένης ἀντιπάλου της καὶ πρωταθλητρίας τοῦ κόσμου, καὶ νὰ προσθέσῃ εἰς τὸ ἐνεργητικόν της μίαν προσέτι νίκην, τὴν ὁποίαν ἐξησφάλισε χάρις εἰς τὸ ἐξαιρετικό της παιγνίδι. Ἡ Ματιὲ κατὰ τὴν ἐφετεινὴν περίοδον ἔλαβε μέρος εἰς ἀρκετοὺς ἀγῶνας διεθνεῖς καὶ μή, ἐνῷ ἡ Τζαίηκομπς, λέγεται, ὅτι μετέσχεν ἐφέτος διὰ πρώτην φορὰν εἰς ἀγῶνας.

Εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ ἀγῶνος ἡ Ἀμερικανὶς ἐνεφανίζετο ἀνωτέρα τῆς Γαλλίδος χάρις εἰς τὰ ὡραῖα της πλασσαρίσματα καὶ τὸ ὁρμητικό της παιγνίδι. Οὕτω προηγεῖτο μὲ 5)2, διὰ νὰ χάσῃ ὅμως τὸ πρῶτο σὲτ μετ' ὀλίγον μὲ 8)6. Κατὰ τὸ δεύτερον σὲτ ἡ Γαλλίς, ἡ ὁποία ἔπαιξε μᾶλλον συντηρητικὰ κατὰ τὸ πρῶτον ἡμιχρόνιον, κατώρθωσε νὰ ἐπιβάλῃ ἀπολύτως τὸ παιγνίδι της καὶ νὰ νικήσῃ τελικῶς μὲ 6)0.

Εἰς τὸν ἁπλοῦν ἀγῶνα ἀνδρῶν οἱ θεαταὶ παρηκολούθησαν ἐπ' ἄρκετον τὴν πάλην διὰ τὴν ἀπόκτησιν τῆς νίκης μεταξὺ τοῦ Ἰταλοῦ πρωταθλητοῦ Ντὲ Στέφανι καὶ τοῦ Κινέζου Κὸ Σὶν Κί. Ἀμφότεροι ἠγωνίσθησαν μὲ μαεστρίαν, παρουσιάσαντες τὰ ὑπέροχα προσόντα των, διὰ νὰ ἐπικρατήσουν, πλὴν ὅμως ἡ νίκη ἔκλινε μὲ τὸ μέρος τοῦ Κινέζου μὲ 9)7, 3)6, 10)8, 7)5.

Εἰς τὸν διπλοῦν ἀγῶνα ἀνδρῶν ἡ δνὶς Ζουρνύ, Λεζιὲρ ἐνίκησε τοὺς Στάλιον καὶ Ρόρερ μὲ 6)2, 6)2, 6)3 καὶ εἰς τὸν διπλοῦν γυναικῶν τὸ ζεῦγος κ. Ματιὲ καὶ δίδος Γιὸρκ ἐπεβλήθη μὲ εὐκολίαν τοῦ ζεύγους Τζαίηκομπς — Χὸρν μὲ 6)2, 6)2.

Ὁ Ὅμιλος ἀντισφαιρίσεως παρέθεσε τὴν ἑσπέραν γεῦμα εἰς τὰ ἐξάσκητήριά του πρὸς τιμὴν τῶν ξένων ἀθλητῶν, εἰς τὸ ὁποῖον παρεκάθησεν καὶ ἡ Α. Β. Υ. ὁ Διάδοχος, ὅστις ἀπένειμε καὶ τὰ ἔπαθλα εἰς τοὺς νικητάς.

Χθὲς ἐπίσης ἐτελέσθη εἰς τὸν αὐτὸν χῶρον ἡ συνάντησις τοῦ ἁπλοῦ ἀγῶνος κυριῶν διὰ τὸ κύπελλον τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Διαδόχου. Κατὰ τὸν ἐν λόγῳ ἀγῶνα, τὸν ὁποῖον παρηκολούθησεν ἡ Α. Β. Υ. ὁ Διάδοχος, ἡ Ματιὲ ἐνίκησε μὲ μεγάλην εὐκολίαν τὴν Χὸρν μὲ 6)0,6)1, ἐξασφαλίσασα τὸ κύπελλον. Ὡς γνωστόν, τὸ κύπελλον τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως ἐξησφάλισεν ὁ Κινέζος Κὸ Σὶν Κὶ κατόπιν τῆς ἀδικαιολογήτου ἀποχωρήσεως ἐκ τοῦ ἀγῶνος τοῦ ἡμετέρου Στάλιου.

Ὁ Κινέζος Κὸ Σὶν Κὶ ἀριστερὰ καὶ ὁ ἰσχυρὸς αὐτοῦ ἀντίπαλος Ἰταλὸς Ντὲ Στέφανι ἔχοντες εἰς τὸ μέσον τὸν πρόεδρον τοῦ ὀργανωτοῦ τῶν ἀγώνων ὁμίλου κ. Κετσέαν

ΟΙ ΠΥΓΜΑΧΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Ἡ τοπικὴ πυγμαχικὴ ἐπιτροπὴ Θεσσαλονίκης ὠργάνωσε καὶ ἐτέλεσε τὴν Κυριακὴν πυγμαχικοὺς ἀγῶνας μὲ τὰ ἀκόλουθα ἀποτελέσματα:

Κιμωλούδης νικᾷ Φερούτζιο εἰς τὰ σημεῖα. Βασιλειάδης νικᾷ Διαμάνταραν εἰς τὰ σημεῖα. Μεκεσίδης — Χαριτόπουλος ἰσόπαλοι. Ἀρσένης νικᾷ Κουτσίδην εἰς τὰ σημεῖα.

ΤΟ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΝ ΠΡΩΤΑΘΛΗΜΑ ΒΟΛΛΕΫ - ΜΠΩΛ

Προτάσει τῆς Τεχνικῆς Ἐπιτροπῆς Ἀθλητικῶν Παιδιῶν, τὸ συμβούλιον τοῦ Σ.Ε.Γ.Α.Σ. ἀπεδέχθη ὡς διαιτητὰς κατὰ τοὺς ἀγῶνας τοῦ Πανελληνίου πρωταθλήματος βόλλεϋ μπώλ, οἵτινες θὰ τελεσθοῦν τὸ Σάββατον καὶ τὴν Κυριακὴν εἰς τὰς Πάτρας, τοὺς κ.κ. Καραβιᾶν, Νιάταν καὶ Κοτσώνην. Τὸ συμβούλιον ἐπίσης ἀπεφάσισεν ὅπως μεταβοῦν εἰς τὰς Πάτρας διὰ νὰ ὀργανώσουν τοὺς ἀγῶνας οἱ κ.κ. Τρυπάνης, Λωρέντης καὶ Μανούσης, μέλη τοῦ Συμβουλίου τοῦ Σ.Ε.Γ.Α.Σ. καὶ τῆς ἀνωτέρω ἐπιτροπῆς.

ΕΤΕΘΗ Ο ΘΕΜΕΛΙΟΣ ΛΙΘΟΣ ΤΟΥ ΚΑΤΑΦΥΓΙΟΥ ΤΗΣ ΠΑΡΝΗΘΟΣ

Χθὲς τὴν πρωΐαν, εἰς τὴν θέσιν Λάκκα Μπάφι τῆς Πάρνηθος, ἐγένετο ἡ κατάθεσις τοῦ θεμελίου λίθου τοῦ νέου καταφυγίου τὸ ὁποῖον θὰ ἀνεγείρῃ ἐκεῖ ὁ Ἑλληνικὸς Ὀρειβατικὸς Σύνδεσμος. Εἰς τὴν τελετὴν παρέστησαν ὁ διευθυντὴς τῆς Τουριστικῆς Ἀστυνομίας κ. Νέρης, ὁ διευθυντὴς δασῶν τοῦ ὑπουργείου Γεωργίας κ. Χριστοδούλόπουλος, ὁ πρόεδρος τοῦ Ε. Ο. Σ. κ. Ἀγαπητός, ὁ πρόεδρος τοῦ τμήματος Ἀθηνῶν κ. Μαρῖνος, ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Ὁμοσπονδίας ἐκδρομικῶν Σωματείων κ. Μπακούρης, ἀντιπρόσωποι τῶν ἐκδρομικῶν καὶ φυσιολατρικῶν Σωματείων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς κλπ. Ἐπίσης ἐπὶ τῆς Πάρνηθος ἀνῆλθον ἵνα παραστοῦν εἰς τὴν τελετὴν πεντακόσιοι περίπου ἐκδρομεῖς καὶ ὀρειβάται.

Ὁ κ. Ἀγαπητὸς θέτων τὸν θεμέλιον λίθον, ηὐχαρίστησε ὅλους ἐκείνους οἱ ὁποῖοι συντελοῦν εἰς τὴν ἀνέγερσιν τοῦ καταφυγίου. Ὡμίλησαν ἐπίσης οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν ἄλλων σωματείων εὐχηθέντες ὅπως ταχέως ὁ Ὀρειβατικὸς ἀποκτήσῃ καὶ ἄλλα καταφύγια, τὰ ὁποῖα τόσον ἐξυπηρετοῦν τοὺς φυσιολάτρας.

Εἰς Τὸ Περιθώριον Τῶν Γεγονότων

Ἕνα ἐργοστάσιον ἐριουργίας εἰς τὴν Νέαν Φιλαδέλφειαν, ἡ «Μπριτάννια», τοῦ ὁποίου ὁ διευθυντὴς ἔχει, προφανῶς, συγχρονισμένας ἀντιλήψεις, ἀκολουθεῖ τὸ ὡραῖον παράδειγμα τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης. Καὶ μάλιστα εἰς κλίμακα εὐρυτέραν: ἱδρύει πλῆρες γυμναστήριον καὶ προβαίνει εἰς ἀρτίας ἐγκαταστάσεις διὰ τὴν συστηματικὴν σωματικὴν ἀγωγὴν τῶν ἐργαζομένων εἰς αὐτό. Ἐπὶ πλέον μᾶς παρέχεται ἡ πληροφορία ὅτι ἡ διεύθυνσις τοῦ ἐργοστασίου θὰ χορηγῇ εἰδικὰς ἀδείας διὰ τὰς προπονήσεις τῶν ἐργατῶν του, πρᾶγμα ποὺ ἀποδεικνύει ὅτι τὸ γυμναστήριον τῆς «Μπριτάννια» δὲν γίνεται οὔτε χάριν ἁπλῆς διαφημίσεως, οὔτε πρὸς τὸ θεαθῆναι. Ἡ ἐνέργεια αὐτὴ εἶνε, νομίζομεν, ἀξία ἰδιαιτέρας ἐξάρσεως. Καθὼς καὶ ἄλλοτε ἐτονίσαμεν, ἡ σωματικὴ ἀγωγὴ εἶνε παράγων ὑγείας πρωταρχικός. Αὐξάνει μαζὶ μὲ τὴν φυσικὴν ἀποδοτικότητα καὶ τὴν ἀντίστασιν τοῦ ἀνθρώπου κατὰ τῆς νοσηρότητος. Παρόμοιαι, συνεπῶς καινοτομίαι, ποὺ εὐχόμεθα νὰ εὕρουν καὶ ἄλλους μιμητάς, ἔχουν πλὴν τῆς γενικωτέρας σημασίας των καὶ πρακτικὴν σκοπιμότητα ἀναμφισβήτητον. Καὶ διὰ τοὺς καινοτομοῦντας καὶ διὰ τὸ κοινωνικὸν σύνολον.

Εἰς τὴν Αἴγυπτον

Πόσον διαδεδομένον εἶνε ἀλλοῦ τὸ σύστημα τῆς κατ' ἐπαγγέλματα καὶ ἐν συνεχείᾳ κατὰ οἰκονομικὰ καὶ βιομηχανικὰ συγκροτήματα ἀθλητικῆς ὀργανώσεως, ἀποδεικνύεται ἐκ τοῦ γεγονότος, ὅτι καὶ εἰς αὐτὴν τὴν Αἴγυπτον κάθε ἐργοστάσιον συντηρεῖ ἰδίας ἀθλητικὰς ὁμάδας, ποὺ ἀγωνίζονται ὑπὲρ τῶν... χρωμάτων του. Ἀναφέρομεν δὲ τὸ παράδειγμα τῆς Αἰγύπτου, διότι ἐξ αἰτίας αὐτῆς ἀκριβῶς τῆς καθιερώσεως, τὰ ἄλλοτε ἀκμάζοντα ἑλληνικὰ γυμναστικὰ καὶ ἀθλητικὰ σωματεῖα τῆς Αἰγύπτου διέρχονται τὰ τελευταῖα ἔτη μίαν περίοδον παρακμῆς. Τὰ ἐργοστάσια, καὶ δὴ τὰ ξένα, προσλαμβάνουν ἐκεῖ ἐργατικόν, τεχνικὸν καὶ διοικητικὸν προσωπικὸν κατὰ προτίμησιν μεταξὺ τῶν ἀθλούντων νέων καὶ εἶνε φυσικὸν τὴν μεγαλυτέραν ἀφαίμαξιν νὰ ὑφίστανται τὰ ἑλληνικὰ σωματεῖα, τὰ παρουσιάζοντα ἐπὶ ἔτη ζωηροτέραν τῶν ἄλλων κίνησιν. Ἐκφράζομεν ὅθεν τὴν εὐχήν, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ, ὅπως καὶ τῆς Αἰγύπτου αἱ ἑλληνικαὶ ἐπιχειρήσεις, ἀκολουθοῦσαι τὴν ἰδίαν τακτικήν, συντελέσουν εἰς τὴν διατήρησιν τοῦ ἑλληνικοῦ ἀθλητισμοῦ τῆς Αἰγύπτου, ὁ ὁποῖος ἐπὶ ἔτη ἐκράτησεν ἐκεῖ τὰ πρωτεῖα τόσον εἰς τὸν κλασσικὸν ἀγωνιστικὸν στίβον, ὅσον καὶ εἰς τὰ θαλάσσια καὶ ναυτικὰ σπόρ.

Οἱ φοιτητικοὶ

Οἱ τελεσθέντες τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν εἰς τὸ Παναθηναϊκὸν Στάδιον φοιτητικοὶ ἀγῶνες ἐπὶ τῇ Ἑκατονταετηρίδι τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν ἐσημείωσαν ἐπιτυχίαν πρωτοφανῆ. Ὅ,τι ὅμως ἔχει μεγαλυτέραν σημασίαν ἀπὸ τὰς ἱκανοποιητικὰς ἐπιδόσεις τῶν σπουδαστῶν, μεταξὺ τῶν ὁποίων εἷς ἄγνωστος μέχρι τῆς χθὲς εὔελπις ὑπερέβη εἰς τὸ ἅλμα εἰς ὕψος μὲ προφανῆ εὐκολίαν τὸ 1.80, εἶνε ἡ γενομένη ἀρχή. Τὰ ἀνώτατα ἐκπαιδευτικά μας ἱδρύματα ἤρχισαν νὰ κινοῦνται. Ἤρχισαν νὰ δημιουργοῦν τὴν πραγματικὴν ἀθλητικὴν πρωτοπορείαν τῆς ἑλληνικῆς νεότητος, τὴν πρωτοπορείαν ἐκείνην, ἡ ὁποία περισσότερον ἀπὸ τὰς ὡραίας ἐπιδόσεις της, θὰ ἔχῃ νὰ ἐπιδείξῃ τὸ ζωντανὸν παράδειγμα τοῦ ἀληθοῦς φιλάθλου, ὁ ὁποῖος ἀγωνίζεται μόνον «περὶ ἀρετῆς».

Οἱ Μεσογειακοὶ

Οἱ Μεσογειακοὶ Ἀγῶνες Τέννις ἔληξαν χθές. Ἡ ὀργάνωσις των ὑπῆρξεν ὑποδειγματικὴ καὶ τιμᾷ, πράγματι, τὸν Ἑλληνικὸν Ὅμιλον Ἀντισφαιρίσεως. Οἱ φίλοι τῆς ὡραίας αὐτῆς ἀθλοπαιδιᾶς παρηκολούθησαν ἀγῶνας ἐξαιρετικοῦ ἐνδιαφέροντος καὶ ἐδοκίμασαν τὴν δυνατὴν συγκίνησιν τῶν πρὸς ἐπικράτησιν ὡραίων προσπαθειῶν τεννιστῶν καὶ τεννιστριῶν τῆς ἀναμφισβητήτου ἀξίας τοῦ Κινέζου Κό-Σὶν-Κί, τοῦ Ἰταλοῦ Ντὲ Στέφανι, τῆς Γαλλίδος Κας Ματτιὲ καὶ τῆς παγκοσμίου πρωταθλητρίας μὶς Τζαίηκομπς, ἡ ὁποία ὑπέστη μίαν ἀνέλπιστον ἧτταν εἰς τὴν πρὸς τὴν Γαλλίδα ἀντίπαλον της συνάντησιν. Κατὰ τοὺς ἐν λόγῳ ἀγῶνας ὁ ἡμέτερος Στάλιος, προκριθεὶς διὰ τοὺς τελικοὺς ἁπλοῦ ἀνδρῶν, ἀπέδειξε διὰ μίαν ἀκόμη φορὰν ὅτι εἶνε παίκτης ἀξίας καὶ μέλλοντος. Δυστυχῶς, δὲν ἀπέδειξεν ἴσην πρὸς τὴν ἱκανότητά του ἀθλητικὴν εὐπρέπειαν, ἐγκαταλείψας ἀδικαιολογήτως κατὰ τοὺς ἀγῶνας διὰ τὸ κύπελλον τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τὸν ἀγῶνα του πρὸς τὸν ἰσχυρὸν Κινέζον ἀνταγωνιστήν του. Ὑπογραμμίζομεν δὲ ἰδιαιτέρως τὸ «δυστυχῶς», διότι ἡ ἀθλητικὴ ἱκανότης χωρὶς τὸ ἦθος, εἶνε φυσικὸν νὰ μὴ συγκινῇ καὶ νὰ μὴ ἐνθουσιάζῃ.

Τὸ πρωτάθλημα

Ἡ προχθεσινὴ συνάντησις τῶν ὁμάδων «Ὀλυμπιακοῦ» καὶ «Παναθηναϊκοῦ» διὰ τὸ πρωτάθλημα Ἑλλάδος ἀπέδειξε διὰ μίαν ἀκόμη φοράν: πρῶτον ὅτι ἡ τύχη παίζει ρόλον ἀποφασιστικὸν εἰς τὸ ποδόσφαιρον, δεύτερον ὅτι οἱ φίλοι τοῦ ἐν λόγῳ ἀθλήματος ἔχουν ἀνάγκην διαπαιδαγωγήσεως, τρίτον ὅτι ἡ διαιτησία εἰς τὸν τόπον μας ἐξακολουθεῖ ν' ἀποτελῇ πρόβλημα σοβαρὸν καὶ τέταρτον ὅτι οἱ ἰθύνοντες τὸ ποδόσφαιρον ἔχουν χρέος νὰ τὸ ἐξυγιάνουν καὶ νὰ τὸ καταστήσουν ἄξιον τῆς ἐμπιστοσύνης τοῦ μεγάλου κοινοῦ, τὸ ὁποῖον εἶνε πάντοτε πρόθυμον νὰ τὸ ὑποστηρίξῃ, ὅταν βαδίζῃ εἰς τὸν εὐθὺν δρόμον...

ΟΙ ΧΘΕΣΙΝΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΤΟΥ Α΄ ΣΩΜΑΤΟΣ ΣΤΡΑΤΟΥ

Εἰς τὸ Στρατιωτικὸν Σχολεῖον Γυμναστικῆς ἐτελέσθησαν χθὲς οἱ ποδοσφαιρικοὶ ἀγῶνες μεταξὺ τῶν μονάδων τοῦ Α΄ Σώματος Στρατοῦ καθὼς καὶ οἱ ἀγῶνες βόλλεϋ μπώλ. Οἱ ἐν λόγῳ ἀγῶνες ἐχρησίμευσαν καὶ προκριματικοὶ διὰ τὸν τελικὸν καταρτισμὸν τῶν ἀντιπροσωπευτικῶν ὁμάδων τοῦ ἐν λόγῳ σώματος αἱ ὁποῖαι θὰ μετάσχουν τῶν μεγά-

Ἀκόμη μία Γλῶσσα!
Χωρὶς κανένα κόπο, μέσα σὲ λίγες ἑβδομάδες θάχετε γνωρίσει μία νέα γλῶσσα. Δὲν χρειάζεται καμμιὰ προσπάθεια. Ἀκούετε ἁπλῶς τοὺς δίσκους τοῦ Linguaphone ἀπὸ ἕνα ὁποιοδήποτε γραμμόφωνο νὰ ἐκφωνοῦν μὲ τὴν θαυμασία τους προφορὰ τὰ εἰδικὰ κείμενα τὰ ὁποῖα παρακολουθεῖτε εἰς τὰ εἰκονογραφημένα βιβλία - κλειδιὰ τοῦ Συστήματος. Χωρὶς νὰ τὸ καταλάβετε καταρτίζεσθε τόσο τέλεια καὶ ἀπὸ ἀπόψεως ἠχητικῆς γνώσεως τῆς γλώσσης καὶ ἀπὸ ἀπόψεως γραμματικῆς καὶ λεκτικοῦ, ὥστε ἐννοεῖτε καὶ γράφετε τὴ νέα γλῶσσα θαυμάσια καὶ ἄκοπα, καὶ τὴν ὁμιλεῖτε μὲ τὴν ἰδεώδη της προφορά.
ΕΠΙΣΚΕΥΘΗΤΕ ΤΟ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ LINGUAPHONE ἢ γράψατε νὰ σᾶς σταλῇ Ἀναλυτικὸν Τεῦχος δωρεάν.
LINGUAPHONE
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 6

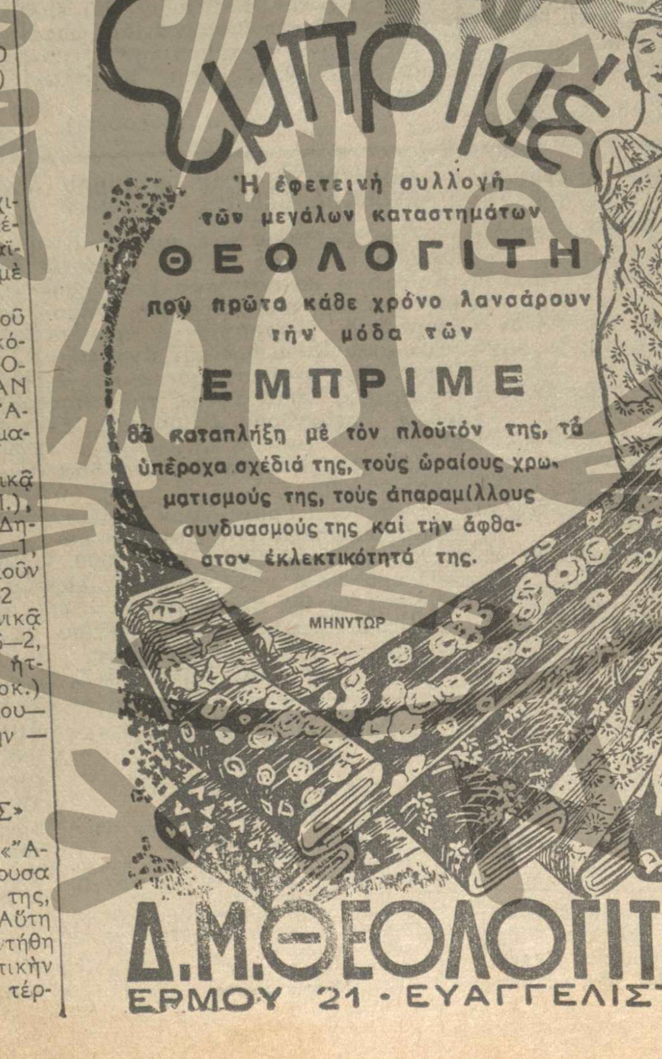
Ἐμπριμέ
Ἡ ἐφετεινὴ συλλογὴ τῶν μεγάλων καταστημάτων
ΘΕΟΛΟΓΙΤΗ
ποὺ πρῶτα κάθε χρόνο λανσάρουν τὴν μόδα τῶν
ΕΜΠΡΙΜΕ
θὰ καταπλήξῃ μὲ τὸν πλοῦτον της, τὰ ὑπέροχα σχέδιά της, τοὺς ὡραίους χρωματισμούς της, τοὺς ἀπαραμίλλους συνδυασμούς της καὶ τὴν ἄφθαστον ἐκλεκτικότητά της.
ΜΗΝΥΤΩΡ
Δ. Μ. ΘΕΟΛΟΓΙΤΗΣ κ Σια
ΕΡΜΟΥ 21 - ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΡΙΑΣ 7

971018

λων στρατιωτικῶν ἀγώνων μεταξὺ Σωμάτων περὶ τὰ τέλη προσεχοῦς Μαΐου.

Ἰδοὺ τὰ ἀποτελέσματα :

Ποδόσφαιρον : 1ον σύνταγμα πεζικοῦ νικᾷ πρότυπον τάγμα εὐζώνων μὲ 3:0.

Ὀρειβατικὸ Πυροβολικὸ νικᾷ 34ον πεζικὸν σύνταγμα μὲ 3:2.

Βόλλεϋ μπώλ :

1ον Πεζικὸν νικᾷ Ὀρ. Πυροβολικὸν 15:11, 15:3. 1ον Σύνταγμα Πεζικοῦ νικᾷ 34ον μὲ 15:0, 15:3.

Σήμερον τὴν πρωΐαν θὰ τελεσθοῦν ἐπίσης εἰς τὸ Στάδιον οἱ προκριματικοὶ ἀθλητικοὶ ἀγῶνες μεταξὺ τῶν μονάδων τοῦ ἐν λόγῳ Σώματος διὰ τὸν καταρτισμὸν τῆς ἀθλητικῆς ὁμάδος.

ΟΙ ΑΥΣΤΡΙΑΚΟΙ

ΕΠΙ ΤΗ 40ΡΙΔΙ ΤΟΥ Σ. Ε. Γ. Α. Σ.

Ἡ Αὐστριακὴ Ἀθλητικὴ Ὁμοσπονδία ἀπέστειλε πρὸς τὸν Σ.Ε.Γ.Α.Σ. διὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν, μέσῳ τῆς Ἑλληνικῆς Πρεσβείας Βιέννης καλλιτεχνικώτατον ἀγαλμάτιον, ὡς δῶρον ἐκ μέρους αὐτῆς ἐπὶ τῇ τεσσαρακοστῇ ἐπετείῳ ἀπὸ τῆς ἱδρύσεώς του.

ΣΧΟΛΙΚΟΝ

ΓΥΜΝΑΣΤΗΡΙΟΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΟΛΥΜΠΙΑΝ

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Παιδείας κ. Γεωργακόπουλος ἐδήλωσεν ὅτι διέθεσε τὴν σχετικὴν πίστωσιν διὰ τὴν ἵδρυσιν εἰς τὴν Ὀλυμπίαν τοῦ Πανελληνίου σχολικοῦ γυμναστηρίου, τὸ ὁποῖον θὰ γίνῃ εἰς τὸν χῶρον, ὁ ὁποῖος ἐκτείνεται κάτωθι τοῦ ξενοδοχείου τοῦ Σ.Π.Α.Π., παρὰ τὴν Ἱερὰν Ἄλτιν. Τὸ γυμναστήριον θὰ εἶνε ἕτοιμον τὸ 1938 καὶ θὰ τελεσθοῦν τότε οἱ πρῶτοι Πανελλήνιοι σχολικοὶ ἀγῶνες, οἱ ὁποῖοι θὰ εἶνε καὶ ἐτήσιοι.

ΜΕΤΑΛΛΟΥΡΓΙΑ
ΑΔΕΛΦΟΙ Π. ΠΡΑΠΟΠΟΥΛΟΙ
ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ
ΕΔΡΑ ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ
ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ ΤΑΚΤΙΚΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ

Συμφώνως τοῖς ἄρθροις 44, 45 τοῦ καταστατικοῦ τῆς Ἑταιρείας, καλοῦνται οἱ κ. κ. Μέτοχοι εἰς τὴν ὀγδόην (8) ἐτησίαν τακτικὴν Γενικὴν Συνέλευσιν συγκροτηθησομένην τὴν 22αν Μαΐου 1937 ἡμέραν Σάββατον καὶ ὥραν δωδεκάτην (12) μεσημβρινὴν εἰς τὰ ἐν Πάτραις Γραφεῖα τῆς Ἑταιρείας, ὁδὸς Κορίνθου 280.

Θέματα Ἡμερησίας Διατάξεως:
1ον. Ὑποβολὴ τῆς ἐκθέσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐπὶ τῶν πεπραγμένων χρήσεως 1936.
2ον. Ὑποβολὴ τῆς ἐκθέσεως τῶν Ἐλεγκτῶν.
3ον. Ἔγκρισις τοῦ Ἰσολογισμοῦ χρήσεως 1936.
4ον. Ἀπόφασις περὶ ἀπαλλαγῆς ἢ μὴ τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ τῶν Ἐλεγκτῶν τῆς εὐθύνης τῆς διαχειρίσεως καὶ ἐλέγχου τῆς χρήσεως 1936 συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 35 τοῦ 2190 Νόμου.
5ον. Ἔγκρισις καταβληθέντων ποσῶν εἰς μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.
6ον. Ἐκλογὴ δύο τακτικῶν Ἐλεγκτῶν καὶ δύο ἀναπληρωματικῶν τοιούτων πρὸς ἔλεγχον τῶν βιβλίων καὶ λογαριασμῶν τῆς Ἑταιρείας διὰ τὸ τρέχον ἔτος 1937 ὡς καὶ καθορισμὸς τῆς ἀμοιβῆς αὐτῶν.

Οἱ ἐπιθυμοῦντες ἐκ τῶν κ. κ. Μετόχων νὰ συμμετάσχωσι τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως εἴτε αὐτοπροσώπως, εἴτε δι' ἀντιπροσώπων, ὀφείλουσι πρὸ πέντε πλήρων ἡμερῶν πρὸ τῆς ὁρισθείσης διὰ ταύτην νὰ καταθέσωσι τὰς μετοχάς αὐτῶν ἐπὶ ἀποδείξει παρὰ τῷ γραφείῳ τῆς Ἑταιρείας ἢ παρὰ τῷ Ταμείῳ Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων ἢ παρ' οἱαδήποτε ἐν Ἑλλάδι Ἀνωνύμῳ Τραπεζιτικῇ Ἑταιρείᾳ καὶ προσαγάγωσιν ἐντὸς τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω προθεσμίας ἐν τοῖς γραφείοις τῆς Ἑταιρείας τὰς ἀποδείξεις καταθέσεως καὶ πληρεξούσια αὐτῶν.

Πάτραι τῇ 12ῃ Ἀπριλίου 1937.
Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ
ΤΟ ΜΑΙΕΥΤΗΡΙΟΝ „ΜΑΡΙΚΑ ΗΛΙΑΔΗ„
(ΔΩΡΕΑ ΕΛΕΝΑΣ Ε. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ)

Προκηρύσσει μειοδοτικὸν διαγωνισμόν, ἐνεργηθησόμενον δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν, τὴν 11ην Μαΐου 1937, ἡμέραν Τρίτην καὶ ὥραν 7ην μ.μ. διὰ τὴν ἐπὶ ἓν ἔτος χορηγίαν τῶν κάτωθι εἰδῶν, κεχωρισμένως:
1) Γάλα.
2) Κρέας καὶ εἴδη κρεοπωλείου.
3) Ἄρτος καὶ εἴδη ἀρτοπωλείου.
4) Εἴδη παντοπωλείου.
5) Ζυμαρικά.

Τῶν ὅρων συμφωνιῶν δύνανται οἱ ἐνδιαφερόμενοι νὰ λάβωσι γνῶσιν καθ' ἑκάστην, παρὰ τῇ Διευθύνσει τοῦ Μαιευτηρίου.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ
ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ

Καλοῦνται οἱ βουλόμενοι νὰ προσέλθωσιν ἐν τῷ Ἀσκληπιείῳ Βούλας τὴν 25ην Ἀπριλίου ἐ. ἔ. καὶ ὥραν 10—11 π. μ. ἵνα λάβωσι μέρος εἰς τὴν ἐκποίησιν μεταχειρισμένου παλαιοῦ ὑλικοῦ τοῦ Νοσοκομείου, ἤτοι:
2 Μηχανῶν μαγειρείου.
2 Ψυγείων.
2 Κλιβάνων ἀποστειρώσεως.
1 Θερμοσίφωνος.
Διαφόρων κλινοσκεπασμάτων κλπ. νοσοκομειακῶν εἰδῶν.

ΚΟΙΝΟΤΗΣ ΠΑΛΑΙΟΥ ΦΑΛΗΡΟΥ

Τὴν 9 Μαΐου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10—11 π. μ. ἐν τοῖς γραφείοις τῆς Κοινότητος ἐνεργηθήσεται μειοδοτικὴ δημοπρασία δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν ἄνευ ὁρίου διὰ τὴν ἀνάδειξιν ἐργολάβου διαμορφώσεως ὁδῶν Συνοικισμοῦ Βουρλοποτάμου.

Προϋπολογισθεῖσα δαπάνη δρχ. 100.000.

Ἐγγύησις : Γραμμάτιον Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων καταθέσεως εἰς μετρητὰ δρχ. 8.000.

Πληροφορίαι καθ' ἑκάστην εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Κοινότητος.

Ἐν Παλαιῷ Φαλήρῳ τῇ 9 Ἀπριλίου 1937.
Ὁ Πρόεδρος
Κ. ΤΟΥΦΕΞΗΣ

ΖΗΤΕΙΤΑΙ ΣΥΝΕΤΑΙΡΟΣ

Ζητεῖται συνεταῖρος δι' ἐπικερδεστάτην ἐπιχείρησιν καὶ μὲ ἐξησφαλισμένην πελατεῖαν. Γράψατε : Χ. Β. Λογιστήριον «Πρωΐας».

ΠΙΑΝΟ μεταχειρισμένο ἀγοράζει ὁ οἶκος «ΕΒΔΟΚΙΑ». Γράψατε: Ταχ. θυρίδα 157.

Η ΧΩΡΑ ΤΟΥ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΟΣ

Η ΑΙΩΝΙΑ ΙΣΠΑΝΙΑ

ΕΝΔΟΞΟΝ ΠΑΡΕΛΘΟΝ, ΑΙΜΑΤΗΡΟΝ ΠΑΡΟΝ, ΑΒΕΒΑΙΟΝ ΜΕΛΛΟΝ

27ον

Η ΝΕΑ ΤΑΞΙΣ

Θὰ ἦτο πλάνη νὰ πιστευθῇ ὅτι ἡ σημειωθεῖσα κατὰ τὰ μέσα τοῦ 13ου αἰῶνος μεγάλη πρόοδος τῆς Ἀνακτήσεως ὠφείλετο ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν προσωπικὴν ἀξίαν τῶν βασιλέων καὶ τὴν στρατιωτικὴν δύναμιν τῶν χριστιανικῶν βασιλείων. Εἰς τὴν ἐποχὴν αὐτήν, βεβαίως, ἡ θεληματικότης τοῦ ἀρχηγοῦ καὶ ἡ ἀτομικὴ ἀνδρεία του παίζουν σημαντικὸν ρόλον. Ἐν τούτοις, ἄλλα σοβαρώτερα γεγονότα, κοινωνικῆς φύσεως, συνετέλεσαν εἰς τὴν ὑπὸ τῶν Ἱσπανῶν Ἀνάκτησιν τῆς Ἱσπανίας. Τοιαῦτα γεγονότα ἦσαν: ἡ αὔξησις τοῦ πλούτου τῶν χριστιανικῶν βασιλείων, ἡ ἐπιτευχθεῖσα κατόπιν τῆς ἐπεκτάσεώς των καὶ τῆς αὐξήσεως τοῦ πληθυσμοῦ των, καθὼς καὶ χάρις εἰς τὴν ἀποκαθισταμένην εἰς τὸ ἐσωτερικόν των ὁσημέραι μεγαλυτέραν ἀσφάλειαν καὶ ἡσυχίαν· ἐπίσης, ἡ γέννησις καὶ αἱ πρόοδοι νέων κοινωνικῶν τάξεων καὶ πολιτικῶν θεσμῶν. Κατὰ τὰ λοιπά, ἡ ζωὴ καὶ ἡ εὐημερία τῶν ἱσπανικῶν πόλεων δὲν ἐξηρτῶντο μόνον ἐκ τῶν κατὰ τῶν μουσουλμάνων νικῶν καὶ τῆς προελάσεως τῆς Ἀνακτήσεως, ἀλλὰ κυρίως ἐκ τῆς ἐσωτερικῆς τάξεως καὶ ἡσυχίας. Οἱ φοβερώτεροι δὲ ἐχθροὶ τῆς τάξεως ἦσαν οἱ εὐγενεῖς, τόσον εἰς τὴν Καστίλλην, ὅσον καὶ εἰς τὴν Ἀραγωνίαν. Ὅλοι οἱ βασιλεῖς καὶ ἰδίως οἱ περισσότερον ἀποφασιστικοί, κατεπολέμησαν τὸ στοιχεῖον τοῦτο τῆς διαρκοῦς ἀνωμαλίας. Καὶ εἰς τὴν πάλην ταύτην οἱ βασιλεῖς εὗρον ἓν σπουδαῖον στήριγμα εἰς τὰς αὐτοδιοικουμένας πόλεις καὶ τὴν μεσαίαν τάξιν.

Οἱ βασιλεῖς διὰ νὰ ὑποβοηθήσουν τὸν ἐποικισμὸν τῶν ἐρημωμένων περιφερειῶν, παρεχώρουν εἰς τὰς πόλεις καὶ εἰς τὴν μεσαίαν τάξιν διάφορα προνόμια. Ἡ ἐπιρροὴ τούτων ηὔξανεν ἐφ' ὅσον, χάρις εἰς τὴν συντελουμένην Ἀνάκτησιν, ηὔξανεν ὁ πληθυσμὸς τῶν χριστιανικῶν κρατῶν. Πρῶτον δὲ ἀποτέλεσμα τῆς σπουδαιότητος, ποὺ εἶχον ἀποκτήσει οἱ ἀγροτικοὶ καὶ ἀστικοὶ συνοικισμοὶ τῶν κατοίκων, ὑπῆρξεν ὁ σχηματισμὸς μιᾶς νέας τάξεως ἐλευθέρων πολιτῶν. Οὗτοι δὲν ἦσαν πλέον δουλοπάροικοι, ἔζων ἐντελῶς ἀνεξάρτητοι ἀπὸ τοὺς φεουδάρχας καὶ ἐπλούτιζον ἐπιδιδόμενοι εἰς τὴν γεωργίαν, τὴν βιοτεχνίαν καὶ τὸ ἐμπόριον. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἔναντι τῶν ἀπεράντων ἀκινήτων περιουσιῶν τῶν φεουδαρχικῶν οἰκογενειῶν (ὅπως αἱ οἰκογένειαι τῶν Λάρα, τῶν Κάστρο, τῶν Χάρο κλπ. εἰς τὴν Καστίλλην καὶ τὴν Λεόνην) ἐσχηματίζοντο, διὰ τῆς ἐργασίας καὶ τῆς ἀποταμιεύσεως, νέαι μικραὶ περιουσίαι καὶ ἐνεφανίζετο μία νέα τάξις ἀνθρώπων: ἡ μεσαία ἢ ἀστικὴ τάξις.

Εἰς τὰ ὑπὸ τοῦ βασιλέως ἐξουσιαζόμενα ἐδάφη οἱ κάτοικοι τῶν πόλεων καὶ τῆς ὑπαίθρου ἐτίθεντο ὑπὸ τὴν διακυβέρνησιν τῶν βασιλικῶν ἐπιτρόπων, δηλ. τῶν κομίτων, καὶ τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων, τοὺς ὁποίους ἄλλοτε διώριζεν ὁ βασιλεὺς καὶ ἄλλοτε ἐξέλεγον αἱ ὑπὸ τοῦ κόμιτος προεδρευόμεναι συνελεύσεις τῶν κατοίκων (Χούντα). Σιγὰ - σιγὰ αἱ πόλεις ἀπέκτησαν τὸ δικαίωμα νὰ ἐκλέγουν καὶ ἄλλους δικαστὰς πρὸς ἐπίλυσιν τῶν μεταξύ των διαφορῶν καὶ τῶν ζητημάτων γενικοῦ ἐνδιαφέροντος. Ἔτσι εἰς τὰς πόλεις ἀναπτύσσεται καὶ τονώνεται περισσότερον ἡ ἀρχὴ τῆς αὐτοδιοικήσεως, καθὼς καὶ ἡ συνείδησις τῆς ἰδίας δυνάμεως καὶ τῆς συνεχῶς αὐξανομένης οἰκονομικῆς καὶ πολιτικῆς σπουδαιότητός των. Κατὰ διαφόρους δὲ περιόδους αἱ πόλεις κατορθώνουν, εἰς ἀνταμοιβὴν τούτων ἢ ἐκείνων τῶν ὑπηρεσιῶν, τῶν παρασχεθεισῶν ὑπ' αὐτῶν εἰς τὸν βασιλέα ἢ τοὺς εὐγενεῖς, νὰ εὐρύνουν τὰ δικαιώματά των ἀκόμη περισσότερον. Εἰς τὸ ἑξῆς καὶ αὐτὴ ἡ τιμωρία τῶν ἀδικημάτων ὑπήγετο εἰς τοὺς δικαστὰς τῆς πόλεως, δικάζοντας σύμφωνα μὲ τὰς περὶ δικαίου πεποιθήσεις τῶν κατοίκων. Οὕτως, ὀλίγον κατ' ὀλίγον, διεμορφώθησαν αἱ ἀρχαὶ τοῦ ἀτομικοῦ δικαίου, τὸ ὁποῖον βαθμηδὸν θὰ ὀρθωθῇ ἔναντι τοῦ δικαίου τοῦ φεουδάρχου· αἱ ἀρχαὶ αὗται ἦσαν: τὸ ἄσυλον τῆς κατοικίας, ὁ σεβασμὸς τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς, ἡ προστασία ἔναντι τῶν ἰσχυρῶν, συχνὰ καταχρωμένων τῆς δυνάμεώς των, διάφοροι δικονομικαὶ ἐγγυήσεις ἐν περιπτώσει ἐγκλήματος καὶ ἄλλαι.

Τὰ ἐπίσημα ντοκουμέντα, τὰ ὁποῖα πιστοποιοῦν τὰ νέα ταῦτα γεγονότα τῆς χριστιανικῆς Ἱσπανίας καὶ καθορίζουν τοὺς κανόνας τῆς κοινωνικῆς καὶ οἰκονομικῆς ζωῆς τῆς μεσαίας τάξεως εἶνε κυρίως οἱ «Φουέρος», αἱ πράξεις δηλαδὴ τῶν βασιλέων, αἱ σχετικαὶ μὲ τὸν ἐποικισμὸν ὡρισμένης πόλεως καί, κατὰ δεύτερον λόγον, οἱ φεουδαρχικῆς φύσεως νόμοι. Οἱ «φουέρος» στηρίζονται ἰδίως ἐπὶ τῶν ἀρχαίων φιλελευθέρων ἐθίμων τῶν Γότθων καὶ ἐπὶ τῶν νέων συμβατικῶν σχέσεων, ποὺ εἶχον δημιουργηθῆ ἀπὸ τὰς ἀνάγκας τῆς ἐποχῆς.

Τὰ ἀναγνωρισθέντα ὡς ἄνω προνόμια ἐθεωρήθησαν τόσον πολύτιμα ἀπὸ τοὺς ὑπηκόους, ὥστε οὗτοι πολλάκις ἐζήτησαν ἀπὸ τοὺς βασιλεῖς τὴν ἐκ νέου ἐπιβεβαίωσίν των, τὴν ἐπέκτασίν των καὶ τὴν ἐξασφάλισιν των ἀπὸ πάσης ἐκ μέρους τῶν εὐγενῶν καταπατήσεως. Ἡ ἀπόκτησις ὅμως τῶν προνομίων τούτων δὲν ὑπῆρξε πάντοτε εἰρηνική. Συχνάκις, ἰδίως εἰς τὰς πόλεις ποὺ ἐξηρτῶντο ἀπὸ λαϊκοὺς ἢ ἐκκλησιαστικοὺς φεουδάρχας, ἀπεσπάσθησαν διὰ πραγματικῶν ἐπαναστάσεων, ἀπὸ τὰς ὁποίας εἶνε πλήρης ὁ ἱσπανικὸς μεσαίων.

Τὰ ὑπὸ τῶν κατοίκων τῶν πόλεων κεκτημένα δικαιώματα ἐθεωροῦντο ὡς προνόμια, ἰσχύοντα περιοριστικῶς μόνον διὰ τὴν πόλιν ἐκείνην καὶ τοὺς ὑπηκόους ἐκείνους, ὑπὲρ τῶν ὁποίων εἶχον ἀναγνωρισθῆ. Ἑκάστη πόλις ἀπέκτα τὰ προνόμια διὰ τὸν ἑαυτόν της μόνον καὶ ἐφρόντιζε νὰ τὰ ἐπεκτείνῃ, χωρὶς νὰ ἐνδιαφέρεται διὰ τοὺς γείτονάς της. Οὕτω τὰ ἰσχύοντα εἰς ἑκάστην πόλιν καθεστῶτα διέφερον μεταξύ των. Οἱ «Φουέρος» ἴσχυον μόνον διὰ τὸν κάτοικον τῆς πόλεως, δι' ἣν ἐξεδόθησαν, ὄχι ὅμως καὶ διὰ τὸν κάτοικον ἄλλης πόλεως. Κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην δὲν ὑπῆρχε ἡ νεωτέρα ἰδέα τῆς νομικῆς ἰσότητος ὅλων τῶν ἀνθρώπων καὶ τῆς ἀμεταβλήτου ἀξίας τῆς ἀνθρωπίνης προσωπικότητος, ἀδιαφόρως γεννήσεως καὶ καταγωγῆς. Ἡ ἰδέα τῆς ἰσότητος τῶν προσώπων, τὴν ὁποίαν εἰσήγαγεν εἰς τὴν μᾶζαν τῶν πιστῶν ὁ χριστιανισμός, δὲν εἶχεν ἀκόμη εἰσχωρήσει οὔτε εἰς τὰ νομικὰ ἔθιμα, οὔτε εἰς τοὺς νόμους, οὔτε εἰς τὰς γενικὰς πολιτικὰς καὶ κοινωνικὰς ἀντιλήψεις. Ὁλόκληρον τὸ φεουδαρχικὸν οἰκοδόμημα ἐστηρίζετο ἐπὶ μιᾶς ἱεραρχίας τῶν ἀνθρώπων, ὀφειλομένης εἰς τὴν καταγωγήν των, ἕνεκα τῆς ὁποίας ἄλλοι ἐγεννῶντο εὐγενεῖς καὶ ἄλλοι δουλοπάροικοι. Τὴν ἱεραρχίαν ταύτην δὲν ἠδυνήθη νὰ κλονίσῃ ὁ χριστιανισμός, ἀφοῦ μάλιστα, παρὰ τοὺς λαϊκοὺς φεουδάρχας, ὑπῆρχε καὶ ἡ ἐκκλησιαστικὴ φεουδαρχία τῶν ἐπισκόπων καὶ τῶν μοναστηρίων.

Παραλλήλως πρὸς τὴν ἀναπτυσσομένην δρᾶσιν τῶν αὐτοδιοικήτων πόλεων συντελεῖται ἡ βραδεῖα ἀπελευθέρωσις τῶν ὑποδούλων τάξεων. Ἀπὸ τοῦ τέλους τῆς ρωμαϊκῆς αὐτοκρατορίας, οἱ ἐργάται γῆς — ἁπλοῖ ἡμερομίσθιοι, ἢ μικροϊδιοκτῆται — εὑρίσκοντο ὑπὸ τὴν ἐξάρτησιν τῶν πλουσίων καὶ τῶν κατόχων μεγάλων γεωργικῶν ἐκμεταλλεύσεων. Ἡ ἰδία κατάστασις ὑπῆρχε καὶ κατὰ τοὺς χρόνους τῆς Ἀνακτήσεως, κατὰ τοὺς ὁποίους, ὅπως εἴδομεν, παρουσιάζετο ἐπιτακτικὴ ἡ ἀνάγκη τοῦ ἐποικισμοῦ τῶν ἐρημωμένων περιφερειῶν. Οὕτω, χωρὶς νὰ κάμωμεν λόγον περὶ τῶν μουσουλμάνων αἰχμαλώτων πολέμου, οἱ ὁποῖοι ἐθεωροῦντο ὡς δοῦλοι, οἱ ἐργαζόμενοι τῆς ὑπαίθρου χώρας καὶ ὡρισμένοι τεχνῖται καὶ βιοτέχναι τῶν πόλεων ἔζησαν ἐπὶ αἰῶνας ὑπὸ καθεστὼς πραγματικῆς δουλείας, ἢ τοὐλάχιστον ὑπὸ στενωτάτην καὶ καταθλιπτικὴν ἐξάρτησιν ἀπὸ τὸν ἰδιοκτήτην ἢ τὸν φεουδάρχην. Ἡ ἐξάρτησις ἐνίοτε ἦτο πρὸς τὴν γῆν, μετὰ τῆς ὁποίας ἐπωλοῦντο καὶ ἠγοράζοντο οἱ δουλοπάροικοι. Καὶ ὅταν δὲ οὗτοι ἀπελευθερώνοντο ὑπὸ τοῦ κυρίου των, ἐβαρύνοντο ἀκόμη μὲ πλῆθος παντοειδῶν ὑποχρεώσεων, αἱ ὁποῖαι περιώριζον τὴν ἐλευθερίαν των καὶ τοὺς προσέδενον ἀναποσπάστως πρὸς τὸν κύριον τῆς γῆς ἐντὸς τῆς ὁποίας εὑρέθησαν «ἐμπεφυτευμένοι». Ἑκατομμύρια χριστιανῶν ἔζησαν ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας εἰς ὅλα τὰ χριστιανικὰ βασίλεια. Ἀλλ' ἀπὸ τοῦ 12ου αἰῶνος εἰς τὸ βασίλειον Λεόνης — Καστίλλης (καὶ κατὰ διαφόρους χρονολογίας εἰς τὰ λοιπά), ἡ θέσις τῶν δουλοπαροίκων καὶ ἡμιδουλοπαροίκων ταύτων ἤρχισε νὰ βελτιώνεται καὶ προητοιμάσθη ἡ ἀπελευθέρωσίς των, χάρις εἰς τὴν ὁποίαν μετεβλήθησαν εἰς ἐλευθέρους καλλιεργητάς, ἰσοτίμους σχεδὸν πρὸς τοὺς ἀνεξαρτήτους μικροϊδιοκτήτας. Αἱ βελτιώσεις αὗται δὲν ὑπῆρξαν πάντοτε τὸ προϊὸν ὁμαλῶν νομικῶν μεταρρυθμίσεων. Πολλάκις ἦσαν ἡ συνέπεια βιαίων ἐξεγέρσεων αὐτῶν τῶν δουλοπαροίκων καὶ τῶν ἀστικῶν πληθυσμῶν.

Εἰς τὴν Καταλωνίαν ἡ γῆ ἀνῆκε σχεδὸν ἐξ ὁλοκλήρου εἰς τοὺς παλαιοὺς εὐγενεῖς, τοὺς πλουτήσαντας μὴ ὑποτελεῖς φεουδάρχας, εἰς τὰ μοναστήρια καὶ εἰς τὰς ἐκκλησίας. Οἱ καλλιεργηταὶ καὶ οἱ τεχνῖται διαφόρων κατηγοριῶν ἦσαν δουλοπάροικοι τούτων. Ἀλλά, προϊόντος τοῦ χρόνου, ἐσχηματίζετο εἰς τὰς πόλεις ἡ μεσαία τάξις, ἡ ὁποία ἐβελτίωνε τὴν θέσιν της τόσον περισσότερον, ὅσον περισσότερον ἐπλούτιζε. Ἡ ἀστικὴ τάξις ἰδίως τῆς Βαρκελώνης συνεκέντρωσεν εἰς χεῖράς της τόσην δύναμιν, χάρις εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς βιομηχανίας, ὥστε νὰ ἀσκῇ μίαν πραγματικὴν ἡγεμονίαν ἐφ' ὁλοκλήρου τῆς Καταλωνίας.

(Ἀκολουθεῖ)

ΚΟΙΝΟΤΗΣ ΠΑΛΑΙΟΥ ΦΑΛΗΡΟΥ

Τὴν 9ην Μαΐου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 11—12 π. μ. ἐν τοῖς γραφείοις τῆς κοινότητος ἐνεργηθήσεται μυστικὴ μειοδοτικὴ δημοπρασία δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν ἄνευ ὁρίου διὰ τὴν ἀνάδειξιν ἐργολάβου διαμορφώσεως κεντρικῆς κοινοτικῆς πλατείας. Προϋπολογισθεῖσα δαπάνη δρχ. 150.000.

Ἐγγύησις: Γραμμάτιον Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων καταθέσεως εἰς μετρητὰ δρχ. 15.000

Πληροφορίαι καθ' ἑκάστην εἰς τὰ γραφεῖα τῆς κοινότητος.

Ἐν Παλαιῷ Φαλήρῳ τῇ 9ῃ Ἀπριλίου 1937.
Ὁ πρόεδρος
Κ. ΤΟΥΦΕΞΗΣ

ΚΟΙΝΟΤΗΣ ΠΑΛΑΙΟΥ ΦΑΛΗΡΟΥ

Τὴν 9ην Μαΐου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 12—1 π. μ. ἐν τῷ Κοινοτικῷ καταστήματι ἐνεργηθήσεται μειοδοτικὴ μυστικὴ δημοπρασία δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν ἄνευ ὁρίου διὰ τὴν ἀνάδειξιν ἐργολάβου σκυροστρώσεως καὶ ἀσφαλτικῆς ἐπαλείψεως τμήματος ὁδῶν Ἀλεξάνδρου Ζαΐμη καὶ Ἑσπέρου.

Προϋπολογισθεῖσα δαπάνη δραχμαὶ 90.000.

Ἐγγύησις: Γραμμάτιον Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων καταθέσεως εἰς μετρητὰ δρχ. 6000.

Πληροφορίαι καθ' ἑκάστην εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Κοινότητος.

Ἐν Παλαιῷ Φαλήρῳ τῇ 9 Ἀπριλίου
Ὁ Πρόεδρος
Κ. ΤΟΥΦΕΞΗΣ

— ΘΕΛΕΤΕ νὰ ἔχετε ἐπιτυχίαν;
— Ἀλλάζετε συχνὰ τοὺς χρωματισμοὺς τῶν φορεμάτων σας μὲ τὰς Γερμανικὰς βαφὰς ARTI καὶ θὰ φαίνωνται πάντα καινούργια καὶ μοδέρνα.

ΑΓΡΟΚΤΗΜΑ 2—3 στρέμματα μὲ μικρὸ σπιτάκι πλησίον Ἀθηνῶν διὰ πτηνοτροφεῖον ζητῶ. Γράψατε: Ταχ. θυρίδα 157.

ΝΕΟΙ ΔΙΣΚΟΙ
COLUMBIA
Ἀριθ. Δίσκου D. G. 6276
1) Κρίμα, ταγκό.
Ἀγγέλα Λυκιαρδοπούλου μὲ τὴν ἀργεντινὴ ὀρχήστρα Μ. Σουγιούλ
2) Τί νὰ γίνῃ... δὲν πειράζει, ταγκό.
Λουντιάνα. μὲ τὴν ἀργεντινὴ ὀρχήστρα Μ. Σουγιούλ
HIS MASTER'S VOICE
Ἀριθ. Δίσκου Α. Ο. 2379
1) Ἀντίο, ταγκό.
2) Ἂς πεθάνω, ταγκό.
Σοφία Βέμπο

Ραδιόφωνον

ΤΡΙΤΗ, 20)4)37 Ὥρα Ἀθηνῶν

Εἰδήσεις μεταδίδουν σήμερον οἱ κάτωθι σταθμοί:

ΓΕΡΜΑΝ. ΠΟΜΠΟΣ (κχ. 191, μ. 1571) 11 μ. μ.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ (κχ. 841, μ. 357). 11 μ. μ.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ Π. Τ. Τ. (κχ. 695, μ. 432). 8.45, 9.30 καὶ 12.30 μ.μ.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ (κχ. 200, μ. 1500). 10.45 μ.μ.

ΑΜΒΟΥΡΓΟΝ (κχ. 904, μ. 332). 7 μ.μ. Συναυλία μεγάλης ὀρχήστρας καὶ σοπράνο. Ἐλαφρὸν ἐνδιαφέρον πρόγραμμα. 8 μ.μ. Τραγουδάκια. Στρατιωτικοὶ καὶ ναυτικοὶ ἐκτελεσταί. 9.10 μ.μ. Μουσικὴ μπάντας. 10.30 μ.μ. Δίσκοι.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ (κχ. 841, μ. 356). 7 μ.μ. Ἴδε Ἀμβοῦργον. 8.15 μ.μ. Λαϊκὴ μουσική. 9.10 μ.μ. Ἐλαφρὰ μουσικὴ συναυλία. 10.30 μ.μ. Συνέχεια. 11.30 μ.μ. Ἐλαφρὰ συναυλία καὶ χορός.

ΒΑΡΣΟΒΙΑ (κχ. 224, μ. 1339). 5.30 μ.μ. Συναυλία χορῳδίας. 6.15 μ.μ. Κουϊντέττο πιάνου τοῦ Φράνκ. 7.20 μ.μ. Δίσκοι. 8.20 μ.μ. Μουσικὴ ποικίλη. 9.15 μ.μ. Συμφωνικὴ συναυλία. 11.45 μ.μ. Χορός.

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ (κχ. 686, μ. 437). 8.50 μ.μ. Μουσικὴ πιάνου. 9.20 μ.μ. Δίσκοι. 9.30 μ.μ. Συναυλία ὀρχήστρας καὶ τραγούδι. 10.30 μ.μ. Δίσκοι χοροῦ. 11.20 μ.μ. Μουσικὴ κουϊντέττου.

ΒΕΡΟΜΥΝΣΤΕΡ (κχ. 556, μ. 540). 5.30 μ.μ. Συμφωνία Νο 1 τοῦ Μπετόβεν. 6.15 μ.μ. Συναυλία μὲ συνθέσεις Γκρῆγκ. 7 μ.μ. Δίσκοι. «Ψυχή», συμφωνικὸν ποίημα τοῦ Φράνκ. 8.40 μ.μ. Μανδολινάτα καὶ κιθάρες. 9.15 μ.μ. Συμφωνικὴ συναυλία. 10 μ.μ. Ποικίλη βραδυά.

ΒΟΡΕΙΟΣ ΙΤΑΛΙΑ (κχ. 814, μ. 369). 6.15 μ.μ. Μουσικὴ βιολιοῦ καὶ πιάνου. 10.30 μ.μ. Συναυλία ὀρχήστρας. 11.20 μ.μ. Ναπολιτάνικα τραγούδια. 11.45 μ.μ. Μουσικὴ χοροῦ. 11.15 μ.μ. Ὁμοίως.

ΒΟΥΔΑΠΕΣΤΗ (κχ. 546, μ. 550). 6 μ.μ. Μουσικὴ πιάνου. 7.15 μ.μ. Δίσκοι. 8.45 μ.μ. Πανηγυρικὴ συναυλία ἀπὸ τὴν «Ρεντούτ». 9.50 μ.μ. Τσιγγάνικη μουσική. 12.15 μ.μ. Χορός.

ΒΙΕΝΝΗ (κχ. 592, μ. 507). 6.40 μ.μ. λίντερ. 8.10 μ.μ. Οἰκιακὴ μουσική. 8.30 μ.μ. Νεανικὴ συναυλία. 9 μ.μ. Συναυλία χορῳδίας. 9.40 μ.μ. Ποικίλη μουσική. 10.55 μ.μ. Βιολοντσέλλο. 11.20 μ.μ. Συναυλία Ριχ. Βάγνερ. (Ὀρχήστρα καὶ βαρύτονος).

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙ (κχ. 823, μ. 365). 6 μ.μ. Δίσκοι. 7.10 μ.μ. Δίσκοι. 8.45 μ.μ. Μπαλαλάϊκα. 9.35 μ.μ. Μουσικὴ γιὰ πιάνο. (Χάϋδν, Μπάχ). 10.10 μ.μ. Τραγούδι. 10.45 μ.μ. Ἐλαφρὰ μουσική.

ΚΑΙΝΙΞΒΕΡΓΗ (κχ. 1031, μ. 291). 7 μ.μ. Ἴδε Ἀμβοῦργον. 9.10 μ.μ. Συναυλία μουσική. 10.30 μ.μ. Συνέχεια. 11.40 μ.μ. Δίσκοι.

ΛΕΙΨΙΑ (κχ. 785, μ. 382). 5 μ. μ. Δίσκοι. Ἡ ὀρχήστρα τοῦ Βαρνάβα φὸν Γκέζυ. 6.30 μ.μ. Μουσικὸν ἰντερμέτζο. 7 μ.μ. Μὰρς καὶ στρατιωτικὴ μουσική. 9.10 μ.μ. Μουσικὸν ἰντερμέτζο. 10.30 μ.μ. Συναυλία ὀρχήστρας. 12.30 μ.μ. Ἐλαφρὰ συναυλία καὶ χορός.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ (κχ. 200, μ. 1500). 7.25 μ.μ. Συναυλία ὀρχήστρας. 8 μ.μ. Χορός. 8.50 μ.μ. Ποικίλη μουσική. 10.50 μ.μ. Μουσικὴ δωματίου. (Τελεμαν, Γκαϊσενς, Μπὰχ κλπ.). 12 μ.μ. καὶ 12.30 μ.μ. Χορός.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ (κχ. 877, μ. 342). 8.30 μ.μ. Μουσικὴ πιάνου. 9.10 μ.μ. Συναυλία Μόζαρτ. (Ἀπὸ τὴν «Ζαΐντε». Ἐκκλησιαστικὸς Ὕμνος. Ἀπὸ τὸν «Ἰδομενέα». Ἀλλέγκρο ἀπὸ Ντιβερτιμέντο. Ἀντάντε. Φινάλε κοντσέρτου). 10 μ.μ. «Τὸ κορίτσι τοῦ Κουάκερου», ὀπερέττα τοῦ Μόνκτον. 11.25 μ.μ. Χορός. 12.40 μ.μ. Δίσκοι.

ΜΕΣΗ ΙΤΑΛΙΑ (κχ. 713, μ. 421). 6.15 μ.μ. Συναυλία βιολιοῦ καὶ πιάνου. 10 μ.μ. «Λιόλα», ὄπερα τοῦ Μυλέ. Ἀπὸ τὸ Παλέρμο.

ΜΟΝΑΧΟΝ (κχ. 740, μ. 496). 7.45 μ.μ. Νεανικὰ τραγούδια. 9.10 μ.μ. Συναυλία μπάντας 10.30 μ.μ. Συνέχεια. 11.30 μ.μ. Ἑσπερινὴ συναυλία. (Ὀρχήστρα, τενόρος, ἄλτο, χορῳδία), Ἐνδιαφέρον κλασσικὸν καὶ ἄλλο πρόγραμμα.

ΜΠΑΡΙ (κχ. 105, μ. 283). 8.45—9.35 μ.μ. Εἰδικὴ ἐκπομπὴ διὰ τὴν Ἑλλάδα.

ΠΡΑΓΑ (κχ. 638, μ. 470). 4 μ. μ. Σκηναὶ ἀπὸ τὴν «Ροζαμούνδην» τοῦ Σοῦμπερτ. 5.10 μ.μ. Ἐλαφρὰ μουσική. 6.30 μ.μ. Κουαρτέττο πνευστῶν. 7.10 μ.μ. Γερμανικὴ μουσικὴ καὶ τραγούδια. 8.10 μ.μ. Δημοτικὰ τραγούδια. 8.50 μ.μ. Ἀπὸ ὀπερέττες. 10 μ.μ. «Τὸ μπουμπούκι», μουσικὴ κωμῳδία τοῦ Ὀσερσίλλ. 11.35 μ.μ. Δίσκοι.

ΠΑΡΙ - ΡΑΝΤΙΟ (κχ. 182, μ. 1648). 9 μ.μ. «Οἱ γάμοι τοῦ Φιγκαρῶ», ὄπερα τοῦ Μόζαρτ, ἀπὸ τὴν Ὀπερὰ Κωμίκ.

ΚΛΑΙΡ ΣΑΙΝΤ - ΣΟΛΙΝ

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

Ἤ

ΕΝΑ ΕΙΔΥΛΛΙΟ ΣΤΗΝ ΚΡΗΤΗ

ΠΥΓΜΑΙΟΙ ΚΑΙ ΓΙΓΑΝΤΕΣ

Τὴν ἄλλη μέρα τὸ πρωΐ ἡ Μαρία βρισκότανε ἀκόμα στὸ κρεββάτι, ὅταν μπῆκε ἡ Ἀντιγόνη. Φιληθήκανε μὲ πολλὴ θέρμη.

— Γιὰ κοίταξέ με!

Ἡ μικρούλα τήνε κοίταξε ἀπὸ πάνω ἕως κτάω.

— Μὲ ἀναγνωρίζεις;

— Μὰ βέβαια.

— Δὲ βρίσκεις, πῶς ἄλλαξα;

— Ὄχι.

— Κι' ὅμως δὲν εἶμαι πειὰ ἡ ἴδια.

— Γιατί;

— Πρῶτα - πρῶτα ἔχω ψηλώσει.

Κι' ἡ Μαρία κατέβηκε ἀπὸ τὸ κρεββάτι καὶ τέντωσε τὸ κορμί της.

— Βλέπεις λοιπόν, πῶς ἔχω ψηλώσει;

— Ἀλήθεια, μουρμούρισε ἡ μικρὴ θαυμάζοντας.

— Τώρα, πές μου, μὲ ἀγαπᾶς ἀκόμα;

Ἡ μικρούλα χύθηκε στὴν ἀγκαλιά της καὶ τῆς φιλοῦσε τὴ ρόμπα. Ὕστερα, βλέποντας ὅτι θὰ ἔκαμνε καλὴ μέρα, ρώτησε:

— Μπορῶ νὰ σκουπίσω τὴν κάμαρα;

— Φυσικά. Σήμερα μπορεῖς νὰ κάνῃς ὅ,τι σοῦ ἀρέσει.

Αὐτὴ ἡ ἄδεια ἦτανε μιὰ ἐξαιρετικὴ χάρη γιὰ τὴ μικρούλα. Ἔτρεξε νὰ πάρῃ τὴ σκούπα, μιὰ σκούπα χωρὶς μανίκι, καὶ βαστῶντας την μὲ τὰ δυό της χέρια, ἄρχισε νὰ σκουπίζῃ γρήγορα καὶ νὰ σηκώνῃ σύγνεφο ἀπὸ σκόνη.

Οἱ μῦγες φεύγανε, οἱ σφῆκες ἐρεθισμένες σβουρίζανε γύρω της, ἐνῷ ἐκείνη προχωροῦσε πάντα μέσα στὸ σύννεφο. Προσέχοντας νὰ μὴν ἀφήσῃ οὔτε πιθαμὴ ἀσκούπιστη, δὲν ἔπαυε νὰ φλυαρῇ.

— Θὰ μοῦ δώσῃς ἕνα σαπούνι γιὰ νὰ λούσῃ τὰ μαλλιά μου ἡ Ἄννα. Ἔτσι δὲ θὰ εἶμαι γεμάτη βρῶμες, θὰ εἶμαι σὰν κ' ἐσένα. Αὔριο θὰ βγάλουμε ἀπὸ τὸ φοῦρνο τὰ τσουκάλια. Καὶ τὸ Σάββατο εἶνε τοῦ Σταυροῦ. Ὁ παπᾶς θὰ λειτουργήσῃ στὴ μικρὴ ἐκκλησία, ποὺ βρίσκεται ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριὰ τοῦ ποταμοῦ. Θὰ μοιράσῃ ψωμάκια ἀπὸ σουσάμι καὶ κανέλλα καὶ ζάχαρη. Θὰ πᾶς, Μαρία; Ἐγὼ δὲ θὰ πάω, γιατὶ δὲν ἔχω παπούτσια. Θὰ φυλάω τὸ μωρό μας στὸ σπίτι. Ὅταν θὰ μεγαλώσω, θὰ ἔχω παπούτσια καὶ θὰ πηγαίνω κι' ἐγὼ στὴ λειτουργία. Πές μου, Μαρία μου, δὲ θὰ μείνῃς παντοτεινὰ στὸ χωριό μας; Ἂν ὅμως φύγῃς, νὰ μὲ πάρῃς μαζί σου. Δὲ θέλω νὰ σὲ χωριστῶ, θὰ εἴμαστε πάντα μαζὶ ἐσὺ κι' ἐγώ.

— Κι' ὁ Πέτρος;

— Αὐτὸς φυσικὰ θὰ εἶνε μαζί μας, ἀφοῦ εἶσαι γυναῖκα του.

Ἡ Ἀφροδίτη ἔφερε τὴ μεγάλη χύτρα, ποὺ εἶχε στὸ βάθος ὁλο-ὁλο ἕνα ποτῆρι γάλα ἀνακατεμένο μὲ καφέ. Βαστοῦσε στὴν ἀγκαλιά της κοιμισμένο τὸ Στέλλιο.

— Τὸ μωρὸ δὲ φαίνεται νὰ εἶνε καλὰ σήμερα.

— Ὄχι, δὲ θέλει τίποτε νὰ φάγῃ, θὰ τοῦ δώσω κι' ἄλλο κινίνο. Καὶ σύ, βρὲ μυξιάρικο, ὅλο ἐδῶ θὰ βρίσκεσαι;

— Ἄφησε τὴν Ἀντιγόνη ἥσυχη. Σοῦ εἶπα χίλιες φορές, πῶς μοῦ ἀρέσει νὰ τὴν ἔχω συντροφιά.

— Παράξενο γοῦστο! Κάνε ὅ,τι θέλεις.

— Εἶδες καθόλου τὸν Πέτρο σήμερα;

— Ἔχει πολλὴν ὥρα, ποὺ τράβηξε κατὰ τὴ θάλασσα μὲ κάτι βιβλία στὴν ἀμασκάλη.

Θεέ μου, ἔλεγε μέσα της ἡ Μαρία, κάνε τον νὰ βρίσκῃ κάποιαν ἀπασχόληση κάθε μέρα. Ἕνας ἄντρας, ποὺ δὲν κάνει τίποτα σ' ἕνα χωριό, γρήγορα στενοχωριέται. Κι' αὐτός, μόλις τὸν πιάσῃ ἡ πλήξη, θὰ φύγῃ. Ἂς βρίσκῃ δουλειὰ γιὰ τὸ μυαλό του καὶ γιὰ τὰ χέρια του, κι' ἐγὼ θὰ τοῦ χαρίζω παντοτεινὴν ἀγάπη.

Πῆρε τὸ κουτί, τὶς μπογιές, ἕνα καινούργιο πανὶ γιὰ ζωγραφική, ἔδωσε στὴν Ἀντιγόνη νὰ βαστάῃ τὸ σκαμνάκι της καὶ τράβηξε γρήγορα κατὰ τὴν κοιλάδα. Ὄχι πολὺ ἔξω ἀπὸ τὰ τελευταῖα σπίτια, βρῆκε δυὸ ἐλιὲς τυλιγμένες τὴ μιὰ μὲ τὴν ἄλλη σὰ φίδια, ἀπὸ πίσω τους ἁπλωνότανε τὸ χωριὸ κι' ἀπὸ πάνω ὁ γαλανὸς οὐρανός. Ἡ Μαρία κάθησε ἐκεῖ κι' ἄρχισε νὰ ζωγραφίζῃ.

Μὰ ὅπου καὶ νὰ καθότανε, τὰ παιδιὰ τοῦ χωριοῦ τὴ βρίσκανε καὶ μαζευόντανε γύρω της. Φωνάζανε, τρέχανε, δὲν τὴ λογαριάζανε καθόλου κι' ἔπρεπε κάθε τόσο νὰ τὰ μαλλώνῃ. Τὸ ἕνα προσπαθοῦσε ν' ἀνοίξῃ ἕνα σωληνάριο μὲ χρῶμα, τὸ ἄλλο μουντζουρωνότανε μὲ τὸ κάρβουνο, ἕνα ἄλλο τῆς ἔκλεβε μὲ τρόπο τὸ καθρεφτάκι της μέσα ἀπὸ τὴν τσέπη. Γιὰ νὰ τὴν ἀφήσουν ἥσυχη ἡ Μαρία τοὺς μοίρασε καραμέλλες. Ἄσκημη ἰδέα. Γιατὶ ποτὲς ὁ ἐχθρὸς δὲν ἡσυχάζει μὲ δῶρα. Μόλις χάψανε τὶς καραμέλλες, ἀρχίσανε καινούργια μαρτύρια. Τότες ἡ Μαρία θύμωσε, τὰ φοβέρισε καὶ τὰ ἔδιωξε μὲ τὸ ζόρι. Μόλις ὑποχωρήσανε μερικὰ βήματα, σταθήκανε σ' ἕνα ὕψωμα καὶ τὸ μεγαλύτερο πῆρε ἕνα σβῶλο χῶμα καὶ τὸν πέταξε. Τὰ ἄλλα κάνανε τὸ ἴδιο. Μετὰ ἀπὸ τὸ χῶμα πιάσανε τὶς πέτρες. Ἡ Μαρία μάταια φώναζε, τὰ χαμίνια ἐξακολουθούσανε νὰ πετροβολοῦνε. Ἡ Ἀντιγόνη ἀδιαφοροῦσε γιὰ τὰ χτυπήματα καὶ κοίταε μιὰ τὰ παιδιὰ μιὰ τὴ φιλενάδα της καὶ τὰ χείλια της τρέμανε ἀπὸ λύσσα.

(Ἀκολουθεῖ)

ΕΜΠΟΡΟΣ κατέχων νεόκτιστον καὶ εὐρύχωρον κατάστημα εἰς τὸ καλύτερον κέντρον τῆς ἀγορᾶς ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ, ζητεῖ νὰ διαθέσῃ τοῦτο ὡς Πρατήριον σοβαρᾶς ἐγχωρίου Βιομηχανίας, ἔναντι ποσοστῶν. Ἀναλαμβάνει δὲ ἅπαντα τὰ ἔξοδα συντηρήσεως τοῦ ἐν λόγῳ Πρατηρίου, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ ἀναγκαιοῦντος προσωπικοῦ. Τραπεζιτικαὶ ἐγγυήσεις. Γράψατε εἰς κ. κ. Μισὲλ Χασσὶδ καὶ Σία, Βαλαωρίτου 33, ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ.

ΕΝΑΣ ΓΙΓΑΣ ΤΗΣ ΔΡΑΣΕΩΣ

ΦΑΒΙΕΡΟΣ

Ο ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΤΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ

27ΟΝ

Ἂς ἐπανέλθωμεν ἤδη εἰς τὴν ἀπόφασιν, τὴν ὁποίαν ἐξέδωκε τὸ δικαστήριον. Ὁ Κανουὲλ καταδικασθεὶς καὶ αὐτὸς ὡς καὶ ὁ Φαβιέρος, ἐνόμισεν, ὅτι δὲν ἔπρεπε ν' ἀποδεχθῇ μίαν ἄδικον δι' αὐτὸν ἀπόφασιν, καὶ ἔκαμεν ἀμέσως ἔφεσιν αὐτῆς.

Οἱ προστάται του, οἱ ὁποῖοι ἀναμφιβόλως τοῦ ἔδωσαν αὐτὴν τὴν συμβουλήν, ἐγνώριζαν καλῶς, ὅτι εἰς τὸ ἐφετεῖον ἐπεκράτει πνεῦμα πολὺ εὐνοϊκώτερον δι' αὐτούς. Καὶ ὄντως τὰ πράγματα ἀπέδειξαν, ὅτι εἶχον δίκαιον.

Τὴν 28ην Ἀπριλίου 1819, τὸ Ἐφετεῖον ἐξέδωκε τὴν ἀπόφασίν του ἡ ὁποία πράγματι ἦτο ἐντελῶς διαφορετικὴ τῆς πρώτης ἀποφάσεως. Ὑπῆρξε θρίαμβος ἀναμφισβήτητος διὰ τὸν Κανουέλ.

Διὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ἐφετείου ὁ Φαβιέρος καὶ ὁ Σαινεβὶλ κατεδικάζοντο νὰ τοῦ πληρώσουν ὡς ἀποζημίωσιν ἀνὰ τρεῖς χιλιάδας φράγκα ἕκαστος καὶ νὰ καταβάλλουν ἐπίσης τὴν δαπάνην τῆς τοιχοκολλήσεως ἑκατὸν ἀντιτύπων τῆς ἀποφάσεως.

Ἦτο φανερόν, ὅτι ἡ ἀπόφασις αὕτη τοῦ Ἐφετείου ἦτο ἄδικος καὶ ὁ Φαβιέρος ᾐσθάνθη ἰσχυρὰν ἀγανάκτησιν. Ἠγωνίσθη μὲ ὅλον τὸν ζῆλον καὶ ὅλον του τὸ θάρρος διὰ τὸ κοινὸν καλόν. Καὶ αὐτὸς μὲν καταδικάζεται ὁ δὲ ὑπαίτιος τῶν βδελυρῶν σκηνῶν ἀθωοῦται καὶ θριαμβεύει.

Θριαμβεύει ὁ ἄνθρωπος αὐτός, τὸν ὁποῖον ὁ στρατάρχης Μαρμὸν εἶχε κρίνει ἄξιον θανάτου! Εἰς μάτην οὗτος διὰ νέας του ἐπιστολῆς ἔσπευσε νὰ διαμαρτυρηθῇ πρὸς τὸν πρωθυπουργὸν δοῦκα Ρισελιέ. Ἡ ἐπιστολή του οὐδὲν ἀπέφερεν ἀποτέλεσμα.

Δὲν ἠδύνατο νὰ πιστεύσῃ ὁ Φαβιέρος, ὅτι ἦτο δυνατὸν νὰ θριαμβεύσῃ ἐναντίον του ὁ ἐγκληματίας Κανουὲλ ὁ μὴ διστάσας νὰ συνωμοτήσῃ καὶ κατὰ τοῦ προσώπου τοῦ Βασιλέως καὶ νὰ σχεδιάσῃ τὴν ἀνατροπήν του.

Ὁ Βασιλεὺς ἐγνώριζε καλῶς πάντα ταῦτα. Καὶ ὅμως δὲν ἔλαμβανε καμμίαν πρόνοιαν καὶ ἄφινε τὴν ἀδικίαν νὰ θριαμβεύῃ. Ὁ Φαβιέρος δὲν ἠδύνατο ν' ἀνεχθῇ τὴν ἀδικίαν. Καὶ ἐμίσησε τοὺς Βουρβώνους.

Ἐν τούτοις ἡ κοινὴ γνώμη ὑπῆρξε λίαν εὐνοϊκὴ διὰ τὸν Φαβιέρον καὶ πάμπολλαι ἐκδηλώσεις ἐνθουσιασμοῦ ἐσημειώθησαν ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ ὄχι μόνον εἰς Παρισίους ἀλλὰ καὶ εἰς Λυῶνα καὶ εἰς ἄλλα μέρη.

Ἑκατοντάδες ἐπιστολῶν καθημερινῶς ἀφικνούμεναι περιέχουσαι θερμοτάτας ἐκφράσεις συμπαθείας ἐξῆρον τὸ ἔργον του. Ἔρανοι διενηργήθησαν διὰ νὰ συγκεντρωθῇ τὸ ποσὸν ἀποζημιώσεως, τὴν ὁποίαν εἶχε καταδικασθῆ νὰ πληρώσῃ εἰς τὸν Κανουέλ. Γνωστοὶ καὶ ἄγνωστοι ἔσπευδον νὰ τὸν παρηγορήσουν.

Καὶ ὅλαι αὗται αἱ ἐκδηλώσεις προήρχοντο ἀποκλειστικῶς ἐκ τοῦ λαοῦ. Ἄρα πρὸς τὸν λαὸν ἔπρεπε νὰ στραφῇ ὁ Φαβιέρος. Καὶ μὲ τὴν ὁρμήν, ἡ ὁποία τὸν ἐχαρακτήριζε πάντα ἔσπευσε νὰ προσχωρήσῃ εἰς τάξεις τῶν Φιλελευθέρων.

Μεταξὺ αὐτῶν εὑρίσκει πολλοὺς γνωστοὺς καὶ παλαιοὺς φίλους. Ἀλλ' ἐνῷ οὗτοι ἀσχολοῦνται εἰς προπαγάνδαν διὰ λόγων ὁ Φαβιέρος σύμφωνα μὲ τὸν χαρακτῆρα
του κάμνει προπαγάνδαν δι' ἔργων. Ἡ φλογερά του φύσις δὲν τοῦ ἐπιτρέπει νὰ περιορίζεται μόνον εἰς λόγια. Ὁ Φαβιέρος ἐννοεῖ νὰ δρᾶσῃ.

XVI

Ο ΦΑΒΙΕΡΟΣ ΣΥΝΩΜΟΤΕΙ

Ἐν πλήρει νεότητι, διότι ἦτο μόνον τριάντα ἓξ ἐτῶν, εἶδε τὴν σταδιοδρομίαν του νὰ συντρίβεται. Τί ἔμελλε νὰ πράξῃ εἰς τὸ ἑξῆς; Μετά τινας δισταγμοὺς ἀποφασίζει ν' ἀσχοληθῇ εἰς τὸ ἐμπόριον καὶ συνεταιρίζεται μετά [illegible] νοῦς του, ὀνόματι [illegible] ποῖος μετήρχετο τὸ [illegible]

Ἀλλ' ὁ Φαβιέρος [illegible] τέρους ὑπολογισμούς [illegible] τῶν οἴνων θὰ τὸν [illegible] τὴν μέλλουσαν δρᾶσιν [illegible] δεύων χάριν ἐμπορ[illegible] θὰ εὕρισκε τὴν εὐκαιρίαν [illegible] παγανδίζῃ ὑπὲρ τῶν [illegible] του πεποιθήσεων.

Καὶ ἄλλοι ἀξιωματικοὶ [illegible] τοκρατορίας, τεθέντες [illegible] σιμότητα, εἶχον κατα[illegible] εἰς τὸ ἐμπόριον. Καὶ [illegible] χάριν τοῦ ἰδίου διπλοῦ [illegible] ἐμπορικοὶ πράκτορες [illegible] παγανδισταί.

Ὑπενθύμιζον εἰς τοὺς [illegible] τοῦ λαοῦ τὴν παλαιὰν [illegible] δόξαν τῆς Γαλλίας [illegible] θογραφίας παριστῶσας [illegible] χας, διένεμον τρίχρωμα [illegible] πρὸ παντὸς ὡμίλουν [illegible] τητος καὶ ἐνθουσιασμοῦ.

Ἐναντίον τοῦ Ναπολέοντος [illegible] τὰ ἔτη 1814 καὶ 1815 [illegible] βιέρος εἶχεν αἰσθανθῆ [illegible] γανάκτησιν διότι χάριν [illegible] σωπικῶν του φιλοδοξιῶν [illegible] τὰ συμφέροντα τῆς [illegible] Ἀλλὰ τώρα αἰσθάνεται [illegible] γεννᾶται ἐντός του [illegible] θαυμασμὸς πρὸς τὸν [illegible] ἀρχιστράτηγόν του.

Ὅλη αὐτὴ ἡ προπαγανδιστικὴ ἐργασία τῶν παλαιῶν [illegible] κῶν ἀξιωματικῶν εἶχεν [illegible] σίοις ἕνα κοινὸν [illegible] κέντρον αὐτὸ ἦτο ἐν [illegible] λου ἐμπορικοῦ καταστήματος [illegible] τὴν ἐπωνυμίαν «Γαλλικὴ [illegible]» Ἦτο τὸ στρατηγεῖον [illegible]

Ἐκεῖ συνεκεντροῦντο [illegible] πρόσχημα τῶν ἐμπορικῶν [illegible] σεων. Ἐκεῖ συνεννοοῦντο [illegible], ἐκεῖ ἐδίδοντο τὰ [illegible] καὶ αἱ κατευθύνσεις. [illegible] πρώτων ἦτο καὶ ὁ ἥρως [illegible]

«Ἠσχολοῦντο κυρίως [illegible] Μαρμὸν εἰς τ' ἀπομνημονεύματά του, νὰ προπαγανδίζουν [illegible] τῶν εἰς τὰς τάξεις τοῦ [illegible] Ὁ συνταγματάρχης Φαβιέρος [illegible] κατ' ἐξοχὴν κατάλληλος [illegible] τὴν ἐργασίαν καὶ τοῦτο [illegible] λοὺς καὶ ποικίλους λόγους.

Ἐγνωρίζετο καὶ συνεδέετο [illegible] μεγάλου ἀριθμοῦ ἀξιωματικῶν. Ἡ δραστηριότης του ἦτο [illegible] μαστος. Εἶχεν ἀδάμαστον [illegible] καὶ μεγάλην νοημοσύνην [illegible] πλέον ἐμίσει σφοδρῶς τοὺς [illegible] βώνους, λόγῳ τῶν ἀδικιῶν [illegible] ποίας εἶχεν ὑποστῇ ἀπὸ [illegible] τῶν.

Ἀλλ' ἐκτὸς τούτου ὁ Φαβιέρος εἶχε καὶ ἓν πολύτιμον στήριγμα ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἠδύνατο νὰ [illegible] γίζῃ ἀσφαλῶς, τὴν Λεγεῶνα [illegible] Λωραίννης, ἡ ὁποία κατὰ [illegible] ἐστρατωνίζετο τὴν ἐποχὴν ἐκείνην εἰς Παρισίους. Καὶ ἡ Λεγεὼν [illegible] τὴ ἦτο ἀφωσιωμένη μέχρι θανάτου εἰς τὸν πολεμικὸν ἀρχηγόν της.

Ἐγνώριζε προσωπικῶς [illegible] τοὺς ἀξιωματικοὺς καὶ ὑπαξιωματικοὺς καὶ εἶχε πολὺ περισσοτέραν ἐπιρροὴν εἰς τὴν Λεγεῶνα [illegible] ἀπὸ τὸν Διοικητήν. Ἐλάμβανε [illegible] κτικῶς ἀναφορὰν περὶ ὅλων [illegible] διατρεχόντων καὶ πάντες ἀπηυθύνοντο πρὸς αὐτὸν ζητοῦντες [illegible] γίας περὶ τοῦ πρακτέου εἰς [illegible] τὰς δυσχερεῖς περιστάσεις.

Ἐκτὸς τούτου εἰς τὸν λοχαγὸν τῆς Λεγεῶνος, ὀνόματι Ναν[illegible] συμπατριώτης του, καθ' ὁ καταγόμενος καὶ αὐτὸς ἐκ Πὸντ-α-Μουσσόν, ὤν λίαν ὑποχρεωμένος ἀπέναντι τοῦ Φαβιέρου διὰ [illegible] στας ἐκδουλεύσεις, τὰς ὁποίας [illegible] καιροὺς εἶχε λάβει παρ' αὐτοῦ, ἦτο πολύτιμος βοηθός του εἰς [illegible] τὴν τὴν περίστασιν.

Ὅταν ἐνόμισεν ὅτι εἶχε [illegible] τωθῆ ἡ περίοδος τῆς προπαρασκευῆς ὁ Φαβιέρος καὶ ὁ Ναν[illegible] ἀπεφάσισαν νὰ εἰσέλθουν εἰς τὴν περίοδον τῆς ἐκτελέσεως. [illegible] σύμπτωσις πολλῶν περιστάσεων εἶχε δημιουργήσει εὐνοϊκὴν ἀτμόσφαιραν πρὸς τοῦτο.

(Ἀκολουθεῖ)

Τὸ Λονδῖνον εἰς τὰς παραμονὰς τῆς στέψεως

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

γων ἀσχολοῦνται μὲ τὴν ἐγκατάστασιν μακρᾶς σειρᾶς προβολέων, οἱ ὁποῖοι, κατὰ τὴν νύκτα τῆς 12ης Μαΐου, θὰ μεταβάλουν τὸ Λονδῖνον εἰς ἕνα πραγματικὸν Χόλλυγουντ. Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Δημοσίων Ἔργων, ἔχει ὄντως ὑπαλλήλους πλήρεις ὡραίων ἰδεῶν, οἱ ὁποῖοι συνδυάζουν μίαν πλουσίαν μόρφωσιν μὲ μίαν ταπεινὴν συναίσθησιν τῆς πραγματικότητος, ἡ ὁποία τοὺς ἐπιτρέπει ν' ἀντιλαμβάνωνται ὅτι πολλὰ ἐκ τῶν κτιρίων τῆς ἀγγλικῆς πρωτευούσης θὰ ἐκέρδιζαν παραμένοντα ὑπὸ σκιάν. Οὕτως, ἐμερίμνησαν ὅπως μὴ φωτισθοῦν τὰ ἀμφιβόλου καλαισθησίας κτίρια, ἐνῷ ἀντιθέτως, θὰ ριφθῇ ἄπλετον φῶς ἐπὶ τῶν καλυτέρων. Εἶνε ἀντιθέτως τυπικώτατα ἀγγλικὸν τὸ σχέδιον ὅπως... φωταγωγηθοῦν ὄχι μόνον τὰ ζῷα καὶ τὰ πτηνὰ τοῦ Ζωολογικοῦ Κήπου, ἀλλὰ καὶ τὰ ἄνθη ἀκόμη τὰ ὁποῖα θὰ στολίζουν τοὺς δημοσίους κήπους. Πάντως, ἡ αἰσθητικὴ ἔλξις τὴν ὁποίαν ἀσκοῦν ἐπὶ τοῦ ἀγγλικοῦ κοινοῦ τὰ ζῷα καὶ τὰ φυτά, εἶνε τόσον ζωηρά, ὥστε ἤδη, ἠγέρθησαν διαμαρτυρίαι ἐναντίον τῶν κινδύνων τοὺς ὁποίους ἐγκυμονεῖ ὁ φωτισμὸς αὐτὸς διὰ τὴν ἀρτιότητα τῶν τουλιπῶν καὶ τὸν ὕπνον τῶν πιθήκων. Ἐντιμότατοι μάλιστα πολῖται, ὄχι μόνον τῶν ἐπαρχιῶν ἀλλὰ καὶ τῆς πρωτευούσης, γράφουν ἐκτεταμένας ἐπιστολὰς πρὸς τὰς ἐφημερίδας, ὑπογραμμίζοντες τὸ ὅτι εἶνε ἰδιαιτέρως λυπηρὸν ἐὰν αἱ ἐθνικαὶ ἑορταὶ προκαλέσουν τὸν πρόωρον θάνατον τῶν τουλιπῶν ἢ στερήσουν τῆς νυκτερινῆς των ἀναπαύσεως τοὺς φυλακισμένους τοῦ Ζωολογικοῦ Κήπου.

Ἐν τῷ μεταξύ, οἱ δρόμοι τοῦ Λονδίνου ἀντηχοῦν ἀπὸ ἀτελείωτα σφυροκοπήματα ἐνῷ ἀνεγείρονται αἱ τεράστιαι ἐξέδραι ἀπὸ τὰς ὁποίας οἱ νομοταγεῖς ὑπήκοοι τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ τῶν κτήσεων θὰ ἐπευφημήσουν τοὺς ἡγεμόνας των.

Παρ' ὅλην ὅμως τὴν προοπτικὴν αὐτῶν τῶν πανηγύρεων, ἕνας διάχυτος φόβος συνέχει ὁλόκληρον τὴν χώραν. Τὸ ἀγγλικὸν κοινὸν εἶνε ἐξαιρετικὰ εὐαίσθητον ὡς πρὸς πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ τὸ ναυτικόν. Οὕτω, ὁ ἀποκλεισμὸς τοῦ Μπιλμπάο προκαλεῖ κάποιαν δυσφορίαν, ἀκόμη καὶ εἰς τοὺς κύκλους ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι προσεποιοῦντο μέχρι τοῦδε ὅτι δι' αὐτοὺς τὸ ἱσπανικὸν ζήτημα δὲν ὑφίστατο κἄν. Ἡ ἐντύπωσις ὅτι δὲν ἐγένετο ἡ δέουσα ἐκμετάλλευσις τοῦ γοήτρου τοῦ ἀγγλικοῦ ναυτικοῦ ἔχει ἤδη κυριαρχίσει εἰς ὅλους τοὺς κύκλους, τόσον τοὺς τῆς δεξιᾶς, ὅσον καὶ τοὺς τῆς ἀριστερᾶς. Οἱ πρῶτοι ἀποδοκιμάζουν ἀνενδοιάστως τὴν ἄρνησιν τοῦ στρατηγοῦ Φράνκο ὅπως ἐπιτρέψῃ τὸν δι' ἀγγλικῶν πλοίων ἀνεφοδιασμὸν τοῦ Μπιλμπάο, οἱ δὲ δεύτεροι, πιστεύοντες ὅτι τὸ Μπιλμπάο οὐδέποτε θὰ κατελαμβάνετο διὰ τῶν ὅπλων φρονοῦν ὅτι διὰ τοῦ «παρανόμου», ὡς λέγουν, ἀποκλεισμοῦ των ἡ Ἀγγλία ὑποβοηθεῖ τὴν διὰ τῆς πείνης πτῶσιν του. Παρὰ ταῦτα αἱ ἀνησυχίαι αὐταὶ δὲν ἀρκοῦν διὰ νὰ διαταράξουν τὸν πυρετὸν τῆς χώρας, τὸν ὁποῖον προκαλεῖ ἡ προσέγγισις τῶν ἑορτῶν. Οὔτε ἄλλως τε θὰ ἠμποροῦσε νὰ φαντασθῇ κανεὶς κρίνων ἀπὸ τὰ πρόσωπα τοῦ λαοῦ, ὁ ὁποῖος ἤδη συναθροίζεται εἰς τὰς ὁδοὺς παρακολουθῶν τὰς προετοιμασίας, καὶ ἀπὸ τὴν εὐέλπιδα δραστηριότητα τὴν ὁποίαν ὅλοι αὐτοὶ ἀναπτύσσουν, ὅτι ὑπάρχουν ἀνὰ τὸν κόσμον τὴν στιγμὴν αὐτὴν σοβαροὶ ἐξωτερικοὶ κίνδυνοι, ὅπως τὸ Ἰνδικὸν Συνέδριον, αἱ ταραχαὶ τοῦ Βαζιριστὰν ἢ τὸ ἐνδεχόμενον ἑνὸς ἐλλείμματος εἰς τὸν προσεχῆ προϋπολογισμόν.

Τὸ ἀγγλικὸν κοινὸν ἐν μιᾷ ψυχῇ θεωρεῖ τὴν στέψιν, ὄχι μόνον ὡς μίαν σημαντικωτάτην ἐθνικὴν πανήγυριν, ἀλλ' ἀκόμη καὶ ὡς ἀπόδειξιν τοῦ ὅτι ἡ αἰωνόβιος μοναρχία μας ἔπειτα ἀπὸ μίαν παροδικὴν κρίσιν, παραμένει πάντοτε ἀκλόνητος ἐπὶ τῆς βάσεώς της. «Βροντώδης, ὅπως ἔλεγε καὶ ὁ Βεράρεν προμηνύεται ἡ ἑορτὴ ἐκεῖ κάτω».

HAROLD NICHOLSON

Τὸ ἐνδιαφέρον διὰ τοὺς Ἀκρίτας

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

καὶ ἐθνικιστικὰ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, θ' ἀποτελοῦν ἕνα εἶδος κινητῶν δανειστικῶν βιβλιοθηκῶν, αἱ ὁποῖαι θὰ παρέχουν βιβλία πρὸς ἀνάγνωσιν, παρέχουν βιβλία πρὸς ἀνάγνωσιν εἰς τοὺς στρατιώτας τῶν φυλακίων μας ἢ τοὺς κατοίκους ἐν γένει τῶν παραμεθορίων περιφερειῶν. Ἔτσι, θὰ καταβληθῇ μία συστηματικὴ προσπάθεια τονώσεως τοῦ πατριωτικοῦ αἰσθήματος τῶν Ἀκριτῶν αὐτῶν, μέχρι τῶν ὁποίων εἶνε ζήτημα ἐὰν ἄλλως θὰ ἔφθαναν τὰ βιβλία αὐτά, τὴν στιγμὴν ἀκριβῶς καθ' ἥν, ὡς λέγουν, φθάνουν ἐκεῖ, ἢ τοὐλάχιστον ἔφθαναν κάθε τόσον διάφορα ὑπόπτου περιεχομένου καὶ ξένης προελεύσεως βιβλία.

Ὅ,τι ἔκαμε μέχρι τοῦδε καὶ ὅ,τι προτίθεται νὰ κάμῃ ὑπὲρ τῶν Ἀκριτῶν ἡ «Ἀδελφότης Ἀγάπης Ἀκριτῶν», δὲν εἶνε βέβαια τὸ ἅπαντον, οὔτε κἂν ὅ,τι ἠμπορεῖ νὰ γίνῃ ἐν προκειμένῳ. Ἀποτελεῖ ὅμως ἀσφαλῶς μίαν καλὴν ἀρχὴν καὶ μίαν προσπάθειαν, ἡ ὁποία, συνεχιζομένη καὶ εὑρίσκουσα μιμητάς, θ' ἀποδώσῃ πολὺ εὐρύτερα ἀποτελέσματα καὶ θὰ προσλάβῃ τὴν μορφὴν μιᾶς γενικωτέρας σημασίας ἐθνικῆς προσπαθείας.

Γ. Ν. Δ.

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ

Ἐπαναλαμβάνεται ὁ διαγωνισμὸς δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν διὰ τὴν κατασκευὴν πεντακοσίων (500) σαὶζ-λόγκ τοῦ Νοσοκομείου—Σανατορίου «ἡ Σωτηρία».

Ἀντιπροσφοραὶ γίνονται δεκταὶ μέχρι τῆς 12ης μεσημβρινῆς ὥρας τῆς εἰκοστῆς τετάρτης Ἀπριλίου ἐ.ἔ.

Ὁ διαγωνισμὸς ἐνεργηθήσεται ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους καὶ συμφωνίας τῆς ἀπὸ 7 Ἀπριλίου ἐ. ἔ. σχετικῆς διακηρύξεως.

Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς
Μ. ΜΕΤΑΛΙΝΟΣ

ΤΡΙΚΚΑΛΑ-ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ
Στὰ μαγευτικὰ καὶ ὁλοπράσινα ΤΡΙΚΚΑΛΑ, κατὰ τὰς ἡμέρας τοῦ ΠΑΣΧΑ, τὰ
«ΘΕΟΞΕΝΙΑ»
θὰ περιποιηθοῦν τὴν ἐκλεκτὴν των πελατείαν.
Αὐτοκίνητον μέχρι τοῦ ξενοδοχείου. Πληροφορίαι εἰς τὸ ξενοδοχεῖον «Μασσαλία» (ὁδὸς Πατησίων 12, ὥρα 10—1 μ.μ. καθ' ἑκάστην.

Διατί ἡ ἀτυχὴς Ἱσπανία θὰ ἀργήσῃ νὰ εἰρηνεύσῃ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

Εἰς πρόσφατον ραδιοφωνικὴν ἐκπομπήν του ὁ στρατηγὸς Φράνκο ἀνήγγειλεν ὅτι ὅταν εἰσέλθῃ εἰς τὴν Μαδρίτην θὰ καταργήσῃ τὸ Ἰνστιτοῦτον τῆς Ἐρυθρᾶς Ἐκπαιδεύσεως, καὶ τὸ Γραφεῖον εὐρύνσεως τῶν σπουδῶν, τὸ ὁποῖον ἀπὸ εἰκοσιπενταετίας ἀποστέλλει εἰς τὸ ἐξωτερικὸν δι' εὐρυτέρας σπουδὰς Ἱσπανοὺς ἀποδεδειγμένης νοημοσύνης, κατόπιν ἐξετάσεων, τὸ ὁποῖον ἵδρυσε τὴν πρώτην σχολὴν συνεκπαιδεύσεως, ἐπεδόθη εἰς ἐρεύνας παιδαγωγικὰς καὶ ἔγινεν ἀφορμὴ νὰ γνωσθῇ εὐφήμως ἡ ἱσπανικὴ ἐπιστήμη εἰς τοὺς ἔξω τῆς Ἱσπανίας ἐκπαιδευτικοὺς κύκλους.

Εἰς τὴν κυβερνητικὴν Ἱσπανίαν, ὅπου δίδεται εἰς τοὺς ἐπισκέπτας ἡ διαβεβαίωσις ὅτι ἡ θρησκευτικὴ λατρεία ἀπολαύει σεβασμοῦ, οἱοσδήποτε περαστικὸς μέσα εἰς τὴν Βαλένθιαν δύναται νὰ ἴδῃ κάρρα εἰσερχόμενα ἀπὸ τὴν βορείαν θύραν τοῦ μητροπολιτικοῦ ναοῦ καὶ ἐξερχόμενα ἀπὸ τὴν νοτίαν. Ἡ βεβήλωσις αὐτὴ εἶνε μία ἐκ τῶν ἀνοητοτέρων καινοτομιῶν τῶν ἐρυθρῶν. Οἱ ἱστορικοὶ καθεδρικοὶ ναοὶ εἰς τὴν νέαν Ἱσπανίαν μέλλουν νὰ χρησιμεύσουν ὡς διαμετακομιστικοὶ σταθμοὶ ἐμπορευμάτων; Ἂν ἐν τοιούτῳ θλιβερὸν θέαμα εἶνε δυνατὸν εἰς αὐτὴν ταύτην τὴν ἕδραν τῆς κυβερνήσεως, τί συμβαίνει εἰς τὰς πλέον ἀπομέρους περιοχάς, ὅπου δυνατὸν ὁ ἔλεγχος νὰ εἶνε χαλαρώτερος;

Τὰ παραδείγματα ταῦτα μαρτυροῦν ποῖαι ἀνισότητες πρέπει νὰ ἰσοπεδωθοῦν προτοῦ οἱ Ἱσπανοὶ ἐπανεύρουν τὴν εὐθεῖαν καὶ ἀποκαταστήσουν ὁμαλὰς σχέσεις πρὸς ἀλλήλους. Πρὸς τὸ παρὸν ἀμφότεραι αἱ παρατάξεις εἶνε τυφλωμέναι ἀπὸ τὸ μῖσος. Ὡρισμένα τμήματα τῆς χώρας παραμένουν καταφανῶς ἀδιάφορα, δεχόμενα μὲ ἐγκαρτέρησιν τὰς διαταγὰς τῆς παρατάξεως, ἡ ὁποία συνέβη νὰ κυριαρχῇ εἰς τὴν περιοχήν. Πανταχοῦ βασιλεύει χάος σκέψεως καὶ χάος πραγμάτων. Χιλιάδες προσώπων συμπαθούντων τὴν δεξιὰν καὶ εὑρεθέντων εἰς τὴν κυβερνητικὴν περιοχήν, ἐνεγράφησαν, διὰ νὰ σώσουν τὴν ζωήν των, εἰς τὰ παντοδύναμα συνδικᾶτα καὶ κατὰ προτίμησιν εἰς τὰ ἀναρχικά, ὅπου ἡ συνδρομὴ εἶνε μικροτέρα καὶ ἡ εἰσδοχὴ νέων μελῶν εἰς οὐδένα ὑποβάλλεται ἔλεγχον. Εἰς τὴν ἐπαναστατικὴν Ἱσπανίαν τὸ αὐτὸ συμβαίνει μὲ τοὺς συμπαθοῦντας τὴν ἀριστεράν, οἱ ὁποῖοι κατατάσσονται ἄθροοι εἰς τὴν φασιστικὴν Ἱσπανικὴν Φάλαγγα. Ἐννοεῖται ὅτι καὶ εἰς ἀμφοτέρας τὰς παρατάξεις ὑπάρχουν ἄνθρωποι μὲ ὑψηλὰ ἰδεώδη, οἱ ὁποῖοι δὲν ἐδίστασαν νὰ λάβουν θέσιν.

Μία ἐλπὶς ὑπάρχει νὰ παύσῃ συνεχιζόμενος ὁ ἀλληλοσπαραγμὸς οὗτος, ἐπιλέγει ὁ Ἄγγλος δημοσιογράφος. Δεκατέσσαρα ἔθνη ὀφείλουν τὴν ὕπαρξίν των εἰς τὴν Μητέρα Ἱσπανίαν. Σάρκες ἐκ τῆς σαρκός της καὶ ὀστᾶ ἐκ τῶν ὀστέων της δὲν αἰσθάνονται αἱ θυγατέρες της αὐταὶ τὴν ἀνάγκην νὰ προβάλουν σήμερον μὲ κλάδον ἐλαίας πρὸς τὸ συμφέρον τῶν σχέσεων των καὶ τοῦ κοινοῦ πολιτισμοῦ;

ΚΩΣΤΑΣ ΠΑΛΑΜΗΔΗΣ νευρολόγος ψυχίατρος. Ἐφαρμογὴ ψυχαναλύσεως. Δέχεται 3—7 μ. μ. ὁδὸς Κάνιγγος 16, τηλ. 21-734.

ΗΛΙΑΣ ΡΕΣΤΗΣ Ἰατρὸς Ἀφροδισιολόγος, Δερματολόγος. Δέχεται Ἀβέρωφ 18. Τηλέφ. 53466.

ΤΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΤΗΣ «ΠΡΩΙΑΣ»

Ο ΚΟΥΤΟΣ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ

ΤΗΣ ΜΑΡΓΚΑΡΕΤ ΚΕΝΝΕΝΤΥ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ χθεσινοῦ)

Μεγαλώνοντας ὁ Κάρυλ ἔμαθε πὼς κι' ἄλλοι στὸν κόσμο συμμερίζονταν τὶς παράδοξες του πεποιθήσεις. Πραγματικά, οἱ περισσότεροι ἀπ' τοὺς ἀνθρώπους ἔμοιαζαν μὲ τὸν ἴδιον κι' ὄχι μὲ τὶς συνήθειες τῆς οἰκογενείας του.

Μὰ δὲν εἶχε ἀνάγκην νὰ τὸν ἐνθαρρύνουν οἱ ἄλλοι. Ἦταν κατὰ τὸν τρόπο του πολὺ πειὸ πρωτότυπος ἀπὸ τοὺς ἀδελφοὺς καὶ τὶς ἀδελφές του, ποὺ ἀκολουθοῦσαν πιστὰ τὴ μόρφωσί τους.

Ἡ μιὰ ἀπ' αὐτὲς τὶς προλήψεις ἔπαιξε τὸν πρῶτο ρόλο στὴν ταφὴ τοῦ μωροῦ.

Παρ' ὅλους τοὺς ξαφνικοὺς θανάτους ποῦδε στὸν πόλεμο χωρὶς νὰ τοὺς ἀποδοθοῦν οἱ τιμές, πίστευε πὼς κανένας πολίτης, ὅσο ἀσήμαντος κι' ἄχρηστος κι' ἂν εἶνε, δὲν ἔπρεπε νὰ πάῃ στὸν τάφο δίχως πένθος. Ἔτσι, ὅταν ἔκανε τὶς ἀναγκαῖες ἔρευνες, ντύθηκε τὰ μαῦρα του ροῦχα κι' ἀκολούθησε μόνος τὸ μικρὸ φέρετρο στὸ κοιμητήρι.

Τὸ παιδὶ δὲν τοῦ ἦταν τίποτε. Μόλις τὸ θυμόταν κι' ἂν τὸν ρωτοῦσαν γιατὶ λυπόταν ποὺ πέθανε, δὲν θἄβρισκε νὰ πῇ τίποτε, γιατὶ ἂν ἡ λύπη τῆς Τζέμμας παραμεριζόταν, αὐτὸ τοῦ ἦταν ἀδιάφορο.

Μὰ ἐν στάθηκε θλιμμένα κοντὰ στὸν τάφο σὰν διάβαζαν τὴ νεκρώσιμη ἀκολουθία κι' ἔρριχναν στὸ φέρετρο χῶμα τοῦ Λονδίνου, τὄκανε γιατὶ ἐκτελοῦσε ἕνα καθῆκον ὄχι πρὸς τὸ νεκρό, ἀλλὰ πρὸς τὴν ἀνθρωπότητα, ποὺ τὸ μωρὸ ἀποτελοῦσε μέρος γιὰ τόσον λίγον καιρό. Ἡ Τζέμμα δὲν μπόρεσε νὰ τὸ συνοδεύσῃ. Ὕστερα ἀπὸ τὴν πρώτη κρίση τῆς λύπης, ἀπέφυγε νὰ μιλήσῃ γιὰ τὸ παιδί της. Φαινόταν πὼς συνῆλθε ἂν καὶ ἀκόμα ἦταν θλιμμένη καὶ καταπονεμένη, κι' ἂν δὲν ἔκανε τίποτα. Ἡ κυρία Ἔκηλ τῆς ἔδινε πολλὴ δουλειά. Ὅταν ὁ Κάρυλ προσεχτικὰ θέλησε νὰ τῆς μιλήσῃ γιὰ ὅ,τι ἔκανε, ἐκείνη ἔδειξε κάποια δυσαρέσκεια.

— Γιατί, λοιπόν ; ρώτησε. Δὲν θέλω ν' ἀκούσω νὰ μιλοῦν γι' αὐτό. Ὅταν οἱ ἄνθρωποι πεθαίνουν, πεθαίνουν. Μὲ τὸ νὰ πᾷς στὴν κηδεία δὲν τοὺς ξαναζωντανεύεις.

— Κι' ἔγραψα... ἔγραψα στὸν Σεβαστιανό, εἶπε ὁ Κάρυλ.

— Πραγματικά, εἶνε καλύτερα νὰ ξέρῃ τί συνέβη.

— Θὰ λυπηθῇ πολύ, Τζέμμα.

— Θὰ λυπηθῇ γιὰ σένα. Ἐξάπαντος μοὔγραψε κείνη τὴν ἡμέρα καὶ ζήτησε νὰ φροντίσω γιὰ σένα. [illegible] αὐτὸ ἦρθα στὸ Χάτφιλδ.

— Τὄκανε αὐτό ; Ὁ Σεβαστιανός ;

Ἡ Τζέμμα ἦταν ἔκπληκτη.

— Πόσο εἶνε παράδοξο:

— Δὲν τὸ βρίσκω διόλου παράδοξο, εἶπε ὁ Κάρυλ. Ἤσουν λυπημένη κι' ἔπρεπε νὰ φύγῃ.

— Δὲν ἔφταιγε αὐτὸς ἂν ἐγὼ ἤμουν λυπημένη. Τοὔχα πῆ πρὶν φύγῃ. Τοὔχα πῆ νὰ μὴ ξαναφύγῃ ποτέ.

Τὸ πρόσωπό της πῆρε ἔκφραση μελαγχολίας.

— Ἤμουνα ἔξω φρενῶν.

— Μὰ δὲν τὸν συλλογίζεσαι ; Θὰ ξαναπᾷς μαζύ του σὰν ἔλθῃ ;

— Δὲν θὰ ξανάλθῃ ἴσως ποτέ.

— Ὤ! ναί, ἀπὸ τὴ μιὰ μέρα στὴν ἄλλη, γιατὶ δὲν ὑπάρχει ἄλλη γυναῖκα στὸν κόσμο ποὺ νὰ τοῦ ταιριάζῃ περισσότερο. Τί θὰ κάνῃς σὰν ξανάρθῃ ;

Ἡ Τζέμμα δὲν εἶχε καμμιὰ ἰδέα. Δὲν ἦταν σὰν τὸν Κάρυλ αὐτὴ καὶ δὲν ἤξερε τί θἄκανε. Θὰ ὑπάκουε στὴν ὁρμὴ τῆς στιγμῆς καὶ οἱ ὁρμές της ἦταν μεταβλητὲς σὰν τὸν καιρὸ καὶ δὲν μποροῦσε νὰ προβλέψῃ. Θἄταν σὰν νὰ τὴν ρωτοῦσε ὁ Κάρυλ ἂν θἄκανε ὡραῖον καιρὸ τὴν ἡμέρα τοῦ γυρισμοῦ τοῦ Σεβαστιανοῦ.

— Ἂν τὸν ἀγαπᾷς, θὰ πᾷς μαζί του, εἶπε. Ἂν δὲν τὸν ἀγαπᾷς, δὲ θὰ πᾷς.

— Ὤ! ἡ ἀγάπη... εἶπε μορφάζοντας περιφρονητικά.

Γιὰ τίποτε στὸν κόσμο δὲν παραδεχόταν πὼς ἀγαποῦσε κάτι.

— Ἡ ἀγάπη εἶνε πρᾶγμα φρικτό, εἶπε. Εἶνε ἕνα ψέμμα. Ἕνα ἄλλο ὄνομα τοῦ ἐγωϊσμοῦ, τῆς σκληρότητας. Ὁ παπποῦς μου μιλοῦσε πολὺ γιὰ τὸν ἔρωτα. Κάθε φορὰ ποὺ μᾶς χτυποῦσε, τὄκανε στ' ὄνομα τῆς ἀγάπης. Μᾶς διάβαζε τὴν Βίβλο. «Ὁ Θεὸς εἶνε ἀγάπη.» Τότε σκεφτόμουνα: Ἂν αὐτὸ εἶνε ἡ ἀγάπη, δόσε μου ἄλλο πρᾶγμα. Ἂν ὁ Σεβαστιανὸς μοῦ ζητοῦσε ποτὲ νὰ τὸν ἀγαπήσω, θὰ τοὔβγαζα τὰ μάτια. Μὰ τὸ μόνο ποὺ μοῦ λέει εἶνε: «Πεινάω. Δόσμου κάτι νὰ φάω.» Καὶ μὲ θεωρεῖ σὰ μιὰ στάμνα, ξεια νὰ τοῦ τὰ δίνῃ ὅλα, ἀκόμα κι' ὅσα δὲν θέλω. Δὲν ὑπάρχει τίποτα σ' αὐτὰ ποὺ νὰ μοιάζῃ μὲ τὸ σὺ κι' [illegible] σύ. Δὲν συλλογίζε[illegible] σοῦ ἀνήκω.

(Ἀκολουθεῖ)

ΑΙ ΜΕΓΑΛΟΠΡΕΠΕΙΣ ΕΟΡΤΑΙ ΤΗΣ 100ΕΤΗΡΙΔΟΣ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ

ΟΙ ΕΝΘΟΥΣΙΩΔΕΙΣ ΛΟΓΟΙ ΤΩΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΩΝ.—Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΕΟΡΤΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΚΡΟΠΟΛΙΝ

[illegible] ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

[illegible] σήμερον μετὰ δικαιολογημένης ὑπερηφανείας τὴν πρώτην [illegible]τηρίδα τοῦ Ἐθνικοῦ καὶ [illegible]ακοῦ Πανεπιστημίου, τὴν [illegible] ἐπέτειον τοῦ πνευματικοῦ [illegible] τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος. [illegible] δὲ συγκινεῖ τὸ Πανελλή[illegible] μεγάλη αὐτὴ ἑορτή, διότι ἀ[illegible] ἡ φυλή μας ἠγάπησε τοὺς [illegible]ους ἀγῶνας καὶ τῆς ἐπι[illegible] ἀληθείας τὴν ἔρευναν, [illegible] διὰ τὴν ρωμαλέαν καὶ [illegible] σκέψιν της.

[illegible]τατοι καὶ φωτεινοὶ ὁρί[illegible] τῆς χώρας μας, ἡ ἀπεραν[illegible] τῆς περιβαλλούσης αὐτὴν [illegible] θαλάσσης, ἀπεμάκρυναν [illegible]ταβλιπτικὸν περιορισμὸν ἀ[illegible] ὁρμητικὴν δρᾶσιν τῆς ἑλλη[illegible]ήσεως καὶ ἔθεσαν διαυ[illegible] πρὸς ἐπίλυσιν ἐπιστημονικὰ [illegible]ματα. Ἐντὸς τοῦ ὡραίου [illegible] περιβάλλοντος ἡ ἑλληνικὴ [illegible] ἐκινήθη, ἠρεύνησεν, ἐμελέ[illegible] κατέληξε νὰ δημιουργήσῃ [illegible] ἀνυπέρβλητα τῆς ἐξαιρετι[illegible]εως της, προκαλοῦντα τὸν [illegible] τῆς ἀνθρωπότητος θαυμα[illegible]

[illegible] φιλοσοφία, ἡ ποίησις καὶ τὸ [illegible] ἰατρικὴ καὶ αἱ θετικαὶ ἐπι[illegible] καὶ πᾶν τὸ ἐπιστητόν, ἐπρο[illegible] τὴν προσοχὴν καὶ τὴν ἔ[illegible] τοῦ ἑλληνικοῦ πνεύματος [illegible] αὐτοῦ ἐδημιουργήθησαν αἱ [illegible]

[illegible] ὡραίας ταύτας τάσεις τῆς [illegible] φυλῆς καὶ τὰς ὑψηλὰς ἐ[illegible]σεις τοῦ ἑλληνικοῦ πνεύμα[illegible] ἀνέκοψαν ἐπὶ αἰῶνας ὁλοκλή[illegible] ἱστορικὰ γεγονότα, ἕνεκα τῶν [illegible] ἡ σκέψις κατεβλήθη ἀπὸ [illegible] καὶ τὸ φῶς τῆς ἐπιστήμης [illegible] ἀπὸ τὸ σκότος τῆς ἀμαθεί[illegible] τῆς βαρβαρότητος. Τὸ ἑλλη[illegible] ἔθνος ἔζησε κατὰ τοὺς αἰῶ[illegible]είνους ὑπὸ συνθήκας σκλη[illegible] βίον πλήρη πικριῶν καὶ τα[illegible]ιῶν, ἀλλὰ διετήρησεν εἰς τὴν [illegible] του τὴν μνήμην τῶν πνευμα[illegible] μεγαλείων τῶν προγόνων του [illegible] θέρμανε τὴν καρδίαν του μὲ [illegible] ἐλπίδα τῆς πολιτικῆς καὶ [illegible] ἀναστάσεώς του. Ὁ[illegible] χάρις εἰς ἀγῶνας σκλη[illegible] καὶ θυσίας ἀφαντάστους κα[illegible]σε νὰ ἐπαναφέρῃ τὴν ἐλευθε[illegible] ἐπὶ μιᾶς γωνίας τῆς ἑλληνικῆς [illegible], πρὶν ἡ ἐπουλώσῃ τὰς βα[illegible] πληγάς, τὰς ὁποίας διήνοι[illegible] εἰς αὐτὸ ὁ μακρότατος ἀγών, [illegible] ἡ διασκεδασθῶσιν οἱ καπνοὶ οἱ [illegible]ώσκοντες ἐκ τῶν ἐρειπίων, ἤ[illegible] νὰ συνεχίσῃ ἀμέσως τὴν [illegible]τικὴν ἱστορίαν του καὶ νὰ [illegible]ουργήσῃ τὸ Ἱερόν, εἰς τὸ ὁποῖ[illegible] θεράπευε τὴν Ἐπιστήμην. [illegible] τὴν 14ην Ἀπριλίου 1837 ἱ[illegible] διὰ Β. Διατάγματος ὑπὸ τοῦ [illegible] πρώτου Βασιλέως τῆς [illegible] Ἑλλάδος Ὄθωνος τὸ [illegible]στήμιον Ἀθηνῶν, τοῦ ὁποίου [illegible] πάσης μεγαλοπρεπείας ἐγέ[illegible] τὰ ἐγκαίνια τὴν 15ην Μαΐου [illegible] 1837. Παρὰ τὸν προηγηθέντα τῆς [illegible] τοῦ Πανεπιστημίου σκλη[illegible] ἀγῶνα πρὸς ἀπόκτησιν ἐλευθε[illegible], ἡ Ἑλλὰς δὲν ἐδυσκολεύθη νὰ [illegible] τὸ πλεῖστον τῶν διδασκάλων [illegible] ἀνωτάτου πνευματικοῦ καθιδρύ[illegible] ἐκ τῆς μεταξὺ τῶν τέκνων της, [illegible] τὴν συμπλήρωσιν δὲ τῶν ὀλί[illegible] κενῶν, τὰ ὁποῖα ὠφείλοντο εἰς [illegible] τοὺς ἐθνικὰς περιπετείας, ἐ[illegible] ὑπὸ τῆς ἐπιστήμης τῆς Δύ[illegible] τῆς ὁποίας ἐκλεκτὰ τέκνα, οἱ [illegible] Γοδεφρεῖδος Φέδερ, Ἐρρῖκος Τρά[illegible], Ἐρρῖκος Οὔλριχ, Λουδοβῖκος [illegible] Ξαβέριος Λάνδερερ καὶ Δ. [illegible], προσέφεραν τὰς ὑπηρεσίας [illegible] εἰς αὐτό.

Ὁ ἑλληνικὸς λαὸς ἐχαιρέτισε [illegible] ἵδρυσιν τοῦ Πανεπιστημίου τού[illegible] μετὰ μεγάλου ἐνθουσιασμοῦ [illegible] βαθείας συγκινήσεως. Εὐθὺς ἀ[illegible] φιλογενεῖς Ἕλληνες ἔσπευ[illegible] νὰ προικίσουν αὐτὸ μὲ ἠγεμο[illegible] ὄντως δωρεὰς καὶ αἱ δέλτοι [illegible] εὐεργετῶν καὶ δωρητῶν τοῦ [illegible]ματος πληροῦνται συνεχῶς μὲ [illegible] ὀνόματα Ἑλλήνων, οἱ ὁποῖοι [illegible]τεύουν εἰς τὴν ἐπιστήμην καὶ θέ[illegible] νὰ ἐνισχύσουν τὴν πνευματικὴν [illegible] ἐξέλιξιν.

Ἔκτοτε παρῆλθον ἑκατὸν ἔτη. Ἡ Ἑλλάς, ἡ ὁποία ἐθεωρήθη ἀπὸ τὸν Σατωβριάνδον, ἐπισκεφθέντα αὐτὴν κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη τῆς δουλείας [illegible], ὡς νεκρά, ἤρχισε ν' ἀναγεννᾶ[illegible]. Ἐπὶ τῶν καπνιζόντων ἐρειπίων [illegible]ηγέρθησαν πολυάνθρωποι πόλεις, εἰς τὰς ἐρημικὰς ἀκτὰς ἐδημιουρ[illegible]ήθησαν μεγάλοι λιμένες, αἱ κατε[illegible]αμμέναι ἀπὸ τὸ πῦρ καὶ τὸν σί[illegible] ἐκτάσεις τῆς ἑλληνικῆς γῆς [illegible] καλλιεργήθησαν, βιομηχανίαι ἤρ[illegible] ἀναπτυσσόμεναι καὶ ἡ ναυτι[illegible] μας συνεχίζει ἐπιτυχῶς τὰς ἐλ[illegible] παραδόσεις. Ἡ μικρὰ Ἑλ[illegible] τοῦ 1827 ὑπερετριπλασιάσθη [illegible] ἔκτασιν, περιλαμβάνουσα εἰς τὰ [illegible] τὸ πλεῖστον τοῦ ἔθνους, [illegible] μετ' ἀγῶνας ἐνδόξους, ἐξαίροντας [illegible] ζωτικότητα τῆς φυλῆς. Καθ' ὅ[illegible] τοῦτο τὸ χρονικὸν διάστημα τὸ Ἐθνικὸν καὶ Καποδιστριακὸν Πανε[illegible]στήμιον ἐκράτησεν ὑψηλὰ τὴν δᾶ[illegible] τῆς ἐπιστήμης, ἐφώτισε μὲ τὴν [illegible] της τὴν φυλὴν εἰς τὸν δρό[illegible] τῆς δημιουργίας καὶ τῆς προό[illegible] καὶ ἐτέθη ἐπὶ κεφαλῆς πάσης [illegible] πατριωτικῆς ἐξορμήσεως.

Ἐκ τοῦ ἱδρύματος τούτου προῆλ[illegible] τὸ μέγιστον μέρος τῶν ἐπιστημο[illegible] κορυφῶν τῆς νεωτέρας Ἑλ[illegible], τῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν της, [illegible] τετιμημένον σῶμα τῶν Ἑλλήνων [illegible] καὶ ὅλοι οἱ θεράποντες [illegible] Θέμιδος. Οἱ λειτουργοὶ τῆς μέ[illegible] καὶ τῆς ἀνωτάτης Ἐκπαιδεύσε[illegible], οἱ ἐπιστήμονες βιομήχανοι, οἱ [illegible]ματικοὶ ἐν γένει ἐκπρόσωποι [illegible] Ἑλλάδος, ἡ ἡγέτις τάξις τῆς [illegible]ώρας. Ἐντὸς αὐτοῦ ἐθεραπεύθη καὶ θεραπεύεται ἡ Ἐπιστήμη, ἀνα[illegible]νύονται οἱ ἐπιστήμονες καὶ προ[illegible]σκευάζονται αἱ γενεαί, διὰ τῶν ὁποίων θὰ κυβερνηθῇ καὶ θὰ σταδιοδρομήσῃ ἡ ἑλληνικὴ πατρίς.

Ἑορταὶ ὡς ἡ ἑκατονταετηρὶς τοῦ Πανεπιστημίου ἀποτελοῦν ἱστορικοὺς σταθμούς, ἀπὸ τῶν ὁποίων γίνεται μία ἐπιμελὴς τοῦ παρελθόντος ἀνασκόπησις καὶ ὁ ἀπολογισμὸς τοῦ συντελεσθέντος ἔργου, ἐπὶ τῇ βάσει δὲ τῆς ἐξ αὐτῶν πείρας καθορίζεται καὶ κατευθύνεται ἡ μέλλουσα δρᾶσις. Ὑπερήφανοι διὰ τὸ ἑκατονταετὲς παρελθὸν καὶ τὸ κατὰ τὴν διάρκειαν αὐτοῦ συντελεσθὲν ἔργον, ἀποβλέπομεν μετ' ἐμπιστοσύνης εἰς τὸ μέλλον καὶ μετὰ ἰδιαιτέρας ἱκανοποιήσεως διαπιστοῦμεν ὅτι τὸ Ἐθνικὸν Πανεπιστήμιον εἶνε ἕτοιμον διὰ τὴν νέαν ἐξόρμησιν πρὸς δημιουργικὴν ἐργασίαν ἐν τῇ ὁδῷ τῆς προόδου.

Κύριοι Καθηγηταί,

Εἶσθε εὐτυχεῖς, διότι εὑρέθητε ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ ἐθνικοῦ μας τούτου ἱδρύματος κατὰ τὴν μεγάλην ταύτην ἡμέραν. Διὰ τῶν ἐπιστημονικῶν προσπαθειῶν σας, οὐ μόνον ἐσυνεχίσατε ἐπιτυχῶς τὸ ἔργον τῶν ἀειμνήστων προκατόχων σας, ἀλλὰ καὶ ἐγράψατε τὰς τελευταίας σελίδας τῆς 100ετοῦς ἐπιστημονικῆς ἱστορίας, καταχωρήσαντες εἰς αὐτὰς ἔργα καὶ γεγονότα τιμῶντα τὴν ἑλληνικὴν ἐπιστήμην. Εἶσθε ἀκόμη εὐτυχέστεροι, διότι σεῖς θὰ ὁδηγήσετε τὸ Ἐθνικὸν Πανεπιστήμιον εἰς τὰ πρῶτα βήματά του κατὰ τὴν ἀνατέλλουσαν σήμερον δευτέραν ἑκατονταετίαν τοῦ πνευματικοῦ βίου του. Ἡ ἐθνικὴ Κυβέρνησις, ἡ ὁποία μετὰ πάσης στοργῆς περιβάλλει τὸ πνευματικὸν τοῦτο ἵδρυμα, δικαιοῦται νὰ ὑπολογίζῃ ἐπὶ τῶν ἐξαιρετικῶν πρὸς τὴν ἐπιστήμην καὶ τὴν πατρίδα ὑπηρεσιῶν, τὰς ὁποίας καλεῖσθε νὰ προσφέρητε. Ὁ Κυβερνήτης τῆς χώρας, εἰς πρόσφατον εἰς ὑμᾶς ὁμιλίαν του, καθώρισε τοὺς σκοποὺς τοῦ Πανεπιστημίου καὶ τὰ ἀποτελέσματα τὰ ὁποῖα ἀναμένει τὸ ἔθνος ἐκ τῆς λειτουργίας του. Ὑμεῖς θὰ πραγματοποιήσητε τὰς ἐλπίδας ταύτας τοῦ ἔθνους καὶ ὅπως βασίμως πιστεύω θὰ καταστήσητε τὰ πρῶτα ἔτη τοῦ ἀρχομένου νέου πανεπιστημιακοῦ αἰῶνος, ἀντάξια καὶ ἀνώτερα εἰς ἀπόδοσιν τῶν προηγηθέντων ἐτῶν. Ἐπωφελοῦμαι τῆς εὐκαιρίας ὅπως ἐκφράσω τὴν εὐαρέσκειαν τῆς Βασιλικῆς Κυβερνήσεως πρὸς ὑμᾶς διὰ τὸ ἐπιτελεσθὲν ἔργον σας καὶ τὴν ἐμπιστοσύνην της διὰ τὸ μέλλον.

Ἀγαπητοὶ Φοιτηταί,

Ἡ Ἑλληνικὴ Πατρὶς ἀποβλέπει πρὸς ὑμᾶς πλήρης ἐλπίδων. Σεῖς εἶσθε ἡ ροδίζουσα Ἠὼς τῆς ἀρχομένης δευτέρας πνευματικῆς ἑκατονταετηρίδος, ἡ Ἑλλὰς τῆς αὔριον.

Αἱ γενεαὶ τῆς ληγούσης σήμερον 100εστίας, ἀντιμετωπίσασαι κρισίμους περιστάσεις, ἠγωνίσθησαν μετὰ πίστεως καὶ ἀφοσιώσεως πρὸς τὸ μέλλον τῆς Φυλῆς, διὰ νὰ δημιουργήσουν μὲ μόχθους μεγάλους καὶ βαρείας θυσίας τὴν σημερινὴν Ἑλλάδα. Ὡς μόνην ἱκανοποίησιν τῶν θυσιῶν καὶ τῶν μόχθων των θεωροῦν τὴν διαδοχὴν των ὑπὸ γενεᾶς νέας, ἱκανῆς νὰ συνεχίσῃ τὸ ἔργον των, νὰ τὸ προαγάγῃ καὶ νὰ δημιουργήσῃ νέον Ἑλληνικὸν πολιτισμὸν ἀντάξιον καὶ ἀνώτερον τοῦ πολιτισμοῦ τῶν προγόνων μας, Ἑλλάδα ἰσχυρὰν καὶ μεγάλην, ἐμπνέουσαν σεβασμὸν καὶ ἐκτίμησιν εἰς τὸν κόσμον.

Ἕλληνες Φοιτηταί,

Τῆς νέας ταύτης γενεᾶς θὰ εἶσθε σεῖς οἱ φυσικοὶ ἀρχηγοί. Ἀναλογισθῆτε ἀπὸ τοῦδε τὰς εὐθύνας τὰς ὁποίας ἀναλαμβάνετε ἀπέναντι τῆς ἱστορίας καὶ τοῦ Ἔθνους μας καὶ ἐνστερνιζόμενοι τὰς σοφὰς ὑποθήκας τοῦ Κυβερνήτου μας, τὰς ὁποίας ἠκούσατε κατὰ τὴν τελευταίαν παμφοιτητικὴν συγκέντρωσιν, χαλυβδώσατε τὰς ψυχάς σας, ἐνισχύσατε διὰ τῆς μελέτης καὶ τῆς ἐρεύνης τὸ πνεῦμα σας, ἑτοιμασθῆτε ἵνα κατέλθητε εἰς τὸν ἀγῶνα τὸν καλόν.

Εἶσθε εὐτυχεῖς διότι εἰς τὰ πρῶτα βήματά σας εὑρίσκετε μίαν Ἑλλάδα ἡνωμένην ὑπὸ τὸ σκῆπτρον τοῦ Σεπτοῦ Ἄνακτός μας Γεωργίου τοῦ Β' καὶ ὁδηγουμένην σταθερῶς πρὸς τὴν ὁδὸν τῆς δημιουργίας καὶ τῆς προόδου ὑπὸ τῆς στιβαρᾶς χειρὸς τοῦ Ἐθνικοῦ μας Κυβερνήτου. Ἡ γενεά, τὴν ὁποίαν ἀντιπροσωπεύομεν ἡμεῖς, μοχθεῖ ἵνα καταστήσῃ τὸ ἔργον σας εὐκολώτερον, ἑτοιμάσθητε ἵνα διαδεχόμενοι ἡμᾶς θαυματουργήσετε.

Τὸ Ἐθνικὸν καὶ Καποδιστριακὸν Πανεπιστήμιον, ἐν τῇ προσπαθείᾳ του, ὅπως ἐξυπηρετήσῃ τὴν Πατρίδα καὶ τὴν Ἐπιστήμην, ἐνισχύθη μεγάλως καὶ ὡδηγήθη ἀδελφικῶς ἀπὸ τὰ ἀρχαιότερα αὐτοῦ ξένα Πανεπιστημιακὰ Καθιδρύματα, τὰ ὁποῖα σήμερον λαμπρύνουν διὰ τῶν σοφῶν ἀντιπροσώπων των τὴν σεμνὴν ἑορτήν του. Τὰς ὑπηρεσίας των ταύτας ἐνθυμεῖται εὐγνωμόνως ἡ Ἑλλὰς καὶ δὲν παρέλειψε νὰ παρακολουθῇ τὰς ἐπιστημονικὰς προόδους των μετὰ θαυμασμοῦ καὶ νὰ ἐπιζητῇ τὸ φῶς τῶν ἐπιστημονικῶν ἐρευνῶν των. Ἐπὶ πλέον τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν ἔχει τὴν εὐτυχίαν νὰ φιλοξενῇ διαπρεπεῖς ξένους ἐπιστήμονας διὰ τὴν διδασκαλίαν τῆς Γαλλικῆς, τῆς Ἰταλικῆς καὶ Γερμανικῆς λογοτεχνίας, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ δὲ τῆς σημερινῆς ἑορτῆς πρόκειται νὰ ἀποκτήσῃ ἕδραν τῆς Ἀγγλικῆς λογοτεχνίας, φέρουσαν τὸ ὄνομα τοῦ μεγάλου ποιητοῦ καὶ φιλέλληνος Λόρδου Βύρωνος, ἧς ἡ ἵδρυσις ὀφείλεται εἰς τὴν εὐγενῆ πρωτοβουλίαν τῆς Βασιλικῆς Κυβερνήσεως τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ ἀγγλικοῦ λαοῦ πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Παιδείαν.

Κύριοι Ἀντιπρόσωποι,

Ἐκ μέρους τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἀπευθύνω πρὸς ὑμᾶς καὶ τὰ πνευματικὰ Καθιδρύματα τὰ ὁποῖα ἀντιπροσωπεύετε, ἐγκάρδιον χαιρετισμὸν καὶ θερμὰς εὐχαριστίας, διότι ἤλθατε εἰς τὴν ἀρχαιοτάτην πόλιν τῶν Ἀθηνῶν ἵνα τιμήσητε τὴν ἑορτήν μας ταύτην, ἥτις εἶνε συνάμα καὶ ἑορτὴ τοῦ παγκοσμίου πνεύματος. Ἡ συμμετοχή σας εἰς τὸν ἑορτασμὸν τῆς 100ετηρίδος ἀποτελεῖ τὴν καλυτέραν ἐνθάρρυνσιν τοῦ Πανεπιστημίου μας, εἰς τὸ ἔργον του πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῆς ἐπιστήμης καὶ τὴν τρανωτέραν ἀπόδειξιν τῶν ἰσχυρῶν καὶ εὐγενεστάτων δεσμῶν, οἱ ὁποῖοι συνδέουν τοὺς ἐργάτας τοῦ πνεύματος καὶ προπαρασκευάζουν τὴν ἀδελφοσύνην τῶν λαῶν. Εἶμαι βέβαιος ὅτι εἰς τὴν πόλιν αὐτὴν τῆς Θεᾶς τῆς Σοφίας ὑπὸ τὴν Ἱερὰν Ἀκρόπολιν τῆς ὁποίας ἐδίδαξαν ὁ Σωκράτης καὶ ὁ Πλάτων καὶ ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, ὑμεῖς, οἱ πνευματικοὶ ταγοὶ τῶν λαῶν τῆς γῆς, θὰ θεωρήσητε ἑαυτοὺς ὡς ἐν τῷ οἴκῳ σας. Θὰ εἴμεθα εὐτυχεῖς ἂν ἀναχωροῦντες ἐντεῦθεν ἀποκομίσητε τὴν ἐντύπωσιν, ὅτι ὁ Ξένιος Ζεὺς ἐξακολουθεῖ λατρευόμενος ἐν τῇ χώρᾳ μας καὶ ἡ πνευματικὴ ζωή, ἣν ὁποίαν ἐγκαινίασαν οἱ μεγάλοι σοφοὶ τῆς ἀρχαιότητος, συνεχίζεται καὶ σήμερον ἐν αὐτῇ.

Μεγαλειότατε,

Ἔχων τὴν τιμήν, χάρις εἰς τὴν ἐμπιστοσύνην δι' ἧς ηὐδοκήσατε νὰ μὲ περιβάλητε, νὰ προΐσταμαι τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκπαιδεύσεως, ὑποβάλλω εὐλαβῶς πρὸς Ὑμᾶς τὰ αἰσθήματα τοῦ ἀπεριορίστου σεβασμοῦ καὶ τῆς βαθυτάτης ἀφοσιώσεως ὅλων τῶν λειτουργῶν της καὶ ἐξ ὀνόματος αὐτῶν καὶ τῆς Φοιτητικῆς καὶ Μαθητικῆς Νεολαίας τῆς Ἑλλάδος τὴν διαβεβαίωσιν ὅτι θ' ἀποδυθοῦν μὲ ὅλην τὴν ψυχήν των καὶ ὅλας τὰς δυνατὰς δυνάμεις των εἰς τὸν πνευματικὸν ἀγῶνα, τοῦ ὁποίου τὴν ἔναρξιν σημειώνει ἡ ἀρχομένη σήμερον δευτέρα ἑκατονταετία, ἔχοντες ὑπ' ὄψιν των τὰς κατευθύνσεις τοῦ Κυβερνήτου μας καὶ τοῖς Ὑμετέροις ῥήμασι πειθόμενοι.

Ο ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΟΣ

Μετὰ τὸν κ. Γεωργόπουλον ὡμίλησεν ὁ Πρύτανις τοῦ Πανεπιστημίου κ. Παπαμιχαήλ, ὁ ὁποῖος ηὐχαρίστησε τὸν θεόν, διότι ἠξίωσε τοὺς παρισταμένους νὰ ἑορτάσουν τὴν ἡμέραν αὐτὴν τῆς Πανελληνίου ἀγαλλιάσεως. Ἐν συνεχείᾳ ὁ κ. Παπαμιχαὴλ ἐχαρακτήρισε τὸ Πανεπιστήμιον ὡς πρωτότοκον τέκνον τῆς Ἑλληνικῆς Παλιγγενεσίας καὶ ἐξέφρασε τὴν εὐγνωμοσύνην τοῦ ἔθνους πρὸς τοὺς ἱδρυτὰς αὐτοῦ. Τιμῶντες τὴν μνήμην τούτων — εἶπεν — ἂς μακαρίσωμεν αὐτοὺς κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην καὶ ἂς μεταδώσωμεν ἀπὸ τοῦ βωμοῦ τοῦ ἱεροῦ τούτου ἐργαστηρίου τῆς Ἑλληνικῆς ἐπιστήμης, εἰς τὸ Σύμπαν, τὸ Ἑλληνικὸν ρῖγος τῆς συναισθήσεως τῆς αἰωνίας ἡμῶν πρὸς αὐτοὺς ὀφειλῆς».

Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο, ὅλοι οἱ παρευρισκόμενοι ἠγέρθησαν καὶ ἐνῷ ἡ φοιτητικὴ χορῳδία ἔψαλε τρὶς τὸ «αἰωνία ἡ μνήμη», ὁ κ. Παπαμιχαὴλ ἀνεφώνησε:

«Τοῦ ἀοιδίμου ἱδρυτοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου πρώτου Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων Ὄθωνος αἰωνία ἡ μνήμη!

»Τοῦ πρώτου πρυτάνεως τοῦ Πανεπιστημίου Κωνσταντίνου Σχινᾶ καὶ τῶν μετ' αὐτοῦ ἀπαρτισάντων τὸ πρῶτον «Ἀκαδημαϊκὸν Συμβούλιον», καὶ τῶν τοῦ πρώτου Πανεπιστημιακοῦ ἔτους καθηγητῶν τῶν σχολῶν: Τῆς Θεολογικῆς Μιχαὴλ Ἀποστολίδου, Κωνσταντίνου Κοντογόνη, καὶ Θεοκλήτου Φαρμακίδου· τῆς Νομικῆς Γεωργίου Ράλλη, Γοδεφρείδου Φέδερ, Αἰμιλίου Ἔρτσογ, Ἰωάννου Σούτσου, Γεωργίου Μαυροκορδάτου καὶ Περικλέους Ἀργυροπούλου· τῆς Ἰατρικῆς Δημητρίου Μαυροκορδάτου, Ἰωάννου Βούρου, Ἀναστασίου Λευκίου, Νικολάου Κωστῆ, Ἰωάννου Ὀλυμπίου, Ἐρρ. Τράϊμπερ, Ἀλεξίου Πάλλη καὶ Ἰωάννου Νικολαΐδου Λεβαδέως· καὶ τῆς τῶν Γενικῶν ἐπιστημῶν — ἤτοι τῆς φιλοσοφικῆς καὶ τῆς Φυσικομαθηματικῆς — Νεοφύτου Βάμβα, Γεωργίου Γενναδίου, Ἐρρ. Οὐλερίχου, Λουδοβ. Ρός, Κωνσταντίνου Σχινᾶ, Θεοδώρου Μανούση, Κωνστ. Νέγρη, Κυριακοῦ Δομνάδου, Γεωργίου Βούρου, Καρόλου Φράας καὶ Ξαβερίου Λάνδερερ, αἰωνία ἡ μνήμη!

»Πάντων συλλήβδην τῶν κατὰ τὸν πρῶτον πανεπιστημιακὸν αἰῶνα διδαξάντων, εὐεργετησάντων καὶ μοχθησάντων ὑπὲρ τῆς ἐπιστημονικῆς καὶ τῆς ἄλλης εὐκλείας τοῦ Πανεπιστημίου ἀειμνήστων προκατόχων ἡμῶν, αἰωνία ἡ μνήμη!»

Ἅπαντες οἱ παριστάμενοι ἐπανέλαβον τὸ «αἰωνία ἡ μνήμη».

Ἀκολούθως ὁ κ. Παπαμιχαὴλ ἐξιστόρησε λεπτομερέως τὰ πρῶτα ἔτη τοῦ Πανεπιστημίου καὶ ἐξέθηκε πῶς τὸ Ἀνώτατον Ἐκπαιδευτικὸν Ἵδρυμα ἐξεπλήρωσε τὸν μεγάλον προορισμόν του, τὸν ὁποῖον ἔταξεν εἰς αὐτὸ ὁ ἱδρυτής του ἀείμνηστος Βασιλεὺς Ὄθων.

Καταλήγων ὁ κ. Πρύτανις εἶπε τὰ ἑξῆς:

«Εὐχηθῶμεν, ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς ἐκχέῃ πλουσίας τὰς δωρεὰς Αὐτοῦ ἐπὶ τὸ Πανεπιστήμιον ἡμῶν, ὡς δ' ηὐλόγησε τὴν πρώτην αὐτοῦ ἑκατονταετῆ σταδιοδρομίαν καὶ τὰς σήμερον ἑορταζομένας ἐξόδους αὐτῆς, οὕτως εὐλογήσῃ καὶ εἰσόδους τὰς εἰς τὸν δεύτερον αὐτοῦ αἰῶνα τῆς εἰσόδου του, ἵνα ὡς πλεῖστον προαχθῇ, πληθυνθῇ καὶ ἀκμάσῃ πρὸς τὴν ἀλήθειαν ἄγουσα ὑγιὴς γνῶσις, ἣν ἀπ' αἰώνων θεραπεύει τὸ ἀθάνατον Ἑλληνικὸν πνεῦμα».

Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν κ. Χρυσόστομος ἀνελθὼν εἰς τὸ βῆμα μετὰ τὸν κ. Πρύτανιν ἐχαιρέτησε τὸ Πανεπιστήμιον ἐκ μέρους τῆς Ἐκκλησίας, εὐχηθεὶς συνάμα ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ καταλήξας διὰ τῶν ἑξῆς:

«Τοῦ λαμπροῦ πανηγυρισμοῦ μετέχει σύμπαν τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος, προεξάρχοντος τοῦ σεπτοῦ ἡμῶν Ἄνακτος, ὃν διακρίνει ἀμφιλαφὴς παιδεία καὶ ἀγάπη πρὸς τὰς ἐπιστήμας. Συμπανηγυρίζουσα ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος καὶ σεμνυνομένη ἐπὶ τῷ ἀνωτάτῳ τούτῳ καὶ περιφανεῖ πανδιδακτηρίῳ συγχαίρει μὲν ἐπὶ τῇ διανυθείσῃ πρώτῃ ἑκατονταετίᾳ, εὔχεται δὲ ὅπως τοῦτο, ὡς φωτοδότης καὶ τηλαυγὴς φάρος, τῇ εὐλογίᾳ τοῦ Θεοῦ, τῆς πηγῆς πάσης γνώσεως καὶ σοφίας, ἀδιασπάστως καὶ ἀπροσκόπτως συνεχίσῃ τὴν φωτεινὴν αὐτοῦ σταδιοδρομίαν».

Ἀμέσως κατόπιν ὡμίλησεν ὁ Μητροπολίτης Τραπεζοῦντος κ. Χρύσανθος διαβιβάσας τὸν χαιρετισμὸν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου. Μετὰ τοῦτο ὁ Μητροπολίτης Κορινθίας κ. Δαμασκηνὸς χαιρετίσας τὸ Πανεπιστήμιον ἐκ μέρους τῶν παλαιῶν του ἀποφοίτων εἶπε τὰ ἑξῆς:

Μεγαλειότατε, κύριε Πρύτανι,

Ἐκ μέρους τοῦ Σώματος τῶν Ἑλλήνων Ἐπιστημόνων καὶ νεωτέρων τροφίμων τοῦ γεραροῦ τούτου πνευματικοῦ καθιδρύματος —εἴτε τυγχάνουν παρόντες ἐν τῇ αἰθούσῃ ταύτῃ, εἴτε ἐκτὸς αὐτῆς εὑρισκόμενοι, νοερῶς μόνον συμπαρίστανται καὶ μετέχουν τῆς σημερινῆς ἱεροτελεστίας — κομίζω, μετὰ βαθυτάτης συγκινήσεως, τὸν εὐλαβῆ φόρον ἀφοσιώσεως καὶ εὐγνωμοσύνης, ἀνθ' ὧν εὐηργετήθημεν. Καὶ ἡ σπονδὴ αὐτή, ὁμολογία ἅμα καὶ ὑπόσχεσις, ἀπευθύνεται πρὸς τὴν μακρὰν θεωρίαν τῶν Ἐθνικῶν Διδασκάλων, οἵτινες, ἀπὸ τῆς ἀπωτέρας ἀρχαιότητος μέχρι τοῦ νῦν, κατέθηκαν καὶ ἐκαλλιέργησαν ἐπιμελῶς τὰ φυτὰ τῆς Σοφίας εἰς τὸν ἄλλοτε χέρσον πνευματικὸν ἀγρὸν τῆς ἀνθρωπότητος, μετελαμπάδευσαν εἰς τὴν ψυχὴν τῶν μακρῶν ἑλληνικῶν γενεῶν τὸ φῶς τῆς Γνώσεως καὶ ἐνέπνευσαν εἰς αὐτὴν τὸν μεγαλουργὸν ἔρωτα τοῦ Καλοῦ καὶ τοῦ Ἀληθοῦς.

Πανηγυρίζοντες σήμερον τὴν ἑκατοστὴν ἀμφιετηρίδα τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, δὲν προσδιορίζομεν ἁπλῶς καὶ κατὰ συνθήκην τὴν εὐτυχῆ καὶ γόνιμον σταδιοδρομίαν του κατὰ τὰ διαδραμόντα ἑκατὸν ἔτη ἀπὸ τῆς ἑλληνικῆς ἀνεξαρτησίας. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ ἐπιτελοῦμεν πολλῷ μᾶλλον ἕνα συμβολισμὸν βαρυσήμαντον πρὸς τὴν αἰωνιότητα καὶ τὴν καθολικότητα τοῦ ἑλληνικοῦ πνεύματος. Διότι ἡ ἑκατονταετὴς ἐπιστημονικὴ καὶ ἐθνικὴ δρᾶσις τοῦ ἱδρύματος τούτου δὲν περικλείει, καθὼς θὰ ἐνόμιζέ τις ἐξ ἐντυπώσεως, καὶ ὅλην τὴν ἱστορίαν του. Ἀποτελεῖ ἁπλῶς ἓν μόνον καὶ μάλιστα σύντομον κεφάλαιον τῆς ὅλης ἐμφανείας τοῦ ἑλληνικοῦ πνεύματος, ἀπὸ τὴν ἐποχὴν τῶν μακρινῶν θρύλων εἰς τὸ λυκαυγὲς τῆς ἀνθρωπίνης ἱστορίας, διὰ μέσου πολυειδῶν μεταπτώσεων καὶ πολυμόρφων ἀνανεώσεων καὶ μετασχηματισμῶν, μέχρι τῆς συμφιλιώσεως αὐτοῦ πρὸς τὸ πνεῦμα τῆς Βηθλεὲμ καὶ τῆς μετέπειτα μεγαλουργίας του διὰ τὴν ἠθικὴν ἀνακαίνισιν καὶ τὴν πνευματικὴν τελείωσιν τῆς ἀνθρωπότητος.

Σήμερον, εἰς τὴν ἄλλοτε «κατείδωλον» πόλιν τοῦ Ἀποστόλου τῶν Ἐθνῶν, διακεκριμένοι τῆς Ἐπιστήμης μύσται, ἐκ πάσης γωνίας γῆς ἀφορμηθέντες, συνέρρευσαν προφρόνως, ἵνα συνεορτάσουν μεθ' ἡμῶν τὴν συμπλήρωσιν τῆς πρώτης ἑκατονταετίας τοῦ Πανεπιστημίου τῆς μουσομήτορος πατρίδος τοῦ Πλάτωνος. Εἰς τὴν αἴθουσαν ταύτην περιίπτανται αὐτὴν τὴν στιγμὴν ἀόρατοι αἱ σκιαὶ τῶν σοφῶν, οἱ ὁποῖοι ἀφιέρωσαν ἑαυτοὺς εἰς τὴν κατάκτησιν τῆς Ἀληθείας καὶ ἀνύψωσαν τὴν πεζότητα τῆς ζωῆς εἰς θρησκείαν τοῦ Πνεύματος. Ἡ μακρὰ λιτανεία τῶν διδασκάλων καὶ μαθητῶν ὅσοι ἐξεδήμησαν πρὸς Κύριον, παρακολουθεῖ ἐκ τοῦ πέραν τῶν ὑλικῶν αἰσθήσεων κόσμου, τὴν σεμνὴν ταύτην μυσταγωγίαν καὶ ἐπευλογεῖ τὴν εὐλάβειαν, τὴν κατάνυξιν καὶ τὸν σεβασμὸν ἡμῶν, τῶν ἑορταζόντων.

Κύριε Πρύτανι,

Κρατεῖτε εἰς τὰς στιβαρὰς χεῖρας σας τὴν δᾶδα τῆς Ἐπιστήμης, τὴν ὁποίαν ὁ πυρφόρος Προμηθεύς, διὰ τῶν χειρῶν τῆς Παλλάδος, παρέδωκεν εἰς τὸ ἑλληνικὸν Ἔθνος, παρὰ τοὺς πόδας τῆς Ἀκροπόλεως. Εἶσθε θεματοφύλακες, ὑμεῖς καὶ οἱ συνιερουργοῦντες ἐνταῦθα συνάδελφοί σας, τῆς ἱστορικωτέρας πνευματικῆς κληρονομίας τῶν αἰώνων, μὲ τὴν ἀνυπέρβλητον λαμπρότητα καὶ τὴν καταθλιπτικὴν αὐθεντίαν. Ἐτάχθητε φύλακες τῶν θησαυρῶν, τοὺς ὁποίους ἡ ἑλληνικὴ μεγαλοφυΐα, χειριζομένη τὸ πλαστικώτερον γλωσσικὸν ὄργανον, τὴν ἑλληνίδα φωνήν, κατέλιπεν αἰωνίους ὑμνητὰς τοῦ ἑλληνικοῦ πνεύματος — κτῆμα ἐσαεὶ τῶν πεπολιτισμένων λαῶν.

Πρὸς ὑμᾶς, κ. Πρύτανι, κατὰ τὴν μοναδικὴν αὐτὴν πνευματικὴν ἀμφικτυονίαν, εἰς τὴν ὁποίαν ἐκπροσωπεῖται σύμπασα ἡ λογία καὶ ἑλληνόφιλος οἰκουμένη διὰ τῶν ἐξοχωτάτων πνευματικῶν τέκνων της, ἐξ ὀνόματος τῶν Ἑλλήνων ἐπιστημόνων, παλαιῶν καὶ νεωτέρων τροφίμων τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου, τῆς σημερινῆς καὶ αὐριανῆς ἡγέτιδος τάξεως τῆς χώρας, ἀπευθύνω εὐλαβῆ καὶ ἐγκάρδιον χαιρετισμόν. Εὔχομαι δέ, ὅπως τὸ Πανεπιστήμιον τῶν Ἀθηνῶν, εἰς τὸ ὁποῖον ἐκαλλιεργήθησαν αἱ ἐθνικαὶ παραδόσεις μεθ' ὅσης στοργῆς διεφυλάχθησαν οἱ αἰώνιοι θεσμοὶ τοῦ Καλοῦ, τοῦ Ὀρθοῦ καὶ τοῦ Ἀληθοῦς, συνεχίσῃ ἐπὶ μήκιστον, μέχρις ἐσχάτων ἡμερῶν, τὴν περιφανῆ σταδιοδρομίαν του, ἀντανακλῶν ἐνώπιον ὅλου τοῦ κόσμου ἀδιάθλαστον τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ, ἀδιάθλαστον τὴν λαμπηδόνα τῆς πατρίου Σοφίας, ἀκίβδηλον τὴν ἐθνικὴν συνείδησιν καὶ ἀγήρω τὴν μνήμην τῶν ἀοιδίμων φωστήρων τοῦ ἑλληνικοῦ πνεύματος.

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΓΑΛΛΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ κ. ΖΑΙ

Τὸν Μητροπολίτην Κορινθίας διεδέχθη εἰς τὸ βῆμα ὁ Γάλλος ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Ἀγωγῆς καὶ τῶν Καλῶν Τεχνῶν κ. Ζὰν Ζαί, ὁ ὁποῖος ἐχαιρέτησε τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα καὶ ἐτόνισεν, ὅτι ἡ παρουσία του ἐπὶ κεφαλῆς τῆς γαλλικῆς ἀντιπροσωπείας ἀποτελεῖ μίαν ἐκδήλωσιν τῆς ἐπιθυμίας τῆς γαλλικῆς Κυβερνήσεως ὅπως μετάσχῃ εἰς τὸν ἑορτασμὸν καὶ διατρανώσῃ τὸν σεβασμόν της πρὸς τὸ Πανεπιστήμιον τῶν Ἀθηνῶν, πρὸς τοὺς ἐπὶ κεφαλῆς αὐτοῦ, πρὸς τοὺς καθηγητὰς καὶ πρὸς τοὺς τροφίμους του, οἱ ὁποῖοι εἰς τὴν ἀσύγκριτον κληρονομίαν τοῦ ἔθνους των προσέθεσαν ἕνα αἰῶνα εὐγενῶν προσπαθειῶν.

Εἷς αἰὼν ἐξηκολούθησε, παρῆλθεν ἀπὸ τὴν ἡμέραν ἐκείνην καθ' ἣν εἰς τὴν παλαιὰν οἰκίαν τοῦ ἀρχιτέκτονος Κλεάνθους, ἐνώπιον πεντήκοντα φοιτητῶν, τῶν ὁποίων εἰκοσιπέντε προήρχοντο ἀπὸ ἀλυτρώτους περιφερείας, ὁ νεαρὸς βασιλεὺς Ὄθων, βαθέως συγκεκινημένος ἐχαιρέτα μίαν ἀναγέννησιν.

Ἑκατὸ χρόνια! Ἤρκεσαν τρεῖς γενεαὶ ἀνθρώπων ἵνα ἡ Ἑλλάς, ἀγωνιζομένη μὲ σθένος ἀντάξιον τῶν ἀρχαίων ἡρώων της, συγκεντρώσῃ τὰ στοιχεῖα τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Πῶς ἡ Γαλλία, φυσικὴ φίλη τῆς Ἑλλάδος, δὲν θὰ ἐτίμα, μὲ τὴν ἑκατονταετηρίδα τοῦ Πανεπιστημίου τῶν Ἀθηνῶν, τὸν πρῶτον αἰῶνα μιᾶς τόσον πλουσίας πνευματικῆς ἀναγεννήσεως;

Ἡ Γαλλία ἐνθυμεῖται ὅτι μετὰ τὴν κατάληψιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως οἱ Ἕλληνες σοφοὶ εἶχον φέρει εἰς τὴν Δύσιν, καὶ κυρίως εἰς τὴν Γαλλίαν, τὴν δόξαν τῆς ἑλληνικῆς ἐπιστήμης.

Πολλοὶ δεσμοί, πράγματι, ἑνώνουν τὴν ἀναγεννημένην Ἑλλάδα πρὸς τὴν Γαλλίαν. Ἑλληνισμός, ἀρχαία καὶ βυζαντινὴ ἀρχαιολογία, νεοελληνικαὶ σπουδαί, διάλεκτοι, γλῶσσα καὶ φιλολογία ἑνώνουν τὰ ὀνόματα τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν Γάλλων ἐπιστημόνων. Ἡ γαλλικὴ σχολὴ Ἀθηνῶν, ἀνοίγουσα τὸν δρόμον πρὸ ἑνὸς σχεδὸν αἰῶνος, πλουσία εἰς πεῖραν καὶ ἐνθουσιασμόν, ἐρευνᾷ τὴν ἑλληνικὴν γῆν καὶ φέρει εἰς φῶς τοὺς σεβαστοὺς αὐτοὺς λίθους, τοὺς βωμοὺς καὶ τοὺς θησαυροὺς αὐτούς, τοὺς ὁποίους μᾶς ἐπεδείκνυαν χθὲς ἀκόμη εἰς τὸ μεγαλειῶδες περιβάλλον τῶν Δελφῶν νεαροὶ ἐπιστήμονες ἄξιοι τῶν προγενεστέρων των.

Δὲν εἶνε ὅμως μόνον ἡ ἐπιστήμη ἡ ὁποία ὑφαίνει τοὺς δεσμοὺς μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν. Ἡ ποίησις, ἀδελφὴ τῆς γνώσεως, ἐξακολουθεῖ νὰ ἑνώνῃ μὲ μίαν ἐκλεκτὴν φιλίαν τὴν σύγχρονον Γαλλίαν καὶ Ἑλλάδα. Ὅλα τὰ ἀριστουργήματα τῶν ποιητῶν μας μετεφράσθησαν εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ὁ Γρυπάρης, ὁ Μαβίλλης, ὁ Πορφύρας, ὁ Μαλακάσης, ὁ Σικελιανός, ὁ διάσημος Κωστῆς Παλαμᾶς, ὁ ὁποῖος ἐπὶ τόσα ἔτη ὑπῆρξε γενικὸς γραμματεὺς αὐτοῦ τοῦ Πανεπιστημίου, μᾶς ξυπνοῦν πολυτίμους ἀναμνήσεις. Τέλος, ὁ Ζὰν Μωρεάς, ὁ ποιητὴς τῶν ᾠδῶν, ἐπισφραγίζει τόσον βαθέως τὴν πνευματικὴν ἑνότητα τῶν δύο χωρῶν ὥστε δὲν γνωρίζει πλέον κανεὶς ἐὰν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἢ εἰς τὴν Γαλλίαν ἀνήκει περισσότερον.

Ἡ φιλολογία, ἡ τέχνη, ἡ φιλοσοφία δὲν εἶνε ὑγιεῖς παρὰ μόνον ὅταν ἔχουν βαθείας ρίζας εἰς τὸ ἐθνικὸν ἔδαφος, ἡ δὲ ἑλληνικὴ σκέψις ἀνέβλυσεν ἀπὸ τὰ βάθη τῆς μητρικῆς γῆς. Ὅταν ὅμως φθάνουν τὴν τελειότητα, ἐγγίζουν τὰ ὅρια τῆς οἰκουμενικότητος καὶ ἠμποροῦν τότε νὰ δώσουν τὴν ζύμην διὰ τοὺς πολιτισμοὺς τῶν ἄλλων λαῶν. Οὕτως ἡ ἀρχαία Ἑλλὰς ἔδωσε τὸν κοινὸν θησαυρὸν τῆς ἀνθρωπότητος. Ἐσχημάτισε μίαν πλήρη εἰκόνα τοῦ λόγου καὶ τῆς ὡραιότητος ἡ ὁποία ὀρθώνεται ὑπεράνω ἐθνικῶν διακρίσεων καὶ προσκαίρων γεγονότων. Ἡ Γαλλία πιστὴ εἰς τὴν παγκόσμιον αὐτὴν κληρονομίαν, δῶρον τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος, ἀγαπᾷ ἰδιαιτέρως τὴν σημερινὴν Ἑλλάδα, τόσον ἀπολύτως ἀξίαν τοῦ παρελθόντος της, τόσον ἐπιθυμοῦσαν νὰ διαφυλάξῃ τὴν ζωντανὴν παράδοσιν, ἡ ὁποία δὲν διδάσκει τὴν στασιμότητα, ἀλλὰ τὴν ὁρμήν. Διότι, κατὰ μίαν εὐγενῆ εἰκόνα, ὁ ποταμὸς κατευθυνόμενος πρὸς τὴν θάλασσαν εἶνε πιστὸς εἰς τὴν πηγήν του.

Ὡσαύτως εἰς τὴν ἀνήσυχον Εὐρώπην ἕνα ἰδεῶδες εἰρήνης καὶ ἐργασίας πρέπει νὰ ἐξυψώσῃ ὅλους τοὺς λαοὺς ὑπεράνω τῶν ἀτομικῶν συμφερόντων καὶ νὰ τοὺς φέρῃ εἰς τὸ ἐπίπεδον μιᾶς στενῆς συνεργασίας.

Ἡ Ἑλλὰς καὶ ἡ Γαλλία ὑπερήσπισαν πολλάκις μαζὶ τὸ ἰδεῶδες αὐτό. Προσηλώθησαν μὲ τὴν αὐτὴν ἀνιδιοτέλειαν εἰς τὸν σκοπὸν μιᾶς συμπνοίας καὶ πολλάκις οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς Γαλλίας εἰς τὰς διεθνεῖς συνελεύσεις ἐξετίμησαν τὴν διαυγῆ προσπάθειαν τῶν ἀντιπροσώπων τῆς ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως. Εἰς τὴν διπλῆν αὐτὴν προσπάθειαν, τὴν τόσον χρήσιμον, οἱ δύο λαοί μας θ' ἀφιερωθοῦν περισσότερον ἀπὸ κάθε ἄλλην φοράν. Εἶμαι βέβαιος ὅτι θὰ ἐπανίδωμεν νὰ συσφίγγωνται ὁλοὲν δεσμοί, οἱ ὁποῖοι δὲν ἔπαυσαν νὰ εἶνε στερεοὶ καὶ οἱ ὁποῖοι εἶνε πολύτιμοι εἰς τὴν χώραν μου. Τὴν βεβαιότητα αὐτὴν τὴν εὑρίσκω εἰς τὴν θερμὴν ὑποδοχήν, ἥτις μοῦ ἐγένετο καὶ διὰ τὴν ὁποίαν ἐκφράζω τὴν βαθυτάτην εὐγνωμοσύνην μου. Ἡ Γαλλία ἐργάζεται μὲ τὸν σκοπὸν ὅπως πραγματοποιήσῃ πραγματικὴν πρόοδον καὶ δικαιοσύνην ὅπως συγκρατήσῃ καὶ παγιώσῃ τὴν εἰρήνην, ὅπως ἐξαπλώσῃ εὐρύτατα τὰ ἀγαθὰ τῆς παιδείας. Εὔχεται ἡ προσπάθειά της αὐτὴ νὰ ἀναγνωρισθῇ καὶ συμμετέχει μετὰ συγκινήσεως εἰς μίαν μεγάλην ἡμέραν, ὅπως ἡ σημερινή, ἡ ὁποία τὴν ἐγγίζει εἰς τὰ βαθύτερα τῆς μνήμης της καὶ τῆς καρδίας της.»

Τὸ τέλος τοῦ λόγου τοῦ Γάλλου ὑπουργοῦ ἐκάλυψαν ζωηρὰ καὶ παρατεταμένα χειροκροτήματα τῶν παρισταμένων.

Η ΑΝΑΚΗΡΥΞΙΣ ΤΩΝ ΞΕΝΩΝ ΩΣ ΕΠΙΤΙΜΩΝ ΔΙΔΑΚΤΟΡΩΝ

Η ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ ΣΕΜΝΗ ΤΕΛΕΤΗ ΕΠΙ ΤΗΣ ΑΚΡΟΠΟΛΕΩΣ

Μετὰ τῆς αὐτῆς μεγαλοπρεπείας ἐσυνεχίσθησαν καὶ χθὲς αἱ ἑορταὶ τῆς ἑκατονταετηρίδος.

Τὴν πρωΐαν εἰς τὴν αἴθουσαν τῶν τελετῶν τοῦ Πανεπιστημίου, παρουσίᾳ τοῦ Γάλλου ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας κ. Ζὰν Ζαί, τοῦ Πρυτάνεως, τῆς Συγκλήτου καὶ τῶν καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου, ἐσυνέχισαν τὰς προσφωνήσεις των οἱ ξένοι ἀντιπρόσωποι.

Ἐκ τῶν πρώτων ὡμίλησεν ἐκ μέρους τῆς νορβηγικῆς ἀντιπροσωπείας ὁ καθηγητὴς κ. Ἔϊτρεν, ὁ ὁποῖος ἔπλεξε τὸ ἐγκώμιον τῆς ἀρχαίας καὶ τῆς νέας Ἑλλάδος, ἀπαγγείλας εἰς τὸ τέλος τοῦ λόγου του στίχους τοῦ Ὁμήρου εἰς τὴν ἀρχαίαν ἑλληνικήν, οἱ ὁποῖοι προεκάλεσαν θερμὰ χειροκροτήματα τῶν παρευρισκομένων.

Ὡμίλησαν ἀκολούθως ὁ καθηγητὴς κ. Χαΐβ ἐκ μέρους τῆς ὀλλανδικῆς ἀντιπροσωπείας καὶ ὁ καθηγητὴς κ. Ἀδαμόπουλος ἐκ μέρους τῆς πανεπιστημιακῆς σχολῆς Φυσικῶν τῶν Φιλιππίνων, ἀναγνώσας θερμὸν χαιρετιστήριον ψήφισμα πρὸς τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν.

Ὑπὸ συνεχῆ καὶ ζωηρὰ χειροκροτήματα ὡμίλησε μετὰ ταῦτα εἰς ἄπταιστον νεοελληνικὴν γλῶσσαν ὁ Ρουμᾶνος ἀντιπρόσωπος κ. Μπανέσκου, εὐχηθεὶς εἰς τὸ Πανεπιστήμιον νὰ συνεχίσῃ πάντοτε μὲ τὴν αὐτὴν ἐπιτυχίαν τὴν φαεινὴν μέχρι τοῦδε δρᾶσιν του.

Μετὰ ὁμιλίαν τῶν ἀντιπροσώπων τῆς Ἑλβετίας κ. Ἑρματίγγερ καὶ τῆς Συρίας κ. Ἄλλεν, ὡμίλησεν ἑλληνιστὶ ἐπίσης ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Τσεχοσλοβακίας κ. Σαλάγκ, εἰπὼν ὅτι ἀπόδειξις τῆς συμπαθείας, τὴν ὁποίαν ὅλος ὁ κόσμος τρέφει πρὸς τὴν Ἑλλάδα, εἶνε ἡ συρροὴ τόσων ξένων καθηγητῶν κατὰ τὸν ἑορτασμὸν τῆς ἑκατονταετηρίδος.

«Εἰς τὴν αἴθουσαν ταύτην, προσέθεσεν ὁ κ. Σαλάγκ, δὲν ὑπάρχουν ταύτην τὴν στιγμὴν εἰμὴ Ἕλληνες καὶ φιλέλληνες.»

Καταλήγων ὁ ξένος ὁμιλητὴς ηὐχήθη, ὑπὸ τὰς ζωηρὰς ἐπευφημίας τῶν ἀκροατῶν του, εἰς τὸ Πανεπιστήμιον «νὰ τὰ χιλιάσῃ».

Εἰς ἄπταιστον ἑλληνικὴν ἐξεφώνησε θαυμάσιον λόγον ἀμέσως κατόπιν καὶ ὁ ἐκπρόσωπος τῆς Πολωνίας καθηγητὴς κ. Καζιμὶρ Μπούλας.

Οὗτος, παραλληλίζων τὴν νεωτέραν ἑλληνικὴν ἱστορίαν πρὸς τὴν νεωτέραν πολωνικήν, εἶπε χαρακτηριστικῶς, ὅτι «μόνον ἡ Πολωνία, ἡ ὁποία ἔζησεν ἐπὶ καιρὸν ὑπόδουλος καὶ ἔβλεπε μάλιστα τὰς ἐπιστημονικάς της κορυφὰς διεσπαρμένας ἀνὰ τὸν κόσμον, ὅταν τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν ἑώρταζε τὴν πεντηκονταετηρίδα του, εἶνε εἰς θέσιν νὰ ἐννοήσῃ ποῖον μεγαλεῖον παρουσιάζει ἡ ἵδρυσις τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν ὀλίγα ἔτη μόλις μετὰ τὴν ἀπόκτησιν τῆς ἑλληνικῆς ἐλευθερίας».

Τοὺς λόγους τοῦ κ. Μπούλας ἐκάλυψαν παρατεταμένα χειροκροτήματα.

Ὡμίλησαν κατόπιν ὁ Πρύτανις τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης κ. Ν. Παπαδάκης, ὁ κ. Οὔωλτερ ἐκ μέρους τῶν Ἀρχαιολογικῶν Σχολῶν Ἀθηνῶν καὶ ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς ἐξαρχίας τοῦ Παναγίου Τάφου.

Ἐπίσης ὡμίλησεν ἐκ νέου ὁ ὁμιλήσας χθὲς Γερμανὸς ἀντιπρόσωπος κ. Ντόλγκερ, ἀναγνώσας συγχαρητηρίους ἐπιστολὰς τῆς Ἀκαδημίας τῶν Ἐπιστημῶν τῆς Πρωσσίας, καὶ τοῦ Μονάχου ὡς καὶ ψήφισμα τοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Γκαίτιγκεν, διὰ τοῦ ὁποίου ἀναγορεύεται ἀντεπιστέλλον μέλος αὐτοῦ ὁ ἀρχαιολόγος κ. Κουρουνιώτης.

ΑΝΑΓΟΡΕΥΣΙΣ ΕΠΙΤΙΜΩΝ ΔΙΔΑΚΤΟΡΩΝ

Μετὰ τὰς ὁμιλίας τῶν ξένων ἀντιπροσώπων, ὁ Πρύτανις κ. Παπαμιχαὴλ ἔδωκε τὸν λόγον εἰς τοὺς κοσμήτορας τῶν Πανεπιστημιακῶν Σχολῶν, οἱ ὁποῖοι ἀνέγνωσαν τὰ ὀνόματα τῶν ἀναγορευθέντων ἐπιτίμων διδακτόρων τοῦ ἐν Ἀθήναις Πανεπιστημίου.

Πρῶτος ὁ κοσμήτωρ τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς κ. Καλιτσουνάκης ἀνέγνωσε τὸ ψήφισμα τῆς Σχολῆς του, τὸ ὁποῖον ἔχει ὡς ἑξῆς:

«Ψήφισμα τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς περὶ τῶν ὑποψηφίων ἐπιτίμων διδακτόρων.

»Ἔδοξε τῇ Φιλοσοφικῇ Σχολῇ τοῦ Ἀθήνησι Πανεπιστημίου, νῦν τὴν ἑκατοστὴν αὐτοῦ ἀμφιετηρίδα τύχῃ ἀγαθῇ ἄγοντος καὶ ἑορταῖς πνευματικαῖς ταύτην λαμπρῦναι βουλομένου, τούσδε τοὺς σοφοὺς τιμῆσαι, ἐν τῇ Φιλοσοφικῇ Ἐπιστήμῃ ἀρετῇ καὶ μαθήσει διαπρέποντας, ἐπαινέσαι τε αὐτοὺς καὶ τῆς Φιλοσοφίας ἐπιτίμους διδάκτορας ἀναδεῖξαι.

«Τότε δὲ τὸ Ψήφισμα ἐπὶ μεμβράνης ἀναγράψαι καὶ τὸν Κοσμήτορα ἐν τῇ Αἰθούσῃ τῇ Μεγάλῃ δημοσίᾳ ἀναγνῶναι.

»Ἐγένετο ἐν Ἀθήναις μηνὸς Ἀπριλίου δευτέρᾳ ἔτει ἑβδόμῳ καὶ τριακοστῷ καὶ ἐνακοσιοστῷ καὶ χιλιοστῷ.»

ΕΙΣ ΤΗΝ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗΝ ΣΧΟΛΗΝ

Ἐν συνεχείᾳ ὁ κ. Καλλιτσουνάκις ἀνέγνωσε τὰ ὀνόματα τῶν ἀναγορευθέντων ἐπιτίμων διδακτόρων, οἵτινες εἶνε οἱ ἑξῆς:

Μπ. Ρούστ, ὑπουργὸς τῆς Παιδείας τῆς Γερμανίας, Θ. Ἄλλεν, καθηγητὴς ἐν τῷ Βασιλικῷ Κολλεγίῳ τῆς Ὀξφόρδης, Ντρ. Ἀναστασίγιεβιτς, Πανεπιστημίου Βελιγραδίου, Ν. Μπανέσκου, Πανεπιστημίου Κλούζ, Φρέντερικ Κ. Μπάρτλεκ, Πανεπιστημίου τῆς Κανταβρυγίας, Ι. Μπιντέ, μέλους τῆς Βελ. Κλερμὸν-Φερράν, Ἐρν. Μπούσορ, Πανεπ. Κλεμὸν - Φερράν, Ἐρν. Μπούσορ, Παν. Μονάχου, Οὔιλ. Κῶντερ, Πανεπιστημίου Ἐδιμβούργου, Ἐδ. Κάππς, Πανεπιστημίου Πρίνσετον, Ἀρμ. Καρλίνι, Πανεπ. Πίζης, Ι. Καστιλλιόνι, Πανεπ. Μιλάνου, Ἐδ. Κλαπαρέντ, Παν. Γενεύης, Ε. Νταρκό, Πανεπ. Ντεμπρεσέν, Ρ. Μ. Ντώουκινς, Πανεπ. Ὀξφόρδης, Φρ. Ντόλγκερ, Πανεπ. Μονάχου, Ἐν. Ντρέρουπ, Καθολικοῦ Πανεπ. Νίϊμεγκεν, Ζαμ. Ἔϊτρεμ, Πανεπ. Ὄσλο, Μπ. Φιλώρ, Πανεπ. Σόφιας, Ο. Σ. φὸν Φλέσενμπεργκ, Πανεπ. Γκράτς, Αὐγ. Τζεμέλλι, Πανεπ. Μιλάνου, Ι. Τζερόλα, διευθυντὴν Μουσείου Βενετίας, Ἐρ. Γκρεγκουάρ, Πανεπ. Βρυξελλῶν, Κ. Χαΐγκ, Παν. Κοπεγχάγης, Μεχμὲτ Φουὰτ Κιοπρολοῦ, Πανεπ. Κων)πόλεως, Φ. Κρύγκερ, Παν. Λειψίας, Μπρ. Λαβανῖνι, Παν. Παλέρμου, Χ. Λίτσμαν, Παν. Βερολίνου, Β. Μαρτέν, Παν. Γενεύης, Π. Μαζόν, Πανεπιστημίου Παρισίων, Γ. Μωτίς, Παν. Νεσατέλ, Φ. Μάϊστερ, Παν. Βιέννης, Σ. Γκ. Μερκάτι, Παν. Ρώμης, Ι. Μόραβσικ, Παν. Βουδαπέστης, Π. φὸν ντὲρ Μύλλ, Παν. Βασιλείας, Κ. Μάρτσισου, Πανεπ. Κλάρκ, Ζ.Ν.Λ. Μάϊρς, Παν. Ὀξφόρδης, Ι. Α. Νίλσον, Πανεπ. Λούντ, Γ. Παριμπένι, Παν. Μιλάνου, Λ. Περνιέ, Πανεπ. Φλωρεντίας, Οὐμ. Περνό, Παν. Παρισίων, Π. Πέτερσεν, Πανεπ. Ἰένης, Ε. Περσύλ, Πανεπ. Βασιλείας, Κ. Πικάρ, Πανεπιστημίου Παρισίων, Γ. Πριτσικόσκι, Παν. Κρακοβίας, Λ. Ραντερμάχερ, Πανεπ. Βιέννης, Ντ. Στρ. Ρόμπερτσον, Παν. Κανταβρυγίας, Λ. Ρομπέν, Πανεπ. Παρισίων, Γ. Ροντενουώλντ., Πανεπ. Βερολίνου, Γ. Ρόλφε, Πανεπ. Τυβίγγης, Μ. Ροστόβτσαφ, Πανεπ. Γιάλ, Λ. Ρουσσέλ, Παν. Παρισίων, Εὐτ. Σιούζερ, Πανεπ. Βερολίνου, Ἐντ. Σπράγκερ, Παν. Βερολίνου, Ι. Σαντουώλλ, Ἀκαδημίας Αἴμαο, Χ. Πέτς, Πανεπ. Γοττίγκης, Εὐτ. Λῆ Θορυντάϊκ, Παν. Κολομβίας ἐν Ν. Ὑόρκῃ, Ἀλ. Βασιλίεβ, Παν. Οὐϊσκονσιν (Μάντισον), Σ. Ο. Βόλλγκραφ, Πανεπ. Οὐτρέχτης καὶ Β. Μέγιερ Ἔρλαχ, Πανεπ. Ἰένης.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΟΛΟΓΙΚΗΝ ΣΧΟΛΗΝ

Ἐν συνεχείᾳ ὑπὸ τοῦ κοσμήτορος τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς κ. Κ. Δυοβουνιώτου ἀνεκηρύχθησαν ἐπίτιμοι διδάκτορες οἱ ἑξῆς: Ἡ Α.Θ.Π. ὁ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κ. Βενιαμίν, ὁ Μακαριώτατος Μητροπολίτης Βαρσοβίας καὶ πάσης Πολωνίας κ. Διονύσιος, ὁ ἀποκρισάριος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Μητροπολίτης Τραπεζοῦντος κ. Χρύσανθος, ὁ Μητροπολίτης Θυατείρων καὶ ὑπέρτιμος τῆς Δυτικῆς καὶ Κεντρώας Εὐρώπης κ. Γερμανός, ὁ πανοσιολογιώτατος ἀρχιμανδρίτης τῆς ἐκκλησίας Ἱεροσολύμων κ. Κάλλιστος, οἱ Στέφανος Δημητρίεβιτς, καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου Βελιγραδίου, Ν. Β. Κλουδοκόβσκυ, καθηγητὴς τοῦ Πανεπ. Σόφιας ὁ κ. Ι. Ε. Μεσολωρᾶς, καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ὁ κ. Ζ. Μιχαλέσκου, καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου Βουκουρεστίου, ὁ κ. Σετέφανος Τσαγκώφ, καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου Σόφιας.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΝΟΜΙΚΗΝ ΣΧΟΛΗΝ

Ἀκολούθως ὁ κοσμήτωρ τῆς Νομικῆς Σχολῆς κ. Κ. Τριανταφυλλόπουλος ἀνέγνωσε τὸ κάτωθι ψήφισμα, δι' οὗ ἀνηγορεύθη ἐπίτιμος διδάκτωρ τῆς Σχολῆς ὁ Γάλλος ὑπουργὸς τῆς Παιδείας κ. Ζαί.

Ψήφισμα τῆς Νομικῆς Σχολῆς περὶ τοῦ ὑποψηφίου ἐπιτίμου διδάκτορος ΙΩΑΝΝΟΥ ΖΑΫ ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας ἐν Γαλλίᾳ

«Ἔδοξε τῇ τῶν Νομικῶν Σχολῇ τοῦ Ἀθήνησι Πανεπιστημίου, τὴν ἑκατοστὴν αὐτοῦ ἀμφιετηρίδα τύχῃ ἀγαθῇ ἄγοντος, ἐπειδὴ Ἰωάννης Ζάϋ ἀνὴρ διαπρεπὴς καὶ τὰ κοινὰ πράττων, ἐν δὲ τῷ παρόντι ὑπουργὸς τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας, ἀείποτε ἐπιστήμας τε καὶ τέχνας ἐν τοῖς μάλιστα θεραπεύσης καὶ τιμώσης, παρ' ἡμῖν νῦν διατρίβει, κοινωνῶν εὐφροσύνως τῆς ἡμετέρας ἑορτῆς, ἐπαινέσαι τε αὐτὸν καὶ τῆς Νομικῆς διδάκτορα ἀναδεῖξαι ἐπίτιμον, τόδε τὸ ψήφισμα ἐν μεμβράνῃ ἀναγράψαι καὶ τὸν Κοσμήτορα ἐν τῇ Αἰθούσῃ τῇ Μεγάλῃ ἀναγνῶσαι καθ' ἃ νενόμισται.

Ἐγένετο ἐν Ἀθήναις μηνὸς Ἀπριλίου Δευτέρᾳ ἔτει ἑβδόμῳ καὶ τριακοστῷ καὶ ἐνεακοσιοστῷ καὶ χιλιοστῷ.

ΑΝΑΓΟΡΕΥΣΙΣ

Ἐπειδή περ ἡ τῶν Νομικῶν Σχολὴ τὸν ΙΩΑΝΝΗΝ ΖΑΫ ἄξιον ἀπέφηνε τοῦ διδακτορικοῦ ἀξιώματος, ὁ δὲ Πρύτανις τῇ ταύτης γνώμῃ ἐπινεύει, διὰ ταῦτα ἐγὼ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΠΟΥΛΟΣ τακτικὸς καθηγητὴς τοῦ Ἀστικοῦ Δικαίου, νῦν δὲ τῆς Νομικῆς Σχολῆς κοσμήτωρ, χρώμενος τῇ δυνάμει, ἣν παρὰ τῶν Πανεπιστημιακῶν Νόμων καὶ τῆς Σχολῆς ἔχω λαβών, τὸν ΙΩΑΝΝΗΝ ΖΑΫ ἐπίτιμον διδάκτορα τῆς Νομικῆς δημοσίᾳ ἀναγορεύω καὶ πάσας αὐτῷ τὰς προνομίας τὰ τῷ Πανεπιστημιακῷ τούτῳ ἀξιώματι παρεπομένας ἀπονέμω.

Ἐγένετο ἐν Ἀθήναις μηνὸς Ἀπριλίου ἐνάτῃ ἐπὶ δεκάδι ἔτει ἑβδόμῳ καὶ τριακοστῷ καὶ ἐννεακοσιοστῷ καὶ χιλιοστῷ.

Ὁ Κοσμήτωρ
Κωνσταντ. Τριανταφυλλόπουλος

ΑΛΛΟΙ ΔΙΔΑΚΤΟΡΕΣ ΤΗΣ ΝΟΜΙΚΗΣ

Ὁ κ. Τριανταφυλλόπουλος προέβη ἐν συνεχείᾳ εἰς τὴν ἀνάγνωσιν τῶν λοιπῶν ἐπιτίμων διδακτόρων οἵτνες εἶνε οἱ ἑξῆς:

Αἰμίλιο Ἀμπετάριο, καθ. παν)μίου Ρώμης, Ἰωσὴφ Μπαρτελεμύ, πανεπιστημίου Παρισίων καὶ μέλους τῆς Ἀκαδημίας τῶν Παρισίων. Γκέραρτ φὸν Μπάζελερ, πανεπ. Κιέλου, Ἐρρῖκος Καπιτὸν πανεπ. Παρισίων καὶ μέλος τῆς Ἀκαδημίας Παρισίων, Γουσταῦος Κάσσελ πανεπ. Στοκχόλμης, Πὼλ Κολλινὲ πανεπ. Παρισίων, Ἴρβιγκ Φίσερ πανεπ. Γιέλ, Ἐντουὶν Φρέσφιλντ, διδάκτωρ πανεπ. Κανταβρυγίας, Φραγκῖσκος Ζενύ, πανεπ. Νανσύ, Διονύσιος Ἀντσιλάττι, καθ. πανεπ. Ρώμης, Πέτρος ντὲ Φραντσίσκι παν. Ρώμης, Τζαννῖνο Φερράρι ντάλλε Σπάντε, πανεπ. Παδούης, Πάουλ Κοσάκερ πανεπ. Βερολίνου, Βερνάρδος Κύμπλερ παν. Ἐρλάγγης, Χάρολδ Λάσκι, πανεπ. Λονδίνου, Βάλτερ Λὸτς πανεπ. Μονάχου. Ἀνδρέας Μάντελσταμ μέλος τοῦ ἐνστιτούτου Διεθνοῦς Δικαίου, Νάμπερ πανεπ. Οὐτρέχτης, Ἐρνέστος Ράμπελ πανεπ. Βερολίνου, Ἰάκωβος Μπράουν Σκώτ, γενικὸς γραμματεὺς ἰνστιτούτου Κάρνετζι, Ροδόλφος Στάμμλερ πανεπ. Βερολίνου, σὲρ Ἰωσίας Στάμπ, μέλος τῆς βρετανικῆς Ἀκαδημίας, Ἀνρὺ Τρυσὶ πανεπ. Παρισίων, Ἔγκον Βάϊς γερμανικοῦ πανεπ. Πράγας, Λεοπόλδος Βέγκε πανεπιστημίου Βιέννης.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΙΑΤΡΙΚΗΝ ΣΧΟΛΗΝ

Μετὰ ταῦτα ὑπὸ τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς ἀνεκηρύχθησαν οἱ κάτωθι διδάκτορες:

Ἀλέξης Ἰβάνοβιτς Ἀμπρικόσσοφ, καθηγητὴς πανεπιστημίου Μόσχας, Λουδοβῖκος Ἄσχοφ, καθηγητὴς πανεπιστημίου Φρειβούργης, Χύμανς βὰν ντὲρ Μπὲργκ, καθηγητὴς πανεπιστημίου Οὐτρέχτης, Αὔγουστος Μπῆρ, καθηγητὴς πανεπιστημίου Βερολίνου. Ζὺλ Μπροντέ, διευθυντὴς ἰνστιτούτου Παστὲρ Μπραντμπὰν ἐν Βρυξέλλαις, Ριχάρδος Μπούριαν, καθηγητὴς πανεπιστημίου Βελιγραδίου, Μαριάνο Κάστεξ, πρόεδρος ἰταλικῆς Ἀκαδημίας Μπουένος Ἄϋρες, λόρδος Ντῶσον ὄφ Πέκ, Πρόεδρος βασιλικοῦ κολλεγίου τῶν ἰατρῶν ἐν Λονδίνῳ, Χάντς φὸν Χάμπρερ, καθηγητὴς καὶ πρύτανις τοῦ πανεπιστημίου Κολωνίας, Χάβεν Ἔμερσον καθηγητὴς πανεπιστημίου Κολομβίας (Ν. Ὑόρκης), Ἐρρῖκος Γκουζερό, καθηγητὴς πανεπιστημίου Παρισίων, Ἀλῆ Ἰμπραὴμ πασᾶς κοσμήτωρ ἰατρικῆς σχολῆς Σταμπούλ, Ἰούλ. Βάγνερ Γιάουρεγκ, καθηγητὴς πανεπιστημίου Βιέννης, Ἀλέξανδρος Βαρῶνος φὸν Καράνιϊ, καθηγητὴς πανεπιστημίου Βουδαπέστης, Ροδόλφος Κρέλ, καθηγητὴς πανεπιστημίου Αἰδελβέργης Κὲν Κοῦρε, καθηγητὴς πανεπιστημίου Τόκιο, Κάρολος Λένορμαν, καθηγητὴς πανεπιστημίου Παρισίων, Ἐδουάρδος Μαραλιάνο, καθηγητὴς πανεπ. Γενούης, γερουσιαστής, Γεώργιος Μαρινέσκου πρόεδρος ἰατρικῆς ἀκαδημίας Βουκουρεστίου, Σινίσι Ματσουμῖτο, καθηγητὴς πανεπ. Κιότο, Χὰνς Μάγιερ, καθηγητὴς πανεπ. Βιέννης, Μολώφ, καθηγητὴς πανεπ. Σόφιας, Μόλγκαρ, καθηγητὴς πανεπ. Κοπενχάγης, Ὄθων Ναιγκέλλι, καθηγητὴς πανεπιστημίου Ζυρίχης, Ὀλλιβεκρόνα, καθηγητὴς πανεπ. Στοκχόλμης, Ἀκὶλ Μουχτὰρ Ἐζυτέν, καθηγητὴς πανεπ. Σταμπούλ, Ἰακὼβ Πάρνας, καθηγητὴς πανεπ. Λβώλ, Γουσταῦος Πιτταλούγκα, καθηγητὴς πανεπ. Μαδρίτης, Ἐρρῖκος Ροζὲ καθηγητὴς πανεπ. Παρισίων, Γουσταῦος Ρουσσὼ καθηγητὴς πανεπ. Παρισίων, Σ. Σέριγκτον, καθηγητὴς πανεπ. τῆς Ὀξφόρδης καὶ Τζῶρτζ Γουΐπλ, καθηγητὴς πανεπιστημίου Ρότσεστερ.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΦΥΣΙΚΟΜΑΘΗΜΑΤΙΚΗΝ

Τέλος ἡ Φυσικομαθηματικὴ Σχολὴ ἀνεκήρυξε τοὺς ἑξῆς:

Ὀτένιο Ἄμπελ, καθηγητὴν πανεπιστημίου Γοτίγγης, Τζοβάννι Ἀκαμενόννε καθηγητὴν πανεπ. Ρώμης, Τζῶρτζ Μπίρκορφ, καθηγητὴν πανεπ. Χάρβαρ, Λουῒ ντὲ Μπρογκλί, καθ. παν. Παρισίων, Τ. Ντόνναν, καθ. παν. Λονδίνου, Χάντς φὸν Οὔλερ, καθηγητὴν πανεπ. Στοκχόλμης, Ἄρτουρ Χάρντεν, καθηγητὴν πανεπ. Λονδίνου, Γοδεφρεῖδον Χάρντυ, καθηγητὴν πανεπ. Κανταβρυγίας, Δαυῒδ Χόλμπερτ, καθηγητὴν πανεπ. Γοτίγγης, Ρενὲ Μαὶρ καθηγητὴν πανεπ. Ἀλγερίου, Ὄττο Μάουλ, καθηγητὴν πανεπ. Γκράτς, Εὐγένιον Ὀμπεργκοῦμμερ, καθηγητὴν πανεπ. Βιέννης, Αἰμίλιον Πικάρ, καθηγητὴν πανεπιστ. Παρισίων, Μὰξ Πλάνκ, καθηγητὴν πανεπ. Βερολίνου, Χανοῦ Ρὲρ, καθηγητὴν πανεπιστημίου Βερολίνου, Κὰρλ Ρέντς, καθηγητὴν πανεπ. Βασιλείας, Π. Σαμπατιέ, καθηγητὴν πανεπιστημίου Τουλούζης, σὲρ Οὐ Νάπερ Σόου, τέως καθηγητὴν πανεπ. Λονδίνου, Αὔγουστον Ζίμπεργκ, καθηγητὴν πανεπ. Ἰένης, Ἄρνολντ Ζόμμερφελντ, καθηγητὴν πανεπ. Μονάχου, σὲρ Ἰωσὴφ Ἰωάννην Τόμσον, καθηγητὴν πανεπ. Κανταβρυγίας, Ἀλ. Τσίρτς, καθηγητὴν πανεπ. Βέρνης, Ἐρρῖκον Βύλαντ, καθηγητὴν πανεπιστημίου Μοναχοῦ, σὲρ Ἀρθοῦρον Σμὶθ Γοῦντγορντ, ἐπιμελητὴν βρεταννικοῦ μουσείου παλαιοντολογίας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΝΩΣΤΟΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΝ

Μετὰ τὴν τελετὴν τοῦ Πανεπιστημίου ἐσχηματίσθη καταλλήλως ἡ πομπὴ τῆς πρυτανείας καὶ τῶν ξένων καθηγητῶν διὰ τὴν κατάθεσιν τοῦ στεφάνου τοῦ Πανεπιστημίου εἰς τὸ μνημεῖον τοῦ Ἀγνώστου Στρατιώτου. Τὸν στέφανον ἐκράτουν ἐπὶ κεφαλῆς τῆς πομπῆς δύο φοιτηταί. Ἀπετελεῖτο ἀπὸ δύο μεγάλους κλῶνους δάφνης, συνηνωμένους διὰ κυανολεύκου ταινίας, ἐπὶ τῆς ὁποίας ὑπῆρχε μὲ χρυσᾶ γράμματα ἡ ἐπιγραφὴ «Ἐθνικὸν Καποδιστριακὸν Πανεπιστήμιον 1837—1937».

Εἰς ὀλίγην ἀπόστασιν ἀπὸ τοὺς δύο φοιτητὰς ἠκολούθει ὁ πρύτανις τοῦ Πανεπιστημίου κ. Παπαμιχαὴλ μὲ τὴν πρυτανικὴν ἄλυσιν, ὄπισθεν δὲ αὐτοῦ τὰ μέλη τῆς πανεπιστημιακῆς συγκλήτου ἐπίσης μὲ τὰ διάσημά των. Εὐθὺς ἀμέσως ἤρχοντο οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν ξένων Πανεπιστημίων μὲ τὰς χαρακτηριστικὰς τηβέννους των. Τὴν πομπὴν ἔκλειε πλῆθος φοιτητῶν, οἱ ὁποῖοι ἠκολούθουν ἐν εἴδει φρουρῶν τῶν ξένων καὶ Ἑλλήνων καθηγητῶν.

Εἰς τὸ μνημεῖον τοῦ Ἀγνώστου Στρατιώτου εἶχε παραταχθῆ δύναμις ἀνδρῶν τοῦ προτύπου εὐζωνικοῦ τάγματος πρὸς ἀπόδοσιν τῶν τιμῶν, ἐπίσης δὲ καὶ ἡ μουσικὴ τοῦ δήμου. Ὅταν ἡ πομπὴ ἔφθασεν ἐκεῖ, ἐσταμάτησεν εἰς μικρὰν ἀπόστασιν ἀπὸ τοῦ μνημείου. Ὁ πρύτανις κ. Παπαμιχαὴλ ἐπροχώρησε τότε καὶ παρέλαβε τὴν δάφνην ἀπὸ τοὺς δύο φοιτητάς, τὴν ὁποίαν κατέθεσεν εἰς τὸν Ἄγνωστον Στρατιώτην, ἐνῷ οἱ ἄνδρες τοῦ προτύπου τάγματος παρουσίαζον ὅπλα καὶ ἡ μουσικὴ ἀνέκρουε τὸν ἐθνικὸν ὕμνον.

Η ΕΟΡΤΗ ΕΠΙ ΤΗΣ ΑΚΡΟΠΟΛΕΩΣ

Τὴν 4ην μ.μ. τῆς χθές, σύμφωνα μὲ τὸ καταρτισθὲν πρόγραμμα τοῦ ἑορτασμοῦ, ἐγένετο ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως ἡ ἀλληγορικὴ παράστασις τῆς Ἀθηνᾶς στεφούσης τὴν πανεπιστημιακὴν νεότητα.

Εἰς τὴν τελετὴν ταύτην, πλὴν τῶν πανεπιστημιακῶν ἀρχῶν καὶ τῶν ξένων ἀντιπροσώπων, παρέστησαν ἡ Α. Β. Υ. ὁ πρίγκιψ Γεώργιος μετὰ τῆς συζύγου του πριγκιπίσσης Μαρίας καὶ τῆς θυγατρός των πριγκιπίσσης Εὐγενίας, ὁ Γάλλος ὑπουργὸς τῆς Παιδείας κ. Ζὰν Ζαί, οἱ ὑπουργοὶ τῆς Παιδείας καὶ Τύπου καὶ Τουρισμοῦ κ. κ. Γεωργακόπουλος καὶ Νικολούδης, μέλη τοῦ διπλωματικοῦ Σώματος, οἱ φοιτηταὶ καὶ πλῆθος ἄλλου ἐκλεκτοῦ κόσμου.

Ἡ τελετὴ ἤρχισε διὰ τῆς ἐμφανίσεως ἀπὸ τῆς θύρας τοῦ ὀπισθοδόμου τοῦ Παρθενῶνος 46 νεανίδων, ἐνδεδυμένων μὲ λευκὰς ἀρχαίας ἐσθῆτας καὶ πέπλους, ἐστεμμένων μὲ δάφνην καὶ φερουσῶν ἄνθη, αἱ ὁποῖαι εἰς δύο ὁμάδας ἐπροχώρησαν βαδίζουσαι ρυθμικῶς, τῇ συνοδείᾳ μουσικῆς ὑποκρούσεως καὶ ἑλισσόμεναι κατῆλθον εἰς τὴν ἀνωτέραν βαθμίδα τοῦ στυλοβάτου, ὅπου καὶ παρετάχθησαν.

Ἀκολούθως κόρη ὑποδυομένη τὴν Ἀθηνᾶν, φέρουσα κράνος καὶ τὴν αἰγίδα, προσῆλθε βραδέως, ἀκολουθουμένη ὑπὸ ἓξ κορῶν, μὲ ἀρχαίαν ἐνδυμασίαν, κρατοῦσα χρυσὸν στέφανον δάφνης.

Εἰς τὸν κάτωθι τῆς δυτικῆς πλευρᾶς τοῦ Παρθενῶνος ἐλεύθερον χῶρον ὁ φοιτητὴς τῆς νομικῆς κ. Φ. Μητσόπουλος, πρὸ μικροῦ ἀρχαίου μαρμαρίνου βωμοῦ, ἀπήγγειλεν ἀρχαϊστὶ τὴν κάτωθι ἐπίκλησιν πρὸς τὴν θεάν:

Ἠϊθέων Πανεπιστημίου λιταὶ αἵδ' ἐφ' ἑορτῇ
ἄκρου ἀπὸ πτολιέθρου Ἀθηναίων μεδεούσῃ.

Κέκλυθι, παρθένε Παλλάς, ἐμὴ πολιοῦχος (Ἀθήνη)
ἐξ ἱερῆς πόλεως ὀρνύμεθ' εὐξόμενοι!
Γείνατο γάρ σε σοφὴν πρόμαχόν θ' ἅμα μητίετα Ζεύς,
τοὔνεκα πᾶσι βροτοῖς σὸν κλέος ἔστι μέγα.
Ἀλλὰ τόδ' ἄστυ φίλον τελέθει σοι ἔξοχον ἄλλων
πρὼν θ' ὅδε πετρήεις, ἧχι δόμους πυκινοὺς
δείματο, δαίδαλα τ' ἄλλα λεὼς ἀνέθηκε δαΐφρων,
ἠδὲ σὲ χρυσείην καὶ τ' ἐλέφαντι καλῷ
παμφανόωσαν, ἄκοντα σάκος τ' ἄραρε προέχουσαν,
θαῦμα βροτοῖσιν ἰδεῖν, τίε δὲ σ' ἐκπρεπέως
πομπαῖσιν θαλίαις τ' ἠδ' ἀρνειῶν ἑκατόμβαις
εὐστεφάνοις τε χοροῖς καὶ κρατεροῖς ἀέθλοις.
Τῷ σὺ γ' ἀμειβομένη χάριτας πόρες ἀγλαὰ δῶρα,
ἐν δ' ἔβαλες θυμὸν διψαλέον σοφίης,
ἠνορέην τε κράτος τε νόον τε φέριστον ἀν' αἶαν.
Καὶ τόθ' ὅσοι καρπὸν ἤσθιον εὐρυεδοῦς
γαίης θαυμάζεσκον ὁρῶντες θέσφατα ἔργα,
πολλὰ μάλ', ὧν αἴγλη οὐρανὸν εὐρὺν ἵκει.
Εἶδον δῆτ' ἀγορὴν ἡμερτέα κυδιάνειραν
πηγνῦσαν θεσμοὺς δημοσίους νεαλεῖς,
Εἶδον [illegible] θέμιν εὐθύνομόν τ' ἰδ' ἐΐσην
ἱστορίην δ' ἀτρεκῆ ἀντὶ λάλων κολάκων.
Εἶδον ἀνήσυχον ἦτορ ἀπειρέσιον μενεαῖνον
αἴτια καὶ γενέθλην συνθεσίην τε μαθεῖν
ὄντων, φιλόσοφον δὲ Διὸς φρένα πάγχυ δαῆναι
ἠδὲ νόμους λογικοὺς οὐρανόθεν κατάγειν.
Εἶδον ἀπὸ Βρομίου τελετῶν θρώσκοντα θέητρα,
εὐχωλὴν ζαθέην πᾶσιν βροτοῖσιν ἀεί.
Μαρμάρεον ζωοῖσι πέτρον τ' ἐναλίγκιον εἶδον
Μούσαις τ' οἰκοῦσαν Ἑλλάδα πᾶσαν ὁμῶς.
Τόφρα, δ' ἄρ' ἐξεφάνη τραγικῆς ἰδὲ κώμου ἄωτον,
ρητορικῆς, τεχνῶν, φιλοσόφου τε λόγου.
Ἄστυ δὲ σὸν καλὸν εὖχος ἀν' Ἑλλάδα γ' εὐρυόδειαν
Ἑλλὰς δ' αὖ γαίης κόσμος ἔην ἀγλαός...
Τοίη ἐπίρροθος ἦσθ', αἴθ' ὤφελες ὄσσε φαεινὼ
μήποτ' ἀποσκεδάσαι Ἑλλάδος εὐρυχόρου.
Ἀλλὰ θεοῖς ἅδεν ἄλλα, Διὸς τ' ἐτελείετο βουλὴ
καὶ πότ' ὄλωλε φίλης Ἑλλάδος ἲς ἱερή.
Κάππεσε καρτερὰ τείχε', ἐπισχερὼ ἤριπε δ' ἄστεα
δούπησαν κίονες, δούλιος ἦλθε χρόνος.
Ἐχθοδοπὸν γόνυ νῶτα πίεζε γένους θεοποιοῦ
προτροπάδην δὲ φύγον Μνημοσύνης θύγατρες.
Καί νύ κ' ἄϊστον πάμπαν Ἀχαιῶν ἀπώλετο φῦλον,
εἰ μὴ ἀεικελίην σεύατο δουλοσύνην.
Δεινὸν ὁρῶν ὤρουσεν ὀρέστερον ἠΰτε θαῦμα,
σμερδαλέῃ δ' ἰαχῇ καὶ κόναβος προχύθη
Σαρματικῶν ἀπὸ ῥῶν ἐς Κρήτην ἀμφικαλύψας
γαῖαν καὶ πόντον, μαίνετο δὲ πτόλεμος.
Δὴ τότ' ἐλευθερίης ἀντεῖλεν ἀγάκλυτον ἦμαρ
καὶ τ' ἀνδροκτασίης ἔσχεθεν ἑπτ' ἐτέων.
Ἔνθεν ἐλευθερίης εἰρήνης τε κλυτὰ ἔργα
κραίνομεν εἰν ἑκατὸν ἡδυπόνοις ἔτεσι,
πάντ' ἄλλων καταμάρψαι ἐπεσσύμενοι προθέοντα
ἐν προκοπῆς ἀέθλοις ἀμφιμάχοις ἐπὶ γῆς.
Τεχνῶν δ' ἠδ' ἀρετῶν καὶ τεύξαμεν ὑψιθέμεθλα
δώματα καὶ ἱδρῷ δαψιλέως χέομεν.
Ἡμῖν γ' ἀγῶνας ὁρᾷς χαλεπούς, πρόμολ' ὧδε βοηθός!
Κλῦθί μευ, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, Ἀτρυτώνη!
Ἔστι γὰρ εὐγενέϊ κλῆρος βαρὺς ἐκγενέτῃσι
καὶ κεν ἀνὴρ ἐσθλὸς πατέρων δόξειε χερείων.
Ἡμῖν δ' οὐ καλὰ ταῦτα, τὸ πάτριον εἰδόσι ῥῆμα,
αἰὲν ἀριστεύειν καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων
μηδὲ γένος πατέρων αἰσχυνέμεν, οἳ μέγ' ἄριστοι.

Ἡ ἐπίκλησις αὐτή, συντεταγμένη ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ τῆς Ἀρχαιολογίας κ. Δ. Κεραμοπούλου, ἔχει ἐν μεταφράσει ὡς ἑξῆς:

Ἄκουσον, ὦ Παρθένε Παλλάς, πολιοῦχε μου Ἀθηνᾶ,
ἐκ τῆς ἱερᾶς σου πόλεως ἐγειρόμεθα, διὰ νὰ ἐκφράσωμεν εὐχάς.
Ἐπειδὴ σὲ ἐγέννησε σοφὴν καὶ πρόμαχον συγχρόνως ὁ πάνσοφος Ζεύς,
καὶ διὰ τοῦτο ἡ δόξα σου εἶνε μεγάλη εἰς ὅλον τὸν κόσμον.
Ἀλλὰ ὑπὲρ πάντα τ' ἄλλα τὸ ἄστυ τοῦτο ἐδῶ σοὶ εἶνε ἀγαπητὸν
καὶ ὁ πετρώδης οὗτος λόφος, ὅπου στερεοὺς ναοὺς
ἔκτισε, καὶ πολλὰ ἄλλα καλλιτεχνήματα ἀφιέρωσεν ὁ βαθυγνώμων λαός σου,
καὶ σὲ δὲ τὴν ἰδίαν χρυσελεφαντίνην
καὶ λαμπράν, κρατοῦσαν τὸ ἀκόντιον καὶ τὴν ἀσπίδα, ἐτεχνούργησε,
θέαμα θαυμάσιον δι' ὅλον τὸν κόσμον, καὶ σὲ ἐτίμα μεγαλοπρεπῶς
διὰ πομπῶν καὶ συμποσίων καὶ θυσιῶν ἑκατομβῶν
καὶ διὰ καλλιστεφάνων μουσικῶν χορῶν καὶ δι' ἀγώνων σωματικῆς ρώμης.
Διὰ τοῦτο καὶ σύ, ἀνταποδίδουσα χάριν, ἔδωκες λαμπρὰ δῶρα,
ἐνέβαλες δὲ ψυχὴν διψαλέαν σοφίας
καὶ ἀνδρείαν καὶ ρώμην καὶ νοῦν κράτιστον.
Καὶ τότε ὅσοι ἔτρωγον τὸν καρπὸν τῆς ἀπεράντου
γῆς ἐθαύμαζον βλέποντες τὰ ὑπέροχα κατορθώματα,
τὰ πολυάριθμα, τῶν ὁποίων ἡ δόξα φθάνει εἰς τὸν οὐρανόν!
Εἶδον δηλαδὴ τὴν ἐκκλησίαν τοῦ δήμου τὴν ἀνιχνεύουσαν τὴν ἀλήθειαν καὶ δοξάζουσαν τοὺς ἄνδρας
νὰ συγκροτῇ νέους πολιτικοὺς θεσμούς
Εἶδον τὴν σώζουσαν τὰς πόλεις δικαιοσύνην ἰσόνομον καὶ εὐθεῖαν,
φιλαλήθη δι' ἱστορίαν ἀντὶ φλυάρων κολάκων.
Εἶδον ψυχὰς ἀνησύχους, ποθούσας ἀπείρως νὰ ἐννοήσωσι τὰ αἴτια καὶ τὴν γένεσιν καὶ τὴν σύνθεσιν
τῶν ὄντων, καὶ νὰ μάθωσι τελείως τὴν φιλόσοφον διάνοιαν τοῦ Διός,
καὶ νὰ καταβιβάζωσιν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ τοὺς νόμους τῆς λογικῆς.
Εἶδον ἐκ τῶν τελετῶν τοῦ Διονύσου νὰ ἐκπηδᾷ τὸ θέατρον,
καύχημα καὶ χάρμα τῶν ὀφθαλμῶν πάντοτε πανταχοῦ.
Εἶδον προσέτι τὸ μάρμαρον νὰ λαμβάνῃ μορφὴν ὁμοίαν πρὸς τοὺς ζῶντας
καὶ σύμπασαν τὴν Ἑλλάδα νὰ εἶνε πατρὶς τῶν Μουσῶν.
Τότε δέ, ὡς γνωστόν, ἀνεφάνη τὸ ἄκρον ἄωτον τῆς τραγῳδίας, τῆς κωμῳδίας,
τῆς ρητορικῆς, τῶν τεχνῶν καὶ τῆς φιλοσοφίας.
Τὸ δὲ ἄστυ σου ἦτο ὡραῖον καύχημα ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα πᾶσαν
καὶ ἡ Ἑλλὰς πάλιν λαμπρὸν κόσμημα τοῦ κόσμου...
Τοιαύτη βοηθὸς ἦσο σύ. Εἴθε τοὺς λαμπρούς του ὀφθαλμοὺς
νὰ μὴν εἶχες ἀποστρέψει ἀπὸ τὰς ἑλληνικὰς χώρας.
Ἀλλὰ οἱ θεοὶ ἀπεφάσισαν ἄλλα, ἔγινε δὲ τὸ θέλημα τοῦ Διός,
καὶ κάποτε συνετρίβη ἡ ἱερὰ δύναμις τῆς ἀγαπητῆς Ἑλλάδος.
Κατέπεσαν τὰ ὀχυρὰ τείχη τὸ ἓν μετὰ τὸ ἄλλο, ἠρειπώθησαν δὲ αἱ πόλεις
ἐδούπησαν κρημνισθέντες οἱ κίονες καὶ καὶ ἦλθε ὁ χρόνος δουλείας.
Τοῦ ἐχθροῦ τὸ γόνυ ἐπίεζε τὰ νῶτα τοῦ λαοῦ τοῦ γεννήσαντος θεούς.
καὶ ἔφυγον προτροπάδην αἱ θυγατέρες τῆς Μνημοσύνης.
Καὶ θὰ εἶχεν ἀπολεσθῇ τὸ ἔθνος τῶν Ἑλλήνων τελείως ἄφαντον,
Ἐὰν δὲν ἀπετίνασσε τὴν ἐπονείδιστον δουλείαν,
Μὲ ἄγριον τὸ βλέμμα ἐξηγέρθη ὅπως τὰ θαύματα τῶν δασῶν καὶ τῶν ὀρέων,
τρομερὸς δὲ ἀλαλαγμὸς καὶ πάταγος ἀντήχησεν
ἀπὸ τοὺς ποταμοὺς τῆς Βεσσαραβίας μέχρι τῆς Κρήτης, καλύψας
τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν, ἐμαίνετο δὲ ὁ πόλεμος.
Τότε ἐπὶ τέλους ἀνέτειλε τῆς Ἐλευθερίας ἡ ἔνδοξος ἡμέρα
καὶ ἐσταμάτησε τὴν ἑπταετῆ ἀνθρωποκτονίαν.
Ἔκτοτε τὰ ἔνδοξα ἔργα τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς εἰρήνης
ἐπιτελοῦμεν ἐπὶ ἑκατὸν ἔτη πλήρη εὐχαρίστου ἀσχολίας,
σπεύδοντες νὰ καταφθάσωμεν πάντα ἄλλον προτρέχοντα ἡμῶν
εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς προόδου, τὸν ὁποῖον ἀγωνίζεται ὁ κόσμος.
Ἐκτίσαμεν δὲ τῶν τεχνῶν καὶ τῶν ἀρετῶν ἰσχυρὰ
καθιδρύματα, καὶ σπονδὰς ἱδρῶτος ἀφθόνως χύνομεν.
Βεβαίως νὰ βλέπῃς τὸν δύσκολον ἀγῶνα μας· ἐλθὲ βοηθός μας!
Ἄκουσόν μου τέκνον τοῦ Αἰγιόχου Διός, Ἀτρυτώνη!
Διότι ἡ εὐγενὴς καταγωγὴ εἶνε κληρονομία βαρεῖα διὰ τοὺς ἀπογόνους,
εἶνε δὲ δυνατὸν καὶ ἄριστος ἄνθρωπος νὰ φανῇ κατώτερος τῶν προγόνων.
Εἰς ἡμᾶς δὲ τοιαύτη κρίσις δὲν φαίνεται πρέπουσα ἐπειδὴ γνωρίζομεν τὸ πατροπαράδοτον ρητὸν
πάντοτε νὰ ἀριστεύωμεν καὶ νὰ ὑπερέχωμεν τῶν ἄλλων
καὶ νὰ μὴν καταισχύνωμεν τὸ γένος τῶν προγόνων μας, οἱ ὁποῖοι ἦσαν ὑπέρβελτιστοι.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς ἐκκλήσεως, ἡ θεὰ Ἀθηνᾶ, παρέδωσε τὸν χρυσοῦν δάφνινον στέφανον εἰς δύο τῶν ἀκολούθων της, αἱ ὁποῖαι καὶ ἀφῆκαν τὸν στέφανον εἰς τὰς βαθμίδας τοῦ Παρθενῶνος, ἐνῷ αἱ ἄλλαι παρθένοι κατέθετον πρὸ τῶν ποδῶν τῆς θεᾶς, τὰ παρ' αὐτῶν κομισθέντα ἄνθη. Μὲ μουσικὴν ὑπόκρουσιν πάντοτε, ἡ θεὰ εἰσῆλθε καὶ πάλιν εἰς τὸν ναόν, ἐνῷ αἱ λοιπαὶ παρθένοι διὰ ρυθμικῶν ἑλίξεων, ἀπὸ βαθμίδος εἰς βαθμίδα, ἠκολούθησαν τὴν ἀπερχομένην θεάν.

Ἡ τελετὴ αὐτή, λιτὴ καὶ σεμνή, παρὰ τὸ ριψοκίνδυνον τῆς προσωποποιήσεως τῆς θεᾶς, καὶ σύντομος ἄλλως τε, εἰς τὸ κλασσικὸν ἐκεῖνο καὶ εὐγενὲς πλαίσιον τοῦ προστυλίου τοῦ Παρθενῶνος, ὑπῆρξε μία ὡραία ἀναβίωσις τῶν ἀρχαϊκῶν πομπῶν, καὶ ἐγένετο δεκτὴ μετ' ἀνεπιφυλάκτου ἐπιδοκιμασίας ὑπὸ τῶν παρισταμένων.

ΤΟ ΓΕΥΜΑ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ

Τὴν ἑσπέραν παρετέθη ὑπὸ τοῦ Δήμου Ἀθηναίων γεῦμα εἰς τοὺς ξένους ἀντιπροσώπους εἰς τὸ «Ἀκροπὸλ Παλλάς».

Κατὰ τὰ ἐπιδόρπια, ὁ δήμαρχος κ. Πλυτᾶς ἐξεφώνησε τὸν κάτωθι λόγον:

Εὐγενεῖς ξένοι,
Κυρίαι καὶ κύριοι,

Ἡ πνευματικὴ ἀθηναϊκὴ ἑορτὴ τῶν ἡμερῶν τούτων, διὰ τὴν ὁποίαν καὶ ἡ παροῦσα συγκέντρωσις, μὲ ἱερὰν συγκίνησιν χαιρετίζεται ἀπὸ τὴν ἑλληνικὴν ψυχήν. Τῆς συγκινήσεως καὶ τῆς χαρᾶς ταύτης ἑρμηνεὺς γενόμενος ὡς Δήμαρχος Ἀθηναίων, ἐκφράζω εἰς τοὺς εὐγενεῖς ξένους καὶ εἰς τοὺς ἡμετέρους ἐν σοφίᾳ συναδέλφους των τὰς θερμοτέρας εὐχὰς ὑπὲρ τῆς εὐοδώσεως τοῦ ἔργου των χάριν τῆς ἐπιστήμης καὶ χάριν τῆς εἰρηνικῆς προόδου τῆς ἀνθρωπότητος.

Ὅτε πρὸ 100 ἐτῶν ἐθεμελιοῦτο ἡ νέα πνευματική μας ἑστία εἰς τὴν ἀρχαίαν της πατρίδα — τὸ Ἐθνικὸν τῆς Ἑλλάδος Πανεπιστήμιον — ἡ πόλις αὕτη καὶ ἡ χώρα μας σχεδὸν ἦτο μόνον μία παραστατικὴ ἀνάμνησις τοῦ παρελθόντος. Χάριν αὐτοῦ τοῦ ἐνδόξου παρελθόντος μας, οἱ θαυμασταί του, ἀποδίδοντες τὰ πνευματικὰ τροφεῖα, τὰ ὀφειλόμενα εἰς τοὺς προγόνους μας τοὺς φωτίσαντας διὰ τῶν ἔργων των τὸν τότε γνωστὸν κόσμον, ηὐχήθησαν νέαν ζωὴν καὶ νέαν πρόοδον εἰς τὴν πατρίδα τοῦ Πλάτωνος, τοῦ Φειδίου καὶ τοῦ Ἀριστοτέλους. Ἤδη ἡ εὐχή των καὶ ὁ πόθος των ἐπραγματοποιήθη. Ἐπραγματοποιήθη ἀπολύτως. Τὸ βλέπετε μετὰ χαρᾶς. Σᾶς τὸ λέγομεν μεθ' ὑπερηφανείας. Σήμερον, ὅτε ἑορτάζει τὴν ἑκατονταετηρίδα του τὸ ἀνώτατον ἐκπαιδευτικόν μας ἵδρυμα — ἓν τῶν παλαιοτέρων Πανεπιστημίων τῆς Εὐρώπης — ἡ Ἑλλὰς μεγαλυνθεῖσα καὶ ἤδη ἀναδιοργανωθεῖσα, ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ παντοειδεῖς προόδους, ἀξιολόγους καὶ εἰς τὸ πνευματικὸν ἐπίπεδον. Συνεχίζει τὴν ἀρχαίαν πνευματικὴν τῆς σταδιοδρομίαν. Ἐκπολιτίζεται καὶ ἐκπολιτίζει. Δὲν εἶνε μόνον παρελθόν. Εἶνε καὶ παρόν. Εἶνε καὶ μέλλον.

Ἡ πόλις τῶν Ἀθηνῶν, ὑπερήφανος διὰ τοῦτο καὶ διατηροῦσα εἰς τὴν κοινωνικὴν ζωὴν τὰς περὶ ξενίου Διὸς παραδόσεις, χαιρετίζει μὲ ἐγκαρδιότητα τοὺς ἐκπροσώπους τῆς παγκοσμίου ἀριστοκρατίας τοῦ πνεύματος, οἱ ὁποῖοι ἀπὸ τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης ὡς ἀντιπρόσωποι φημισμένων Πανεπιστημίων καὶ Ἀκαδημιῶν προσῆλθον ὑπὸ τὴν σκιὰν τῆς Ἀκροπόλεως, χάριν τῶν ἑορτῶν τοῦ Ἀθηναϊκοῦ Πανεπιστημίου διὰ τὴν κοινὴν πνευματικὴν θυσίαν, τῆς ὁποίας ἡμεῖς ἐπὶ τῆς ἰδίας χαρᾶς μετέχομεν.

Ἐπὶ τῇ λαμπρᾷ ταύτῃ εὐκαιρίᾳ ὁ Δῆμος Ἀθηναίων ἀπονέμει εἰς τὸ Ἐθνικὸν καὶ Καποδιστριακὸν Πανεπιστήμιον τὸ «Μετάλλιον τῆς πόλεως τῶν Ἀθηνῶν», καὶ εὔχεται δι' ἐμοῦ εἰς τὸ ἱστορικὸν τοῦτο ἵδρυμα τὴν εἰς τὸ μέλλον σταδιοδρομίαν του μακρὰν καὶ φωτεινήν».

5η ΠΡΩΙΝΗ

ΑΠΟ ΤΟΥ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΟΥ ΧΘΕΣ ΕΠΕΒΛΗΘΗ ΔΙΕΘΝΗΣ ΕΛΕΓΧΟΣ ΚΑΤΑ ΞΗΡΑΝ ΚΑΙ ΘΑΛΑΣΣΑΝ ΕΝ ΙΣΠΑΝΙΑ

ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΑΙ ΤΟΥ ΕΦΑΡΜΟΖΟΜΕΝΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ ΑΠΟΚΛΕΙΣΜΟΥ ΤΩΝ ΑΚΤΩΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 19. (Ἰδιαιτέρα Ὑπηρεσία).— Τὸ σχέδιον ἐπιβολῆς διεθνοῦς ἐλέγχου, διὰ τὸν ἐντοπισμὸν τῆς ἰσπανικῆς συρράξεως, τίθεται ἐν λειτουργίᾳ ἀπὸ τοῦ μεσονυκτίου σήμερον. Ἀπὸ τῆς 12ης νυκτερινῆς σήμερον, τὰ κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν σύνορα τῆς Ἰσπανίας θὰ ἐπιτηροῦνται αὐστηρῶς ὑπὸ παρατηρητῶν ἐκπροσωπούντων 27 εὐρωπαϊκὰ ἔθνη, συμμετέχοντα εἰς τὴν συμφωνίαν περὶ μὴ ἐπεμβάσεως. Οἱ κατὰ ξηρὰν παρατηρηταὶ θὰ ἀναφέρουν οἱανδήποτε παράβασιν τῆς συμφωνίας περὶ μὴ ἐπεμβάσεως εἰς τὸ Διεθνὲς Γραφεῖον Ἐλέγχου τὸ ἑδρεῦον ἐν Λονδίνῳ, καθὼς καὶ εἰς τὴν κυβέρνησιν τῆς χώρας εἰς τὰ σύνορα, τῆς ὁποίας ἔγινεν ἡ παράβασις. Παρόμοιον σύστημα αὐστηροῦ ἐλέγχου θὰ ἀσκῆται καὶ κατὰ θάλασσαν ὑπὸ περιπολούντων παρατηρητῶν. Τὰ ἐκ Γιβραλτὰρ διερχόμενα πλοῖα ὑποχρεοῦνται νὰ τηλεγραφοῦν εἰς τὸ Γιβραλτὰρ πρὸ τοῦ προσεγγίσουν εἰς οἱονδήποτε ἰσπανικὸν λιμένα. Ἐπίσης τὰ εἰς ἄλλους λιμένας τῆς Ἰσπανίας κατευθυνόμενα πλοῖα θὰ προσεγγίζουν πρῶτον εἰς ἕνα ἐκ τῶν δέκα καθορισθέντων λιμένων διὰ νὰ παραλαμβάνουν παρατηρητὴν τοῦ Διεθνοῦς Γραφείου, ὅστις θὰ παρίσταται κατὰ τὴν ἐκφόρτωσιν. Ἐπὶ πλέον, ἀγγλικά, γαλλικά, ἰταλικὰ καὶ γερμανικὰ πολεμικὰ θὰ ἀσκοῦν ναυτικὴν περιπολίαν δέκα μίλια ἀπὸ τῶν ἰσπανικῶν ἀκτῶν. Μολονότι δὲν δικαιοῦνται νὰ κατάσχουν, θὰ ὑποβάλλουν τὰ εἰς Ἰσπανίαν κατευθυνόμενα σκάφη εἰς ἔλεγχον, ἵνα ἐξακριβώνουν ἐὰν εὑρίσκωνται ἐπ' αὐτῶν παρατηρηταί.

Αἱ δαπάναι τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ σχεδίου ἐλέγχου ὑπελογίσθησαν εἰς 834.000 στερλίνας ἐτησίως. Ἀναμένεται ἤδη νὰ κριθῇ ἐν τῇ πράξει ἡ ἀποτελεσματικότης τοῦ σχεδίου.

Αἱ ἐφημερίδες σχολιάζουσαι τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ διεθνοῦς ἐλέγχου ἐν Ἰσπανίᾳ ἥτις θὰ ἀρχίσῃ ἀκριβῶς τὸ μεσονύκτιον χαρακτηρίζουν τὸ γεγονὸς ὡς πρώτην νίκην τῆς ἀρχῆς μὴ ἐπεμβάσεως καὶ ἐκφράζουν τὴν ἐλπίδα, ὅτι ἡ ἀγγλικὴ διπλωματία θὰ κατορθώσῃ νὰ φέρῃ εἰς αἴσιον πέρας καὶ τὸ ζήτημα τῆς ἀνακλήσεως τῶν ἐν Ἰσπανίᾳ ξένων ἐθελοντῶν. Οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ ἐλέγχου οἱ ὁρισθέντες ὑπὸ τῆς διεθνοῦς ἐπιτροπῆς φθάνουν ἐντὸς τῆς ἡμέρας εἰς Δόβερ, ὅπως ἀσκήσουν ἀπὸ τοῦ μεσονυκτίου ἔλεγχον ἐπὶ τῶν πλοίων, τὰ ὁποῖα θὰ κατευθύνωνται πρὸς τοὺς ἰσπανικοὺς λιμένας. Ἐν τῷ μεταξὺ τὸ ἀγγλικὸν ὑπουργεῖον τοῦ Ἐμπορίου εἰδοποίησεν ὅλα τὰ ἀγγλικὰ σκάφη, τὰ ὁποῖα διέρχονται ἐκ τῶν ἰσπανικῶν ἀκτῶν κατευθυνόμενα ἀλλαχοῦ νὰ μὴ πλησιάζουν εἰς τὰς ἰσπανικὰς ἀκτὰς περισσότερον τῶν δέκα μιλίων. Τὸ ἀγγλικὸν θωρηκτὸν «Χούντ», τὸ ὁποῖον ἀπεστάλη εἰς τὰ ἰσπανικὰ ὕδατα μετὰ τὸν ἀποκλεισμὸν τῆς Βισκαΐας θὰ μετάσχῃ ὡς βεβαιοῦν αἱ ἐφημερίδες τοῦ ἐλέγχου ἐν τῷ κόλπῳ τῆς Βισκαΐας, ὅπου θὰ εὑρίσκωνται καὶ τὸ καταδρομικὸν «Σρόπσαϊρ» καὶ τινα ἀντιτορπιλλικά.

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ἐλέγχου ἐν Ἰσπανίᾳ, ὁ ὁποῖος θὰ ἀρχίσῃ τὴν νύκτα, οἱ «Τάιμς» ἐξετάζουν τὰς καταβληθείσας μέχρι τοῦδε προσπαθείας διὰ τὴν μὴ ἐπέμβασιν καὶ ὑπογραμμίζουν τὸ ἔργον τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Λονδίνου, ἡ ὁποία παρὰ τὰς παρεμβληθείσας δυσχερείας ἐπέδειξε θάρρος, ὅπως ἐπιτύχῃ ἀποτελέσματα. Ἡ ἐφημερὶς φρονεῖ, ὅτι πρέπει νὰ ἐνθαρρυνθῇ ἡ ἐπιτροπή, ὅπως συνεχίσῃ τὸ ἔργον της καὶ ἐπιτύχῃ καὶ ἓν ἄλλο ἀποτέλεσμα: τὴν ἀνάκλησιν τῶν ἐν Ἰσπανίᾳ ξένων ἐθελοντῶν.

— Τότε, λέγει ἡ ἐφημερίς, θὰ καταστῇ δυνατὸν νὰ γίνῃ λόγος περὶ μεσολαβήσεως καὶ νὰ ἐπιτευχθῇ εἰρήνευσις, ἡ ὁποία θὰ ὑπερβῇ τὸ πλαίσιον τῶν ἰσπανικῶν συνόρων.

Κατὰ πληροφορίας τῶν ἀγγλικῶν ἐφημερίδων τὸ ἀγγλικὸν φορτηγὸν «Τορπεχὸλ» 1251 τόννων, διαλαθὸν τὴν προσοχὴν τῶν ἐθνικῶν ἰσπανικῶν πολεμικῶν κατώρθωσε νὰ φθάσῃ εἰς Χιγόν. Ἡ εἴδησις θεωρεῖται ἀπίθανος, δεδομένου, ὅτι ὁ ἀποκλεισμὸς τῶν βορείων ἰσπανικῶν ἀκτῶν εἶνε στενώτατος.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 19. (Ἀθην. Πρακτ.).— Κατὰ πληροφορίας τῶν ἐφημερίδων οἱ ἐρυθροὶ τῆς Ἰσπανίας, ὅπως ἐξασφαλίσουν τὴν ἀνενόχλητον κίνησιν τῶν πλοίων των σχεδιάζουν νὰ ὀργανώσουν ἀτμοπλοΐαν ὑπὸ ξένην σημαίαν. Αἱ σχετικαὶ συνεννοήσεις, λέγουν αἱ ἐφημερίδες, εὑρίσκονται περὶ τὸ τέρμα των. Τὰ κεφάλαια τῆς ἀτμοπλοΐας ταύτης θὰ προέρχωνται ἐκ τῆς Ἐρυθρᾶς Ἰσπανίας, τὰ σκάφη, ὅμως θὰ φέρουν ξένην σημαίαν διὰ νὰ ἀποφεύγουν τὴν δίωξίν των ὑπὸ τοῦ ἐθνικοῦ στόλου.

ΡΩΜΗ, 19. (Ἀθην. Πρακτ.).— Ἀγγέλλεται ἐκ Βασιγκτῶνος, ὅτι κατὰ τοὺς καλῶς πληροφορημένους κύκλους μεγάλαι πιέσεις ἀσκοῦνται ἐπὶ τοῦ Προέδρου κ. Ρούζβελτ ὅπως οὗτος ἀναλάβῃ τὴν πρωτοβουλίαν μεσολαβήσεως πρὸς κατάπαυσιν τοῦ ἐν Ἰσπανίᾳ ἐμφυλίου πολέμου. Ὁ Πρόεδρος φαίνεται, ὅτι εἶνε ἐπιφυλακτικός, διότι, ὡς γνωστόν, αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι ἀποφεύγουν νὰ ἀναμιγνύωνται εἰς εὐρωπαϊκὰ ζητήματα.

Η ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 19. (Ἀθην. Πρακτ.).— Ὁ ἐν Τοκίῳ ἀνταποκριτὴς τοῦ ἡμιεπισήμου Γερμανικοῦ Πρακτορείου τηλεγραφεῖ, ὅτι οἱ αὐτόθι πολιτικοὶ κύκλοι καὶ αἱ ἐφημερίδες χαρακτηρίζουν τὴν σκόπιμον ἐκστρατείαν τοῦ Τύπου, καθ' ἣν δῆθεν, ἑτοιμάζεται προσέγγισις μεταξὺ Βερολίνου καὶ Μόσχας ὡς μηχανορραφίαν ἀποβλέπουσαν εἰς τὸ νὰ διαταράξῃ τὰς γερμανο - ἰαπωνικὰς σχέσεις. Αἱ ἐφημερίδες «Νίτσι - Νίτσι» καὶ «Γιομιοῦρι Σιμποὺν» ἐξεγείρονται κατὰ τῶν καταβαλλομένων προσπαθειῶν, ὅπως ἀσκηθῇ πίεσις ἐπὶ τῆς Ἰαπωνίας, ἵνα ἀποχωρισθῇ τῆς Γερμανίας.

Ο ΧΙΤΛΕΡ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΝ ΠΟΛΕΜΟΝ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 19. (Ἀθην. Πρακτ.) — Τὸ ἡμιεπίσημον Γερμανικὸν Πρακτορεῖον μεταδίδει ἐκ τοῦ «Ντέϊλυ Ντίσπατς» τοῦ Λονδίνου πληροφορίας σχετικὰς μὲ τὴν δρᾶσιν τοῦ καγκελλαρίου Χίτλερ κατὰ τὸν Παγκόσμιον πόλεμον. Ἡ ἀγγλικὴ ἐφημερὶς γράφει ὅτι τὸ ἄνοιγμα τῶν ἀρχείων τοῦ γερμανικοῦ στρατοῦ, ὅπερ ἐγένετο τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα, ἔθεσεν ὁριστικῶς τέρμα εἰς τὰς πολλὰς συκοφαντίας, αἱ ὁποῖαι ἐδημοσιεύθησαν εἰς διαφόρους εὐρωπαϊκὰς ἐφημερίδας τῆς ἀριστερᾶς. Ὁ κ. Χίτλερ ὑπῆρξε σύνδεσμος τάγματος, δηλαδὴ κατεῖχε μίαν τῶν ἐπικινδυνωδεστέρων θέσεων τοῦ πολέμου. Τὰ στοιχεῖα ἐνδεικτικὰ τοῦ χαρακτῆρος του ὑπῆρξαν ψυχραιμία, ἀποφασιστικότης, συνδεδυασμένη μὲ ἐνεργητικότητα καὶ σταθερὸν ζῆλον τοῦ ν' ἀναλαμβάνῃ ἀποστολάς, τὰς ὁποίας καὶ οἱ γενναῖοι δὲν ἐπεθύμουν νὰ ἀναλάβουν. Ἡ ἀγγλικὴ ἐφημερὶς παρατηρεῖ ὅτι οἱαδήποτε καὶ ἂν εἶνε ἡ γνώμη, τὴν ὁποίαν οἱ ἀντίπαλοί του ἔχουν ἔναντι τῆς πολιτικῆς του καὶ τῆς ἀμεσότητός του, ἀποτελεῖ ἀναξιοπρεπῆ ταπεινότητα τὸ νὰ προβάλλῃ τις ὑπονοίας εἰς βάρος τοῦ θάρρους τούτου. Πρέπει νὰ λεχθῇ ὅτι αἱ συκοφαντίαι αὗται προέρχονται ἐκ τῶν ἐρυθρῶν, οἱ ὁποῖοι μισοῦν τὸ προσωπικὸν θάρρος, διότι δὲν δύνανται νὰ τὸ ἔ-

ΝΕΑ ΤΡΟΤΣΚΙΚΗ ΣΥΝΩΜΟΣΙΑ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 19. (Ἀθην. Πρακτ.).— Ὁ ἐν Μόσχᾳ ἀνταποκριτὴς τοῦ Πρακτορείου Ρώϋτερ τηλεγραφεῖ ὅτι καὶ ἀνώτεραι προσωπικότητες ἐνέχονται εἰς τροτσκικὴν συνωμοσίαν. Τοῦτο ἀπεκαλύφθη ἐκ τῆς διεξαγωγῆς ἀνακρίσεως συνεπείᾳ σαμποτάζ, τὸ ὁποῖον διεπράχθη εἰς τὰ χρυσωρυχεῖα τῆς Λαλένα. Πιστεύεται, ὅτι θὰ γίνουν πολλαὶ συλλήψεις.

Κατὰ πληροφορίας τοῦ ἡμιεπισήμου Γερμανικοῦ Πρακτορείου οἱ ἐν Μεξικῷ ὀπαδοὶ τοῦ Τρότσκυ ὠργάνωσαν μίαν δίκην εἰς τὴν ὁποίαν ἐξητάσθησαν μάρτυρες καὶ ὑπεβλήθησαν ἐρωτήματα εἰς τὸν Τρότσκυ, εἰς τὰ ὁποῖα οὗτος ἀπήντησεν ἀποσείων τὰς ἐναντίον του κατηγορίας ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων ἐγένοντο αἱ γνωσταὶ ἐν Ρωσσίᾳ δίκαι. Αἱ ἐφημερίδες τοῦ Μεξικοῦ γράφουν, ὅτι πρόκειται περὶ ψευδοῦς δίκης, διότι οἱ ἐξετασθέντες εἶνε ὅλοι φίλοι τοῦ Τρότσκυ. Τὸ πόρισμα τῆς ἐν Μεξικῷ ἀνακρίσεως θὰ δημοσιευθῇ ὡς ἀγγέλλεται μετὰ τέσσαρας ἑβδομάδας.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

Ο «ΑΒΕΡΩΦ» ΑΠΕΠΛΕΥΣΕΝ ΕΙΣ ΛΟΝΔΙΝΟΝ ΩΣ ΕΚΠΡΟΣΩΠΟΣ ΤΟΥ ΝΑΥΤΙΚΟΥ ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΟΡΤΑΣ ΤΗΣ ΣΤΕΨΕΩΣ

Χθὲς τὴν 4.30' ἀπογευματινὴν ἀπέπλευσε διὰ Λονδῖνον ἡ ἀρχηγὶς τοῦ ἑλληνικοῦ στόλου θωρηκτὸν «Ἀβέρωφ», ἵνα ἀντιπροσωπεύσῃ τὸ Βασιλικὸν Ναυτικὸν εἰς τὰς ἑορτὰς τῆς στέψεως τοῦ Βασιλέως τῆς Ἀγγλίας Γεωργίου τοῦ ΣΤ'.

Τὸ θωρηκτόν, τοῦ ὁποίου ἐπιβαίνει ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ στόλου ἀντιναύαρχος κ. Οἰκονόμου, θὰ εὑρίσκεται εἰς τὸν λιμένα τοῦ Λονδίνου, ὅπου θὰ ἔχουν συγκεντρωθῆ ὅλαι αἱ ἀντιπροσωπεῖαι τῶν ξένων πολεμικῶν ναυτικῶν πρὸ τῆς 12ης Μαΐου.

Ὁ «Ἀβέρωφ» θὰ μετάσχῃ τῆς ἐπιθεωρήσεως τῶν ξένων πολεμικῶν ναυτικῶν ὑπὸ τοῦ Ἄγγλου Βασιλέως. Ἡ ἐπιθεώρησις θὰ γίνῃ τὴν 20ὴν Μαΐου.

Η ΙΔΡΥΣΙΣ ΕΔΡΑΣ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΚΗΣ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑΣ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ

Ὁ ἐνταῦθα πρεσβευτὴς τῆς Μεγάλης Βρεταννίας κ. Οὐάτερλόου ἀπηύθυνε πρὸς τὸν κ. Πρωθυπουργὸν τὴν κάτωθι ἐπιστολὴν σχετικῶς μὲ τὴν πρὸ καιροῦ ἀποφασισθεῖσαν ἵδρυσιν ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ ἕδραν ἀγγλικῶν θεσμῶν καὶ φιλολογίας. Ἡ ἐπίσημος ἀναγγελία τῆς ἀποφάσεως ἐγένετο τὴν Κυριακήν.

«Κύριε Πρόεδρε,

»Ἔχω τὴν τιμὴν ν' ἀνακοινώσω πρὸς τὴν Ὑμετέραν Ἐξοχότητα ὅτι, χάρις εἰς τὴν ὑποστήριξιν καὶ τὴν ἐνθάρρυνσιν τόσον τῆς βρεταννικῆς Κυβερνήσεως, ὅσον καὶ τῶν πολυπληθῶν ἐν Ἀγγλίᾳ φιλελλήνων, ἀπεφασίσθη τῇ συναινέσει καὶ συνεργασίᾳ τῶν πανεπιστημιακῶν ἀρχῶν ἡ ἵδρυσις παρὰ τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν ἕδρας ἀγγλικῶν θεσμῶν καὶ φιλολογίας, ἐπονομασθησομένης «ἕδρας Βύρωνος. Σήμερον, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἑκατονταετηρίδος τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν αἱ συμπάθειαι ὅλων τῶν λαῶν τῆς Βρεταννικῆς Αὐτοκρατορίας στρέφονται πρὸς τὴν Κεντρικὴν Ἑστίαν τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἀποτίουσαι φόρον τιμῆς εἰς τὸ ἀθάνατον ἑλληνικὸν πνεῦμα, ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἐξεπήγασεν ὁ πολιτισμός. Ἐλπίζω ὅτι ἡ ἵδρυσις τῆς «ἕδρας Βύρωνος», ἀνακινουμένη ἐπὶ τῇ εὐτυχεῖ ταύτῃ εὐκαιρίᾳ, θὰ χρησιμεύσῃ ὡς τεκμήριον τῆς ἐπιθυμίας μας πρὸς συνεργασίαν μετὰ τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸ μέγα ἐκπολιτιστικὸν ἔργον τοῦ Ἑλληνισμοῦ.»

Ταυτοχρόνως ὁ Ἄγγλος πρεσβευτὴς ἀνεκοίνωσε πρὸς τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως δι' ἐπιστολῆς του τὸ ἀκόλουθον συγχαρητήριον τηλεγράφημα τοῦ Ἄγγλου ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Ἤντεν:

«Προσφέρω τὰ ἐγκαρδιώτερα συγχαρητήριά μου ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν ἑορτῶν τῆς ἑκατονταετηρίδος τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν. Ἡ ἀνακοίνωσις τὴν στιγμὴν ταύτην τῆς ἱδρύσεως τῆς «ἕδρας Βύρωνος» ἀγγλικῶν θεσμῶν καὶ φιλολογίας μοῦ παρέχει βαθυτάτην εὐχαρίστησιν. Ἡ πρὸς τὴν Ἑλλάδα ἀφοσίωσις μιᾶς τῶν μεγαλυτέρων προσωπικοτήτων τῆς φιλολογίας μας δὲν ἠδύνατο καλύτερον τούτου νὰ ἀπαθανατισθῇ.»

Ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ἔσπευσε ν' ἀπαντήσῃ εἰς τὰ ἀνωτέρω διὰ θερμῆς εὐχαριστηρίου ἐπιστολῆς.

Ο κ. ΡΟΥΣΤ ΠΡΟΣ ΤΟΝ κ. ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΝ

Ὁ Γερμανὸς ὑπουργὸς τῆς Παιδείας κ. Ρούστ ἀναχωρῶν ἐξ Ἀθηνῶν ἀπηύθυνε πρὸς τὸν πρωθυπουργὸν κ. Μεταξᾶν τὸ κάτωθι τηλεγράφημα:

«Τὴν στιγμὴν καθ' ἣν ἐγκαταλείπω τὰς Ἀθήνας ἐπιθυμῶ νὰ εὐχαριστήσω ἐξ ὅλης καρδίας τὴν Κυβέρνησίν σας καὶ τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν διὰ τὴν ὑποδοχήν, τὴν ὁποίαν μοὶ ἐπεφύλαξαν καὶ νὰ διαβεβαιώσω τὴν Ὑμετέραν Ἐξοχότητα ὅτι θὰ ἀναμιμνήσκωμαι πάντοτε μετ' εὐγνωμοσύνης τὰς θαυμασίας ἡμέρας ἃς διῆλθον ἐνταῦθα. Μετ' ἐγκαρδίων χαιρετισμῶν διατελῶ εἰς τὴν Ὑμετέραν Ἐξοχότητα ἀφωσιωμένος. Ρούστ».

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΩΝ ΤΑΜΕΙΩΝ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Εἰς τὸν Διευθυντὴν τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου κ. Φ. Βουνασόπουλον ἀνετέθη ἀπὸ χθὲς διὰ διαταγῆς τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἡ Διεύθυνσις τῶν Ταμείων τοῦ Κράτους.

Ὁ κ. Βουνασόπουλος διηύθυνεν ἀπὸ ἐτῶν τὴν ὑπηρεσίαν ἐκκαθαρίσεως τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης, ἡ δὲ ἀνάθεσις τῆς νέας Διευθύνσεως ἐγένετο ὑπὸ τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν λόγῳ εἰδικότητος, ἀλλὰ καὶ λόγῳ προσόντων.

ΠΑΡΑΤΗΡΕΙΤΑΙ ΓΕΝΙΚΗ ΧΑΛΑΡΩΣΙΣ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ ΕΝ ΙΣΠΑΝΙΑ

ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΣ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΗΓΟΥ ΦΡΑΝΚΟ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 19. (Ἀθην. Πρ.)— Ἀγγέλλεται ἐκ Σαλαμάνκας ὅτι εἰς τὰ πλεῖστα τῶν μετώπων ἐσημειώθη χθὲς χαλαρὰ δρᾶσις. Εἰς τὸ μέτωπον τῆς Κορδούης οἱ ἐρυθροὶ ἐπεχείρησαν ἐπίθεσιν εἰς τὸν τομέα τῆς Βίλλα Χάρτα ἀλλ' ἀπεκρούσθησαν μετὰ μεγάλων ἀπωλειῶν. Εἰς τὸ μέτωπον τῆς Βισκαΐας, λόγῳ τῆς κακοκαιρίας, οὐδὲν τὸ ἀξιοσημείωτον. Παρὰ τὴν κακοκαιρίαν ἡ ἀεροπορία ἐπέδειξε ζωηρὰν δρᾶσιν. Εἰς τὸ μέτωπον τῆς Βισκαΐας τὰ ἐθνικὰ ἀεροπλάνα ἐνήργησαν ἐπιδρομὰς κατὰ τῶν θέσεων τῶν ἐρυθρῶν. Τὰ ἐθνικὰ ἀεροπλάνα ἐβομβάρδισαν ἐπίσης καὶ τὰς ἐν τῷ λιμένι τῆς Βαρκελώνης ἐγκαταστάσεις τῶν ἐρυθρῶν.

Ἀγγέλλεται ἐκ Σαλαμάνκας ὅτι κατὰ τὸ ἀνακοινωθὲν τοῦ στρατηγείου εἰς τὰ μέτωπα τῆς Ἀραγῶνος, τῆς Μαδρίτης καὶ τῆς Ἀστουρίας ἐσημειώθη τυφεκιοβολισμός. Εἰς τὸ μέτωπον τῆς Βισκαΐας ἡ κακοκαιρία καὶ αἱ βροχαὶ ἐξακολουθοῦν. Εἰς τὸ μέτωπον τῆς Κορδούης τὰ ἐθνικὰ στρατεύματα ἐνήργησαν ἐπιτυχῆ ἐπίθεσιν εἰς τὸν τομέα τῆς Βίλλα Χάρτα.

Ὁ ἐν Βιτώρια ἀνταποκριτὴς τοῦ Πρακτορείου Χαβᾶς ἐπιβεβαιοῖ τὴν πληροφορίαν ὅτι εἰς τὸ μέτωπον τῆς Βισκαΐας ὁ καιρὸς εἶνε ὁμιχλώδης καὶ βροχερὸς καὶ συνεπείᾳ τούτου παρεμποδίζονται αἱ ἐπιχειρήσεις. Ὁπωσδήποτε ἐθνικὰ ἀεροπλάνα ἐνήργησαν κατ' ἐπανάληψιν πτήσεις ὑπεράνω τῶν ἐρυθρῶν θέσεων ἐν τῷ μετώπῳ τῆς Βισκαΐας. Διεξήχθη μάλιστα καὶ ἀερομαχία κατὰ τὴν ὁποίαν ἐρυθρὰ ἀεροπλάνα ἠναγκάσθησαν νὰ τραποῦν εἰς φυγήν.

Ὁ ἐν Κορδούῃ ἀνταποκριτὴς τοῦ Πρακτορείου Χαβᾶς τηλεγραφεῖ ὅτι ἡ ἐπίθεσις τῶν ἐθνικῶν στρατευμάτων εἰς τὸν τομέα τῆς Βίλλα Χάρτα ὑπῆρξε σφοδροτάτη. Τὰ ἐθνικὰ στρατεύματα ἐπέτυχον τοῦ ἀντικειμενικοῦ των σκοποῦ. Οἱ ἐρυθροὶ ἀντεπετέθησαν ἀλλ' ἡττηθέντες ὑπεχώρησαν ἀφήσαντες ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης πολλοὺς νεκροὺς καὶ τραυματίας.

Ἀγγέλλεται ἐκ Βαρκελώνης, ὅτι ἐθνικὸν ἀεροπλάνον ἐβομβάρδισε χθὲς τὸ ἀπόγευμα τὰς περὶ τὸν λιμένα ἐγκαταστάσεις τῶν ἐρυθρῶν. Πολλαὶ ἀποθῆκαι καθὼς καὶ στρατιωτικαί τινες ἐγκαταστάσεις τῶν ἐρυθρῶν ὑπέστησαν σημαντικὰς ζημίας.

ΕΚΚΛΗΣΙΣ ΤΟΥ ΦΡΑΝΚΟ

ΡΩΜΗ, 19. Ἀγγέλλεται ἐκ Σαλαμάνκας, ὅτι ὁ στρατηγὸς Φράνκο εἰς λόγον τὸν ὁποῖον ἐξεφώνησε χθὲς τὴν ἑσπέραν περὶ ὥραν 23ην ἀπὸ ραδιοφώνου ἐζήτησεν ἀπὸ ὅλους τοὺς Ἰσπανοὺς ὅπως ἑνώνουν τὰς προσπαθείας των πρὸς ἀνασυγκρότησιν τῆς πατρίδος, μιᾶς νέας ἰσχυρᾶς καὶ ἐλευθέρας πατρίδος, ἀποφασισμένης νὰ ἀνακτήσῃ τὴν θέσιν της ἐν τῷ κόσμῳ, τὴν ὁποίαν δὲν πρέπει ποτὲ νὰ ἐγκαταλείψῃ. Ὁ στρατηγὸς ἐβεβαίωσεν, ὅτι τὸ σημερινὸν κίνημα ἀποτελεῖ τὴν τρίτην ἀναγέννησιν τῆς Ἰσπανίας, μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς χώρας ἀπὸ τῶν Ἀράβων καὶ ἀποτελεῖ συνέχειαν τῶν ἑνωτικῶν καὶ οἰκοδομητικῶν προσπαθειῶν Καρόλου Ε' καὶ Φιλίππου Β'.

Ὁ στρατηγὸς συνώψισεν ὡς ἑξῆς τὸ πρόγραμμα τοῦ ἐθνικοῦ κινήματος: ἀναγνώρισις τῆς σπουδαιότητος τῆς οἰκογενείας ἐν τῷ πλαισίῳ τοῦ κράτους, κοινωνικὴ δικαιοσύνη αὐστηροτάτη, δημοτικὴ αὐτονομία, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν ἐθνικῶν πολιτικῶν ἀπαιτήσεων, στρατὸν κατάλληλον νὰ ἀποδώσῃ εἰς τὴν Ἰσπανίαν τὸ γόητρον τὸ ὁποῖον τῆς ἀνήκει λόγῳ τῆς ἱστορίας της καὶ τῆς ἀποστολῆς τὴν ὁποίαν πρόκειται νὰ ἐπιτελέσῃ τὴν στιγμὴν ταύτην.

Ὁ στρατηγὸς ἐδήλωσεν, ὅτι αἱ φιλοδοξίαι αὗται συμβιβάζονται τελείως μὲ τὰς παγκοσμίους πεποιθήσεις τῶν ὁποίων ἐχθρὸς ἀδιάλλακτος εἶνε ὁ καταστρεπτικὸς κομμουνισμός. Ἐν τέλει ὁ στρατηγὸς Φράνκο ἐζήτησεν ἀπὸ τοὺς Ἰσπανοὺς ὅπως καταβάλουν τὴν τελευταίαν προσπάθειαν ὑπὲρ τῆς νίκης, ἡ ὁποία εἶνε βεβαία.

ΑΠΟΠΕΙΡΑ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΜΙΑΧΑ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 19. (Ἀθηναϊκὸν Πρακτ.).— Κατὰ πληροφορίας ληφθείσας ἐκ Μπαγιόν, οἱ ἰθύνοντες ἐν Βαλένθια ἔπαυσαν τὴν κομμουνιστικὴν ἐφημερίδα «Νοσότρος» διότι ἐπετίθετο σφοδρῶς κατὰ τοῦ Λάργκο Καμπαλιέρο.

Ὁ ἐρυθρὸς ραδιοφωνικὸς σταθμὸς τῆς Μαδρίτης ἐπιβεβαιοῖ τὰς φήμας περὶ ἀποπείρας κατὰ τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν ἐρυθρῶν δυνάμεων Μιάχα. Ὡς λέγεται ὁ Μιάχα ἐτραυματίσθη εἰς τὸν ἀριστερὸν βραχίονα.

Ξένοι κομμουνισταὶ δραπετεύσαντες ἐκ τῆς ἐρυθρᾶς Ἰσπανίας περιγράφουν μὲ τὰ ζοφερώτερα χρώματα τὴν τρομοκρατίαν, ἡ ὁποία ἀσκεῖται ἐπ' αὐτῶν ὑπὸ τῶν ἐρυθρῶν τῆς Βαλένθιας.

ΕΛΛΕΙΨΙΣ ΤΡΟΦΙΜΩΝ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 19. (Τρανσόσεαν).— Ἀγγέλλεται ἐξ Ἀβίλας ὅτι νέοι τινὲς οἱ ὁποῖοι κατώρθωσαν νὰ φθάσουν αὐτόθι ἐκ Μαδρίτης ἐξεπλάγησαν ἰδόντες ὅλα τὰ καταστήματα πλήρη τροφίμων καὶ χρειωδῶν. Οἱ νέοι οὗτοι ἐβεβαίωσαν ὅτι ὁ ἐφοδιασμὸς τῶν ἐρυθρῶν στρατευμάτων εἶνε ἐξαιρετικῶς πενιχρὸς τούτου δὲ ἕνεκα τὸ ἠθικὸν τοῦ στρατοῦ τούτου ἔχει καταπέσει σημαντικῶς.

Ἀγγέλλεται ἐκ Γιβραλτάρ, ὅτι αἱ ταραχαὶ αἱ ὁποῖαι ἐγένοντο εἰς τὴν Βαρκελώνην ὀφείλονται εἰς τὴν ἔλλειψιν τροφίμων ἡ ὁποία εἶνε αἰσθητὴ εἰς τὴν πόλιν ταύτην. Τὰ πλήθη εἰσέβαλον εἰς καταστήματα καὶ προέβησαν εἰς λεηλασίας. Ἡ ἀστυνομία ἔκαμε χρῆσιν τῶν ὅπλων διὰ νὰ ἐπαναφέρῃ τὴν τάξιν.

Τὸ ἐρυθρὸν ἰσπανικὸν ἀτμόπλοιον «Μαργαρίτα», τὸ ὁποῖον εἶχε καταφύγει εἴς τινα λιμένα τῆς βορείου Ἀφρικῆς διότι εἶχε βομβαρδισθῆ ὑπὸ ἐθνικοῦ ἀεροπλάνου ἀπεπειράθη χθὲς νὰ φθάσῃ εἰς ἐρυθρὸν ἰσπανικὸν λιμένα, κατεδιώχθη ὅμως καὶ πάλιν ὑπὸ ἐθνικοῦ ἀεροπλάνου καὶ προσήραξε πλησίον τοῦ ἀκρωτηρίου Ματιφοῦ.

Η ΣΤΑΣΙΣ ΤΩΝ ΜΑΡΟΚΗΝΩΝ

ΣΑΛΑΜΑΝΚΑ, 19. (Ἀθην. Πρ.).— Ὁ Μέγας Βεζύρης τοῦ Ἰσπανικοῦ Μαρόκου, Ἀβδὲλ Καδίρ, ὁ ὁποῖος περιέρχεται τὴν Ἰσπανίαν ἐπεσκέφθη χθὲς τὸν στρατηγὸν Φράνκο μετὰ τοῦ ὁποίου συνωμίλησε διὰ μακρῶν. Κατὰ τὸ ἐκδοθὲν ἀνακοινωθέν, ἡ συνομιλία αὕτη ἦτο ἐξαιρετικῶς ἐγκάρδιος. Ὁ στρατηγὸς Φράνκο ἔπλεξε τὸ ἐγκώμιον τῶν μαροκηνῶν στρατευμάτων ἐξάρας τὴν πειθαρχίαν καὶ τὸ θάρρος αὐτῶν. Ὁ Μέγας Βεζύρης ἐπεσκέφθη καὶ τοὺς Μαροκηνοὺς τραυματίας εἰς τὸ νοσοκομεῖον καὶ συνέστησεν εἰς αὐτοὺς νὰ συνεχίσουν τὸν ἀγῶνα ὑπὲρ ἀπελευθερώσεως τῆς Ἰσπανίας.

ΠΡΟΣ ΙΔΡΥΣΙΝ ΣΙΔΗΡΟΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως συνεκροτήθη χθὲς τὸ ἀπόγευμα εἰς τὸ Γενικὸν Ἐπιτελεῖον σύσκεψις, εἰς ἣν μετέσχον οἱ ὑπουργοὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας κ. Χατζηκυριάκος, τῶν Οἰκονομικῶν κ. Ρεδιάδης καὶ οἱ ὑφυπουργοὶ τῶν Οἰκονομικῶν κ. Ἀποστολίδης, τῶν Στρατιωτικῶν κ. Παπαδήμας, ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου τοῦ Ναυτικοῦ κ. Σακελλαρίου καὶ οἱ ἁρμόδιοι διευθυνταί. Ἡ σύσκεψις ἀφεώρα τὴν ἵδρυσιν σιδηροβιομηχανίας ἐν Ἑλλάδι, ἐξητάσθη δὲ κατ' αὐτὴν διὰ μακρῶν τὸ ζήτημα τῆς ἐγκαθιδρύσεως ὑψικαμίνων, ἐδόθησαν δὲ ὁδηγίαι εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας διὰ τὰ περαιτέρω.

ΟΙ ΑΝΥΠΟΤΑΚΤΟΙ ΚΑΙ Η ΤΑΚΤΟΠΟΙΗΣΙΣ ΤΩΝ

Παρέχεται ἐκ μέρους τῆς ἁρμοδίας στρατολογικῆς ὑπηρεσίας ἡ πληροφορία ὅτι συμφώνως πρὸς τὰ κεκανονισμένα, πάντες οἱ ἀνυπότακτοι δέον νὰ σπεύσουν ὅπως τακτοποιηθοῦν στρατολογικῶς καθόσον οἱ διεξάγοντες τὸν ἔλεγχον ἀξιωματικοὶ τῆς Στρατολογίας μετὰ τὸ πέρας τοῦ ἔργου των θὰ παραδώσουν τοὺς σχετικοὺς πίνακας εἰς τὰς ἀστυνομικὰς ἀρχάς. Αὗται θὰ συλλαμβάνουν τοὺς μὴ ὄντας στρατολογικῶς ἐν τάξει καὶ θὰ παραδίδουν αὐτοὺς πρὸς κατάταξιν εἰς τὰ οἰκεῖα συντάγματα.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΧΑΡΙΣ ΕΙΣ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΑΣ

Ἐνώπιον τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως κατὰ τὴν διέλευσίν Του ἐκ Κορίνθου, παρουσιάσθησαν αἱ μητέρες τῶν ἐν ἐκτοπίσει κομμουνιστῶν Θεοδώρου Μ. Μανιατέα καὶ Γεωργίου Κ. Σταθοπούλου ἐκλιπαροῦσαι ὅπως δοθῇ χάρις εἰς τοὺς υἱούς των. Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς ηὐδόκησε ν' ἀπονείμῃ τὴν αἰτηθεῖσαν χάριν εἰς τοὺς ἀνωτέρω κομμουνιστὰς διὰ τοῦ ὑφυπουργοῦ Δημοσίας Ἀσφαλείας κ. Μανιαδάκη.

ΟΙ ΕΚ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΦΟΙΤΗΤΑΙ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΤΑΦΟΥΣ ΤΩΝ ΑΕΙΜΝΗΣΤΩΝ ΒΑΣΙΛΕΩΝ

Οἱ εὑρισκόμενοι ἐνταῦθα διὰ τὰς ἑορτὰς τῆς ἑκατονταετηρίδος τοῦ Πανεπιστημίου 650 φοιτηταὶ καὶ φοιτήτριαι τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης ἐπεσκέφθησαν καὶ προσεκύνησαν χθὲς τὴν 5.30' μ. μ. τοὺς τάφους τῶν ἀειμνήστων Βασιλέων, εἰς τὴν Δεκέλειαν, ἐπιβαίνοντες 30 στρατιωτικῶν αὐτοκινήτων. Εἰς τὸ ἐπὶ κεφαλῆς στρατιωτικὸν αὐτοκίνητον ἦσαν ἀναπεπταμένα τὰ λάβαρα τοῦ Ἐθνικοῦ Παμφοιτητικοῦ Συλλόγου καὶ τῆς Ἐθνικῆς Παμφοιτητικῆς Ἑνώσεως Θεσσαλονίκης. Καθ' ὅλην τὴν διαδρομὴν μέχρι τῆς Δεκελείας οἱ φοιτηταὶ καὶ αἱ φοιτήτριαι ἔψαλλον πατριωτικὰ ᾄσματα καὶ προέβαινον εἰς ἐνθουσιώδεις ἐκδηλώσεις ὑπὲρ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως ἐνῷ ὁ κόσμος ὁ εὑρισκόμενος εἰς τὰς ὁδοὺς τῶν Ἀθηνῶν καὶ τῶν προαστίων διὰ τῶν ὁποίων διῆλθεν ἡ φάλαγξ ἐχαιρέτα ἐνθουσιωδῶς τοὺς φοιτητάς.

Πρὸ τῶν τάφων τῶν ἀειμνήστων Βασιλέων Κωνσταντίνου, Σοφίας καὶ Ὄλγας οἱ φοιτηταὶ ἐστάθησαν εἰς προσοχήν, ὁ δὲ πρόεδρος τοῦ Ἐθνικοῦ Παμφοιτητικοῦ Συλλόγου κ. Ν. Ριγόπουλος, καταθέτων στέφανον ἐκ δάφνης, εἶπε τὰ ἑξῆς:

Μεγαλομάρτυρες τοῦ γένους, Τρισένδοξοι Βασιλεῖς,

Μὲ τὴν καρδίαν παλλομένην ἀπὸ τὰς ἰσχυροτέρας τῶν συγκινήσεων, μὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν ψυχῶν μας ἐστραμμένους ἐναγωνίως πρὸς τοὺς θείους οὐρανούς, ἡ σπουδάζουσα νεότης τοῦ Ἔθνους, ἡνωμένη καὶ ἀδιάσπαστος, τώρα ὅτε τὸ ἑλληνικὸν σκάφος εἰσῆλθεν εἰς τὸν λιμένα τῆς γαλήνης καὶ τῆς πραγματικῆς ἐθνικῆς δημιουργίας, κλείνουσα εὐλαβικὰ τὸ γόνυ δι' ἐμοῦ ὡς ἐκπροσώπου τοῦ Ἐθνικοῦ Παμφοιτητικοῦ Συλλόγου, ἐμπρὸς εἰς τοὺς ἁγίους τάφους Σας, λέγει τοὺς λόγους τούτους. Τὸ μέγα ὄνειρον, τὸ ὁποῖον ἡ μεγάλη Σου διάνοια συνέλαβε, δοξασμένε τῶν πατέρων, πάππων καὶ ἀδελφῶν Στρατηλάτα, διὰ μίαν μεγάλην, ἰσχυρὰν καὶ ἡνωμένην Πατρίδα. Τὸ μέγα ὄνειρον, τοῦ ὁποίου τὴν πραγματοποίησιν ἀπεφάσισες τιθέμενος ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ λαοῦ σου στρατιωτικῶς τὸ μέγα ὄνειρον, χάριν τοῦ ὁποίου προσέφερες τὴν μεγάλην ζωήν Σου θυσίαν, ὁλοκληροῦται, μεγάλε τῶν μεγίστων τοῦ ἔθνους καθοδηγητά, σήμερον, ὕστερον ἀπὸ τόσων ἐτῶν περιπλανήσεις. Ἐπὶ κεφαλῆς, συνεχιστὴς ἄξιος τῆς μεγίστης προσπαθείας Σου, ὁ δοξασμένος υἱός Σου Γεώργιος ὁ Β' μὲ ἄξιον συμπαραστάτην του τὸν παλαιὸν συμπολεμιστήν σου. Μὲ στρατιώτας φανατικοὺς καὶ ἀφωσιωμένους ἡμᾶς, τὰ τέκνα τῶν συμπολεμιστῶν Σου εἰς τοὺς ὡραιοτέρους τῶν ἀνθρωπίνων ἀγώνων. Καὶ μὲ τὸν θεῖον ὅρκον τῆς νεανικῆς μας ὁρμῆς διδόμενον ἐνώπιον τῶν ἁγίων τάφων Σας τὰς ἱερὰς αὐτὰς στιγμὰς καὶ κατὰ τὰς ὁποίας «ὁρκιζόμεθα νὰ προσφέρωμεν ὅ,τι πολύτιμον ἔχομεν διὰ τὴν ἐνίσχυσιν καὶ ὁλοκλήρωσιν τῆς μεγάλης ἐθνικῆς προσπαθείας, διὰ τὴν δημιουργίαν Ἑλλάδος πνευματικῶς καὶ ὑλικῶς ἰσχυρᾶς», στέφανον, ἐδῶ.

Στέφανον ἐκ δάφνης κατέθεσεν ἐπίσης ὁ πρόεδρος τῆς Ἐθνικῆς Παμφοιτητικῆς Ἑνώσεως Θεσσαλονίκης κ. Τσουκνικάς.

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΔΟΚΤΟΡΟΣ ΡΟΥΣΤ ΕΙΣ ΤΗΝ ΟΛΥΜΠΙΑΝ

Τὸ κείμενον τοῦ ἐκφωνηθέντος ὑπὸ τοῦ Γερμανοῦ ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας κ. Ρούστ λόγου ἐν Ὀλυμπίᾳ ἔχει ὡς ἑξῆς:

«Ὅταν ἡ λαμπὰς ἀπὸ τὸν ἱερὸν τοῦτον χῶρον καὶ ὑπὲρ τὰ σύνορα τῶν διαφόρων χωρῶν κατηυθύνθη εἰς τὸ «Ὀλυμπιακὸν Στάδιον τοῦ Βερολίνου» κατέστη φανερόν, ὅτι ἡ νεότης ὅλου τοῦ κόσμου, ἡ ὁποία εἶχε συγκεντρωθῆ διὰ τοὺς Ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνας, εἶχεν ἐπανεύρει τὴν πνευματικὴν πηγὴν τῶν Ὀλυμπιακῶν Ἀγώνων. Εἰς ἔνδειξιν τούτου ὑπεσχέθη ὁ Ἀδόλφος Χίτλερ, ὁ Γερμανὸς ἡγέτης καὶ πρωθυπουργός, ἐμπεποτισμένος καὶ ὁ ἴδιος ἀπὸ τὴν Ὀλυμπιακὴν ἰδέαν, εἰς μίαν στιγμὴν ἱστορικῆς ἐξάρσεως, τὴν ἐπανάληψιν τῶν γερμανικῶν ἀνασκαφῶν τῆς Ὀλυμπίας καὶ τὴν συμπλήρωσιν αὐτῶν. Διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ὑποσχέσεως ταύτης εὑρισκόμεθα ἐδῶ.

Ἂς στρέψωμεν ἐν πρώτοις τὸ βλέμμα μας ὀπίσω, διὰ μέσου τῶν χιλιετηρίδων, πρὸς τὸν ἄγνωστον ἐκεῖνον δημιουργὸν τῶν ἀγώνων. Ἂς ἀναμνησθῶμεν τῶν Ἑλλήνων καλλιτεχνῶν, οἵτινες ἐδημιούργησαν τὰ οἰκοδομήματα τοῦ μνημείου καὶ τὰς ἐν αὐτῷ μορφὰς τῶν Θεῶν, Ἡρώων καὶ Ἀγωνιστῶν. Ἂς ἀναλογισθῶμεν τοὺς ἀγωνιστάς, οἵτινες ἐπὶ αἰῶνας ἐπάλαισαν ἐνταῦθα διὰ τὸν κλάδον τῆς ἐλαίας. Τὴν στιγμὴν κατὰ τὴν ὁποίαν ἑτοιμαζόμεθα νὰ δώσωμεν ἐκ νέου εἰς τὸν ἥλιον τὸ ἔδαφος ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐκεῖνοι ἐδημιούργησαν καὶ ἠγωνίσθησαν, ἂς ἀναμνησθῶμεν ἐκείνων, ὡς τῶν αἰωνίων ἡρώων καὶ κυρίων τοῦ χώρου τούτου καὶ ἂς κύψωμεν μετὰ σεβασμοῦ πρὸ τοῦ ἀθανάτου αὐτῶν πνεύματος.

Ἐπὶ δέκα τρεῖς αἰῶνας ἐστέρησεν ἡ φύσις ἀπὸ τοῦ βλέμματος τῶν θνητῶν τὸ ἱερὸν τοῦτο ἔδαφος. Ἦλθον κατόπιν οἱ σκαπανεῖς τῆς Ἐρεύνης καὶ ἐπανέφεραν εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τοὺς τόπους τοῦ ἑλληνικοῦ Πολιτισμοῦ καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Τέχνης. Ἂς ἀναμνησθῶμεν τὴν στιγμὴν ταύτην τῶν νεκρῶν μὲ τὸ ἀλτρουϊστικὸν τῶν αἴσθημα τὸ ἀντάξιον εἰς ἀγωνιστάς.

Τώρα, ἂς στρέψωμεν τὸ βλέμμα πρὸς τὸ μέλλον. Ὅταν τὸ ἔδαφος τοῦ Σταδίου καὶ τοῦ γυμνασίου γίνῃ καὶ πάλιν ὁρατόν, καὶ αἱ ἀκτῖνες τοῦ ἡλίου τὸ φωτίσουν καὶ πάλιν, τότε εἴθε νὰ ἐπικρατήσῃ καὶ πάλιν τὸ Ὀλυμπιακὸν Πνεῦμα, ἀπὸ τὸ ὁποῖον κατέχεται ἤδη σήμερον ἡ καλυτέρα νεότης τοῦ κόσμου. Εἴθε αἱ μέλλουσαι γενεαί, παλαίουσαι χάριν τοῦ πνεύματος τούτου, νὰ αἴρουν τὴν ὀλυμπιακὴν νίκην»

ΑΙ ΕΙΣΦΟΡΑΙ ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΑΕΡΟΠΟΡΙΑΣ

Πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Ἀεροπορίας ἀπεστάλη τηλεγράφημα τῆς κοινότητος Πλατυκάμπου διὰ τοῦ ὁποίου προσφέρονται 25 χιλ. δραχμῶν διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τῆς ἀεροπορίας. Ἐπίσης ὁ Δῆμος Ν. Κοκκινιᾶς προσέφερε διὰ τὸν αὐτὸν σκοπὸν δραχμὰς 100 χιλιάδας.

Τέλος τὸ σωματεῖον φορτοεκφορτωτῶν ἐν συνεχείᾳ προγενεστέρας προσφορᾶς του ἐκ δέκα χιλιάδων δραχμῶν ἀπέστειλεν ἑτέρας 15.000.

Τὸ ὑπουργεῖον Ἀεροπορίας ἀπήντησε ἐκφράζον τὴν εὐγνωμοσύνην τοῦ Ἔθνους.

Η ΤΟΝΩΣΙΣ ΤΟΥ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΕΜΠΟΡΙΟΥ ΔΙΑ ΤΗΣ ΚΑΤΑΡΓΗΣΕΩΣ ΤΩΝ ΤΕΛΩΝΕΙΑΚΩΝ ΦΡΑΓΜΩΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 19. (Ἀθην. Πρακτ.).— Ὁ «Πρωϊνὸς Ταχυδρόμος», εἰς ἄρθρον του ἐπὶ τῶν πιθανοτήτων τῆς τονώσεως τοῦ διεθνοῦς ἐμπορίου διὰ καταργήσεως τῶν σημερινῶν ἐμποδίων παρατηρεῖ, ὅτι οἱ ἀγγλικοὶ κύκλοι παρακολουθοῦν τὰς προσπαθείας τὰς καταβαλλομένας πρὸς τὴν κατεύθυνσιν ταύτην μὲ ἐντεινόμενον ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον σκεπτικισμόν. Ἐπὶ τοῦ παρόντος τοὐλάχιστον θεωρεῖται ἐν Λονδίνῳ ὡς ὀλίγον πιθανὴ ἡ ἐπίτευξις ἔστω καὶ βάσεως πρὸς διεξαγωγὴν προπαρασκευαστικῶν συνομιλιῶν. Εἶνε ματαία, λέγει ἡ ἐφημερίς, ἡ ἐλπὶς νὰ ἴδῃ τις τὰς Δυνάμεις καταργούσας τὰ τελωνειακὰ ἐμπόδια καὶ παραιτουμένας τοῦ ἐπανοπλισμοῦ. Ἀκριβῶς ἐν Ἀγγλίᾳ τὸ σχέδιον τῆς ἐπιτεύξεως μᾶλλον φιλελευθέρων ἐμπορικῶν συναλλαγῶν προσκρούει εἰς μεγάλας δυσχερείας. Δὲν ἔχει τις παρὰ νὰ σκεφθῇ τὰς συμφωνίας τῆς Ὀττάβας καὶ τὰς πολλὰς διμερεῖς ἐμπορικὰς συνθήκας αἱ ὁποῖαι παρακωλύουν τὴν Ἀγγλίαν εἰς τὴν ἐλευθέραν δρᾶσίν της καὶ αἵτινες ἴσως χρησιμεύσουν ὡς ἐλατήρια ὅπως μὴ αὕτη συμμετάσχῃ γενικῶν συνομιλιῶν.

Ὁ «Πρωϊνὸς Ταχυδρόμος» προσθέτει ὅτι παρόμοιαι ἀντιρρήσεις ἔχουν ἰσχὺν καὶ διὰ τὴν Γαλλίαν καὶ διὰ τὰς πλείστας τῶν ἄλλων χωρῶν αἱ ὁποῖαι πρόκειται νὰ συγκληθοῦν εἰς διάσκεψιν. Ὁ ἀρθρογράφος συμπεραίνει ὅτι αἱ προσπάθειαι τὰς ὁποίας καταβάλλει καὶ θὰ καταβάλλῃ ἀκόμη ὁ κ. Βὰν Ζέελανδ ὅπως προετοιμάσῃ μίαν παγκόσμιον οἰκονομικὴν διάσκεψιν καὶ μίαν διάσκεψιν ἀφοπλισμοῦ εἶνε ἐνδεχόμενον νὰ καταλήξουν εἰς ἀπώλειαν χρόνου καὶ χρήματος.

Ο κ. ΖΑΝ ΖΑΙ ΠΡΟΣ ΤΟΝ κ. ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΝ

Ὁ Γάλλος ὑπουργὸς τῆς Παιδείας κ. Ζὰν Ζαὶ προσέφερε χθὲς ἐκ μέρους τῆς γαλλικῆς Κυβερνήσεως βάζα τῶν Σεβρῶν εἰς τὸν Ἀρχηγὸν τῆς Κυβερνήσεως κ. Ἰωάννην Μεταξᾶν, καὶ τὸν κ. Μαυρουδῆν, ὑφυπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν.

Χθὲς τὸ ἀπόγευμα ἐπίσης ὁ Γάλλος ὑπουργός, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ πρεσβευτοῦ τῆς Γαλλίας κ. Μπρυέρ, τῶν μελῶν τῆς γαλλικῆς ἀντιπροσωπείας καὶ τοῦ ἀνωτέρου προσωπικοῦ τῆς γαλλικῆς πρεσβείας, ἐπεσκέφθη τὸν ποιητὴν Κωστῆν Παλαμᾶν. Ὁ κ. Ζὰν Ζαὶ ἐξέφρασεν εἰς τὸν μεγάλον ποιητὴν τὰ αἰσθήματα τοῦ σεβασμοῦ καὶ τοῦ θαυμασμοῦ, τὰ ὁποῖα τρέφουν ἐν Γαλλίᾳ διὰ τὸ ἔργον τοῦ Κωστῆ Παλαμᾶ, καθὼς καὶ τὴν συμπάθειαν, τὴν ὁποίαν ὁ Κωστῆς Παλαμᾶς διατηρεῖ πάντοτε εἰς τὴν Γαλλίαν. Εἰς ἔνδειξιν τῶν αἰσθημάτων αὐτῶν ὁ Γάλλος ὑπουργὸς ἀπένειμεν εἰς τὸν μεγάλον ἐθνικὸν ποιητὴν τῆς Ἑλλάδος ἐξ ὀνόματος τῆς γαλλικῆς Κυβερνήσεως τὸν χρυσοῦν Σταυρὸν τῆς Λεγεῶνος τῆς Τιμῆς.

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἐπισκέψεως εἰς Ἀθήνας τοῦ Γάλλου ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας κ. Ζὰν Ζαί, ἐδόθη τὸ ἀπόγευμα τοῦ Σαββάτου εἰς τὴν γαλλικὴν πρεσβείαν δεξίωσις, εἰς τὴν ὁποίαν παρέστησαν τὰ μέλη τῆς γαλλικῆς παροικίας.

Τὴν ἑσπέραν παρετέθη εἰς τὴν πρεσβείαν γεῦμα πρὸς τιμὴν τῆς ἀντιπροσωπείας τῶν γαλλικῶν Πανεπιστημίων.

Ο ΞΕΝΟΣ ΤΥΠΟΣ ΔΙΑ ΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Τὸ γνωστὸν ἐν Λονδίνῳ ὄργανον τοῦ Βρεταννικοῦ Ἑβραϊκοῦ κόσμου «Ἰουδαϊκὰ Χρονικὰ» δημοσιεύει μακρὸν ἄρθρον ἐξαῖρον τὴν πατρικὴν στάσιν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἔναντι τῶν ἐν Ἑλλάδι Ἰσραηλιτῶν. Τὸ ἄρθρον ἀναφέρει τὰς οἰκονομικὰς εὐκολίας καὶ ἐνισχύσεις τὰς παρασχεθείσας εἰς τὴν ἰσραηλιτικὴν κοινότητα Θεσσαλονίκης.

Ἡ ἐν λόγῳ ἐφημερὶς ἀναφέρει ἐπίσης καὶ ἀπόφασιν τῆς ἰσραηλιτικῆς κοινότητος Θεσσαλονίκης ὅπως ἐγγραφῇ τὸ ὄνομα τοῦ κ. Ἰω. Μεταξᾶ εἰς τὴν χρυσῆν βίβλον.

Εἰς τὴν «Ἠχὼ τῶν Παρισίων» δημοσιεύεται μακρὸν ἄρθρον τοῦ κ. Ἀνρὺ Μπορντὼ εἰς τὸ ὁποῖον ἐκθέτει τὰς ἐντυπώσεις του ἐκ τοῦ εἰς Ἑλλάδα τελευταίου ταξιδίου του καὶ ἀναφέρει τὰ τῆς ἀκροάσεως, τὴν ὁποίαν τοῦ παρέσχεν ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεύς.

ΟΙ ΠΕΙΡΑΙΕΙΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΛΩΤΗΝ ΔΕΞΑΜΕΝΗΝ

Χθὲς τὴν μεσημβρίαν συνῆλθεν ἐκτάκτως τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον Πειραιῶς πρὸς ἔγκρισιν τῶν καταρτισθέντων πινάκων τῶν ἔργων ὁδοποιίας, τὰ ὁποῖα θὰ στοιχίσουν 28.500.000 δρχ.

Πρὸ τῆς ἡμερησίας διατάξεως ὁ προεδρεύων κ. Πετρόχειλος, ἀναφερόμενος εἰς τὸ ζήτημα τῆς μελετωμένης ἐγκαταστάσεως πλωτῆς δεξαμενῆς εἰς τὴν Σῦρον, ἐτόνισεν, ὅτι τοῦτο θὰ ἐπιφέρῃ τεραστίας ζημίας εἰς τὴν κίνησιν τοῦ Πειραϊκοῦ λιμένος, τοῦ ὁποίου θὰ παραμείνουν ἀσυμπλήρωτοι οἱ τεχνικοὶ ἐξοπλισμοί.

Τὴν ἄποψιν ταύτην ὑπεστήριξαν καὶ ἄλλοι δημοτικοὶ σύμβουλοι καὶ ἐν τέλει ἀπεφασίσθη νὰ σταλῇ ψήφισμα εἰς τὴν Κυβέρνησιν, παρακαλουμένην ὅπως ἡ πλωτὴ δεξαμενὴ ἐγκατασταθῇ εἰς τὸν Πειραιᾶ.

ΔΗΛΗΤΗΡΙΑΣΙΣ ΕΚ ΦΩΤΑΕΡΙΟΥ

Ἐντὸς τῆς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Βαλτετσίου 37 οἰκίας ὅπου διαμένει ἡ οἰκογένεια Μάντακα ἀνευρέθη νεκρὰ ἡ ὑπηρέτρια Εὐαγγελία Μπεράτου, ἐτῶν 23, ἀποθανοῦσα, ὡς διεπιστώθη, ἀπὸ δηλητηρίασιν ἐκ τοῦ φωταερίου τῆς οἰκίας, αἱ στρόφιγγες τοῦ ὁποίου ἦσαν ἀνοικταί. Τὸ διαφυγὸν ἐντὸς τῆς οἰκίας φωταέριον παρ' ὀλίγον νὰ ἐπέφερε τὸν θάνατον καὶ εἰς τοὺς ἄλλους ἐνοίκους, οἱ ὁποῖοι ἐκοιμῶντο τὴν στιγμὴν ἐκείνην. Τὴν σωτηρίαν των τὴν ὀφείλουν εἰς τὸν παπαγάλον τῆς οἰκογενείας, ὁ ὁποῖος μόλις ἤρχισε νὰ ἐπιδρᾷ ἐπ' αὐτοῦ τὸ φωταέριον ἐξέβαλε ἀσυνήθεις κρωγμάς. Ἀπὸ τὸν παπαγάλον ἀνησυχήσαντες οἱ πέριξ γείτονες καὶ εἰσῆλθον εἰς τὴν οἰκίαν ὅπου εὗρον νεκρὰν τὴν ὑπηρέτριαν καὶ τοὺς ἄλλους ἐνοίκους ἐν ἡμιαναισθησίᾳ.

Γίνονται ἀνακρίσεις διὰ νὰ ἐξακριβωθῇ ἂν τὸ φωταέριον τὸ ἀφῆκε ἐπίτηδες ἡ ὑπηρέτρια διὰ νὰ αὐτοκτονήσῃ ἢ κατὰ λάθος.

Β' ΕΚΔΟΣΙ

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΓΛΙΚΗΝ ΒΟΥ ΔΙΑ ΤΟΝ ΑΠΟΚΛΕΙΣΜΟΝ ΤΟΥ ΜΠΙΛ

ΠΑΡΑΜΕΝΕΙ ΑΜΕΤΑΒΛΗΤΟΣ Η ΑΓ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΙΣΠΑ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 19. (Ἰδιαιτέρα ὑπηρεσία)
τὴν Βουλὴν τῶν Κοινοτήτων ὑπεβλήθησαν
ἀθρόαι ἐπερωτήσεις πρὸς τὸν ὑπουργὸν τῶν
ρικῶν, τὸν ὑπουργὸν τοῦ Ἐμπορίου καὶ τὸν
λόρδον τοῦ Ναυαρχείου, σχετικῶς μὲ τὴν
σαν κατάστασιν ἐκ τῆς προσπαθείας τῶν
τῶν νὰ ἀποκλείσουν τοὺς λιμένας τῆς Β
Εἰς πλείστας ἐπερωτήσεις ναυτικῆς φύσεως
ποῖαι εἶχον ἀπευθυνθῆ πρὸς τὸν ὑπουργὸν
ξωτερικῶν, ἀπήντησεν ὁ πρῶτος λόρδος τοῦ
χείου. Μετὰ τὰς ἀπαντήσεις τοῦ σὲρ Σ
αρ, ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἀντιπολιτεύσεως κ. Ἀ
λωσεν ὅτι δὲν ἔμεινεν ἱκανοποιημένος καὶ
σεν ὅτι ἀναβάλλει τὰς περαιτέρω ἐρωτήσεις
αὔριον. Ἡ ἀναβολὴ αὕτη τῶν ἐπερωτήσεων
τὴν ἡμέραν τῆς συζητήσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ
νεται τελείως ἀσυνήθης εἰς τὰ ἀγγλικὰ βου
λευτικὰ χρονικά.

Ἡ σπουδαιοτέρα τῶν δηλώσεων τοῦ σὲρ Σ
ελ Χόαρ ἦτο ἡ βεβαίωσις, τὴν ὁποίαν ἔλαβε
πε, παρὰ τοῦ κυβερνήτου τοῦ θωρηκτοῦ
ἄλλων ναυτικῶν ἀρχῶν, ὅτι αἱ ἐθνικιστικαὶ
ἐφήρμοσαν ντὲ ντεφάκτο στενὸν ἀποκλεισμὸν
«Μπιλμπάο» διὰ τῶν πολεμικῶν πλοίων, τὰ
διαθέτουν καὶ τῶν τορπιλλῶν.

«Αἱ μέχρι πρὸ μηνὸς εἰσέτι εἰδήσεις, ἐξ
θησε, ἀνέφερον ὅτι αἱ ἰσπανικαὶ κυβερνητικαὶ
χαὶ ἐπεχείρουν ν' ἀπαλλάξουν τὸ στενὸν τοῦ
μπάο ἐκ τῶν τορπιλλῶν, αἵτινες εἶχον τοποθ
πρὸ τῆς εἰσόδου τοῦ λιμένος, δὲν γνωρίζω ὅμως
τὰ πόσον ἠδυνήθησαν νὰ ἐξακολουθήσουν τὸ
τοῦτο λόγῳ τῆς κατὰ θάλασσαν ὑπεροχῆς
Κυβερνήσεως τοῦ Μπούργκος.»

Ἀπαντῶν εἰς ἄλλην ἐπερώτησιν ὁ πρῶτος λ
τοῦ Ναυαρχείου, ὑπέμνησε τὰς ὁδηγίας,
χον δοθῆ εἰς τὰ ἀγγλικὰ πολεμικὰ ἀπὸ τῆς
ως τοῦ ἐμφυλίου πολέμου ἐν Ἰσπανίᾳ,
στατεύουν τὰ εἰς τὸ ἀνοικτὸν πέλαγος
βαλλόμενα ἀγγλικὰ ἐμπορικὰ πλοῖα, εἰπ
λαι μεταγενέστεραι ὁδηγίαι δὲν ἐδόθησαν
εἶχε ληφθῆ ἡ ἀπόφασις νὰ μὴ συνοδεύωντα
πορικὰ σκάφη μέχρι τῶν ὁρίων τῶν ἰσπανι
ρικῶν ὑδάτων. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν εἰδοποίη
λαβεν ὁ κυβερνήτης τοῦ ἀγγλικοῦ ἀτμοπλ
ρυ Λιούελιν» ὑπὸ τοῦ κυβερνήτου τοῦ καταδ
«Μπραζάν», ὅπως ἐπαναπλεύσῃ εἰς Σαὶν Ζ
Λούζ, ὁ κ. Χόαρ ἐδήλωσεν ὅτι δὲν εἶνε εἰς
νὰ παράσχῃ περισσοτέρας πληροφορίας μέχρ
στιγμῆς.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν ἀπαντῶν εἰς
ας ἐπερωτήσεις, ἐδήλωσεν ὅτι δὲν εἶχε νὰ
σῃ τι εἰς ὅσα ἀνέφερε κατὰ τὴν συνεδρίασιν
παρελθούσης Τετάρτης ἐν σχέσει μὲ τὸν ἀπο
σμὸν τοῦ Μπιλμπάο, προσθέσας ὅτι ἡ Κυβέρ
ἐπιτυχῶς διαχειρίζεται τὰ τῆς ἐμπορικῆς ναυτ
εἰς τοὺς Ἰσπανικοὺς λιμένας, λαμβανομένων ὑπ'
τῶν δυσχερειῶν τῆς ὑφισταμένης καταστάσεως.

— Ὁ στρατιωτικὸς διοικητὴς τοῦ Ἰρούν —
ἀπαντῶν εἰς ἄλλην ἐπερώτησιν — ἐνεργῶν κατ
τολὴν τοῦ στρατηγοῦ Φράνκο, ἐπληροφόρησε
Ἄγγλον πρεσβευτὴν κ. Τσίλτον τὴν ἑσπέραν τῆς
Ἀπριλίου, ὅτι τὰ ἐθνικιστικὰ πολεμικὰ δὲν θὰ
τρεπον τὴν εἴσοδον εἰς Μπιλμπάο τεσσάρων ἀγ
κῶν πολεμικῶν, τὰ ὁποῖα εἶχε γνωσθῆ, ὅτι
προσωρμισμένα εἰς Σαὶν Ζὰ ντὲ Λούζ. Ἡ πληροφ
ρία αὕτη ἐλήφθη ἐν Λονδίνῳ τὴν 10ην Ἀπριλίου
δὲ ἀπόφασις, τὴν ὁποίαν εἶχε λάβει ἡ ἀγγλικὴ
βέρνησις—προσέθηκεν—ἦτο ἄσχετος πρὸς τὴν
δοποίησιν, τὴν ὁποίαν εἶχεν ἀπευθύνει ὁ στρατη
Φράνκο ἀναγγέλλων τὸν ἀποκλεισμόν, καθὼς δὲ
φαντάσθη ὁ ἀξιότιμος ἀρχηγὸς τῶν φιλελευθέρων
σὲρ Ἄρτσιμπλαντ Σίνκλαιρ, ὅτι ἡ ἐνέργεια τῆς
ἀγγλικῆς κυβερνήσεως ὀφείλεται εἰς τὴν εἰδοποί
σιν ταύτην τῆς κυβερνήσεως τοῦ Μπούργκος.

Ὁ κ. Ἤντεν ἐπληροφόρησεν, ἐν τέλει, τὴν Βου
λήν, ὅτι ἡ γαλλικὴ κυβέρνησις ἐτηρήθη ἐνήμερος
τῶν ἐνεργειῶν, εἰς τὰς ὁποίας προέβη ἡ ἀγγλ
κυβέρνησις, δὲν εἶχε δὲ λόγον νὰ ὑποθέσῃ, ὅτι
τὰς γενικὰς γραμμὰς τῆς πολιτικῆς ταύτης ἡ γα
λικὴ κυβέρνησις διεφώνει. Ἡ γαλλικὴ κυβέρνησις
εἰδοποίησεν, ὅτι δὲν θὰ ἐπέτρεπεν ἐπέμβασιν
γαλλικὰ ἀτμόπλοια ἐν τῇ ἀνοικτῇ θαλάσσῃ, ζήτημα
ὅμως τοιοῦτον δὲν θὰ ἠγείρετο, καθόσον δὲν ὑπῆρ
χον ἀτμόπλοια ὑπὸ γαλλικὴν σημαίαν κατευθυνό
μενα εἰς Μπιλμπάο».

Η ΓΕΡΜΑΝΙΑ ΘΑ ΜΕΤΑΣΧΗ ΠΡΟΘΥΜ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΔΙΑΣΚΕΨΕΩΣ ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΕΙΡΗ

ΒΕΒΑΙΩΣΙΣ ΤΟΥ ΧΙΤΛΕΡ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΛΑΝΣΜΠ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 19. (Ἀθην. Πρακτ.).— Ὁ ἐν Βερο
λίνῳ ἀνταποκριτὴς τοῦ Πρακτορείου Ρώϋτερ τη
γραφεῖ ὅτι ὁ καγκελλάριος Χίτλερ ἐδέχθη περὶ
ραν 12.30' τὸν τέως ἡγέτην τοῦ ἀγγλικοῦ ἐργατι
κοῦ κόμματος κ. Λάνσμπουρυ παρουσίᾳ καὶ τοῦ ὑ
πουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν βαρώνου Νώϋρατ. Μετὰ
τὴν συνομιλίαν ταύτην ὁ κ. Λάνσμπουρυ, ὁ ὁποῖος
μετέβη εἰς τὴν γερμανικὴν πρωτεύουσαν, ὅπως συν
ομιλήσῃ μετὰ τοῦ καγκελλαρίου ἐπὶ τοῦ ζητήματος
τῆς εἰρήνης, ἀνεκοίνωσεν, ὅτι ἡ Γερμανία εἶνε ἑτοί
μη νὰ μετάσχῃ Διασκέψεως Διεθνοῦς Συνεργασίας.
Τὸ ἀνακοινωθέν, τὸ ὁποῖον ἐξεδόθη μετὰ τὴν ὡς ἄ
νω συνομιλίαν, τονίζει, ὅτι τὸ Ράϊχ εὐχαρίστως θὰ
μετεῖχε Διασκέψεως καὶ γενικῶς ἡνωμένων προσ
παθειῶν πρὸς ἀποκατάστασιν οἰκονομικῆς συνεργα
σίας καὶ ἀμοιβαίας κατανοήσεως μεταξὺ τῶν κρα
τῶν τοῦ κόσμου ἂν ὁ κ. Ρούζβελτ ἢ ὁ ἀρχηγὸς ἄλ
λης μεγάλης χώρας ἀνελάμβανε τὴν πρωτοβουλίαν
τῆς συγκλήσεως μιᾶς τοιαύτης Διασκέψεως.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 19. (Ἀθην. Πρακτ.) — Ὁ ἐν Βερο
λίνῳ ἀνταποκριτὴς τοῦ Πρακτορείου Ρώϋτερ τηλε
γραφεῖ ὅτι κατόπιν τῆς συνομιλίας, ἣν ἔσχε μετὰ
τοῦ καγκελλαρίου Χίτλερ ὁ τέως ἡγέτης τοῦ ἀγγλι
κοῦ ἐργατικοῦ κόμματος κ. Λάνσμπουρυ ἐδήλωσεν
εἰς τοὺς δημοσιογράφους ὅτι ἔσχε φιλικὴν συνδιά
λεξιν μετὰ τοῦ Φύρερ ἐφ' ὅλων τῶν σημείων τῆς δι
εθνοῦς πολιτικῆς καταστάσεως, συνεφωνήθη δέ, εἶ
πε, νὰ μὴ δημοσιευθῇ λεπτομερὴς ἀνακοίνωσις ἐπὶ
τῶν συζητηθέντων, καθόσον θὰ ἦτο ἀδύνατον νὰ ἐκ
τεθοῦν ἀπὸ μνήμης τὰ διαμειφθέντα ἐν συνομιλίᾳ,
ἥτις διήρκεσε πλέον τῶν δύο ὡρῶν. «Ὁ σκοπὸς τῆς
συζητήσεώς μας, εἶπεν ὁ κ. Λάνσμπουρυ, ἦτο νὰ ἐ
ξασφαλισθῇ μία νέα παγκόσμιος Διάσκεψις, ἥτις
θὰ συνήρχετο εἰδικῶς ἵνα ἐξετάσῃ πῶς θὰ ἦτο δυ
νατὸν νὰ ἐκλείψουν τὰ αἴτια πολέμου. Ἀνέφερα εἰς
τὸν καγκελλάριον τὰ ὅσα συνεζήτησα μετὰ τῶν κ.
κ. Ρούζβελτ, Μπλούμ, Βὰν Ζέελανδ καὶ μὲ τοὺς
πρωθυπουργοὺς τῶν Σκανδιναυϊκῶν χωρῶν, κατέ
στησα δὲ εἰς αὐτὸν γνωστὸν ὅτι οὐδεὶς ἐκ τῶν ὡς
ἄνω πολιτικῶν ἀνδρῶν ἀπέκρουσε τὴν ἰδέαν καὶ ὅ
τι ὅλοι ἐξεδήλωσαν ἀνησυχίας ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἅ
μιλλαν τῶν ἐξοπλισμῶν, ἐκφράσας ἐν τέλει τὴν πε
ποίθησίν μου ὅτι ἅπαντες ἦσαν πρόθυμοι νὰ παρά
σχουν τὴν ὑποστήριξίν των διὰ τὴν σύγκλησιν μιᾶς
τοιαύτης Διασκέψεως. Ἐπέτυχον παρὰ τοῦ καγκελ
λαρίου Χίτλερ τὸ σκοπούμενον, τουτέστι τὰ πληρο
φορηθῶ ὅτι ἡ Γερμανία ἔχει τὴν καλὴν προαίρεσιν
νὰ μετάσχῃ τοιαύτης Διασκέψεως.»

Ὁ κ. Λάνσμπουρυ προσέθηκεν ὅτι τὸ ζήτημα τῆς
συμμετοχῆς τῶν Σοβιὲτ εἰς τὴν μέλλουσαν Διάσκε
ψιν δὲν ἀνεκινήθη. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀνάληψιν τῆς
σχετικῆς πρωτοβουλίας ὑπὸ τοῦ κ. Ρούζβελτ, ὁ Ἄγ
γλος πολιτικὸς ἐξέφρασε τὴν ἐλπίδα ὅτι θ' ἀναλά
βῃ ταύτην, «καθόσον, εἶπεν, ὁ Ἀμερικανὸς Πρόεδρος
εἶνε ἰδιαιτέρως ἐνδεδειγμένος πρὸς τοῦτο».

Η ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑ ΤΟΥ ΒΕΛΓΙΟΥ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 19. (Ἀθην. Πρακτ.).— Ἡ «Ἠχὼ τῶν Παρισίων» ἐπιβεβαιοῖ τὴν πληροφορίαν, ὅτι ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος θὰ ἐπιδοθῇ εἰς τὸ Βέλγιον κοινὴ δήλωσις τῶν Κυβερνήσεων Λονδίνου καὶ Παρισίων, διὰ τῆς ὁποίας τὸ Βέλγιον θ' ἀπαλλάσσεται τῶν ἐγγυητικῶν ὑποχρεώσεών του ἐκ τοῦ συμφώνου τοῦ Λοκάρνο καὶ τῆς συμφωνίας τοῦ Λονδίνου τοῦ 1936. Ἡ Γαλλία καὶ ἡ Ἀγγλία θὰ διατηρήσουν τὰς ὑποχρεώσεις των, θ' ἀναγνωρίσουν, ὅμως εἰς τὸ Βέλγιον τὴν ἀπόφασιν αὐτοῦ νὰ προασπίσῃ τὴν ἀνεξαρτησίαν του δι' ἰδίων στρατιωτικῶν μέσων χωρὶς νὰ ἐγκαταλείψῃ τὰς ὑποχρεώσεις του ἔναντι τῆς Κ.Τ.Ε.

Οἰκονομικὴ Ζωὴ

ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Δευτέρα, 19 Ἀπριλίου 1937

Ἐπὶ	Ἀγορά	Πώλησις
Λονδίνου	546.—	550.—
Ν. Ὑόρκης	111.—	112.—
Ζυρίχης	25.35	25.60
Παρισίων	4.94	5.02
Ἀλεξανδρείας	560.—	564.—
Ἀμστερνταμ	60.70	61.30
Στοκχόλμης	28.15	28.40
Βρυξελλῶν	3.75	3.79
ΤΙΜΑΙ ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΑΙ		
Βαρσοβίας	21.10	21.35
Βουκουρεστίου	0.80	0.85
Σόφιας	1.35	1.40
ΤΙΜΑΙ ΚΛΗΡΙΓΚ		
Παρισίων	4.93	5.02
Μιλάνου	5.88	5.94
Βερολίνου	40.50	41.50
Ζυρίχης	25.30	25.60
Βρυξελλῶν	3.74	3.79
Κωνσταντινουπόλεως	88.70	90.—
Βελιγραδίου	2.58	2.63
Πράγας	3.88	3.93
Βουδαπέστης	23.46	23.95

Ξέναι Χρηματαγοραί

Ν. ΥΟΡΚΗ («Ἄνοιγμα 19ης).— Λονδίνου 491 15)16, Παρισίων 467 1)8, Βερολίνου 40.22, Βρυξελλῶν 16.85 1)2, Ζυρίχης 22.83 1)2.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ («Ἄνοιγμα 19ης).— Νέας Ὑόρκης 491.95, Παρισίων 110.03, Βερολίνου 12.23, Ἰσπανίας 48.20, Ἀμστερνταμ 8.97.87, Βρυξελλῶν 29.185, Ἰταλίας 93.42, Ἑλβετίας 21.545.

ΑΙ ΔΙΑΚΥΜΑΝΘΕΙΣΑΙ ΑΞΙΑΙ

ΤΙΤΛΟΙ	ΑΝΩΤ.	ΚΑΤΩΤ.	ΚΛΕΙΣΙΜΟΝ 19/4	ΚΛΕΙΣΙΜΟΝ 17/4
500 ἑκατομμ.	3660	3640	3655	3649
Ἀπαλλ. πολλ.	63.75	63	63.75	63.50
Ἑλλ. ὑπηκ.	325	324.50	325	322
Ἀνταλλ. 8%	718	714.50	718	711
Ἑλλάδος	7320	7300	7320	7325
Ἐθνικῆς	63000	62200	62900	61300
Ἠλ. Σιδηρ.	640	634	640	635
Σιδ. Θεσσαλίας	750	748	749	744
Σ.Π.Α.Π.	119	118	119	122
Λιπασμάτων	1455	1440	1455	1435
Πυριτιδοποιείου	2635	2625	2630	2640
Ἐριουργίας	318	316	317	317
Καμπᾶ	295	290	295	288
Οἰνοπνευματοπ.	295	290	295	287
Ἠλεκτρικῆς	294	288	294	288

Ἐμπορικὰ Χρηματιστήρια

Κλείσιμον 17ης Ἀπριλίου

ΒΑΜΒΑΞ. Ν. Ὑόρκη. Μάιος 13.39, Ἰούλιος 13.32, Ὀκτώβριος 13.07, Δεκέμβριος 13.00, Ἰανουάριος 13.02.

ΖΑΚΧΑΡΕΙΣ. Ν. Ὑόρκη. Μάιος 1.11, Ἰούλιος 1.13, Σεπτέμβριος 1.16, Μάρτιος 1.26, Μάιος 1.27.

ΣΙΤΟΣ. Σικάγον. Μάιος 130 3)4, Ἰούλιος 119 3)4, Σεπτέμβριος 117 1)4. Βίννιπεγκ. Μάιος 133, Ἰούλιος 129 3)4, Ὀκτώβριος 129.

ΚΑΦΕΔΕΣ. Ν. Ὑόρκη. Μάιος 6.75, Ἰούλιος 6.81, Σεπτέμβριος 6.81, Δεκέμβριος 6.81.

Ἄνοιγμα 19ης Ἀπριλίου

ΒΑΜΒΑΞ. Ἀλεξάνδρεια. Μάιος 21.75, Ἰούνιος 17.22, Ἰούλιος 21.45, Ὀκτώβριος 15.65.

Λίβερπουλ. Μάιος 7.36, Ἰούλιος 7.42—43, Ὀκτώβριος 7.35—36, Δεκέμβριος 7.31, Ἰανουάριος 7.32, Μάρτιος 7.32.

Ν. Ὑόρκη. Μάιος 13.49—50, Ἰούλιος 13.50—52, Ὀκτώβριος 13.25—27, Δεκέμβριος 13.19—20, Ἰανουάριος 13.20—21, Μάρτιος 13.23—24.

ΖΑΚΧΑΡΕΙΣ. Ν. Ὑόρκη. Μάιος 1.13, Σεπτέμβριος 1.21, Δεκέμβριος 1.31, Μάρτιος 1.32.

ΣΙΤΟΣ. Λίβερπουλ. Μάιος 9.3 7)8, Ἰούλιος 9.3 1)2, Ὀκτώβριος 8.10. Σικάγον. Μάιος 132 1)2, Ἰούλιος 121 3)4, Σεπτέμβριος 119. Βίννιπεγκ. Μάιος 136, Ἰούλιος 133, Ὀκτώβριος 122.

ΚΑΟΥΤΣΟΥΚ. Λονδίνον. Μάιος 11 1)16, Ἰούλιος 11 1)8, Ὀκτώβριος 11 5)16, Ἰανουάριος 11 5)16.

Κλείσιμον 19ης Ἀπριλίου

ΒΑΜΒΑΞ. Ἀλεξάνδρεια. Ἀπρίλιος 18.20, Μάιος 21.75, Ἰούνιος 17.36, Ἰούλιος 21.45, Αὔγουστος 16.72, Ὀκτώβριος 15.65, Νοέμβριος 20.87, Δεκέμβριος 15.58, Ἰανουάριος 20.87, Φεβρουάριος 15.56.

Δευτέρα, 19 Ἀπριλίου 1937. ΔΕΛΤ. ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ. Κλείσ. μεσ.

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΕΘΝ. ΔΑΝΕΙΩΝ

Εἰς χρυσόν	
1881 ..	Π. 3440
1884	Π. 3440
Μονοπωλ. ..	2810
Παγίου ..	* 2790
Σιδ. Π. Λ.	* 3330
Κεφαλ. ...	* 3300
Ἀμύνης ...	* 680
Θεσ.-Μοναστ.	* 1660
Θεσ. Κωνστ.	* 290
Ἠγγυημ.	* 84000
Ἑλλ. Σιδ.	* 2760
110 ἑκατομ.	* 2880
500 ἑκατομμ.	3655
Προσφ. 7% Α.	4860
Προσφ.1924	* 22500
Ὑδρεύσ.	80500
Σταθ. 6%	* 4100
Στ. 1928	* 19400
Παρ. 1928	* 4125
Παραγ. 1931	4850

Εἰς δραχμάς	
Ἐνοποιησ.	* 41.—
Πυργ. Μελ.	* 32.—
Ναυτ. Χρ.	* 35.—
Ἐπιτάξεως	* 50.—
75 ἑκατομμ.	* 50.—
Ἀπ. μοναι	* 63.25
Ἀπαλ. πολλ.	63.75
Μεταν. Α.	247.—
«Τέκτονος»	* 73.—
Ἐντ. Γραμμ.	63.25
Ἑλλ. ὑπηκ.	325.—
Ἀνταλλ. 8%	718.—
Ἀντ. 6% Α.	708.50
Πολεμοπαθῶν	51.50
Ἀπ. Ἀγρ.	* 500
Λαχειοφόρα	
Πατριωτ.	* 4.—
300 ἑκατομ.	120.50
Ἀναγκ. 6½%	63.75
Ἀναγκ. 6%	58.75

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΤΡΑΠΕΖΩΝ

Λιπ. 7½%	** 10110
Ἐκκαθαρ.	* 150
Ἐκκ. προν.	* 685

Λαχειοφόρα	
2½% 1904	* 84.—
2½% 1912	* 75.—
Κτηματ. 7%	321.—
Κτηματ. 7%	318.—

ΜΕΤΟΧΑΙ

Τράπεζαι	
Ἑλλάδος ...	7320
Ἀθηνῶν	* 241
Ἐθνικῆς	62900
Ἐμπ. Πίστ.	* 110
Ἐμπορικῆς ..	443
Καραβασίλη	* 2150
Κτηματικῆς	* 1280
Λαϊκῆς	* 5400
Λακωνίας ..	* 400
Πειραιῶς	* 215
Χίου	* 1040

Σιδηρόδρομοι	
Ἠλ. Σιδ.	640
Θεσσαλίας ..	749
Σ.Π.Α.Π. ..	119
Ναυτιλίας	
Ἐθν. Ἀτμ.	* 20
Διώρυγος ..	* 220
Κορκόδειλος	* 55
Μιχαληνὸς ..	* 835

ΜΕΤΟΧΑΙ

Βάμβαξ Ἔρια	
Βάμβαξ ..	* 190
Βέρμιον	353
Ἑλ. Λεβαδ.	245
Ἔρια	8
Ἐριουργία	317
Κλ. Θεσσ.	* 1000
Πατραϊκὴ Α.	1155
Ὑφαντουργ.	* 2150
Ὑφ. Τρικκ.	144
Καρέλλα ..	400
Μέταξα	
Ἀθηναΐς	* 127
Ναθαναὴλ	* 1310
Χρυσαλλὶς	* 143
Οἰκοδ. Ἐπιχειρ.	
Γεν. Ἐπιχ.	* 475
Ἐργοληπτ.	* 38
Ἔργον	* 220
Ἔρδα	* 550
Καψαμπέλης	* 28
Κέκροψ	* 300
Πρώτη Οἰκ.	* 169
Τέκτων	* 80
Οἰκοδ. Ὑλῶν	
Ἄτλας	85
Ἡρακλῆς Α.	1540
Κύκλωψ	* 100
Τιτὰν	* 1800
Κινητ. Δυνάμ.	
Ἀεριόφ.	* 10000
Ἠλ. Ἑταιρ.	294
Λαμπτήρων	* 485
Παγ. Πατ.	* 140
Ψυγ. Θεσσ.	* 170
Ψυγ. Πειρ.	* 450
Ἐμπορίου	
Αὐτ. «Ἀθηνᾶ»	* 40
Γεν. Ἀποθ.	460
Ὑπ. Προσ.	* 4550
Προμηθεὺς	Π. 430

Χημ. Προϊόντων	
Ἀνατολὴ ..	* 180
Αἴολος	* 360
Λιπασμάτων	* 1455
Π. «Ἀθηνᾶ»	* 670
Πυριτιδοπ.	2630
Χημικῆς ..	* 220
Χρωματουρ. Α.	961
Κατεργ. Ξύλου	
Ἑλλουλ.	Π. 30
Σέκκερης ..	* 35
Μηχ. Ἐπιχειρ.	
Βασιλειάδης	* 950
Ἑστία	* 375
Μεταλλουργ.	* 435
Οἰνοποιητικαί	
Ἕνωσις	* 93
Θεσσαλικὴ Α.	289
Καμπᾶ	295
Οἰνοπνευματοπ.	295
Οἴνων	* 1255
Ἀλευροποιητ.	
Εὐρώτας	* 200
Ζῦμαι	* 530
Κυλινδρόμ.	* 300
Διάφοροι	
Κονσερβῶν	* 785
Φὶξ	* 625
Μεταλλείων	
Ἀλιβερίου	* 3
Ἐπ. κοιναὶ	* 110
Ἐπιχ. προν.	* 130
Μεταλλείων	* 375
Καπνοβιομηχ.	
Βιομ. Καπν.	* 424
Διάφ. Βιομηχαν.	
Ἑρμῆς	* 400
Χαρτοποιίας	* 268
Βιὸ	225
Γεωρ. Βιομ.	Π. 191

ΣΗΜ. Α = Ἀγορασταί. Π = Πωληταί. * = Ἡ τιμὴ τῶν μετοχῶν τούτων εἶνε παλαιά, μὴ σημειωθείσης νέας.